

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guide per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

- + *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
- + *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
- + *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
- + *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertarti di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da <http://books.google.com>

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 07439460 6

NEW YORK
PUBLIC LIBRARY

PRESENTED BY
MISS MATILDA W. BRUCE

JULY 27TH 1908

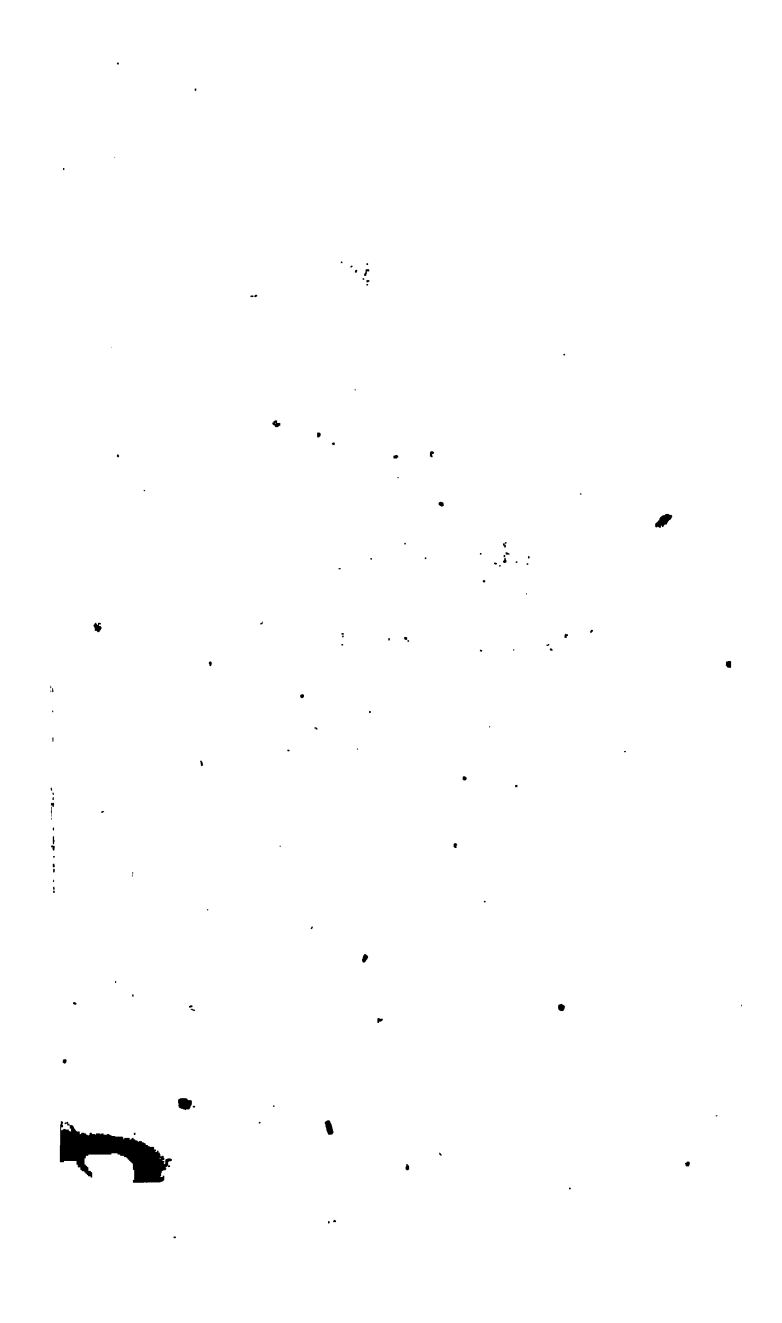
172007 4-10

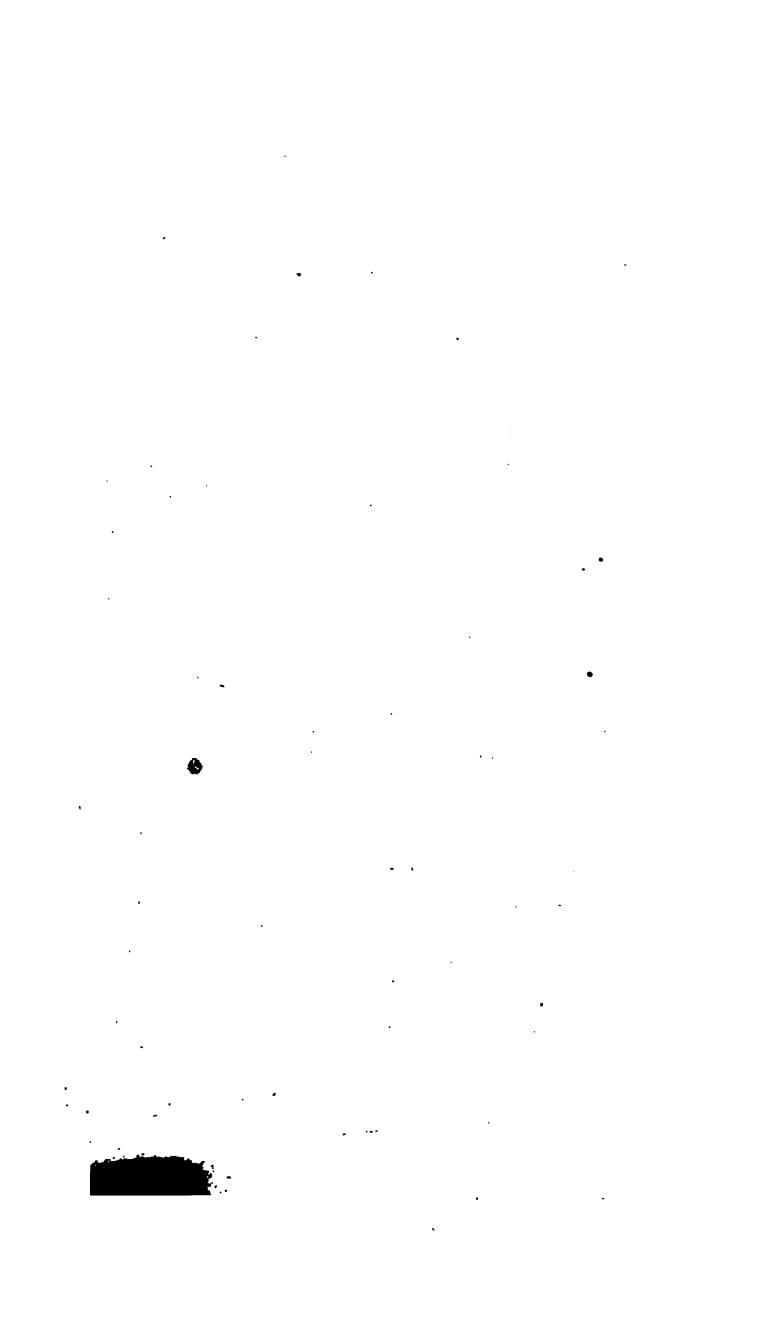

Re

ELEMENTA
LINGUÆ GRÆCÆ.

ELEMENTA
LINGUÆ GRÆCÆ;

NOVIS, PLERUMQUE, REGULIS

TRADITA.

STUDIO JACOBI MOOR, L. L. D.

In Academia Glasguensi Litt. Græc. Prof.

PRIMA EDITIO AMERICANA,

**CUM QUIBUSDAM ADJECTIS BREVIBUS, IN USUM
TYRONUM JUNIORUM.**

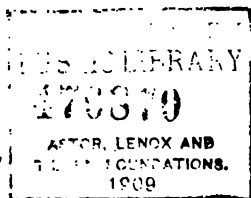
CURA GEORGII IRONSIDE, A. M.

NOVI EBORACI:

IMPENSIS T. & J. SWORDS,

160 Pearl-street.

1813.

District of New-York, ss:

BE IT REMEMBERED, that on the eleventh day of June, in the thirty-seventh year of the independence of the United States of America, George Ironside, of the said district, hath deposited in this office the title of a book, the right whereof he claims as proprietor, in the words following, to wit:

"Elementa Linguae Graecae; novis, plerumque, regalis tradita. Studio Jacobi Moor, L. L. D. In Academia Glasgucnsi Litt. Graec. Prof. Prima editio Americana, cum quibusdam adjectis brevibus, in usum tyronum juniorum. Cura Georgii Ironside, A. M."

In conformity to the act of the congress of the United States, entitled, "an act for the encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books, to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned;" and also to an act entitled an "act supplementary to an act entitled an act for the encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books, to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned, and extending the benefits thereof to the arts of designing, engraving, and etching historical and other prints."

THERON RUDD, *Clerk of the New-York district.*

EXCUBEANT D. & G. BRUCE.

Literarum Græcarum Nexus et scribendi compendia explicata; ea saltem quæ moræ aliquid Discipulis inferre possint.

αι	αι	ου	ευ	αυ	σος
αη	αλ	ω	ηη	ς	στ
αη	αλλ	ηη	και	χ	σχ
αη	αν	ηη	κατα	θ	σται
αη	απο	ηη	μαρ	φ	ταυς
αυ	αυ	ηη	μεθ	φ	την
αυ	αυ	ηη	μεν	τ	της
αυ	αυ	ηη	μεν	ω	το
αυ	αυ	ηη	μετα	φ	τον
αυ	αυ	ηη	μων	τθ	του
αυ	αυ	ηη	οτον	τψ	τω
αυ	αυ	ηη	ου	τψ	των
αυ	αυ	ηη	παρα	ς	υ
αυ	αυ	ηη	περι	υ	υι
αυ	αυ	ηη	ρι	ω	υν
αυ	αυ	ηη	ρο	ω	υπερ
αυ	αυ	ηη	σθ	υ	υς
αυ	αυ	ηη	σθαι	ω	ω
αυ	αυ	ηη	σθ	ω	υπο

LECTORI S. D.

GEORGIUS IRONSIDE.

Quæ in hacce grammatica Clariss Vir Jac. Moor imperfecta reliquit, supplere nec audeo nec tentavi. Ut studia tyronum faciliora redderem, paradigmata nominum, cujusque declinationis, cum articulo exhibui; adjectivorum flexionem et paradigmata verborum, utriusque conjugationis, secundum modos et tempora inserui; et quoniam Exercitationes Græcæ Rev.vir.Gul, Neilson maxime meritoque sunt in usu, Syntaxin, perpauculis mutatis, e libro ejus extraxi, et de Dialectis Græcorum ex Grammatica De Port Royal pauca adjeci. Vale et frueri.

*Dabam Novi Eboraci, }
Calend. Junii 1813tis. }*

ERRATA.

Inter alia a Lectore candido sequentia majora errata sunt corrigenda.

- Pag. 28. l. 22. pro ο, lege ας.
98. in futuro prim. et in aor. prim. pass. δειλω, dele σ ante θ.
98. l. ult. pro διδηλωσι, leg. διδηλωσο.
102. l. 9. pro ω, l. ω̃.
104. l. 12. pro ἰσημι, l. ἰσημι.
118. l. 17. pro δακουντα, l. δοκουντα.
128. l. 25. pro ω, l. αω.
130. l. 19. pro εσαλκ. l. εσαλκᾶ.
142. l. 20. pro βελαβα, l. βιβλαβα.
150. l. 9. pro ἡκαμην, l. ἡκαμην.

In Syntaxi, et seq.

- Pag. 57. l. 12. pro ανθρωπειοι, l. ανθρωπειων.
58. l. 17. pro στι, l. εστι.
68. l. 1. pro praepositione, l. praepositio.
71. l. 9. pro Φοιρος pro οινος l. Φοιρας pro οινος.

LITERÆ.

Literæ Græcorum sunt viginti quatuor.

Figura.		Nomen.
Α, α.	ἄλφα.	alpha.
Β, β, Ϛ.	βῆτα.	bêta.
Γ, γ, Γ.	γάμμα.	gamma.
Δ, δ.	δέλτα.	delta.
Ε, ε.	ἕψιλόν.	epsilon.
Ζ, ζ.	ζῆτα.	zêta.
Η, η.	ἦτα.	êta.
Θ, θ, Ϙ.	θῆτα	thêta
Ι, ι.	ἰῶτα.	iôta.
Κ, κ.	κάππα.	kappa.
Λ, λ.	λάμβδα.	lambda.
Μ, μ.	μῦ.	my.
Ν, ν.	νῦ.	ny.
Ξ, ξ.	ξῖ.	xi.
Ο, ο.	ὀμικρόν.	omikron.
Π, π, Ϙ.	πί.	pi.
Ρ, Ϛ.	ῥῶ.	rho.
Σ, σ, Ϛ.	σίγμα.	sigma.
Τ, τ, Ϛ.	ταῦ	tau.
Υ, υ.	ὑψιλόν.	upsilon.
Φ, φ.	φῖ.	phi.
Χ, χ.	χῖ.	chi.
Ψ, ψ.	ψῖ.	psi.
Ω, ω.	ὠμέγα.	omega.

Literæ cujusque vis intelligitur ex initiali sono Nominis.

Mutæ novem ; scil.

Tenues, π, κ, τ.

Mediæ, β, γ, δ.

Aspiratæ, φ, χ, θ.

Nimirum, unaquæque tenuis habet suam mediani, et aspiratam ; quæ tres vocantur ejusdem ordinis ; quia proferuntur eodem vocis instrumento, progrediente ab enunciatione tenui ad fortiolem, et ad fortissimam sive asperam. Scilicet ;

Labiis,	π, β, φ.	} enunciantur {	ip, ib, iph.
Palato,	κ, γ, χ.		ik, ig, ich,
Dentibus,	τ, δ, θ.		it, id, ith.

Semivocales quinque sunt. Scilicet ;

LIQUIDÆ quatuor λ, μ, ν, ξ ; et ς, SOLITARIUM.*

Liquidæ vocantur etiam IMMUTABILES ; scilicet in flexione nominis et verbi.

Consonans DUPLEX fit ex muta cum adjuncta ς. Sic, tres mutarum ordines, cum ς, faciunt TRES Duplices. Scilicet ;

* Itaque, primarii Literarum soni videntur in universum esse tredecim. Scilicet ; Vocales quinque non-longæ ; Consonantes, tres mutæ tenues, et quatuor liquidæ, cum ς.

Has autem, una cum tribus mutis mediis, a Phœnicibus ad Græcos, circiter centum et quinquaginta annos ante captam Trojam, attulisse dicitur CADMUS ;

PALAMEDES, postea, tres aspiratas addidisse, atque duplicem ξ ; temporibus belli Trojani :

SIMONIDES, denique, complevisse duplices, et vocales longas adjecisse ; quadringentos circiter annos post captam Trojam ; tempore, scilicet, Marathonis pugnae celeberrimæ ; quo, maxime, tempore, viguit Græcorum virtus, Libertas, Literæ, Gloria.

$\left. \begin{array}{l} \pi, \beta, \varphi, \\ \kappa, \gamma, \chi, \\ \tau, \delta, \theta, \end{array} \right\} \text{cum } \varsigma, \text{ facit} \left\{ \begin{array}{l} \psi. \\ \xi. \\ \zeta. \end{array} \right\} \text{enunciatur autem*} \left\{ \begin{array}{l} \pi\varsigma. \\ \kappa\varsigma. \\ \delta\varsigma. \end{array} \right.$

In flexionibus, Duplex resolvi potest in mutam quamvis ejus ordinis unde facta est, et ς .

$\sigma\acute{\iota}\gamma\mu\alpha$ finale vocis, ς scribitur. Non finale, σ .

γ , ante mutam sui ordinis, enunciatur sono quodam medio inter ν et γ ; qualis, apud nos, in syllabis *-ing -ang -ung*. Sic;

$\acute{\alpha}\gamma\mu\omicron\varsigma,$ $\acute{\alpha}\gamma\gamma\epsilon\lambda\omicron\varsigma,$ $\acute{\epsilon}\gamma\chi\omicron\varsigma,$
vallis. *nuncius.* *hasta,*

DE SYLLABA.

ACCENTUS, sive syllabæ tonus, triplex est, scilicet;

ACUTUS ['] ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\omega$, *verbero*.

GRAVIS [˘] ut $\tau\grave{\iota}\mu\grave{\eta}$, *honor*.

CIRCUMFLEXUS [ˆ] ut $\pi\omicron\iota\acute{\omega}\tilde{\nu}$, *facio*.

Acutus, syllabæ tonum acuit; Gravis, obtundit; Circumflexus, in syllabis longis, utriusque vim conjungit; ut indicabat olim antiqua ejus figura [ˆ].

SPIRITUS duo sunt. ASPER [ˆ]; et LENIS [˘].

Spiritus asper vim habet eandem quam apud Latinos H; quam quidem ejus figuram ab ipsis antiquis Græcis mutuati sunt. Et ita HEKATON, centum, reperitur scriptum, in monumentis quibusdam antiquissimis.

Spiritus lenis tantum notat non adhibendum esse asperum.

* Vide Dion. Hal. *περὶ συνθ.* § 14.

Vocalis initialis habet semper spiritum. Sic ;

αμα, *simul.*

εγω, *ego.*

v initialis habet semper asperum.

item ε initialis habet semper asperum. At ε media ; si simplex, habet nullum ; si duplex, habet utrumque, prior lenem, posterior asperum. Sic ; *πορρω,* *longe.*

DE NOMINE.

NOMEN habet GENERA, NUMEROS, CASUS.

GENERA sunt tria ; MASCULINUM, FEMININUM, NEUTRUM.

NUMERI tres ; SINGULARIS, DUALIS, PLURALIS.

DUALIS NUMERUS de iis usurpatur quæ vel nascuntur gemina, vel censentur ; qualia, quotidie, nominanda veniunt quamplurima.

CASUS quinque. NOMINATIVUS, GENITIVUS, DATIVUS, ACCUSATIVUS, VOCATIVUS.

Lingua Græca non agnoscit casum ABLATIVUM.

DE NOMINUM DECLINATIONE.

REGULÆ GENERALES.

1. Singularis Nominativus desinit semper, vel in vocali non brevi, vel v, ε, ε.
2. Singularis Vocativus similis est Nominativo, plerumque ; Pluralis, semper.
3. Neutorum Accusativus et Vocativus

semper sunt similes Nominativo ; et, in plurali, semper in α desinunt.

4. Singularis Dativus semper in ι desinit; vel subscriptum, vel adscriptum.

5. Pluralis Genitivus semper in $\omega\nu$. Accusativus in ϵ .

6. Dualis Nominativus, Accusativus et Vocativus semper similes. Item Genitivus et Dativus.

DECLINATIO PRIMA.

Terminationes habet quatuor.

duas femininas, η , α ;

duas masculinas, $\eta\varsigma$, $\alpha\varsigma$; a femininis ortas, addendo ϵ .

1. Harum omnium primaria est η .

Paradigma Nominum in η ; τιμῆ, honor.

	Sing. Num.
N. V.	τιμῆ.
G.	τιμῆς.
D.	τιμῇ.
A.	τιμῆν.
	Dual. Num.
N. A. V.	τιμᾶ.
G. D.	τιμᾶν.
	Plur. Num.
N. V.	τιμαί.
G.	τιμῶν.
D.	τιμαῖς.
A.	τιμας.

2. In singulari ; α semper habet $\alpha\nu$ accusati-

vi; sed α *purum, et ρα, habent etiam ωs et α genitivi et dativi†. In ceteris, ut η.

Sic; μουῦσα, *musa*.

N. V. μουῦσ-α.

A. μουῦσ-αν.

φιλία, *amicitia*.

N. V. Φιλ-ία.

G. Φιλ-ίας.

D. Φιλ-ία.

A. Φιλ-ίαν.

ἡμέρα, *dies*.

N. V. ἡμέ-ρα.

G. ἡμέ-ρας.

D. ἡμέ-ρα.

A. ἡμέ-ραν.

3. Terminatio Masculina habet ου genitivi, et perdit ε vocativi; in ceteris ut terminatio feminina unde oritur. Sic;

N. Χρῦσ-ης, *Chryses*; G. Χρῦσ-ου.

V. Χρῦσ-η. in ceteris, ut η.

N. Πανσανί-ας, *Pausanias*; G. Πανσανί-ου.

V. Πανσανί-α. in ceteris, ut α purum.

N. Πυθαγόρ-ας, *Pythagoras*; G. Πυθαγόρ-ου.

V. Πυθαγόρ-α. in ceteris ut ρα.

4. -της habet ‡α vocativi; -σης autem η, vel α.

Sic;

N. ποιητής. V. ποιητᾶ. poeta.

N. ληστής. V. ληστῆ, vel ληστᾶ. latro.

* Hoc est, post vocalem.

† Item δα, θα, et ᾶ circumflexum, sed rara; εἴλα, μα sed rarissima.

‡ Item Gentilia; ut Πέρσης. V. Πέρσα, *Persa*.

Nomina Declinationis PRIMÆ declinanda.

λύπη, <i>dolor.</i>	μέλισσα, <i>apis.</i>	λύρα, <i>lyra.</i>
Ατρείδης, <i>Atrides.</i>	δισπότης, <i>dominus.</i>	Βορέας, <i>Boreas.</i>
τύχη, <i>fortuna.</i>	Ευαγόρας, <i>Euagoras.</i>	θάλασσα, <i>mare.</i>
καρδιά, <i>cor.</i>	Πηλείδης, <i>Pelides.</i>	κριτής, <i>judex.</i>
Ορέστης, <i>Orestes.</i>	Καλλίας, <i>Callias.</i>	δόξα, <i>opinio.</i>
κιθάρα, <i>cithara,</i>	ἔργη, <i>ira.</i>	ρίζα, <i>radix.</i>
θύρα, <i>ostium.</i>	ἀκοντιστής, <i>jaculator.</i>	τραυματίας, <i>saucius.</i>
ἡλικία, <i>tempus ætatis.</i>	θυέλλα, <i>tempestus.</i>	ἐλαία, <i>olea.</i>
Αφροδίτη, <i>Venus.</i>	Θυέστης, <i>Thyestes.</i>	προφήτης, <i>propheta.</i>
μαθητής, <i>discipulus.</i>	νύμφη, <i>nympha,</i>	ἑστία, <i>focus.</i>
δίψα, <i>sitis.</i>	Χαβρίας, <i>Chabrias.</i>	τοξότης, <i>sagittarius.</i>
σιλητή, <i>luna.</i>	γλῶσσα, <i>lingua.</i>	εὐδία, <i>serenitas.</i>
σοφιστής, <i>sophista,</i>	ἀγορὰ, <i>forum.</i>	ἡσυχία, <i>pax.</i>
πέλινα, <i>columba.</i>	τεχνίτης, <i>artifex.</i>	σοφία, <i>sapientia.</i>
Αἰνίας, <i>Æneas.</i>	ἡδονή, <i>voluptas.</i>	μέλαινα, <i>nigra.</i>
γέφυρα, <i>pons.</i>	γωνία, <i>angulus.</i>	τάλαινα, <i>miseria.</i>
λύσσα, <i>rabies.</i>	βία, <i>vis.</i>	δική, <i>jus.</i>
κιθαριστής, <i>citharista.</i>	αὔρα, <i>aura.</i>	βουλή, <i>consilium.</i>
Ἀναξαγόρας, <i>Anaxagoras.</i>	ἀνία, <i>tristitia.</i>	μάχαιρα, <i>gladius.</i>
ἀρετή, <i>virtus.</i>	ἀγωνιστής, <i>certator.</i>	Φρονηματίας, <i>excelsus.</i>
Πριαμίδης, <i>Priamides.</i>	νεφέλη, <i>nubes.</i>	Φαρέτρα, <i>pharetra.</i>
τέχνη, <i>ars.</i>	Κριτίας, <i>Critias.</i>	αἰτία, <i>causa.</i>

In prima declinatione articulum uti possumus sic.

	Sing.		Sing.
N.	ἡ τιμή	N.	ὁ χρῆσις
G.	τῆς τιμῆς	G.	τοῦ χρῆσιου
D.	τῇ τιμῇ	D.	τῷ χρῆσι
A.	τὴν τιμὴν	A.	τὸν χρῆσιον
V.	ὡ τιμή	V.	ὦ χρῆσι
	Dual.		Dual.
N.A.V.	τὰ τιμά	N.A.V.	τὴ χρῆσι
G.D.	ταῖν τιμαῖν	G.D.	τοῖν χρῆσιαι
	Plural.		Plural.
N.	αἱ τιμαί	N.	οἱ χρῆσιαι
G.	τῶν τιμῶν	G.	τῶν χρῆσιων
D.	ταῖς τιμαῖς	D.	τοῖς χρῆσιαις
A.	τὰς τιμάς	A.	τοὺς χρῆσιαι
V.	ὦ τιμαί	V.	ὦ χρῆσιαι

DECLINATIO SECUNDA.

Duas habet terminationes; *ος*, et *ον*.
ον semper neutrum; *ος* nunquam.

Paradigma Nominum in *ος*.

λόγος. oratio.

	Sing.
N.	λόγ-ος.
G.	λόγ-ου.
D.	λόγ-ω.
A.	λόγ-ον.
V.	λόγ-ε.
	Dual
N. A. V.	λόγ-ω.
G. D.	λόγ-οιν.
	Plur.
N. V.	λόγ-οι.
G.	λόγ-ων.
D.	λόγ-οις.
A.	λόγ-ους.

Eodem modo declinantur etiam Nomina in *ον*, observatâ tertia regûla generali. Sic; μέτρον *mensura*.

	Sing.
N. A. V.	μέτρ-ον. per Reg. 3 ^{iam} gen.
G.	μέτρ-ου.
D.	μέτρ-ω.
	Dual.
N. A. V.	μέτρ-ω.
G. D.	μέτρ-οιν.

	Plur.
N. A. V.	μέτρ-α. per Reg. 3 ^{tiam} gen.
G.	μέτρ-ων.
D.	μέτρ-ας.

Nomina Declinationis SECUNDÆ declinanda.

ἀγρός, <i>ager.</i>	δένδρον, <i>arbor.</i>	ἀδελφός, <i>frater.</i>
φύλον, <i>tribus.</i>	φύλλον, <i>folium.</i>	ἄνθρωπος, <i>homo.</i>
κρίνον, <i>lilium.</i>	ἄμπελος, <i>vitis.</i>	ἄνεμος, <i>ventus.</i>
βίος, <i>vita.</i>	δρόμος, <i>cursus.</i>	μύρον, <i>unguentum.</i>
ἥλιος, <i>sol.</i>	ρόδον, <i>rosa.</i>	θυμός, <i>animus.</i>
ὄνειρος, <i>somnium.</i>	κέντρον, <i>stimulus.</i>	παρθένος, <i>virgo.</i>
ὑπνος, <i>somnus.</i>	φόβος, <i>timor.</i>	τόξον, <i>arcus,</i>
φένος, <i>caedes.</i>	στέφανος, <i>corona.</i>	σκήπτρον, <i>sceptrum.</i>

In secunda declinatione cum articulo sic.

	Sing.		Sing.
N.	ὁ λόγος	N. A. V.	τὸ μέτρον
G.	τοῦ λόγου	G.	τοῦ μέτρου
D.	τῷ λόγῳ	D.	τῷ μέτρῳ
A.	τόν λόγον		
V.	ὦ λόγε		
	Dual.		Dual.
N. A. V.	τῷ λόγῳ	N. A. V.	τῷ μέτρῳ
G. D.	τοῖν λόγοιῳ	G. D.	τοῖν μέτροιῳ
	Plur.		Plur.
N.	οἱ λόγοι	N. A. V.	τὰ μέτρα
G.	τῶν λόγων	G.	τῶν μέτρῳ
D.	τοῖς λόγοις	D.	τοῖς μέτροις
A.	τούς λόγους		
V.	ὦ λόγοι		

DECLINATIO TERTIA.

Terminationes habet omnimodas, præter η; et omnia genera. Et auget Nomen unâ Syl- laba in casibus obliquis.

Paradigma Masculinorum et Femininorum.

Σωτήρ, *servator*.

	Sing.
N. V.	Σωτήρ.
G.	Σωτήρ-ος.
D.	Σωτήρ-ι.
A.	Σωτήρ-α.
	Dual.
N. A. V.	Σωτήρ-ε.
G. D.	Σωτήρ-ων.
	Plur.
N. V.	Σωτήρ-ες.
G.	Σωτήρ-ων.
D.	Σωτήρ-σι.
A.	Σωτήρ-ας.

Eodem modo declinantur etiam Nomina Neutra, observatâ tertia regula generali.

Sic; Βῆμα, *tribunal*.

	Sing.
N. A. V.	Βῆμα. per Reg. 3 ^{tiam} gen.
G.	Βήματ-ος.
D.	Βήματ-ι.
	Dual.
N. A. V.	Βήματ-ε.
G. D.	Βήματ-ων.
	Plur.
N. A. V.	Βήματ-α. per Reg. 3 ^{tiam} gen.
G.	Βήματ-ων.
D.	Βήμασ-ι.

In tertia declinatione cum articulo sic.

	Sing.		Sing.
N.	ὁ σωτήρ	N. A. V.	τὸ βῆμα
G.	τοῦ σωτήρος	G.	τοῦ βήματος
D.	τῷ σωτήρι	D.	τῷ βήματι
A.	τὸν σωτήρα		
V.	ὦ σωτήρ		
	Dual.		Dual.
N.A.V.	τῶ σωτήρι	N. A. V.	τῷ βήματι
G. D.	τοῖν σωτήροιν	G. D.	τοῖν βήματοιν
	Plural.		Plural.
N.	οἱ σωτήρες	N. A. V.	τὰ βήματα
G.	τῶν σωτήρων	G.	τῶν βήματων
D.	τοῖς σωτήρσι	D.	τοῖς βήμασι
A.	τούς σωτήρας		
V.	ὦ σωτήρες		

DE FORMANDO GENITIVO.

REGULÆ GENERALES TRES.

I.

Si Nomen non desinit in *ς*;

postponitur terminatio vel *-ος*, vel *-τος*. Sic;

<i>σίνηπι</i> ,	<i>σινήπι-ος</i> ,	<i>sinapi.</i>
<i>παίαν</i> ,	<i>παιᾶν-ος</i> ,	<i>pæan.</i>
<i>Τιτᾶν</i> ,	<i>Τιτᾶν-ος</i> ,	<i>Titan.</i>
<i>μέλι</i> ,	<i>μέλι-τος</i> ,	<i>mel.</i>
<i>Ξενοφῶν</i> ,	<i>Ξενοφῶν-τος</i> ,	<i>Xenophon.</i>

II.

Si Nomen desinit in *ς*;

abjecto *ς*, postponitur terminatio vel *-ος*, vel *-τος*, *-δος*, *-θος*. Sic;

<i>ἥρως</i> ,	<i>ἥρω-ος</i> ,	<i>heros.</i>
<i>ἰχθυς</i> ,	<i>ἰχθυ-ος</i> ,	<i>piscis.</i>
<i>λαίλαψ</i> ,	<i>λαίλαπ-ος</i> ,	<i>procella.</i>
<i>λέβης</i> ,	<i>λέβη-τος</i> ,	<i>lebes.</i>

ἀναξ,	ἀνακ-τος,	<i>princeps.</i>
λάμπας,	λάμπαι-δος,	<i>lampas.</i>
ὄρνις,	ὄρνιθος,	<i>avis.</i>

Sed, præterea; in multis nominibus utriusque Regulæ, corripitur syllaba præcedens terminationem addendam.

Id fit tribus modis.

1. Diphthongus abjicit subjunctivam.
2. Vocalis longa mutatur in suam brevem.
3. Ancipites ι, et υ, mutantur in brevem ε.

Sic;

1.

βασιλεύς,	βασιλέ-ος	<i>rex.</i>
βούς,	βο-ός,	<i>bos.</i>
γῆραις,	γη-ός,	<i>vetula.</i>
ναῦς,	να-ος,	<i>navis.</i>

2.

ποιμήν,	ποιμέν-ος,	<i>pastor.</i>
πατήρ,	πατέ-ος,	<i>pater.</i>
Λητώ,	Λητό-ος,	<i>Latona.</i>
κανών,	κανόν-ος,	<i>regula.</i>
δράκων,	δράκον-τος,	<i>draco.</i>
* αἰδώς,	αἰδέ-ος,	<i>pudor.</i>
τετυφώς,	τετυφά-τος,	<i>qui verberavit</i>

3.

δύναμις,	δυνάμε-ος,	<i>potentia.</i>
πόλις,	πόλε-ος,	<i>urbs.</i>
πῶν,	πῶε-ος,	<i>grex.</i>
ἄστυ,	ἄσε-ος,	<i>urbs.</i>

III.

Substantiva in ος, quoniam jam habent terminationem genitivi, tantum interponunt

* Sic γάλοισ glos. in Gen. P. γάλων. Hom. Il. v. 769.

ante *ος*, ut augeantur. Et sunt omnia neutra.
Sic;

τείχος,	τείχ-ε-ος,	<i>murus.</i>
μέρος,	μέρ-ε-ος,	<i>pars.</i>

REGULÆ SPECIALES DUÆ.

1. Adjectivorum in *ις*, et *ους*,* genitivus masculini generis; per regulas formatus, est etiam genitivus neutri. Sic;

M. φιλόπατρις,	φιλοπάτρι-δος,	} <i>patriæ amans.</i>
N. φιλόπατρι	φιλοπάτρι-δος.	
M. δίπους,	δίπο-δος,	<i>mas bipes.</i>
N. δίπουν,	δίπο-δος,	<i>animal bipes.</i>

2. At, vice versa, adjectivorum non in *ις*, vel *ους*, genitivus neutri generis, per regulas formatus, est etiam genitivus masculini.

Atque ita in participiis universis; et in his genitivus semper in *-τος*. Sic;

ADJECTIVA.

Masc.	Neut.	genitivus utriusque.	
τέρην,	τέρεν,	τέρεν-ος	<i>tener.</i>
ἀληθής,	ἀληθές,	ἀληθέ-ος,	<i>verus.</i>
μέλας,	μέλαν,	μέλαν-ος,	<i>niger.</i>
χαρίεις,	χαρίεν,	χαρίεν-τος,	<i>venustus.</i>

PARTICIPIA.

σας,	σάν,	σάν-τος,	<i>stans.</i>
τύπων,	τύπον,	τύπον-τος,	<i>qui verberavit.</i>
τυπων,	τυπούν,	τυπούν-τος,	<i>verberaturus.</i>

* Scilicet composita ex *τους*, *pes*.

Eâdem ratione genitivum formant nomina quædam propria appellativa, et ejusmodi, quæ primitus fuere participia vel adjectiva.

Sic ; *Αἴας Ajax*, olim fuit participium, habens neutrum *Αἴαν* ; quare genitivus est *Αἴαν-τος*. Sic ; *Πολυδάμας*, *Πολυδάμαν-τος*, *Polydamas*.
γίγας, *γίγαν-τος*, *gigas*.

Sic etiam *κτεῖς pecten*, olim fuit adjectivum, habens neutrum *κτέν* ; quare genitivus est *κτενός* ; et *Σιμόεις Simois*, *Σιμόεν-τος*.*

Atque hæc sunt regulæ pro genitivo.

Ceterum, usu, et aure, facile dignoscitur quando addenda sit *-ος*, et quando *-τος*, vel *-δος*, vel *-θος*.

-της, *-τερος* patitur Syncopen in casibus obliquis. Sic ;

<i>πατήρ</i> ,	<i>πατέρος</i> ,	<i>πατρός</i> ,	<i>pater</i> .
	<i>πατέρι</i> ,	<i>πατρι</i> .	
	<i>πατέρες</i> ,	<i>πατρές</i> ,	&c.
<i>μήτηρ</i> ,	<i>μητέρος</i> ,	<i>μητρός</i> ,	&c.†. <i>mater</i> .
<i>θυγάτηρ</i> ,	<i>θυγατέρος</i> ,	<i>θυγατρός</i> ,	&c. <i>filia</i> .

Item, *αἰνή*, *αἰνέρος*, *αἰνδρός*, &c. vir. ubi, præter syncopen, inseritur *δ* ; quia Græci nunquam, in eadem voce, proferebant *ε* proxime post *ν*.

* Hæc verba et multa alia participia primitus fuisse non videntur, sed substantiva, quorum rectus casus olim in *νς* desinebat : Sic *Αἴας* primitus erat *Αἴανς*, habens genitivum, per regulam secundam generalem, *Αἴαντος*. *Σιμόεις*, *Σιμόεις*, et in genitivo *Σιμόεντος*. At Græci, quippe quibus *Euphonia* maxime erat studio, consonantem præpositivam a nominativo aut abjiciebant, aut in *ι* mutabant : retinebant autem in casibus obliquis.

† Sed *πατέρα*, *μητέρα*, &c. sine syncope ; scil. in casibus ubi non distinguerentur a *πάτρα*, *patria*, *μήτρα*, *alvus*.

DE ACCUSATIVO.

Accusativus interdum non desinit in *a*, scil.

1. Genitivus in **ος* purum, ab *ι*, *υ*, *αυς*, et *ους*, habet *ν*, ex *ς* nominativi. Sic;

ὄφις,	ὄφι-ος,	ὄφιν,	<i>serpens.</i>
βότρυς,	βότρυ-ος,	βότρυν,	<i>racemus</i>
ναῦς,	να-ός,	ναῦν,	<i>navis.</i>
βοῦς,	βο-ός,	βοῦν,	<i>bos.</i>

Item, *λαῖας*, *χαίρις*, habent *ν*.

λαῖας	λάαιος,	λαῖαν,	<i>lapis.</i>
† χαίρις,	χαίριτος,	χαίριν,	<i>gratia.</i>

Excipitur *Δίς*, *Δί-ος*, *Jupiter*, habens *Δια*.

2. *-υς*, *-εος*, et composita ex *πούς* *pes*, habent vel *a*, vel *ν*. Sic;

ώκυς	ώκέα,	vel ώκύν,	<i>celer.</i>
δίπους,	δίποδα,	vel δίπων,	<i>bipes.</i>
βραδύπους,	βραδύποδα,	vel βραδύπων,	<i>tardipes.</i>

DE VOCATIVO.

Vocativus est, plerumque, similis nominativo. Sed;

I. In Substantivis.

1. Vocalis brevis genitivi, ex longâ nominativi, manet in Vocativo. Sic;

Nom.	Gen.	Voc.
πατήρ,	πατέρ-ος,	πάτερ.
Δημοσθένης,	Δημοσθένε-ος,	Δημόσθενες.
Ἔκτωρ,	Ἔκτορ-ος,	Ἔκτορ.

2. *-ος* purum non ab *-ης*, abjicit *ς* nominativi. Sic;

* i. e. *ος* post vocalem non longam.

† Et interdum alia, quæ scilicet olim apud Iones habebant *-ος purum*.

Nom.	Gen.	Voc.	
βασιλεύς,	βασιλέ-ος,	βασιλεῦ,	<i>rex.</i>
βοῦς,	βό-ος,	βοῦ,	<i>bos.</i>
ὄφις,	οφι-ος,	ὄφι,	<i>serpens.</i>
βότρυς,	βότρυ-ος,	βότρυ,	<i>racemus.</i>
δρῦς,	δρύ-ος,	δρῦ,	<i>quercus.</i>
ἰχθύς,	ἰχθύ-ος,	ἰχθύ,	<i>piscis.</i>
Item,			
παῖς,	παῖδος,	παῖ,	<i>puer.</i>

II. In Adjectivis.

Vocativus masculinus est similis nominativo neutro. Sic;

N. Masc.	N. Neut.	V. Masc.	
ἀληθής,	ἀληθές,	ἀληθές,	<i>verus.</i>
ἐλέημων,	ἐλέημον,	ἐλέημον,	<i>misericors.</i>
δίπους,	δίπουν,	δίπουν,	<i>bipes.</i>
μέλας,	μέλαν,	μέλαν,	<i>niger.</i>
χαρῖεις,	χαρῖεν,	χαρῖεν,	<i>venustus.</i>

Idem fit in multis nominibus propriis, &c. quæ, primitus, fuere participia, vel adjectiva. Sic;

N. Αἴας,	V. Αἴαν,	<i>Ajax.</i>
N. Πολυδαίμας,	V. Πολυδαίμαν,	<i>Polydamas.</i>
N. Σιμόεις,	V. Σιμόεν,	<i>Simois.</i>

DE DATIVO PLURALI.

Dativus Pluralis formatur a dativo singulari inserendo σ ante ι. Sic;

	D. Sing.	D. Plur.	
ῥήτωρ,	ῥήτορ-ι,	ῥήτορ-σ-ι,	<i>orator.</i>
ἀληθής,	ἀληθέ-ι,	ἀληθέ-σ-ι,	<i>verus.</i>

ἡδύ,	ἡδέ-ι,	ἡδέ-σ-ι,	<i>dulce.</i>
κόραξ,	κόρακ-ι,	κόραξ-ι,	<i>corvus.</i>
Ἄραψ,	Ἄραβ-ι,	Ἄραψ-ι,	<i>Arabs.</i>

Ante *σι* resumitur abjecta vocalis nominativi; sed assumpta consonans genitivi rejicitur; rejicitur etiam *ν*.* Sic;

βασιλεύς,	βασιλέ-ι,	βασιλεῦ-σι,	<i>rex.</i>
βούς,	βό-ι,	βού-σι,	<i>bos.</i>
λέβης,	λέβη-τι,	λέβη-σι,	<i>lebes.</i>
λαμπάς,	λαμπά-δι,	λαμπά-σι,	<i>lucerna.</i>
ὄρνις,	ὄρνι-θι,	ὄρνι-σι,	<i>avis.</i>
ποιμην,	ποιμέ-νι,	ποιμέ-σι,	<i>pastor.</i>
στάς,	σάν-τι,	σᾶ-σι,	<i>stans.</i>
χαρίεις,	χαρίεν-τι,	χαρίει-σι,	<i>venustus.</i>

Excipiuntur πᾶς, κτεῖς, οὐδείς, μηδείς; quæ non resumunt abjectam vocalem nominativi.

D. Sing. D. Plur.

πούς,	πο-δί,	πο-σί,	<i>pes.</i>
κτεῖς,	κτε-νί,	κτε-σί,	<i>pecten.</i>
οὐδείς,	οὐδέ-νι,	οὐδέ-σι,	<i>nullus.</i>
μηδείς,	μηδέ-νι,	μηδέ-σι,	<i>nullus.</i>

-τερ, -τερος, post syncopen habet -ασι. Sic;

θυγατήρ,	θυγατέ-ρι,	θυγατρι,	θυγατράσι,	<i>filia.</i>
πατήρ,	πατέρ-ι,	πατρι,	πατράσι,	<i>pater.</i>

Item, ἀνὴρ, ἀνέρι, ἀνδρῖ, ἀνδράσι, *vir.*

Excipitur γαστήρ, *venter*; γαστέρι, γαστήρι.

-οντι singularis mutatur in -ουσι. Sic.

τύπτων,	τύπτοντι,	τύπτουσι,	<i>verberans.</i>
λέων,	λέοντι,	λέονσι.	<i>leo.</i>

* Vide etiam de formando Fut. 1. regulam specialem in MUTIS.

DE ARTICULO.

ARTICULUS est vox adjectiva trium generum terminationes nominativi sunt irregulares. In obliquis, Genus Masculinum et Neutrum sunt declinationis secundæ; femininum est primæ. Caret vocativo; et inflectitur sic;

		Sing.	
N.	ὁ,	ἡ	τό.
G.	τοῦ,	τῆς,	τοῦ.
D.	τῷ,	τῇ,	τῷ.
A.	τόν,	τήν,	τό.
		Dual.	
N. A.	τώ,	τώ,	τώ,
G. D.	τῶν,	ταῖν,	τῶν,
		Plur.	
N.	οἱ,	αἱ,	τά.
G.	τῶν,	τῶν,	τῶν.
D.	τοῖς,	ταῖς,	τοῖς.
A.	τούς,	ταῖς,	τά.

Græci loquebantur **INDETERMINATE** proferendo nomina per se; **DETERMINATE**, præponendo **ARTICULUM**. In Britannia loquimur indeterminate, præponendo Articulum *a*; et determinate, præponendo Articulum *the*. Sic; ἄνθρωπος, *a man*; ὁ ἄνθρωπος, *the man*.

Hic quidem est usus Articuli Græci **NATURALIS**; at a Grammaticis **ARTE** adhiberi solet ut distinguant nominum genera et casus.

DE GENERIBUS SUBSTANTIVORUM DECLINATIONIS TERTIÆ;

Quatenus ex terminatione semper determinantur.

Masculina semper; εὐς, υς in -ος purum crescens*, et αν. Sic;

εὐς,	ὄχευς	ὄχειος,	ὄ, <i>retinaculum.</i>
υς -εος,	πήχυς,	πήχεος,	ὄ, <i>cubitus.</i>
υς -υος,	βότρυς,	βότρυος,	ὄ, <i>racemus.</i>
αν,	παιῶν,	παιῶνος,	ὄ, <i>præan.</i>

Feminina semper; ας -αδος, τῆς -τητος, αὐς, ω, et ις verbale. Sic;

ας -αδος,	λαμπάς,	λάμπαδος,	ἡ, <i>lampas.</i>
τῆς -τητος,	κακότης,	κακότητος,	ἡ, <i>malitia.</i>
αὐς,	ναῦς,	ναός,	ἡ <i>navis.</i>
ω,	Φειδῶ,	Φειδώος,	ἡ, <i>parsimonia.</i>
ις verbale.	Φύσις,	Φύσεος,	ἡ, <i>natura.</i>

Neutraque sunt semper α, ι, υ, ας, -ατος et ος.

α,	βῆμα,	βήματος,	τὸ, <i>tribunal.</i>
ι,	μέλι.	μέλιτος,	τὸ, <i>mel.</i>
υ,	πῶϋ,	πῶεος,	τὸ, <i>grex.</i>
ας -ατος,	κρέας,	κρέατος,	τὸ, <i>caro.</i>
ος,	τείχος,	τείχεος,	τὸ, <i>murus.</i>

Nomina declinationis tertiæ declinanda.

ὁ παῖαν, <i>præan.</i>	ἡ χελιδῶν, <i>hirundo.</i>
τὸ μέλι, <i>mel.</i>	ὁ Ξενοφῶν, <i>Xenophon.</i>
τὸ γράμμα, <i>litera.</i>	ὁ εἰ ἡ αἶξ, <i>capcr, capra,</i>
ὁ ποιμῆν, <i>pastor.</i>	ἡ λάταξ, <i>strepitus,</i>
ὁ εἰ ἡ ἀγρῆν, <i>agnus.</i>	ὁ Τιτᾶν, <i>Titan.</i>
ὁ Ἑλλη, <i>Græcus.</i>	ὁ λαίλαψ, <i>procella.</i>

* Excipe γένυς γενύος, ἡ, *mensura.*

δράκων, draco.	ἡ φρεξ, maris fremitus.
et ἡ κύων, canis.	ἡ φλόξ, flamma.
κίβηξ, lebes;	ἡ φέρμαγξ, cithara.
ἀναξ, princeps.	ἡ σάρξ, caro.
λάμπυξ, lampas.	τὸ ἥπαρ, jecur.
et ἡ ὄρεϊς, avis.	ὁ γίγας, gigas.
καυόν, regula.	ἡ κλίς, clavis.
Ἑκτωρ, Hector.	ἡ ἕσπυς, chypcus.
δρυς, quercus.	ἡ θέμις, jus.
ἰχθύς, piscis.	ἡ χάρις, gratia.
et ἡ παις, puer, puella.	ὁ πούς, pes.
ῥήτωρ, orator.	τὸ ὄυς, auris.
κόραξ, corvus.	ὁ φλορυς, Phlorus.
Ἄραβ, Arabs.	ἡ ἄλα, mares.
πέξις, pecten.	ἡ πάληξ, talus.
κερξ, crex avis.	ὁ κυψ, culex.
ἀλωπεξ, vulpes.	ὁ χίδριψ, legumen.
βουκλήξ, stimulus.	

DE CONTRACTIONIBUS.

In concursu vocalium, si duæ syllabæ vertuntur in unam, vocatur CONTRACTIO.

Contractio sine variatione vocalium vocatur SYNÆRESIS. Sic;

τείχει, τείχει.

Contractio cum variatione vocalium vocatur CRASIS. Sic;

Δημοσθένης, Δημοσθένης.

τείχεα, τείχη.

Contractio sæpe fit, sed non semper.

In contractionum regulis, meminerint discentes;

duas esse Vocales breves, ε, ο;

quæ habent suas longas, η, ω;

et suas diphthongos, ει, ου;

CONTRACTIONES DECL. I.

Non fit Contractio nisi prior vocalis vel est brevis, vel *a* pro brevi sumpta. Et Nominativus contractus declinatur deinde regulariter.

REGULÆ.

1. *ea* sine *ε*, mutabis in *η*.

2. in *εα*, et reliquis, priorem elide vocalem.

Sic;

1.

γῆα, *terra*, *γῆ*; G. *γῆς*, D. *γῆ*; &c.

λεονίῆα, *leonina*, *λεοντῆ*; G. *λεονίῆς*, D. *λέοντῆ*; &c.

χρυσῆα, *aurea*, *χρυσῆ*; G. *χρυσῆς*, D. *χρυσῆ*; &c.

Ἑρμῆας, *Mercurius*, *Ἑρμῆς*; G. *Ἑρμοῦ*, D. *Ἑρμῆ*; &c.

2.

πορφυρέα, *purpurea*, *πορφυρᾶ*; G. *πορφυρᾶς*; &c.

ἀπλόη, *simplex*, *ἀπλῆ*; G. *ἀπλῆς*; &c.

Ἀθηνῶα, *Minerva*, **Ἀθηνᾶ*; G. *Ἀθηνᾶς*, D. *Ἀθηνᾶ*; &c.

μνάα, *mina*, *μνᾶ*; G. *μνᾶς*, D. *μνᾶ*; &c.

Ἀπελλῆς, *Apelles*, *Ἀπελλῆς*; G. *Ἀπελλοῦ*; &c.

CONTRACTIONES DECL. II.

Non fit Contractio nisi prior est brevis;

REGULÆ.

1. Si sequitur brevis, mutabis in *ου*;

1. Si non, elide priorem. Sic;

πορφυρέον, *purpureum*.

Reg. 1. *πορφυρέον*, *πορφυροῦν*.

2. *πορφυρέου*, *πορφυροῦ*.

2. *πορφυρέω*, *πορφυρῶ*.

2. *πορφυρέα*, *πορφυρᾶ*.

2. *πορφυρέοις*, *πορφυροῖς*. &c.

* Vide notam, †, pag. 15.

<i>διπλόον, duplex.</i>	1. διπλόον,	διπλοῦν.
	2. διπλόου,	διπλοῦ.
	2. διπλόω,	διπλω̄.
	2. διπλόα,	διπλᾱ.
	2. διπλόοις,	διπλοῖς. &c.
<i>νόος, mens.</i>	1. νόος,	νοῦς.
	2. νόου,	νοῦ.
	2. νόω,	νω̄.
	1. νόον,	νοῦν.
	1. νόε,	νοῦ. sic etiam;
<i>ῥόος, fluxus.</i>	διπλόος,	<i>duplex.</i>
<i>πορφυρέος, purpureus.</i>	ἀργυρέος,	<i>argenteus.</i>
<i>πλόος, navigatio.</i>	ἰσέον,	<i>os.</i>

εε vocativi non contrahitur.

CONTRACTIONES DECL. III.

In obliquis, non fit Contractio nisi prior vocalis vel est brevis, vel anceps pro brevi sumta.

Sequentes **REGULÆ** SUNT **UNIVERSALES**, tum pro Contractionibus declinationis tertiæ, tum etiam pro verbis omnibus utriusque conjugationis quæ contractionem quamvis patiuntur.

Contrahitur;

I. Brevis ante se, in suam diphthongum;
Sed* εε dualis in η.

II. Brevis ante alteram brevem, in ου.

* Saltem ita Grammatici; sed εε dualis etiam fit in ει secundum regulam, apud ipsos scriptores Græcos sic σκέλει, σκέλει; et in Æschine Socratico πόλει, πόλει; ταρίχει, ταρίχει; apud Jo. Lascarin in Gram. p.223. in fine, et p.225. initio *Venetiiis* ap Aldi F. 1557. ceterum exceptio hæc introducta videtur, ut distinguerent Nominativum Dualem a Dativo Singulari.

- III. Brevis ante α , in suam longam.
Sed $\epsilon\alpha$ purum in α .
- IV. Brevis ante ι , per Synæresin.
- V. ϵ ante longam vel diphthongum, abjicitur.
- VI. 1. \omicron - $\mu\alpha\iota\epsilon\rho\acute{\omicron}\nu$ ante longam, in ω - $\mu\acute{\epsilon}\gamma\alpha$.
2. \omicron - $\mu\alpha\iota\epsilon\rho\acute{\omicron}\nu$ ante diphthongum; ejectâ præpositiva, per Synæresin.
Sed $\omicron\omega\nu$, ejectâ ι , per crasin.
- VII. 1. α ante \omicron vel ω , in ω - $\mu\acute{\epsilon}\gamma\alpha$.
2. α non ante \omicron vel ω , in α ; et in diphthongis, priusquam fit contractio, abjicitur subjunctiva; et, si adfuerit ι , subscribitur post contractionem.
- VIII. Si prior vocalis est ι , vel υ , vel longa; sequentem elide semper.

REGULÆ CUM EXEMPLIS.

I. Brevis ante $\epsilon\epsilon$, in suam diphthongum. Sic; in obliquis;

$\Delta\eta\mu\omicron\sigma\theta\acute{\epsilon}\nu\epsilon\epsilon\epsilon\varsigma$, $\Delta\eta\mu\omicron\sigma\theta\acute{\epsilon}\nu\epsilon\alpha\varsigma$.

$\Delta\eta\tau\omicron\acute{\omicron}\varsigma$, $\Delta\eta\tau\omicron\upsilon\varsigma$.

in verbis; $\Phi\iota\lambda\acute{\epsilon}\epsilon\tau\epsilon$, $\Phi\iota\lambda\acute{\epsilon}\iota\tau\epsilon$, *amatis*.

$\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\omicron\mu\epsilon\nu$, $\delta\eta\lambda\omicron\upsilon\mu\epsilon\nu$, *declaramus*.

Sed $\epsilon\epsilon$ dualis in η . Sic.

$\Delta\eta\mu\omicron\sigma\theta\acute{\epsilon}\nu\epsilon\epsilon\varsigma$, $\Delta\eta\mu\omicron\sigma\theta\acute{\epsilon}\nu\eta$.

II. Brevis ante alteram brevem, in ω . Sic; in nominativis;

$\mu\alpha\lambda\iota\tau\acute{\omicron}\epsilon\nu$,

$\mu\alpha\lambda\iota\tau\omicron\upsilon\acute{\nu}$;

mellitum.

in obliquis.

$\Delta\eta\mu\omicron\sigma\theta\acute{\epsilon}\nu\epsilon\omicron\varsigma$,

$\Delta\eta\mu\omicron\sigma\theta\acute{\epsilon}\nu\omicron\upsilon\varsigma$.

$\beta\acute{\omicron}\epsilon\varsigma$,

$\beta\omicron\upsilon\varsigma$.

in verbis;

φιλέομεν,	φιλοῦμεν;	<i>amamus.</i>
δηλόετε,	δηλοῦτε;	<i>declaratis.</i>

III. Brevis ante α, in suam longam.

Sic; in nominativis;

ἕαρ,	ἤρ;	<i>ver.</i>
κἄαρ,	κῆρ;	<i>cor.</i>

in obliquis;

Δημοσθέnea	Δημοσθένη.
Δητόα,	Δητω.

Sed εα purum, in α.

Sic; in obliquis;

Πειραεύς	<i>Piræus.</i>	
	Α. Πειραιέα,	Πειραιᾶ.
χρέος,	<i>debitum.</i>	
	N.P. χρέεα,	χρέα.

IV. Brevis ante ι, per synæresin*.

Sic; in obliquis;

Δημοσθένει,	Δημοσθένει.
Δητοῖ,	Δητοῖ.

V. ε, ante longam vel diphthongum abjicitur.

Sic; in nominativis;

Ἡρακλέης,	Ἡρακλῆς,	<i>Hercules.</i>
-----------	----------	------------------

in obliquis;

Δημοσθενέων,	Δημοσθενῶν.
Δημοσθενέοιν,	Δημοσθενῶιν.

in verbis;

φιλέω,	φιλοῶ;	<i>amo.</i>
φιλέεις,	φιλεῖς;	<i>amas. †</i>

* Ut et α pro brevi. Sic; ἰλάω, *agito*; ἰλαῶνω, ἰλαῶνω.

† Sed εαι paulo aliter. Sic, τίθεισαι; eliso σ, τίθειαι; per Diæresin, τίθειαι; per Crasin regulæ III. et Synæresin, τίθει.

VI. 1. ο-μικρόν ante longam, in ω-μέγα.

2. ο-μικρόν ante diphthongum; ejectâ præpositiva, per Synæresin.

Hi concursus non contrahuntur nisi in verbis. Sic;

		1.	
δηλώω,	δηλῶ,		<i>declaro.</i>
δηλόητε,	δηλῶτε,		<i>declaretis.</i>
		2.	
δηλόεις,	δηλοῖς,		<i>declarat.</i>
δηλόοις,	δηλοῖς,		<i>declaret.</i>
δηλόη,	δηλοῖ,		<i>declaret.</i>
δηλόου,	δηλοῦ,		<i>declarare tu.</i>

Sed -οειν, ejecta ι, per crasin*. Sic;

δηλόειν, δηλοῦν, *declarare.* Per Reg. II.

VII. 1. α ante ο†, vel ω, in ω-μέγα.

2. α non ante ο vel ω, in α.

In Diphthongis, priusquam fit contractio, abjicitur subjunctiva; et, si adfuerit ι, subscribitur post contractionem†. Sic;

In obliquis neutrorum in ας purum et ρας, in quibus eliditur τ, ut fiat concursus vocalium.

* Non est, reverâ, exceptio; etsi ita hic ponatur, in gratiam tyronum. Nam infinitivus antiquissimus fuit δηλοῖμέναι; deinde, Doricè, δηλοῖμεν; postea, Ionicè, eliso -με-, δηλοειν; tandem, Atticè, δηλοῦν. Scil. in -μι, et puris, elidebant -με; in non puris, -μ- tantum.

† Scil. vel ante ο per se, vel ante ο diphthongi.

‡ Et, in omni contractione, ι rejecta ante crasin factam semper subscribitur post crasin, si faciet diphthongum in propriam; quod quidem ubique facit nisi in οειν infinitivi; ejecta ι, οειν, contracte οιν, ut in reg. VI.

1.

κέρας,

κορνι.

κέρατος,

κέραος,

κέρας.

κέρατων,

κέραων,

κέρων.

κέρατοιν,

κέραοιν,

κέρων,

in verbis ;

τιμάομεν,

τιμῶμεν,

honoramus.

τιμάω,

τιμῶ,

honorō.

τιμάουσι,

τιμῶσι,

honorant.

2.

In Nominativis, λαῶς, λαῖς, λαπίς.

in obliquis ;

κέρατα,

κέραα,

κέρα.

κέρατε,

κέραε,

κέρα.

κέρατι,

κέραϊ,

κέρα.

in verbis ;

τιμάει,

τιμᾶ,

honorat.

τιμάει,

τιμᾶ,

honoret.

VIII. Si prior vocalis est ι, vel υ, vel longa, sequentem elide semper. Sic ;

ὄφις,

serpens.

N. P. ὄφεις, ὄφισ.

ὄφι,

ὄφι.

σίγηπι,

sinapi.

σινήπια,

σινήπι.

κύων,

canis ;

κύνος,

κῦνος,

κῦνι,

κῦνι, &c.

βότρυς,

racemus.

βότρυς,

βότρυς.

τιμήεν,

honoratum,

τιμῆν.*

* In verbis ; τίθησαι, eliso σ, τίθηςαι, contracte τιθῆ. N.B. Per has regulas contrahuntur etiam σάως, et σῶος, σῶϊους ; in iis, casibus qui reperiuntur contracti, scil. σάως, σῶως VII. 1. σάων, σῶν VII. 1. σῶα, σῶ. VII. 2. σάους, σῶς VII. 1. σῶας, σῶς III.

VI. 1. ο-μικρόν ante longam, in ω-μέγα.

2. ο-μικρόν ante diphthongum; ejectâ ppositivâ, per Synæresin.

Hi concursus non contrahuntur nisi in bis. Sic;

1.

δηλώω,	δηλῶ,	<i>declaro.</i>
δηλόητε,	δηλῶτε,	<i>declaretis.</i>

2.

δηλόεις,	δηλοῖ,	<i>declarat.</i>
δηλόοι,	δηλοῖ,	<i>declaret.</i>
δηλόη,	δηλοῖ,	<i>declaret.</i>
δηλοῦ,	δηλοῦ,	<i>declarare ti</i>

Sed -οειν, ejecta ι, per crasin*. Sic;

δηλόειν, δηλοῦν, *declarare.* Per Reg.

VII. 1. α ante ο†, vel ω, in ω-μέγα.

2. α non ante ο vel ω, in α.

In Diphthongis, priusquam fit contractio abjicitur subjunctiva; et, si adfuerit ι, scribitur post contractionem‡. Sic;

In obliquis neutrorum in ας purum et ρας quibus eliditur τ, ut fiat concursus calium.

* Non est, reverâ, exceptio; etsi ita hic ponatur, in tiam tyronum. Nam infinitivus antiquissimus fuit *δηλοει* deinde, Doricè, *δηλοειμεν*; postea, Ionicè, eliso -με-, *δη* tandem, Atticè, *δηλοῦν*. Scil. in -μι, et puris, elidebant in non puris, -μ- tantum.

† Scil. vel ante ο per se, vel ante ο diphthongi.

‡ Et, in omni contractione, α rejecta ante crasin fa semper subscribitur post crasin, si faciet diphthongum propriam; quod quidem ubique facit nisi in οειν infra ejecta ι, οειν, contracte οιν, ut in reg. VI.

1.

<i>κέρας,</i>	<i>cornu.</i>		
	<i>κέρατος,</i>	<i>κέραας,</i>	<i>κέρας.</i>
	<i>κέρατων,</i>	<i>κέραων,</i>	<i>κέρων.</i>
	<i>κέρατοιν,</i>	<i>κέραοιν,</i>	<i>κέρων,</i>
in verbis ;			
	<i>τιμάομεν,</i>	<i>τιμῶμεν,</i>	<i>honoramus.</i>
	<i>τιμάω,</i>	<i>τιμῶ,</i>	<i>honorō.</i>
	<i>τιμάουσι,</i>	<i>τιμῶσι,</i>	<i>honorant.</i>

2.

In Nominativis, *λαῖας, λαῖς, lapidis.*
in obliquis ;

	<i>κέρατα,</i>	<i>κέραα,</i>	<i>κέρα.</i>
	<i>κέρατε,</i>	<i>κέραε,</i>	<i>κέρα.</i>
	<i>κέρατι,</i>	<i>κέραϊ,</i>	<i>κέρα.</i>
in verbis ;			
	<i>τιμάει,</i>	<i>τιμᾶ,</i>	<i>honorat.</i>
	<i>τιμάει,</i>	<i>τιμᾶ,</i>	<i>honoret.</i>

VIII. Si prior vocalis est *ι*, vel *υ*, vel longa,
sequentem elide semper. Sic ;

	<i>ὄφις,</i>	<i>serpens.</i>	
		N. P. <i>ὄφιος,</i>	<i>ὄφις.</i>
		<i>ὄφι,</i>	<i>ὄφι.</i>
	<i>σίγηπι,</i>	<i>σίγηπι.</i>	
	<i>σινήπια,</i>	<i>σινήπια.</i>	
<i>κύων,</i>	<i>canis ;</i>	<i>κύωνος,</i>	<i>κύωνος,</i>
<i>κύνι,</i>	<i>κύνι, &c.</i>		
	<i>βότρυς,</i>	<i>racemus.</i>	
		<i>βότρυς,</i>	<i>βότρυς.</i>
	<i>τιμήν,</i>	<i>honoratum,</i>	<i>τιμήν.*</i>

* In verbis ; *τίθησθαι*, eliso *σ*, *τίθησθαι*, contracte *τιθή*. N.B. Per has regulas contrahuntur etiam *σάως*, et *σῶος, σωθῆς* ; in iis, casibus qui reperiuntur contracti, scil. *σάως, σωῖς*. VII. 1. *σάωσθαι, σῶσθαι*. VII. 1. *σάω, σῶ*. VII. 2. *σάουος, σῶος*. VII. 1. *σάωος, σῶος* III.

REGULÆ SPECIALES CONTRACTORUM
DECL. III.

1. Accusativus pluralis est similis nominativo contracto. Sic;

Δημοσθένης, } Δημοσθένεις.
Δημοσθένας, }

ὄφιες, } ὄφεις,
ὄφιας, }

βότρες, } βότερες,
βότερας, }

2. Genitivus in -eos ab ης, ες, ος, contrahit cursus omnes; item -oos non ab ους; ut et ας plurum et ρας.

Paradigma Genitivi in -eos ab ης, ες, ος.

Sing.

N.	Δημοσθένης.	
G.	Δημοσθένης,	Δημοσθένους.
D.	Δημοσθένει,	Δημοσθένει.
A.	Δημοσθένα,	Δημοσθένη.
V.	Δημοσθένας,	

Dual.

N. A. V.	Δημοσθέεε,	Δημοσθένη.
G. D.	Δημοσθέεειν,	Δημοσθέειν.

Plur.

N. V.	Δημοσθέεες,	Δημοσθένεις.
G.	Δημοσθέεων,	Δημοσθένων.
D.	Δημοσθέεσι.	
A.	Δημοσθέεας,	Δημοσθένεις.

Paradigma Genitivi in -oos, non ab ους; Scilicet femininorum in ω et ως.

Sing.

N.	Λητώ,	Λατονα.
G.	Λητώος,	Λητούς.

D.	Λητοῖ,	Λητοῖ.
A.	Λητόα,	Λητώ.
V.	*Λητω.	

Paradigma neutrorum in *as* purum et *ras*.

Sing.

N. A. V.	κρέας,	κατο.	
G.	κρέατος,	κρέατος,	κρέως.
D.	κρέατι,	κρέαϊ,	κρέαϊ.

Dual.

N. A. V.	κρέατε,	κρέαε,	κρέα.
G. D.	κρέατων,	κρέαϊων,	κρέων.

Plur.

N. A. V.	κρέατα,	κρέαα,	κρέα.
G.	κρέατων,	κρέαων,	κρέων.
D.	κρέασι.		

3 Genitivus in *-εος*, non ab *ης*, *ες*, *ος*, et Genitivus in *-ιος*, tantum contrahunt Singularem Dativum, et Pluralem Nominativum†.

Paradigmata Gen. in *-εος*, non ab *ης*, *ες*, *ος*.

	βασιλεύς,	rex.	
D. Sing.	βασιλεί,		βασιλεῖ.
N. V. Plur.	βασιλέες,	}	βασιλεῖς,
A.	βασιλέας,		
	ἄστυ,	arx.	
D. Sing.	ἄστυ,		ἄστυ.
N. A. V. Plur.	ἄστυα,		ἄστυ.
	πόλις,	urbs.	
D. Sing.	πόλις,		πόλις.
N. V. Plur.	πόλεις,	}	πόλεις.
A.	πόλεις,		

* V. J. Lascaris Gram. p. 13.

† Genitivus in *-ιος*, non contractas, mutatur Atticè in *εως*.

Paradigmata Genitivi in -ιος.

ὄφις	<i>serpens.</i>	
D. Sing.	ὄφιϊ,	ὄφι.
N. V. Plur.	ὄφιος, } .	ὄφιος.
A.	ὄφιας, }	
σίνηπι,	<i>sinapi.</i>	
D. Sing.	σινήπιϊ,	σινήπι.
N. A. V. Plur.	σινήπια,	σινήπι.

4. -ος -υος, et -ους -οος, tantum contrahunt pluralem nominativum.

Paradigma in υς -υος.

βότρυς,	<i>racemus.</i>	
N. V. Plur.	βότρυνες, }	βότρυς.
A.	βότρυνας, }	

Paradigma in ους -οος.

βοῦς,	<i>bos.</i>	
N. V. Plur.	βόες, }	βοῦς
A.	βόας, }	

5 Comparativa in ων elidunt ν, ut contrahantur in Accusativo singulari, et nominativo plurali. Sic; βελτίων, *melior.*

A. Sing.	βελτίονα,	βελτίοα,	βελτίω.
N. V. Plur.	βελτίονες,	βελτίοες,	βελτίους,
A.	βελτίονας,	βελτίοας,	

βελτίον, *melius.*

N. A. V. Plur. βελτίονα, βελτίοα, βελτίω.

6. Nominativus contractus declinatur deinde regulariter.

Sic; ἕας, *ver*; contracte ἤε, ἤεος, ἤει, &c.

λάας, *lapis*; contracte λάε, λάεος, λάει, &c.

Ἡρακλῆς, *Hercules*; contracte Ἡρακλής; Ἡρακλέος, Ἡρακλοῦς; Ἡρακλεῖ, Ἡρακλεῖ; Ἡρακλέα, Ἡρακλή; ὦ Ἡρακλες.

7. In Adjectivis, contractio neutri generis manet in Masculino et Feminino.

Sic; μελιτόεις, *mellitus*.

μελιτόεις,	μελιτόεσσα,	μελιτόεν.
μελιτοῦς,	μελιτοῦσσα,	μελιτοῦν.
μελιτοῦντος,	μελιτοῦσσης,	μελιτοῦντος.
τιμήεις,	<i>honoratus</i> .	
τιμήεις,	τιμήεσσα,	τιμήεν.
τιμῆς,	τιμῆσσα,	τιμῆν.
τιμῆντος,	τιμῆσσης,	τιμῆντος.

N. B. Etsi in gratiam Tyronum juniorum separatim hic traditæ sint Contractiones primæ Declinationis et secundæ: hæ tamen reverâ sequuntur eandem cum cæteris analogiam; et peragi possunt omnes per Regulas generales, si modo duæ sequentes Exceptiones addantur.

1. In exceptione ad reg. III. post *ια purum*, addatur *et iza prima*. Sic, κορυφεία, κορυφεῖα.

2. In adjectivis in -πλοος, ο non ante brevem eliditur. Contra reg. III. et VI. sic διπλόος, διπλόη, διπλόον, *duplex*. ἡ διπλόη, διπλή; τὰ διπλόα, διπλά.

Nomina Tertiæ flectenda et contrahenda.

εὐσιβής, <i>pious</i> .	γραφεύς, <i>pictor</i> .	νίκυς, <i>cadaver</i> .
ἀμύμων, <i>melior</i> .	Περικλῆς, <i>Pericles</i> .	πέρας, <i>finis</i> .
γάχυς, <i>spica</i> .	Ιχθύς, <i>piscis</i> .	αἰδώς, <i>pudor</i> .
ἀρεών, <i>præstantior</i> .	Διοκλῆς, <i>Diocles</i> .	τείχος, <i>murus</i> .
τομῆς, <i>pastor</i> .	ἄστυ, <i>arx</i> .	δύναμις, <i>potentia</i> .
Φαδῶ, <i>parsimonia</i> .	πλείων, <i>MORE</i> .	δρῦς, <i>quercus</i> .
γῆρας, <i>senectus</i> .	πρᾶξις, <i>actio</i> .	Θεμισοκλῆς.
Αχιλλεύς, <i>Achilles</i> .	ἠώς, <i>aurora</i> .	ἀληθής, <i>verus</i> .
ὑπερφύς, <i>excellens</i> .	βαθός, <i>profundus</i> .	βάθυ, <i>profundum</i> .
ἀληθής, <i>verum</i> .	τριήρης, <i>triremis</i> .	Φοιεύς, <i>homicida</i> .
μῦς, <i>mus</i> .	Αγαθοκλῆς.	ἱλασσών, <i>minor</i> .
μέρος, <i>pars</i> .	ἱερεύς, <i>sacerdos</i> .	ταχύς, <i>celer</i> .
πίτεκς, <i>securis</i> .	πόσις, <i>maritus</i> .	ἀναίδης, <i>impudens</i> .
εὐσιβής, <i>pium</i> .	πῶν, <i>grex</i> .	καλλίων, <i>pulchrior</i> .
τίρας, <i>prodigium</i> .	εὐγενής, <i>generosus</i> .	εὐγενής, <i>generosum</i> .
ἱλάσσει, <i>minus</i> .	δρομεύς, <i>cursor</i> .	μείων, <i>minor</i> .
ἵκος, <i>verbum</i> .	ἱεύς, <i>filius</i> .	υἱς, <i>filius</i> .

εὐφυής, <i>boni ingenii.</i>	Ὀδυσσεύς, <i>Ulysses.</i>	φράσις, <i>dictio.</i>
κίρας, <i>cornu.</i>	οἶς, <i>ovis.</i>	βραδύς, <i>tardus.</i>
βραδύ, <i>tardum.</i>	βελτίων, <i>melior.</i>	εὐκλεής, <i>gloriā clatus.</i>
ἤθος, <i>mos.</i>	πειθῶ, <i>suadela.</i>	πρέσβυς, <i>senex.</i>
ἔθνος, <i>gens.</i>	ἡδύ, <i>suave.</i>	ἶσος, <i>mons.</i>
εὐκλείς, <i>gloriosum.</i>	Πειραιεύς, <i>Piræus.</i>	εὐφύεις, <i>ingeniosum.</i>
πλείον, <i>plus.</i>	ἄμεινον, <i>melius.</i>	ἰνδιγής, <i>indigus.</i>

DE ADJECTIVIS REGULARIBUS.

Genus femininum semper est Declinationis Primæ.

Masculinum in *ος* habet Neutrum in *ον*; utrumque Declinationis Secundæ.

Horum igitur terminationes sunt,

	M.	F.	N.	
	ος,	η,	ον.	
	út, καλός,	καλή	καλόν,	<i>pulcher.</i>
Sic;	ἀγαθός, <i>bonus</i> ;	κακός, <i>malus</i> ;	φίλος, <i>amicus</i> ;	
	μαλακός, <i>mollis</i> ;	ἀπαλός, <i>tener</i> ;	λευκός, <i>albus</i> ;	
	δῆλος, <i>evidens</i> ;	τερπνός, <i>jucundus</i> .*		

* Paradigma adjectivorum in *ος, η, ον.*

	Sing.			
	Masc.	Fem.	Neut.	Sic declinantur.
Nom.	καλός,	καλή,	καλόν.	ἀγαθός, <i>bonus.</i>
Gen.	καλῆ,	καλῆς,	καλῆ.	κακός, <i>malus.</i>
Dat.	καλῷ,	καλῇ,	καλῷ.	φίλος, <i>amicus.</i>
Acc.	καλόν,	καλήν,	καλόν.	μαλακός, <i>mollis.</i>
Voc.	καλί,	καλή,	καλόν.	ἀπαλός <i>tener.</i>
	Dual.			λευκός, <i>albus.</i>
N.A.V.	καλῶ,	καλᾶ,	καλῶ.	δῆλος, <i>manifestus.</i>
G. D.	καλῶιν,	καλᾶν,	καλῶιν.	τερπνός, <i>jucundus.</i>
	Plur.			
N. Voc.	καλοί	καλαῖ,	καλᾶ.	
Gen.	καλῶν,	καλῶν,	καλῶν.	
Dat.	καλῶσις,	καλῶσις,	καλῶσις.	
Acc.	καλῶς,	καλῶς,	καλᾶ.	

Sed *ος* purum, et *ος*, habent *α*.

ut ; *ράδιος*, *ράδια*, *ράδιον*, *facilis*.
φανερὸς, *φανερὰ*, *φανερὸν*, *manifestus*.

Sic ; *ἄξιος*, *dignus* ; *μικρὸς*, *parvus* ; *ἀργύρεος*, *argenteus* ; *μακρὸς*, *longus* ; *ἀγρῆιος*, *agrestis* ; *πονηρὸς*, *malus* ; *πορφύρεος*, *purpureus* ; *ὁμοιος*, *similis* ; *φοβερὸς*, *formidabilis* ; *ιερεὺς*, *sacer* ; *ἅγιος*, *sanctus*. * †

* Paradigmata in *ος* purum et *ος*.

	Sing.			
	Masc.	Fem.	Neut.	Sic declinantur.
Nom.	<i>ράδιος</i> ,	<i>ράδια</i> ,	<i>ράδιον</i> .	<i>ἄξιος</i> , <i>dignus</i> .
Gen.	<i>ραδιῶ</i> ,	<i>ραδιᾶς</i> ,	<i>ραδιῶ</i> .	<i>ἀργύρεος</i> , <i>argenteus</i> .
Dat.	<i>ράδιῳ</i> ,	<i>ράδιῃ</i> ,	<i>ράδιῳ</i> .	<i>ἀγρῆιος</i> , <i>agrestis</i> .
Acc.	<i>ράδιον</i> ,	<i>ράδιαν</i> ,	<i>ράδιον</i> .	<i>πορφύρεος</i> , <i>purpureus</i> .
Voc.	<i>ράδιε</i> ,	<i>ράδια</i> ,	<i>ράδιον</i> .	<i>ὁμοιος</i> , <i>similis</i> .
			Dual.	<i>ἅγιος</i> , <i>sanctus</i> .
N. A. V.	<i>ράδιῳ</i> ,	<i>ράδια</i> ,	<i>ράδιῳ</i> .	
G. D.	<i>ράδιοιν</i> ,	<i>ράδιαιν</i> ,	<i>ράδιοιν</i> .	
			Plur.	
N. V.	<i>ράδιοι</i> ,	<i>ράδιαι</i> ,	<i>ράδια</i> .	
G.	<i>ραδιῶν</i> ,	<i>ραδιῶν</i> ,	<i>ραδιῶν</i> .	
D.	<i>ράδιοις</i> ,	<i>ραδιαῖς</i> ,	<i>ράδιοις</i> .	
A.	<i>ράδιους</i> ,	<i>ραδιας</i> ,	<i>ράδια</i> .	
			Sing.	Sic declinantur.
N.	<i>φανερὸς</i> ,	<i>φανερὰ</i> ,	<i>φανερὸν</i> .	<i>μικρὸς</i> , <i>parvus</i> .
G.	<i>φανερῶ</i> ,	<i>φανερᾶς</i> ,	<i>φανερῶ</i> .	<i>μακρὸς</i> , <i>longus</i> .
D.	<i>φανερῳ</i> ,	<i>φανερῃ</i> ,	<i>φανερῳ</i> .	<i>πονηρὸς</i> , <i>malus</i> .
A.	<i>φανερὸν</i> ,	<i>φανερὰν</i> ,	<i>φανερὸν</i> .	<i>φοβερὸς</i> , <i>formidabilis</i> .
V.	<i>φανερῆ</i> ,	<i>φανερὰ</i> ,	<i>φανερὸν</i> .	<i>ιερεὺς</i> , <i>sacer</i> .
			Dual.	
N. A. V.	<i>φανερῳ</i> ,	<i>φανερῃ</i> ,	<i>φανερῳ</i> .	
G. D.	<i>φανερῶιν</i> ,	<i>φανερᾶιν</i> ,	<i>φανερῶιν</i> .	
			Plur.	
N. V.	<i>φανερῶι</i> ,	<i>φανερᾶι</i> ,	<i>φανερῶ</i> .	
G.	<i>φανερῶν</i> ,	<i>φανερῶν</i> ,	<i>φανερῶν</i> .	
D.	<i>φανερῶις</i> ,	<i>φανερᾶις</i> ,	<i>φανερῶις</i> .	
A.	<i>φανερῶς</i> ,	<i>φανερᾶς</i> ,	<i>φανερῶ</i> .	

† Excipiuntur ; *ὀγδόος*, *ὀγδόη*, *ὀγδόον*, *octavus* ; quoniam for-

Sed Attici sæpe flectunt Adjectiva in *ος*, præsertim si sint derivata vel composita, per Genus COMMUNE in *ος*, absque genere feminino. Sic; ἀθάνατος, *immortalis*, flectitur Atticè, ὁ, ἡ, ἀθάνατος, τὸ, ἀθάνατον. Nam derivatur ab θάνατος, *mors*. Πάμφιλος, *omnibus amicus*, flectitur Atticè, ὁ, ἡ, πᾶμφιλος, τὸ, πᾶμφιλον. Componitur enim ex πᾶν, *omne*, et φίλος, *amicus*.

Sic; ἀδίκος, *injustus*; ἀδικί, *jus*. Οὐράνιος, *caelestis*; ἀβ οὐράνιος, *cælum*. Ὀμόρος, *finitimus*, ἀβ ὄμος, *idem*, et ὄρος, *terminus*.*

Adjectivorum omnium, non in *ος* desinentium, Genus utrumque, Masculinum et Neutrum, semper sunt Declinationis Tertię.

te fuit olim ἐγδός; sicut ἴνατος, *ponus*, δίκαιος, *decimus*; postea, vero, eliso τ, fiebat ἐγδός. Item composita ex -πλος; ut ἀπλός, ἀπλόη, ἀπλόη, *simplex*. Διπλός, διπλόη, διπλόη, *duplex*. Quoniam -πλος videtur ortum ex πλέκος, eliso κ; scilicet ἀπλέκω, *plico*.

* Adjectiva in *ος* derivata vel composita sic declinantur.

	M. & F.	Sing. Neut.	Sic declinantur.
N.	ὁ καὶ ἡ	ἀθάνατος, τὸ ἀθάνατον,	πᾶμφιλος, ὀmnibus amicus
G.	τῆς, τῆς, τῆς	ἀθάνατου,	ἀδίκος, <i>injustus</i> .
D.	τῷ, τῇ, τῷ	ἀθάνατῳ,	οὐράνιος, <i>caelestis</i> .
A.	τὸν, τὴν, τὸ	ἀθάνατον,	ὄμος, <i>finitimus</i> .
V.	ᾧ	ἀθάνατε, εἰ ἀθάνατος;	

Dual.

N.A.V.	τῷ, τῷ; τῷ,	ἀθάνατῳ,
G. D.	τῶν, τῶν, τῶν,	ἀθάνατων;

Plur.

N.&V.	οἱ, αἱ,	ἀθάνατοι,	τὰ ἀθάνατα.
G.	τῶν, τῶν, τῶν,	ἀθανατῶν.	
D.	τοῖς, ταῖς, τοῖς,	ἀθανατοῖς.	
A.	τούς, τὰς,	ἀθάνατους,	τὰ ἀθάνατα

Harum, autem, Terminationes regulares hæ-
nt.

	M.	F.	N.
	1. <i>ας,</i>	<i>αινα,</i>	<i>αν.</i>
	2. <i>εις,</i>	<i>εσσα,</i>	<i>εν.</i>
	3. <i>υς,</i>	<i>ειω,</i>	<i>υ.</i>
		1.	
<i>ας,</i>	<i>μέλαινα,</i>	<i>μέλαν,</i>	<i>niger.</i>
<i>ας,</i>	<i>τάλαινα,</i>	<i>τάλαν,</i>	<i>miser.*</i>
		2.	
<i>ίεις,</i>	<i>χαρίεσσα,</i>	<i>χαρίεν,</i>	<i>venustus.</i>
<i>ιτόεις,</i>	<i>μελιτόεσσα,</i>	<i>μελιτόεν,</i>	<i>mellitus.</i>
<i>ίεις,</i>	<i>τιμήεσσα,</i>	<i>τιμήεν,</i>	<i>honoratus.</i>
<i>λόεις,</i>	<i>αιεμόεσσα,</i>	<i>αιεμόεν,</i>	<i>ventosus.</i>
<i>εις,</i>	<i>ήχηεσσα.</i>	<i>ήχηεν,</i>	<i>sonorus.</i>
<i>ατόεις,</i>	<i>αιματοεσσα,</i>	<i>αιματοέν,</i>	<i>sanguineus.</i>
		3.	
<i>κῦς,</i>	<i>γλυκεῖα,</i>	<i>γλυκῦ,</i>	<i>dulcis.</i>
<i>ς.</i>	<i>ήθεῖα,</i>	<i>ήθῦ,</i>	<i>suavis</i>
<i>γυς,</i>	<i>ήμίσεια,</i>	<i>ήμισυ,</i>	<i>dimidius.</i>
<i>ῦς,</i>	<i>βαρεῖα,</i>	<i>βαρῦ,</i>	<i>gravis.</i>
<i>ῦς,</i>	<i>βαθεῖα,</i>	<i>βαθῦ,</i>	<i>profundus†.</i>

Nulla reperiuntur, præter hæc duo, regularia in *ας*.

† Declinatio adjectivorum non in *ος* disinentium.

ας, αινα, αν.

V.	<i>μέλας,</i>	<i>μέλαινα,</i>	<i>μέλαν.</i>	<i>niger.</i>
	<i>μέλανος,</i>	<i>μελαίνης,</i>	<i>μέλανος.</i>	
	<i>μέλανη,</i>	<i>μελαίνη,</i>	<i>μέλανη.</i>	<i>Sic τάλας, miser.</i>
	<i>μέλανα.</i>	<i>μελαίνα,</i>	<i>μέλαν.</i>	

Dual.

Λ. V.	<i>μέλανη,</i>	<i>μελαίνα,</i>	<i>μέλανη.</i>
D.	<i>μελάνοιν,</i>	<i>μελαίνοιν,</i>	<i>μελάνοιν.</i>

Plur.

V.	<i>μέλανες,</i>	<i>μελαίνοι,</i>	<i>μέλανα.</i>
	<i>μελάνων,</i>	<i>μελαίνων,</i>	<i>μελάνων.</i>

Sed multa Tertiæ Declinationis Adjectiva flectuntur per Genus COMMUNE, absque Feminino.

Horum Terminationes regulares hæ sunt.

1. Commune Genus in *ων, ην, ης*, format Genus Neutrum mutando vocalem longam in summam brevem. Sic;

D. μέλασι, μελαίαισι, μέλασι.

A. μέλανας, μελαίνας, μέλανα.

εις, εσσα, εν.

N. χάρεις, χάρεισσα, χάρην, Sic.

G. χάριτος, χारीσσης, χάρειτας, μελιτός, mellitus.

D. χάριτι, χारीσση, χάριτι, τιμήεις, honoratus.

A. χάριτα, χारीσσαν, χάρι, ἀνεμός, ventosus.

V. χάρι, et χάριεν, χारीσσα, χάριεν. ἤχης, sonorus. αἱματός, sanguineus.

Dual.

N.A.V. χάριεντε, χारीσσα, χάριεντε.

G. D. χारीντοι, χारीσσαι, χάριντοι.

Plur.

N. V. χάριεντες, χάρισται, χάριεντα.

G. χάριντων, χάρισσῶν, χάριντων.

D. χάρισι, χάρισσαι, χάρισι.

A. χάριεντας, χάρισσας, χάριεντα.

υς, ια, υ.

N. V. γλυκός, γλυκεῖα, γλυκὺ. Sic.

G. γλυκίος, γλυκείας, γλυκίος, ἥδύς, suavis.

D. γλυκεῖ εἶ, γλυκεῖα, γλυκεῖ εἶ. ἥμισυς, dimidius.

A. γλυκόν, γλυκεῖαν, γλυκὺ. βαρὺς, gravis.

V. γλυκὺ, γλυκεῖα, γλυκὺ. βαθύς, profundus

Dual.

N.A.V. γλυκέε, γλυκεῖα, γλυκέε.

G. D. γλυκίον, γλυκεῖαν, γλυκίον.

Plur.

N. V. γλυκέες εἶς, γλυκεῖαι, γλυκεῖα ἢ.

G. γλυκίων, γλυκεῖων, γλυκίων.

D. γλυκέσι, γλυκεῖαις, γλυκέσι.

A. γλυκέας εἶς, γλυκεῖας, γλυκεῖα ἢ.

ὁ, ἡ,	σώφρων,	τὸ, σώφρον,	<i>sanæ mentis.</i>
ὁ, ἡ,	ἄρσεν,	τὸ, ἄρσεν,	<i>masculus.</i>
ὁ, ἡ,	ἀληθής,	τὸ, ἀληθές,	<i>verus.</i>
ὁ, ἡ,	εὐδαίμων,	τὸ, εὐδαίμων,-	<i>felix.</i>
ὁ, ἡ,	τέρην,	τὸ, τέρεν,*	<i>tener.</i>
ὁ, ἡ,	εὐσεβής,	τὸ, εὐσεβές,	<i>pius.</i>
ὁ, ἡ,	μνήμων,	τὸ, μνήμον,	<i>memor.</i>
ὁ, ἡ,	εὐγενής,	τὸ, εὐγενές,	<i>generosus.</i>
ὁ, ἡ,	βελτίων,	τὸ, βελτίον,	<i>melior.†</i>

2. Commune Genus in *is* et *us*, format Neutrum, abjecto *s*. Sic;

ὁ, ἡ,	εὐχάρις,	τὸ, εὐχάρι,	<i>gratus.</i>
ὁ, ἡ,	Φιλόπατρις,	τὸ, Φιλόπατρι,	<i>patriæ amans.</i>
ὁ, ἡ,	ἄδακρυς,	τὸ, ἄδακρυ,	<i>illachrymabilis.</i>

* At sæpius flectitur *τέρην, τέρινα, τέρεν.*

† Declinatio adjectivorum communis generis in *us, us, us.*

M. & F. Neut.

N.	ὁ et ἡ	σώφρων, τὸ σώφρον.	<i>sanæ mentis.</i>
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ,	σώφρονος,	<i>Sic.</i>
D.	τῶ, τῇ, τῶ	σώφροσι,	<i>εὐδαίμων, felix.</i>
A.	τὸν, τὴν,	σώφρονα, τὸ σώφρον.	<i>μνήμων, memor.</i>
V.	ᾧ	σώφρον,	<i>βελτίων, melior.</i>

Dual.

N. A. V.	τῶ, τᾶ, τῶ,	σώφροσι.
G. D.	τοῖν, ταιν, τοῖν	σώφροσιν.

Plur.

N & V.	οἱ, αἱ,	σώφρονες, τὰ, σώφρονα.
G.	τῶν,	σώφρονων.
D.	τοῖς, ταῖς, τοῖς,	σώφροσι.
A.	τούς, τὰς,	σώφρονας, τὰ, σώφρονα.

Sing.

N.	ὁ, ἡ,	ἄρσεν, τὸ, ἄρσει,	<i>masculus.</i>
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ,	ἄρσενος, &c.	<i>S. c. τέρην, tener.</i>

Sing.

N.	ὁ, ἡ,	ἀληθής, τὸ ἀληθές,	<i>verus. Sic.</i>
G.	τοῦ, τῆς, τοῦ,	ἀληθείς, &c.	<i>εὐσεβής, pius.</i>
			<i>εὐγενής, generosus.</i>

E

3. Composita ex *ποῦς*, *pes*, habent neutrum in *ουν*. Sic;

ὁ, ἡ, δίπους, τὸ, δίπουν, *bipes*.
 ὁ, ἡ, πολύπους, τὸ, πολύπουν, *multipes*.* †

DE ADJECTIVIS IRREGULARIBUS.

Omne Adjectivum non desinens in aliqua ex jam traditis Terminationibus regularibus, est IRREGULARE; atque semper caret Genere Neutro. Sic;

ὁ, ἡ, ἀεραξ, *raxax*.
 ὁ, ἡ, μακάρι, *beatus*; vel, ἡ μακαρίζα.
 ὁ, ἡ, ἀοψ, *cæcus*.
 ὁ, ἡ, μακρόχειρ, *longimanus*.

Irregularia etiam sunt sequentia.

1. *πᾶς*, *omnis*, flectitur ut participium; scil. *πᾶς*, *πᾶσα*, *πᾶν*.
2. Item *ἐκῶν*, *ἐκῶσα*, *ἐκὼν*, *volens*. Erat enim, primitus, reverâ, participium antiqui verbi *ἔκω*, *venio*. Et ita *ἀέκων*, *volens*; per Syncopen *ἄκων*, *ἄκονσα*, *ἄκων*.

* Sing.

N. ὁ, ἡ, ἰψαρις, τὸ, ἰψαρι, *gratus*.

G. τοῦ, τῆς, τοῦ, ἰψαριτος, &c.

Sing.

N. ὁ, ἡ, φιλόπαρις, τὸ, φιλόπαρι, *patriæ amans*.

G. τοῦ, τῆς, τοῦ, φιλόπαριδος, &c.

Sing.

N. ὁ, ἡ, ἄδακρυς, τὸ, ἄδακρυ, *illachrymabilis*.

G. τοῦ, τῆς, τοῦ, ἄδακρυος, &c.

Sing.

N. ὁ, ἡ, δίπους, τὸ, δίπουν, *bipes*.

G. τοῦ, τῆς, τοῦ, δίποδος, &c.

† Quoniam forte fuit olim *πῶς*, unde *ὁ, ἡ, δίπῶς*, τὸ, *δίπῶς*; *postea contractè* *δίπους*, *δίπουν*. Mutatâ dehinc declinatione; ut sit in *γίλω*, *ἴρω*, ab antiquis *γίλωσ*, *ἴρωσ*.

β. μέγας, *magnus*, et πολὺς, *multus*, irregularia sunt in Singulari Nominativo et Accusativo.

Scil.

N. μέγας, μεγάλη, μέγα, πολὺς, πολλή, πολὺ.

A. μέγαν, μεγάλην, μέγα, πολὺν, πολλήν, πολὺ.

Ceteros autem casus omnes flectunt regulariter ab antiquis Nominativis μεγαλός, et πολλός. Sic;

G. S. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου. πολλοῦ, πολλῆς, πολλοῦ.

N. P. μεγάλοι, μεγάλαι, μεγάλα. πολλοί, πολλαί, πολλά.*

ADJECTIVORUM COMPARATIO.

I.

COMPARATIO fit addendo terminationes -τερός, ac -τατος, pro Comparativo et Superlativo.

Sic;

καθαρός, καθαρότερος, καθαρότατος; *beatus, beatior, beatissimus.*

εὐνοῦς (contractè pro εὐνοός,) εὐνούτερος, εὐνούσματος; *benevolens, benevolentior, benevolentissimus.*

κακόνους, (contractè pro κακόνους,) κακονύτερος, κακονούσματος; *malevolens, malevolentior, malevolentissimus.*

ἁπλοῦς, (contractè pro ἁπλόος,) ἁπλούτερος, ἁπλούσματος; *simplex, simplicior, simplicissimus.* Sed;

* Homerus, autem, et ex eo Pætæ flectunt πολὺς, regulariter, scribentes πολίος, πολίῃ, πολίεις, &c. quod postea mutatum erat, in iis casibus in quibus non distingueretur ab iisdem casibus nominis πόλις, *urbs.*

1. *us* abjicit *i*. Sic;

χαρίεις.	χαριέστερος,	χαριέστατος,	<i>venustus, &c.*</i>
----------	--------------	--------------	---------------------------

2. *os* abjicit *s*. Sic;

ὀρθός,	ὀρθότερος,	ὀρθότατος,	<i>rectus, &c.</i>
δίκαιος,	δικαιότερος,	δικαιότατος,	<i>justus, &c.</i>
πονηρὸς,	πονηρότερος,	πονηρότατος,	<i>malus, &c.</i>
θαυμαστός,	θαυμαστότερος,	θαυμαστότατος,	<i>admirabilis, &c.</i>
ἄλλος,	δηλότερος,	δηλότατος,	<i>planus, &c.</i>

Sic et; οἰκεῖος, *familiaris*; ἐτοίμος, *promptus*; κοῦ-
 Φος, *levis*; λεπτός, *tenuis*; τερπνός, *jucundus*;
 ὁμοῖος, *similis*,

At *os* post brevem Syllabam mutat insuper *o*
 in *ω*. † Sic;

σοφός,	σοφώτερος,	σοφώτατος,	<i>sapiens, &c.</i>
κενός,	κενώτερος,	κενώτατος,	<i>inanis, &c.</i>
φοβερός,	φοβερότερος,	φοβερότατος,	<i>formidabilis, &c.</i>
φανερὸς,	φανερώτερος,	φανερώτατος,	<i>manifestus, &c.</i>
χαλεπός.	χαλεπώτερος,	χαλεπώτατος,	<i>difficilis, &c.</i>

Sic etiam ἀγρίος, ἀγριώτερος, ἀγριώτατος, *ferox, &c.*
 quoniam *i* pro brevi sumitur, at ἐντιμός, *hono-*
ratus, ἐντιμότερος, &c. nam *i* pro longa.

Et ἰκανός, ἰκανώτερος, ἰκανώτατος, *idoneus, &c.* quoni-
 am *a* pro brevi sumitur.

At ἰσχυρός, ἰσχυρότερος, ἰσχυρότατος; *validus, &c.*
 quoniam *v* pro longâ sumitur. †

* sic et;

εἷς,	<i>unus,</i>	ἕτερος,	<i>alter duorum.</i>
οὐδείς,	<i>nullus,</i>	οὐδέτερος,	<i>neuter duorum.</i>
μηδείς,	<i>nullus,</i>	μηδέτερος,	<i>neuter duorum.</i>

† Ne, scilicet, concurrant quatuor continuæ Syllabæ bre-
 ves. Et ita etiam, ne concurrant quatuor, dicitur ἰδοπόρος,
 non ἰδοπός, *viator*. Homerus, etiam, ne concurrant tres,
 mutat sæpissime brevem Syllabam in longam.

‡ Et, ἐπικινδύος, ἐπικινδυνώτερος, ἐπικινδυνώτατος; nam *v* pro
 brevi sumitur. Sic et φιλοκινδυνώτατος, Xen. Anab. p. 90.
 Hutch. 8vo. et Hier. IV. 7. Wells. [In omnibus his locis
 legi debet *ó* in antepenult. Nam *v* in κινδύος pro longa su-
 mitur. A. D.]

Et sic, ἴσος, *æqualis*; habet ἰσότερος, ἰσότατος; quando pro longâ sumitur, at, contra, quando pro brevî sumitur, habet ἰσώτερος, ἰσώτατος.

3. ας, ης, et υς, addunt Generi neutro. Sic;

μίλας,	μίλαινα,	μίλας;	μιλάντερος, &c.
τάλας,	τάλαινα,	τάλας;	ταλάντερος, &c.
ὄ, ἡ, εὐσιβής,		τὸ, εὐσιβής;	εὐσιβέστερος, &c.
εὐρύς,	εὐρία,	εὐρὺ	εὐρύτερος, &c.

Sic et, ἀσεβής, *impius*; ταχὺς, *celer*; ἀληθής, *verus*; αἰὺς, *velox*; δυσχερής, *difficilis*; βραδύς, *tardus*; ἀκριβής, *accuratus*; &c.

4. -ων addit plurali nominativo masculino.

Sic;

ἄφρων,	ἀμενς,	ἄφρονέστερος,	ἄφρονέστατος.
σύφρων,	εὐμενής,	σφρονέστερος,	σφρονέστατος.
εὐφρων,	ἡλιάρης,	εὐφρονέστερος,	εὐφρονέστατος.
κακοδαίμων,	μισερ,	κακοδαιμονέστερος,	κακοδαιμονέστατος.

II.

In Adjectivis quibusdam, comparatio fit per -ίων, et -ίσις. Scil.

1. Nonnulla in ας, a Substantivis derivata, comparantur in -ίων, et -ίσις; at, in his, comparatio non fit ab ipso Adjectivo Positivo, sed ab isto Substantivo a quo derivatur. Sic; καλός, *pulcher*; a κάλλος, -εος, τὸ, *pulchritudo*; habet καλλίων, κάλλισις.

ἐχθρός, *inimicus*; ab ἐχθός, -εος, τὸ, *inimicitia*; habet ἐχθίων, ἐχθίσις.

οἰκτρός, *miserabilis*; ab οἶκτος, -ου, ὁ, *commiseratio*; habet οἰκτίων, οἰκτίσις.

αἰσχρός, *turpis*; ab αἶσχος, -εος, τὸ, *turpitude*; habet αἰσχιών, αἰσχίσις.

μακρός, *longus*; a μήκος, -εος, τὸ, *longitudo*; habet μακίων, μακίσις.

2. Quædam in *us* utroque modo comparatur. Sic;

βαθὺς, *profundus*; βαθύτερος, βαθύτατος; vel βαβάθυσος. Sic;

βραδὺς, *tardus*; ταχὺς, *celer*; παχὺς, *crassus*; κὺς, *dulcis*; βραχὺς, *brevis*; ὠκὺς, *velox*; et milia.

3. ῥαδίος, *facilis*, habet, eliso *δ*, ῥαίον, ῥαί vel, subscripto *ι*, ῥαίον, ῥαῖσος.

COMPARATIO IRREGULARIS.

ἀγαθός,	<i>bonus</i> ;	{ ἀμείνων, ἀγαθώτατο ἀρείων, ἀρεῖσος. βελτίων, βέλτισος. κρείστων, κρείττισος. λαιών, λῶσος.
κακός,	<i>malus</i> ;	
μέγας,	<i>magnus</i> ;	
πολύς,	<i>multus</i> ;	
ἐλαχὺς,	<i>parvus</i> ;	{ κακίων, κακίσος. χείρων, χείρισος. μείζων, μεγίσος. πλείων, πλείσος. ἐλαίστων, ἐλάχισος.
μικρός,	<i>parvus</i> ;	
	ἥστων, vel μείων, vel	
	μικρότερος, ῥότατος.	

NUMERORUM NOMINA.

	εἷς, unus.		
	M.	F.	N.
N.	εἷς,	μία,	ἓν.
G.	ἑνός,	μῆας,	ἑνός.
D.	ἑνί,	μῆᾶ,	ἑνί.
A.	ἕνα,	μίαν,	ἓν.

Atque ita duo composita οὐδείς, μηδείς, *nullus*; quæ quidem habent numerum pluralem; scil. οὐδένες, οὐδεμίαι, οὐδένα, &c.

Ab εἷς, *unus*, formatur comparativus ἕτερος, -α, -ω, *alter duorum*; et ab οὐδείς, μηδείς, formantur οὐδέτερος, μηδέτερος, *neuter duorum*.

δύω, *duo*.

N. A. Duali, δύω; G. D. δυῶν; qui soli casus proprii sunt hujus nominis.

Dicitur, tamen, in plurali, G. δυῶν; D. δυοί.

Dicitur etiam sæpe δύο; sed indeclinatum.

τρεις, *tres*.

	M.	F.	N.
N. A.	τρεις,	τρεις,	τρια.
G.	τριῶν,	τριῶν,	τριῶν,
D.	τρισί,	τρισί,	τρισί.

τέσσαρες, *quatuor*.

N.	τέσσαρες,	τέσσαρες,	τέσσαρα.
G.	τεσσαρῶν,	τεσσαρῶν,	τεσσαρῶν.
D.	τεσσαρσι,	τεσσαρσι.	τεσσαρσι.
A.	τέσσαρας,	τέσσαρας,	τέσσαρα.

Quæ sequuntur deinceps CARDINALIUM Numerorum Nomina, post primos quatuor, ad Centum usque, indeclinabilia sunt omnia. Scil.

πίπτι,	<i>quinque,</i>	τριάκοντα,	<i>triginta.</i>
ἕξ,	<i>sex.</i>	τεσσαράκοντα,	<i>quadraginta.</i>
ἑπτά,	<i>septem.</i>	πεντάκοντα,	<i>quingenta.</i>
ὀκτώ,	<i>octo.</i>	ἑξήκοντα,	<i>sexaginta.</i>
ἑννέα,	<i>novem.</i>	ἑβδομήκοντα,	<i>septuaginta.</i>
δέκα,	<i>decem.</i>	ὀγδοήκοντα,	<i>octoginta,</i>
ἑκατοσι,	<i>viginti.</i>	ἑννήκοντα,	<i>nonaginta.</i>

εἰς ἑκατόν, *centum*.

Post ἑκατόν, *centum*, majorum numerorum Nomina sunt Adjectiva regularia. Scil.

διακόσιοι, διακόσιοι, διακόσια, ducenti, &c. τριακόσιοι,
&c. trecenti, &c.

χίλιοι, μύριοι,	χίλια, μύρια,	χίλια ; μύρια ;	mille. decies mille.
--------------------	------------------	--------------------	-------------------------

Numerorum, autem, ORDINALIUM, Nomina sunt omnia regularia Adjectiva. Scilicet

πρῶτος, δευτέρος, τρίτος, &c.	πρῶτη, δευτέρα, τρίτη, &c.	πρῶτον ; δευτέρον ; τρίτον ;	primus, &c. secundus, &c. tertius, &c.
--	-------------------------------------	------------------------------------	--

DE NUMERORUM NOTIS.

Ad notandos numeros minores, quales sunt SCRIPTI OPERIS Libri, sive Partitiones, utebantur Græci Literis, ordine suis ; scilicet ut A notaret primum ; B, secundum ; atque ita, deinceps, ordine, ad Ω vicesimum quartum.

Hac ratione distingui solent Iliados et Odysseæ libri viginti quatuor, ad numerum Literarum.

In his autem Libris enumerandis, Literarum ordo memorie promptius occurret, ope technicâ syllabæ Græce -HNT-.

Nam, viginti quatuor Literis, in quatuor Hexades partitis erit H, primus Hexadis secundæ ; N, primus tertiæ ; T, primus quartæ.

AD NUMEROS, autem, UNIVERSALISUS notandos, utebantur quidem iisdem Literis, diversâ tamen ratione spectatis. Scilicet

Ter octo Literas suas in tres series dividebant ; et seriei quidem primæ, in loco sexto, scilicet post ε', inserebant figuram, ε', quam vocabant ἑπίσημον.

Seriei autem secundæ, ultimo in loco, addebant figuram S vel 4, quam vocabant κόππα.

Seriei, denique, tertiæ addebant, item, ultimo in loco, figuram D, quam vocabant δάκτυλι.

Hoc modo habebant ter novem Numerorum notas in tres series divisas.

Prima series notabat, ordine, Novem Unitates.

Secunda series notabat, ordine, Novem Decades.

Tertiæ series notabat, ordine, Novem Centurias.

DE PRONOMINE.

Tria sunt **PRIMARIA** Pronomina Substantiva. *ἔγω, ego; σὺ, tu; ὅς, He* Anglice; nam lingua Latina caret hoc pronomine Substantivo tertiæ personæ. Flectuntur autem hoc modo.

Sing.		Sing.		Sing.
N. <i>ἔγω.</i>	<i>ἑ</i>	<i>σὺ.</i>	<i>ὁ</i>	<i>ὅς.</i>
G. <i>ἐμοῦ, vel μοῦ.</i>		<i>σοῦ.</i>		<i>οῦ.</i>
D. <i>ἐμοί, vel μοί.</i>		<i>σοί.</i>		<i>οῖ.</i>
A. <i>ἐμὲ, vel μὲ.</i>		<i>σέ.</i>		<i>ἔ.</i>

Literas autem hac ratione pro Numerorum notis adhibitæ distinguebant Lineolâ sive puncto **SUPRA** scripto. Sic;

A, <i>α',</i> 1.	I, <i>ι',</i> 10.	P, <i>ρ',</i> 100.
B, <i>β',</i> 2.	K, <i>κ',</i> 20.	Σ, <i>σ',</i> 200.
Γ, <i>γ',</i> 3.	Λ, <i>λ',</i> 30.	T, <i>τ',</i> 300.
Δ, <i>δ',</i> 4.	M, <i>μ',</i> 40.	Υ, <i>υ',</i> 400.
E, <i>ε',</i> 5.	N, <i>ν',</i> 50.	Φ, <i>φ',</i> 500.
<i>ς'</i> 6.	Ξ, <i>ξ',</i> 60.	X, <i>χ',</i> 600.
Z, <i>ζ',</i> 7.	O, <i>ο',</i> 70.	Υ, <i>ψ',</i> 700.
H, <i>η',</i> 8.	Π, <i>π',</i> 80.	Ω, <i>ω',</i> 800.
Θ, <i>θ'</i> 9.	S , <i>ς',</i> 90.	Θ, 900.

In hisce seriebus, Literarum ordo Memoriam promptius occurreret, ope technicâ syllabæ Anglicæ AIR; cujus litera prima A notat primam unitatum; secunda I, primam decadam; tertia R, primam centuriarum.

Ad notandos Numerorum Chiliades, usurpabant iterum eandem Series, at lineolâ sive puncto jam **INFRA** posito.

Atque ita Series prima, infra punctata, notabat, ordine, Chiliadum Unitates; Secunda, Chiliadum Decades; Tertia, Chiliadum Centurias.

Sic; $\chi\lambda\zeta\text{D}\mu\gamma$, notat 657,943.

Dual.	Dual.	Dual.
N.A. <i>νοῖ</i> , vel <i>νέ</i> .	<i>σφεῖς</i> , vel <i>σφᾶ</i> .	<i>σφέ</i> .
G.D. <i>νοῖν</i> , vel <i>νῶν</i> .	<i>σφῶιν</i> , vel <i>σφῶν</i> .	<i>σφῆν</i> .
Plur.	Plur.	Plur.
N. <i>ἡμεῖς</i> .	<i>ὑμεῖς</i> .	<i>σφεῖς</i> .
G. <i>ἡμῶν</i> .	<i>ὑμῶν</i> .	<i>σφῶν</i> .
D. <i>ἡμῖν</i> .	<i>ὑμῖν</i> .	<i>σφῆσι</i> .
A. <i>ἡμᾶς</i> .	<i>ὑμᾶς</i> .	<i>σφᾶς</i> .

Reliqua Pronomina sunt Aijcctiva. Ut;

<i>ἄλλος</i> ,	<i>ἄλλη</i> ,	<i>ἄλλο</i> ,	<i>alius</i> .
<i>αὐτός</i> ,	<i>αὐτή</i> ,	<i>αὐτό</i> ,	<i>ipse</i> .
<i>ὅς</i> ,	<i>ἥ</i> ,	<i>ὅ</i> ,	<i>qui</i> .
<i>οὗτος</i> ,	<i>αὕτη</i> ,	<i>τούτο</i> ,	<i>hic</i> .
<i>ἐκεῖνος</i> ,	<i>ἐκεῖνη</i> ,	<i>ἐκεῖνο</i> ,	<i>ille</i> .

Scilicet in genere Neutro,

perdunt *ἄλλος*, *αὐτός*, *ὅς*, *οὗτος*, *ἐκεῖνος*.

οὗτος, autem, in flexione variatur secundum variationes Articuli; a quo nimirum derivatur*.

Sic;

Sing.

N. V. <i>οὗτος</i> ,	<i>αὕτη</i> ,	<i>τούτο</i> .
G. <i>τούτου</i> ,	<i>ταύτης</i> ,	<i>τούτου</i> .
D. <i>τούτῳ</i> ,	<i>ταύτῃ</i> ,	<i>τούτῳ</i> .
A. <i>τούτον</i> ,	<i>ταύτην</i> ,	<i>τούτο</i> .

Dual.

N.A.V. <i>τούτῳ</i> ,	<i>ταύτα</i> ,	<i>τούτῳ</i> .
G.D. <i>τούτοι</i> ,	<i>ταύται</i> ,	<i>τούτοι</i> .

Plur.

N.V. <i>οὗτοι</i> ,	<i>αὗται</i> ,	<i>ταῦτα</i> .
---------------------	----------------	----------------

* Scil. ex *ἐ*, et *αὐτός*. Quin etiam *αὐτός* videtur ortum ex *αὐ*, *τυτους*, et Articulo; ut *ἐκεῖνος* certissime oritur ex *ἐκεῖ*, *illéc*.

G. τούτων, τούτων, τούτων.

D. τούτων, ταύτων, τούτων.

A. τούτων, ταύτων, ταύτων.

A tribus primariis Pronominibus substantivis derivantur Pronomina Possessiva; quæ sunt Adjectiva regularia. Scil.

ab ἐμοῦ, venit, ἐμός, ἐμὸν. meus.

a σέ, σός, σή, σόν. tuus.

ab ἑ, ἑός, ἡ, ὄν. HIS, Anglicè.

a νῶϊ, νῶϊτερος, -α, -ον. noster duorum.

a σφῶϊ, σφῶϊτερος, -α, -ον. vester duorum.

ab ἡμῶν, ἡμέτερος, -α, -ον. noster.

ab ὑμῶν, ὑμέτερος, -α, -ον. vester.

a σφῶν, σφῆτερος, -α, -ον. THEIR, Anglicè.

Ex hisdem tribus primariis, et αὐτός, ipse, componuntur tria RECIPROCA. Sed in casibus tantum obliquis. Scil.

Sing.

G. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. mei ipsius.

D. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ.

A. ἐμαυτόν, ἐμαυτήν, ἐμαυτόν.

Et ita σεαυτοῦ, tui ipsius; vel contractè σεαυτοῦ, et ἑαυτοῦ, sui ipsius; vel contractè αὐτοῦ; quod insuper habet et pluralem numerum. Scil.

G. ἑαυτῶν, ἑαυτῶν, ἑαυτῶν.

D. ἑαυτοῖς, ἑαυταῖς, ἑαυτοῖς.

A. ἑαυτούς, ἑαυτάς, ἑαυτά.

Primitivum autem est Pronomen INTERROGATIVUM τίς, quis, cum accentu acuto. Et usurpatur etiam pro INDEFINITO, sed cum accentu gravi; τις, aliquis, quidam. Et, universaliter quidem, omnes voces INTERROGATIVÆ

usurpantur etiam ut INDEFINITÆ, sed accentu mutato.

τίς ita flectitur.

N. Sing.	τίς,	τίς,	τί.
G.	τίνος,	τίνος,	τίνος.
N. Plur.	τίνες,	τίνες,	τίνα.

τίς INTERROGATIVUM habet RESPONSIVUM ὅστις. Sic;

τίς ἐποίησε; Anglicè *WHAT PERSON DID IT?* οὐκ οἶδα ὅστις. *I DON'T KNOW WHICH PERSON.*

Erat autem, antiquitus, apud Græcos, ALTERUM PRONOMEN INTERROGATIVUM, πὸς, πῆ, πὸ; ejusque RESPONSIVUM ὅπος, ὅπῃ, ὅπο. Quod quidem usus abolevit, nisi in duobus casibus, iisque tantum adverbialiter sunt; scil. ποῦ, *quo loco?* πῆ, *qua via?* et sic ὅπου, ὅπῃ, responsivè. Ab his tamen formantur, in gradu comparativo, πότερος, -α, -ον, *uter duorum?* ejusque responsivum ὁπότερος, -α, -ον; ut et plurima alia adjectiva, et adverbia, usitatissima.

Inter Pronomina referuntur etiam tria GENTILIA adjectiva; ἡμεδαπὸς, -η, -ον, *nostras*; ὑμεδαπὸς, -η, -ον, *vestras*; ποδαπὸς *cujas*.*

A Neutro Genere ARTICULI, pronominis RELATIVI, INTERROGATIVI, et RESPONSIVI, derivantur alia Adjectiva†; quorum usus frequentissimus sermone vernaculo facilius explicatur quam Latino. Scil.

* Quæ fiunt a δαπίδον, *solum*.

† Et etiam adverbia plurima usitatissima; ut suo loco explicabitur.

το, the. ἐ, which.
 τοῖος, of the kind. ὅς, of which kind.
 τόσος, of the number. ὅσος, of wh ch number.
 τάλαντος, of the size. τάλαντος, of which size.
 Ex his autem, et ὅσος, hic, componuntur τοσῶτος, τισάντων, τισῶτρο, **OF THIS SIZE.***
THIS NUMBER; τάλαντων, OF THIS SIZE.*

* Quod autem finxerunt Grammatici pronomen indefinitum δῶς-εα ne vel vox est nec u libi per se reperienda; semper enim habet articulum præfixum; ut, ὁ δῶς; quod quidem fit ex contractione pro tribus vocibus; scil. ὁ δὲ εἶς*, Anglicè **THIS OR THAT ONE**; ut ὁ δὲ εἶς, fit οὗτος.

* Reg. V.

Et sic, in Genitivo, τοῦ δὲ τῶς, contractè τοῦ δῶστ; in Dativo τῶ δὲ τῶς, cont. ac ἔ τῶ δῶστ; in Accusativo τῶ δὲ τῶς. contractè τῶς δῶς.

In usu quidem est ὁ δῶς, pro ὁ δὲ τῶς; tum autem Accusativus τῶς regitur a verbo λήγω subintellegendō.

† Reg. II.

} ἀντιπαρα-

DE VERBO.

Verbi CONJUGATIONES duæ sunt. Prima in ω ; ut τύπτω, *verbero*. Secunda in μ ; ut τίθημι, *pono*.

Conjugationes VOCES et TEMPORA melius explicantur vernaculo sermone quam Latino.

Voces sunt tres; ACTIVA, MEDIA, et PASSIVA.

ACTIVÆ Vocis usus PROPRIUS est significare id quod facimus alteri. Ut ἔβλαψα σέ, *I DID HURT YOU*.

MEDIÆ Vocis usus PROPRIUS est significare id quod facimus nobismet ipsis. Ut, ἐβλάψαμην, *I DID HURT MYSELF*. ἔβλαψάμην τὸν ποδᾶ, *I DID HURT MY FOOT*.

PASSIVÆ Vocis usus PROPRIUS est significare id quod patimur ab altero. Ut, ἐβλάφθην ὑπὸ σοῦ, *I WAS HURT BY YOU*.

Tempora sunt;

Tempus PRÆSENS; ut τύπτω, *I AM STRIKING*.

TEMPUS FUTURUM; quod in forma quidem duplex est, in significatione autem simplex et unum. Ut,

FUTURUM primum τήσω,	} <i>I SHALL, OR WILL,</i> <i>OR AM TO STRIKE.</i>
FUTURUM secundum τυπῶ,	

Tempora PRÆTERITA quatuor. Scil.

1. IMPERFECTUM; ut, ἔτυπτον, *I WAS STRIKING*.

2. INDEFINITUM, sive AORISTUS; quod, quia formatur a futuro, est quidem, in forma, duplex; in significatione, autem, simplex et unum. Ut,

AORISTUS PRIMUS ἔτυψα, } I STRUCK OR DID
 AORISTUS SECUNDUS ἔτυπον, } STRIKE.

3. PERFECTUM; ut τέτυφα, I HAVE STRUCK.

4. PLUSQUAMPERFECTUM; ut, ἐτετύφευ, I HAD STRUCK.

TEMPORA HABENT MODOS, NUMEROS, ET PERSONAS.

MODI SUNT QUINTQUE. INDICATIVUS SUBJUNCTIVUS, OPTATIVUS, IMPERATIVUS, ET INFINITIVUS.

NUMERI TRES. Ut in Nominibus.

PERSONÆ TRES. Ut in Pronominibus Substantivis.

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

PRÆSENS, τύπτω, I am striking.

Num.	INDICATIVI.		
Sing.	τύπτω,	τύπεις,	τύπει,
Dual.		τύπτεον,	τύπτεον,
Plur.	τύπλομεν,	τύπτετε,	τύπλουσι,

	SUBJUNCTIVI.		
S.	τύπῳ,	τύπῆς,	τύπῆ,
D.		τύπῆτον,	τύπῆτον,
P.	τύπῳμεν,	τύπῆτε,	τύπῳσι,

	OPTATIVI.		
S.	τύπῳμι,	τύπῳις,	τύπῳι,
D.		τύπῳιτον,	τύπῳιτήν,
P.	τύπῳιμεν,	τύπῳιτε,	τύπῳιεν.

	IMPERATIVI.		
S.		τύπε,	τυπλέτω,
D.		τύπτεον,	τυπλέτων,
P.		τύπτετε,	τυπλέτωσαν.

INFINITIVI.

τύπειν.

PARTICIPII.

Masc. τύπων, -οντος,
 Fem. τύπουσα, -ούσης,
 Neut. τύπον, -οντος,

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

IMPERFECTUM, ἔτυπον, *I was striking.*

INDICATIVI.

.	ἔτυπον,	ἔτυπες,	ἔτυπε,
D.		ἐτύπτον,	ἐτυπέτην,
P.	ἐτύπομεν,	ἐτύπετε,	ἔτυπον,

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπω,	τύπῃς,	τύπῃ,
D.		τύπητον,	τύπητον,
P.	τύπωμεν,	τύπητε,	τύπωσι,

OPTATIVI.

S.	τύποιμι,	τύποις,	τύποι,
D.		τύποιτον	τυποιήτην,
P.	τύποιμεν,	τύποιτε,	τύποιεν,

IMPERATIVI.

S.	τύπε,	τυπέτω,
D.	τύπετον,	τυπέτων,
P.	τύπετε,	τυπέτωσαν,

INFINITIVI.

τύπειν.

PARTICIPII.

M. τύπων, -οντος,
 F. τύπουσα, -ούσης,
 N. τύπον, -οντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

FUTURUM I. τύψω, *I shall, or will, or am to strike.*

INDICATIVI.

S.	τύψω,	τύψεις,	τύψει,
D.		τύψέσθων,	τύψέσθων,
P.	τύψομεν,	τύψετε,	τύψουσι.

OPTATIVI.

S.	τύψοιμι,	τύψοις,	τύψοι,
D.		τύψοίτων,	τύψοίτην,
P.	τύψοιμεν,	τύψοιτε,	τύψοιεν.

INFINITIVI.

τύψειν.

PARTICIPII.

M.	τύψων,	-όντος,
F.	τύψουσα,	-ούσης,
N.	τύψον,	-όντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

FUTURUM II. τυπῶ, *I shall, or will, or am to strike.*

INDICATIVI.

S.	τυπῶ,	τυπέῃς,	τυπέῃ,
D.		τυπέῃτων,	τυπέῃτην,
P.	τυποῦμεν,	τυπέετε,	τυποῦσι.

OPTATIVI.

S.	τυποῖμι,	τυποῖς,	τυποῖ,
D.		τυποῖτων,	τυποῖτην,
P.	τυποῖμεν,	τυποῖτε,	τυποῖεν.

INFINITIVI.

τυπεῖν.

PARTICIPII.

M.	τυπῶν,	-οῦντος,
F.	τυποῦσα,	-ούσης,
N.	τυποῦν,	-οῦντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

AORISTUS I. ἔτυψα, *I struck, or did strike.*

INDICATIVI.

S.	ἔτυψα,	ἔτυψας,	ἔτυψε,
D.		ἔτύψαλον,	ἔτυψάστην,
P.	ἔτυψαμεν,	ἔτυψατε,	ἔτυψαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύψω,	τύψης,	τύψη,
D.		τύψητον,	τύψητον,
P.	τύψωμεν,	τύψητε,	τύψωσι.

OPTATIVI.

S.	τύψαιμι,	τύψαις,	τύψαι,
D.		τύψαίτων,	τυψαίτην,
P.	τύψαιμεν,	τύψαιτε,	τύψαιεν.

IMPERATIVI.

S.		τύψον,	τύψατω,
D.		τύψατον,	τυψάτων,
P.		τύψατε,	τυψάτωσαν.

INFINITIVI.

τύψαι.

PARTICIPII.

M.	τύψας,	-άντος,
F.	τύψασα,	-άσης,
N.	τύψαν,	-άντος,

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

AORISTUS II. ἔτυπον, *I struck, or did strike.*

INDICATIVI.

S.	ἔτυπον,	ἔτυπες,	ἔτυπε,
D.		ἔτύπελον,	ἔτυπέτην,
P.	ἔτύπομεν,	ἔτύπέτε,	ἔτυπον.

SUBJUNCTIVI.

τύπω,	τύπῃς,	τύπῃ,
	τύπῆλον,	τύπῆλον,
τύπωμεν,	τύπῃτε,	τύπωσι.

OPTATIVI.

τύποιμι,	τύποις,	τύποι,
	τύποιλον,	τυποίτην,
τύποιμεν,	τύποιτε,	τύποιεν.

IMPERATIVI.

τύπε,	τυπέτω,
τύπελον,	τυπέτων,
τύπέτε,	τυπέτωσαν.

INFINITIVI.

τυπεῖν.

PARTICIPII.

τύπων,	-όντος,
τύπουσα,	-ούσῃς,
τύπον,	-όντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.
PERFECTUM, τέτυφα, *I have struck.*

INDICATIVE

τέτυφα,	τέτυφας,	τέτυφε,
	τεύφαλον,	τεύφαλον,
τεύφαμεν,	τεύφατε,	τεύφασι.*

SUBJUNCTIVI.

τεύφω,	τεύφῃς,	τεύφῃ,
	τεύφῆλον,	τεύφῆλον,
τεύφωμεν,	τεύφῃτε,	τεύφωσι.

* Vide Leeds, p: 139:

OPTATIVI.

S.	τέλυφοιμι,	τέλυφοις,	τέλυφοι,
D.		τέλυφοιτον,	τέλυφοίτην,
P.	τέλυφοιμεν,	τέλυφοιτε,	τέλυφοιεν.

IMPERATIVI.

S.	τέλυφε,	τέλυφέτω,
D.	τέλυφέλον,	τέλυφέτων, ¹
P.	τέλυφέτε,	τέλυφέτωσαν.

INFINITIVI.

τέλυφέναι.

PARTICIPII.

M.	τέλυφώς,	-οτος,
F.	τέλυφύια,	-υϊας,
N.	τέλυφός,	-ότος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVE.

PLUSQUAMPERFECT. ἐτέλυφειν, *I had struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτέλυφειν,	ἐτέλυφεις,	ε	ἐτέλυφει,
D.		ἐτέλυφειτον,		ἐτέλυφείτην,
P.	ἐτέλυφειμεν,	ἐτέλυφειτε,		ἐτέλυφεισαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τέλυφω,	τέλυφης,	τέλυφη,
D.		τέλυφηλον,	τέλυφηλον,
P.	τέλυφωμεν,	τέλυφητε,	τέλυφωσι.

OPTATIVI.

S.	τέλυφοιμι,	τέλυφοις,	τέλυφοι,
D.		τέλυφοίτον,	τέλυφοίτην,
P.	τέλυφοιμεν,	τέλυφοιτε,	τέλυφοιεν.

IMPERATIVI.

S.	τέτυφε,	τέτυφέτω,
D.	τέτυφέλον,	τέτυφέτων,
P.	τέτυφετε,	τέτυφέτωσαν.

VERBORUM IN *σ*.

INFINITIVI.

τελευθέναι.

PARTICIPII.

τέλειος, -ότος,
 τελευτήσας, -υῖος,
 τελευτήσας, -έτος.

Paradigma verbi in *σ* activæ vocis secundum modos.
τυπέω, τυπέρο.

Temp.	Indicat.	Subjunc.	Optat.	Imper.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπῃς,	} τύπῃς.	τύποιμαι,	τύπε,ς	τύπεῖν,	τύπων.
Imperf.	τύπῃσθι,		τύποιμαι,	τύπε,ς	τυπέσθαι,	τυπέων.
Fut. 1.	τύπῃς,	} τύπῃς.	τυποιῶμαι,	τύπος,	τύπῃσαι,	τύπῃσας.
Fut. 2.	τυπέῃς,		τύποιμαι,	τύπε,ς	τυπέσθαι,	τύπων.
Aor. 1.	ἔτυπας,	} τετύπῃς.	τετυποιῶμαι,	τετύπῃς	τετυπέσθαι,	τετυπέων.
Aor. 2.	ἔτυποιοι,		τετυποιῶμαι,	τετύπῃς	τετυπέσθαι,	τετυπέων.
Perf.	τέτυπῃς,	} τετέτυπῃς.	τετετυποιῶμαι,	τετετύπῃς	τετετυπέσθαι,	τετετυπέων.
Plusq. p.	ἔτετετύπῃς,		τετετυποιῶμαι,	τετετύπῃς	τετετυπέσθαι,	τετετυπέων.
Præs.	τίω,	} τίω.	τίομαι,	τίε,ς	τίειν,	τίων.
Imperf.	ἔτιοι,		τίομαι,	τίε,ς	τίειν,	τίων.
Fut. 1.	τίσω,	} τίσω.	τίσομαι,	τίσει,	τίσειν,	τίσειων.
Fut. 2.	τίσῃς,		τίσομαι,	τίσει,	τίσειν,	τίσειων.
Aor. 1.	ἔτισα,	} τίσω.	τίσομαι,	τίσει,	τίσειν,	τίσειων.
Aor. 2.	ἔτιοιοι,		τίσομαι,	τίσει,	τίσειν,	τίσειων.
Perf.	τέτισκῃς,	} τέτισκῃς.	τέτισκαμαι,	τέτισκει,	τέτισκῃσαι,	τέτισκῃσας.
Plusq. p.	ἔτετισκῃς,		τέτισκαμαι,	τέτισκει,	τέτισκῃσαι,	τέτισκῃσας.

τιε,ς, ἡσπορο.

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optativ.	Imperat.	Infinit.	Partiicip.
Præs.	λέγω,	λέγω,	λέγομαι,	λέγῃ,	λέγειν,	λέγων.
Imperf.	ἔλεγον,		λέγομαι,	λέγομαι,	λέγειν,	λέγων.
Fut. 1.	λέξω,	λέξω,	λέξομαι,	λέξομαι,	λέξειν,	λέξων.
Fut. 2.	λέημι,		λέξομαι,	λέξομαι,	λέξειν,	λέξων.
Aor. 1.	ἔλεξα,	λέξω,	λέξομαι,	λέξομαι,	λέξειν,	λέξων.
Aor. 2.	ἔλεγον,		λέξω,	λέξομαι,	λέξειν,	λέξων.
Perf.	ἔλεξα,	λέξω,	λέξομαι,	λέξομαι,	λέξειν,	λέξων.
Plusq. p.	ἔλεχον,		λέξω,	λέξομαι,	λέξομαι,	λέξειν,
Præs.	στέλλω	στέλλω,	στέλλομαι,	στέλλαι,	στέλλειν,	στέλλων,
Imperf.	ἔστελλον,		στέλλομαι,	στέλλομαι,	στέλλειν,	στέλλων.
Fut. 1.	στέλω,	στέλω,	στέλομαι,	στέλω,	στέλειν,	στέλων.
Fut. 2.	στέλω,		στέλω,	στέλω,	στέλειν,	στέλων.
Aor. 1.	ἔσταλα,	στέλω,	στέλομαι,	στέλω,	στέλειν,	στέλων.
Aor. 2.	ἔσταλον,		στέλω,	στέλομαι,	στέλειν,	στέλων.
Perf.	ἔσταλα,	στέλω,	στέλομαι,	στέλω,	στέλειν,	στέλων.
Plusq. p.	ἔσταλκεν,		στέλω,	στέλομαι,	στέλω,	στέλειν,

Discipulus sic describat, στείλω, στείλω, 1. fut. στείλω, perf. ἔσταλα.

γράφω, scribo, γράψω, secō, τέμνω, τέμνω, μένω, maneo, μέμνηται.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.
PRÆSENS, τύπλομαι, *I am striking myself.*

INDICATIVI.

τύπλομαι,	τύπλη,	τύπλεται,
τύπλόμεθον,	τύπλετον,	τύπλεσθον,
τύπλόμεθα,	τύπλεσθε,	τύπλονται.

SUBJUNCTIVI.

τύπλωμαι,	τύπλη,	τύπληται,
τύπλώμεθον,	τύπλησθον,	τύπλησθον,
τύπλώμεθα,	τύπλησθε,	τύπλώνται.

OPTATIVI.

τύπλοίμην,	τύπλοιο,	τύπλοίλο,
τύπλοίμεθον,	τύπλοισθον,	τύπλοίσθην,
τύπλοίμεθα,	τύπλοισθε,	τύπλοίντο.

IMPERATIVI.

τύπλου,	τύπλεσθω,
τύπλεσθον,	τύπλεσθων,
τύπλεσθε,	τύπλεσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπλεσθαι.

PARTICIPII.

•	τύπλόμενος,	-ου,
•	τύπλομένη,	-ης,
•	τύπλόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.
IMPERFECT. ἐτύπλομην, *I was striking myself.*

INDICATIVI.

•	ἐτύπλομην,	ἐτύπλου,	ἐτύπλετο,
•	ἐτύπλόμεθον,	ἐτύπλεσθον,	ἐτύπλεσθην,
•	ἐτύπλόμεθα,	ἐτύπλεσθε,	ἐτύπλοντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπλωμαι,	τύπῃ,	τύπῆλαι,
D.	τυπλώμεθον,	τύπῆσθον,	τυπῆσθον,
P.	τυπλώμεθα,	τύπῆσθε,	τύπῶνται.

OPTATIVI.

S.	τυπλοίμην,	τύπλοι,	τύπλοι,
D.	τυπλοίμεθον,	τύπλοισθον,	τυπλοίσθην,
P.	τυπλοίμεθα,	τύπλοισθε,	τύπλοιντο.

IMPERATIVI.

S.	τύπλου,	τυπέσθαι,
D.	τύπέσθον,	τυπέσθων,
P.	τύπέσθε,	τυπέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπέσθαι

PARTICIPII.

M.	τυπλόμενος,	-ου,
F.	τυπλόμένη,	-ης,
N.	τυπλόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

FUTURUM I. τύψομαι, *I shall*, &c. ~~strike~~ *myself*.

INDICATIVI.

S.	τύψομαι,	τύψῃ,	τύψεται,
D.	τυψόμεθον,	τύψεσθον,	τύψεσθον,
P.	τυψόμεθα,	τύψεσθε,	τύψονται.

OPTATIVI.

S.	τυψοίμην,	τύψοιο,	τύψοιτο,
D.	τυψοίμεθον,	τύψοισθον,	τυψοίσθην,
P.	τυψόμεθα,	τύψοισθε,	τύψοιτο.

INFINITIVI.

τύψεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυφόμενος,	-ου,
F.	τυφόμενη,	-ης,
N.	τυφόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

FUTURUM II. τυπούμαι, *I shall, &c. strike myself.*

INDICATIVI.

S.	τυπούμαι,	τυπή,	τυπείται,
D.	τυπούμεθον,	τυπείσθον,	τυπείσθην,
P.	τυπούμεθα,	τυπείσθε,	τυπούνται.

OPTATIVI.

S.	τυποίμην,	τυποιῶ,	τυποιῶτο,
D.	τυποίμεθον,	τυποιῶσθον,	τυποιῶσθην,
P.	τυποίμεθα,	τυποιῶσθε,	τυποιῶντο.

INFINITIVI.

τυπεῖσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπούμενος,	-ου,
F.	τυπούμένη,	-ης,
N.	τυπούμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

AORIST. I. ἐτυψάμην, *I struck, or did strike myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυψάμην,	ἐτύψω,	ἐτύφατο,
D.	ἐτυψάμεθον,	ἐτύψασθον,	ἐτυψάσθην,
P.	ἐτυψάμεθα,	ἐτύψασθε,	ἐτύφαντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τυψάμαι,	τύψη,	τύψηται,
D.	τυψάμεθον,	τύψησθον,	τύψησθην,
P.	τυψάμεθα,	τύψησθε,	τύψωνται.

OPTATIVI.

S.	τυφαίμεν,	τύψαισθαι,	τύψασθε.
D.	τυφαίμεθον,	τύψασθεσθαι,	τύψασθεσθε.
P.	τυφαίμεθα,	τύψασθεσθε,	τύψασθεσθε.

IMPERATIVI.

S.	τύψαι,	τύψασθεσθαι,	τύψασθεσθε.
D.	τύψασθεσθαι,	τύψασθεσθεσθαι,	τύψασθεσθεσθε.
P.	τύψασθε,	τύψασθεσθεσθαι,	τύψασθεσθεσθεσθαι.

INFINITIVI.

τύψασθαι.

PARTICIPII.

M.	τυφαίμενος,	-ου,
F.	τυφαίμενη,	-ης,
N.	τυφαίμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

AOBIST. II. ἐτυπόμην, *I struck, or did strike myself*

INDICATIVI.

S.	ἐτυπόμην,	ἐτύπου,	ἐτύπεσθε.
D.	ἐτυπόμεθον,	ἐτύπεσθεσθαι,	ἐτύπεσθεσθε.
P.	ἐτυπόμεθα,	ἐτύπεσθεσθε,	ἐτύπεσθεσθε.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπημαι,	τύπη,	τύπησθε.
D.	τύπημεθον,	τύπησθεσθαι,	τύπησθεσθε.
P.	τύπημεθα,	τύπησθεσθε,	τύπησθεσθε.

OPTATIVI.

S.	τυπαίμεν,	τύποισθαι,	τύποισθε.
D.	τυπαίμεθον,	τύποισθεσθαι,	τύποισθεσθε.
P.	τυπαίμεθα,	τύποισθεσθε,	τύποισθεσθε.

IMPERATIVI.

S.	τύποισθαι,	τύποισθεσθαι,	τύποισθεσθε.
D.	τύποισθεσθαι,	τύποισθεσθεσθαι,	τύποισθεσθεσθε.
P.	τύποισθε,	τύποισθεσθεσθαι,	τύποισθεσθεσθεσθαι.

INFINITIVE

τύπεται.

PARTICIPII.

M.	τυπόμενος,	-ου,
F.	τυπόμενη,	-ης,
N.	τυπόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

PERFECTUM, τέτυκα, *I have struck myself.*

INDICATIVE.

S.	τέτυκα,	τέτυκας,	τέτυκε,
D.		τέτυκατον,	τέτυκασθαι,
P.	τέτυκαμεν,	τέτυκατε,	τέτυκασι.*

SUBJUNCTIVE.

S.	τέτυπω,	τέτυπης,	τέτυπη,
D.		τέτυπηλον,	τέτυπηλον,
P.	τέτυπωμεν,	τέτυπητε,	τέτυπωσι.

OPTATIVE.

S.	τέτυποιμι,	τέτυποις,	τέτυποι,
D.		τέτυποιστον,	τέτυποισθην,
P.	τέτυποιμεν,	τέτυποιτε,	τέτυποιεν.

IMPERATIVE.

S.		τέτυπε,	τέτυπέσθαι,
D.		τέτυπέλον,	τέτυπέσθην,
P.		τέτυπετε,	τέτυπέτωσαν.

INFINITIVE.

τέτυπέναι.

PARTICIPII.

M.	τέτυπώς,	-ότος,
F.	τέτυπυῖα,	-υῖας,
N.	τέτυπός,	-ότος.

* Vide Leeds. Sic .. λαῶσι. ὁ. 603.

OPTATIVI.

S.	τυφαίμην,	τύψαισσι,	τύψαισθε.
D.	τυφαίμεθον,	τύψασθεσθον,	τυψαίσεσθαι.
P.	τυφαίμεθα,	τύψασθε,	τύψασθε.

IMPERATIVI.

S.	τύψαι,	τυψαίσεσθε,
D.	τύψασθεσθον,	τυψαίσεσθαι.
P.	τύψασθε,	τυψαίσεσθωσαν.

INFINITIVI.

τύψασθαι.

PARTICIPII.

M.	τυφαίμενος,	-ου,
F.	τυφαίμενη,	-ης,
N.	τυφαίμενον,	-ου.

PARADIGMA VOVIS MEDIE.

AOBIST. II. ἐτυπόμην, *I struck, or did strike myself*

INDICATIVI.

S.	ἐτυπόμην,	ἐτύπου,	ἐτύπεσθε.
D.	ἐτυπόμεθον,	ἐτύπεσθεσθον,	ἐτυπέσεσθαι.
P.	ἐτυπόμεθα,	ἐτύπεσθε,	ἐτύπεσθε.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπημαι,	τύπη,	τύπησθαι,
D.	τυπήμεθον,	τύπησθεσθον,	τυπήσεσθαι.
P.	τυπήμεθα,	τύπησθε,	τύπησθαι.

OPTATIVI.

S.	τυποιίμην,	τύποισσι,	τύποισθε.
D.	τυποιίμεθον,	τύποισθεσθον,	τυποιίσεσθαι.
P.	τυποιίμεθα,	τύποισθε,	τύποισθε.

IMPERATIVI.

S.	τύπου,	τυποιίσεσθε.
D.	τύπεσθεσθον,	τυποιίσεσθαι.
P.	τύπεσθε,	τυποιίσεσθωσαν.

INFINITIVUS

τύπασθαι.

PARTICIPII.

- [. τυπόμενος, -ου,
- . τυπόμενη, -ης,
- . τυπόμενον, -ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

PERFECTUM, τέτυκα, *I have struck myself.*

INDICATIVUS.

τέτυκα,	τέτυκας,	τέτυκε,
	τέτύκατον,	τέτύκατον,
τέτύκαμαι,	τέτύκατε,	τέτύκασι.*

SUBJUNCTIVUS.

τέτύκω,	τέτύκῃς,	τέτύκη,
	τέτύπηλον,	τέτύπηλον,
τέτύκωμαι,	τέτύπητε,	τέτύκωσι.

OPTATIVUS.

τέτύποιμι,	τέτύποις,	τέτύποι,
	τέτύποιτον,	τέτυπότην,
τέτύποιμαι,	τέτύποιτε,	τέτύποιεν.

IMPERATIVUS.

τέτυπε,	τετυπέσθαι,
τετύπελον,	τετυπέσθω,
τετύπετε,	τετυπέσθεσαν.

INFINITIVUS.

τετυπέναι.

PARTICIPII.

- [. τετυπώς, -οτος,
- . τετυπυῖα, -υῖας,
- . τετυπός, -ότος.

* Vide Leeds. Sic .. λαῖσι. ὁ. 603.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.
PLUSQUAMP. ἐτεύπην, *I had struck my.*

INDICATIVI.

S.	ἐτεύπην,	ἐτεύπεις,	ἐτεύπει,
D.		ἐτεύπετον,	ἐτεύπέτην,
P.	ἐτεύπουμεν,	ἐτεύπειτε,	ἐτεύπεισαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τεύπω,	τεύπῃς,	τεύπῃ,
D.		τεύπῆλον,	τεύπητον,
P.	τεύπωμεν,	τεύπητε,	τεύπωσι.

OPTATIVI.

S.	τεύποιμι,	τεύποις,	τεύποι,
D.		τεύποιλον,	τεύποιτήν,
P.	τεύποιμεν,	τεύποιτε,	τεύποιεν.

IMPERATIVI.

S.		τεύπε,	τεύπέτω,
D.		τεύπέλον,	τεύπέτων,
P.		τεύπετε,	τεύπέτωσαν

INFINITIVI.

τεύπῆναι.

PARTICIPII.

M.	τετυπώς,	-ότος,
F.	τετυπυῖα,	-υῖας,
N.	τετυπός,	-έτος.

Paradigma verbi in *v* mediae vocis secundum modos.

τυπέωμαι, verbo incipiente.

Temp.	Indicat.	Subjunc.	Optat.	Imper.	Infinit.	Particip.
Præs.	τυπέωμαι, ἐπέσσομαι,	{ τυπέωμαι, τυπέσθαι,	τυπέσσομαι,	τύπεσθαι,	τυπέσθαι,	τυπέωμενος.
Imperf.	τυπέομαι, ἐπέσομαι,		τυπέομαι,	τυπέσσομαι,	τύπεσθαι,	τυπέομενος.
Fut. 1.	τυπέωμαι, ἐπέσομαι,	{ τυπέωμαι, τυπέσθαι,	τυπέωμαι,	τύπεσθαι,	τυπέωσθαι, τυπέσθαι,	τυπέωμενος.
Fut. 2.	τυπέομαι, ἐπέσομαι,		τυπέομαι,	τυπέωμαι,	τύπεσθαι, τύπεσθαι,	τυπέομενος.
Aor. 1.	τύπευα, ἐπέπευα,	{ τύπευα, τύπεσθαι,	τύπευα, ἐπέπευα,	τύπεσθαι, τύπεσθαι,	τύπευσθαι, τύπεσθαι,	τυπέμενος.
Aor. 2.	τύπευες, ἐπέπευες,		τύπευες, τύπεσθαι,	τύπευες, ἐπέπευες,	τύπεσθαι, τύπεσθαι,	τυπέμενος.
Plusq. P.	τύπευκα, ἐπέπευκα,	{ τύπευκα, τύπεσθαι,	τύπευκα, ἐπέπευκα,	τύπεσθαι, τύπεσθαι,	τύπευκα, τύπεσθαι,	τυπέμενος.
Præs.	τύπομαι, ἐπόπομαι,	{ τύπομαι, τύποσθαι,	τύπομαι, ἐπόπομαι,	τύπος, ἐπόπος,	τύποσθαι, τύποσθαι,	τύπομενος.
Imperf.	τύπομαι, ἐπόπομαι,		τύπομαι, ἐπόπομαι,	τύπομαι, ἐπόπομαι,	τύπος, ἐπόπος,	τύποσθαι, τύποσθαι,
Fut. 1.	τύπομαι, ἐπόπομαι,	{ τύπομαι, τύποσθαι,	τύπομαι, ἐπόπομαι,	τύπος, ἐπόπος,	τύποσθαι, τύποσθαι,	τύπομενος.
Fut. 2.	τύπομαι, ἐπόπομαι,		τύπομαι, ἐπόπομαι,	τύπομαι, ἐπόπομαι,	τύπος, ἐπόπος,	τύποσθαι, τύποσθαι,
Aor. 1.	τύποινα, ἐπόποινα,	{ τύποινα, τύποσθαι,	τύποινα, ἐπόποινα,	τύπος, ἐπόπος,	τύποινασθαι, τύποσθαι,	τύπομενος.
Aor. 2.	τύποινες, ἐπόποινες,		τύποινες, τύποσθαι,	τύποινες, ἐπόποινες,	τύπος, ἐπόπος,	τύποινασθαι, τύποσθαι,
Plusq. P.	τύποινηκα, ἐπόποινηκα,	{ τύποινηκα, τύποσθαι,	τύποινηκα, ἐπόποινηκα,	τύπος, ἐπόπος,	τύποινηκα, τύποσθαι,	τύπομενος.

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optativ.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Pres.	λέγωμαι, ἐλέγῃμαι,	λέγῃμαι,	λεγοίμην,	λέγου,	λέγεισθαι,	λεγόμενος.
Imperf.	λέγομαι, λεγοίμαι,		λεγοίμην,	λέγου,	λέγεισθαι,	λεγόμενος.
Fut. 1.	λέξομαι, λέξομαι,	λέξομαι,	λεξοίμην,	λέξου,	λέξεισθαι,	λεξόμενος.
Fut. 2.	λέξομαι, λέξομαι,	λέξομαι,	λεξοίμην,	λέξου,	λέξεισθαι,	λεξόμενος.
Aor. 1.	λέλοιπα, λέλοιπα,	λέλοιπα,	λελοίμην,	λέλοιπε,	λέλοιπῆαι,	λελόπῃς.
Aor. 2.	λέλοιπα, λέλοιπα,	λέλοιπα,	λελοίμην,	λέλοιπε,	λέλοιπῆαι,	λελόπῃς.
Plusq. P.	λέλοιπα, λέλοιπα,	λέλοιπα,	λελοίμην,	λέλοιπε,	λέλοιπῆαι,	λελόπῃς.
Praes.	λέλωμαι, λέλωμαι,	λέλωμαι,	λελώμην,	λέλω,	λέλωσθαι,	λελώμενος.
Imperf.	λέλωμαι, λέλωμαι,	λέλωμαι,	λελώμην,	λέλω,	λέλωσθαι,	λελώμενος.
Fut. 1.	λέλωμαι, λέλωμαι,	λέλωμαι,	λελώμην,	λέλω,	λέλωσθαι,	λελώμενος.
Fut. 2.	λέλωμαι, λέλωμαι,	λέλωμαι,	λελώμην,	λέλω,	λέλωσθαι,	λελώμενος.
Aor. 1.	λέλωμαι, λέλωμαι,	λέλωμαι,	λελώμην,	λέλω,	λέλωσθαι,	λελώμενος.
Aor. 2.	λέλωμαι, λέλωμαι,	λέλωμαι,	λελώμην,	λέλω,	λέλωσθαι,	λελώμενος.
Plusq. P.	λέλωμαι, λέλωμαι,	λέλωμαι,	λελώμην,	λέλω,	λέλωσθαι,	λελώμενος.

Sic describantur *στέλλομαι*.
στέλλομαι.
στέλλομαι.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

ÆS. τύπτομαι ὑπὸ σοῦ, *I am in striking by you.*

INDICATIVI.

τυπτόμαι,	τύπη,	τύπεται,
τυπτόμεθον,	τύπτεσθον,	τύπτεσθον,
τυπτόμεθα,	τύπτεσθε,	τύπνται.

SUBJUNCTIVI.

τύπτομαι,	τύπη,	τύπηται,
τυπτώμεθον,	τύπησθον,	τύπησθον,
τυπτώμεθα,	τύπησθε,	τύπνται,

OPTATIVI.

τυπλοίμην,	τύπλοιο,	τύπλοιοτο,
τυπλοίμεθον,	τύπλοισθον,	τυπλοίσθην,
τυπλοίμεθα,	τύπλοισθε,	τύπλοιντο.

IMPERATIVI.

τύπλου,	τύπτεσθω,
τυπτεσθον,	τυπτέσθων,
τύπτεσθε,	τυπτέσθασσων.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι.

PARTICIPII.

τυπτόμενος,	-ου,
τυπτομένη,	-ης,
τυπτόμενον,	-ου,

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

MPERF. ἐτυπλόμην ὑπὸ σοῦ, *I was in striking by you.*

INDICATIVI.

ἐτυπλόμην,	ἐτύπλου,	ἐτύπλετο,
ἐτυπλόμεθον,	ἐτύπτεσθον,	ἐτύπτεσθην,
ἐτυπλόμεθα,	ἐτύπτεσθε,	ἐτύπντο.

SUBJUNCTIVI

S.	τύπλισμαι,	τύπλη,	τύπλισμαι,
D.	τυπλοίμεθον,	τύπλησθον,	τύπλησθον,
P.	τυπλίμεθα,	τύπλησθε,	τύπλισσασθε

OPTATIVI

S.	τυπλίμην,	τύπλοιο,	τύπλισται,
D.	τυπλοίμεθον,	τύπλισθον.	τυπλοίσθην,
P.	τυπλίμεθα.	τύπλοισθε,	τύπλισσεται.

IMPERATIVI.

S.		τύπλου,	τυπλίθεαι,
D.		τύπλεσθον,	τυπλίεσθον,
P.		τύπλεσθε,	τυπλίεσασθε

INFINITIVI.

τύπλεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπλόμενος,	-ου,
F.	τυπλόμηνη,	-ης,
N.	τυπλόμενος,	-ου.

PARADIGMA VOGIS PASSIVÆ.

FUTURUM I. τυφθήσμαι, *I shall, &c. be struck.*

INDICATIVI.

S.	τυφθήσομαι,	τύφθηση,	τυφθήσεται,
D.	τυφθυσόμεθον,	τυφθήσεσθον,	τυφθήσεσθαι,
P.	τυφθυσόμεθα,	τυφθήσεσθε,	τυφθήσονται.

OPTATIVI

S.	τυφθυσάμην,	τύφθησαιο,	τυφθήσεται,
D.	τυφθυσόμεθον,	τυφθυσαισθαι,	τυφθήσασθην,
P.	τυφθυσάμεθα,	τυφθυσαισθε,	τυφθήσονται.

INFINITIVI.

τυφθήσεσθαι.

PARTICIPII.

- M. τυφθισόμενος, -ου,
 F. τυφθισομένη, -ης,
 N. τυφθισόμενος, -ου,

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

FUTURUM II. τυπήσομαι, *I shall, &c. be struck.*

INDICATIVI.

- S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται,
 D. τυπήσομεθα, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον,
 P. τυπήσομεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

OPTATIVI.

- S. τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο,
 D. τυπησοίμεθα, τυπησοίσθον, τυπησοίσθην,
 P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιτω.

INFINITIVI.

τυπήσεσθαι.

PARTICIPII.

- M. τυπησόμενος, -ου,
 F. τυπησομένη, -ης,
 N. τυπησόμενος, -ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

AORISTUS I. ἐτύφθην, *I was struck.*

INDICATIVI.

- S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη,
 D. ἐτύφθην, ἐτύφθητον, ἐτυφθῆτην,
 P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

SUBJUNCTIVI.

- S. τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῆ,
 D. τυφθῆτον, τυφθῆτον,
 P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

OPTATIVE

S.	τυφθείην,	τυφθείης,	τυφθείη,
D.		τυφθείητον,	τυφθείησθ,
P.	τυφθείημεν,	τυφθείητε,	τυφθείησθε.

IMPERATIVI.

S.		τύφθη,	τύφθητω,
D.		τύφθηλον,	τύφθητων,
P.		τύφθητε,	τύφθητωσαν.

INFINITIVI.

τυφθῆναι.

PARTICIPII.

M.	τυφθεὶς,	-έντις,
F.	τυφθεῖσα,	-είσης,
N.	τυφθεὶς,	-έντις.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.
AORISTUS II. ἐτύπην, *I was struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτύπην,	ἐτύπης,	ἐτύπη.
D.		ἐτύπηλον,	ἐτυπήτην,
P.	ἐτύπημεν,	ἐτύπητε,	ἐτύπησθε.

SUBJUNCTIVI.

S.	τυπῶ,	τυπῆς,	τυπῆ,
D.		τυπήτω,	τυπήτω,
P.	τυπῶμεν,	τυπήτε,	τυπῶσι.

OPTATIVE

S.	τυπέησ,	τυπέης,	τυπέη,
D.		τυπέηλον,	τυπέητην,
P.	τυπέημεν,	τυπέητε,	τυπέησαν.

IMPERATIVI.

S.		τύπηθι,	τύπητω,
D.		τύπηλον,	τύπητων,
P.		τύπητε,	τύπητωσαν.

INFINTIV.

τυπέῃαι.

PARTICIPII.

· τυπεῖς,	-ένλος,
· τυπέσασ,	-είσης,
· τυπέν,	-ένλος.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

PERFECT. *τέτυμμαι, I am, or, I have been, struck.*

INDICATIVÆ

· τέτυμμαι,	τέτυψαι,	τέτυπλαι,
· τέτυμμεθον,	τέτυφθαι,	τέτυφθον,
· τέτυμμεθα,	τέτυφθε,	τέτυφθεσσι εἶσι.

SUBJUNCTIVÆ.

· τέτυμμένος,	ᾧ,	ᾗ;	ᾗ,
· τέτυμμένης,		ᾗτων,	ᾗτων,
· τέτυμμένους,	ᾧμεν,	ᾗτε,	ᾧσι.

OPTATIVÆ

· τέτυμμένος,	εἴην	εἴης,	εἴη,
· τέτυμμένης,		εἴητων,	εἴητην,
· τέτυμμένοι,	εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.

IMPERATIVÆ

·	τέτυψο,	τέτυφθαι,
·	τέτυφθον,	τέτυφθασιν,
·	τέτυφθε,	τέτυφθεσσαν.

INFINITIVI.

τέτυφθαι.

PARTICIPII.

· τέτυμμένος,	-ου,
· τέτυμμένης,	-ης,
· τέτυμμένους,	-ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

PLUSQUAMPERF. ἐτελύμην, *I had been stg*
INDICATIVI.

S.	ἐτελύμην,	ἐτέτυψο,	ἐτέτυπτο,
D.	ἐτελύμμεθον,	ἐτέτυφθον,	ἐτετύφθην,
P.	ἐτελύμμεθα,	ἐτέτυφθε,	τελυμμένοι ησι

SUBJUNCTIVI.

S.	τελυμμένος,	ᾧ,	ῆς,	ῆ,
D.	τελυμμένω,		ῆτον,	ῆτον,
P.	τελυμμένοι,	ᾧμεν,	ῆτε,	ᾧσι.

OPTATIVI.

S.	τελύμμενος,	εἶην,	εἶης,	εἶη,
D.	τελυμμένω,		εἶητον,	εἶητην,
P.	τελυμμένοι,	εἶμεν,	εἶητε,	εἶησαν.

IMPERATIVI.

S.		τέτυψο,	τέλύφθω,
D.		τέτυφθον,	τέλυφθων,
P.		τέτυφθε,	τέλύφθωσαν.

INFINITIVI.

τελύφθαι.

PARTICIPII.

M.	τελυμμένος,	-ου,
F.	τελυμμένη,	-ης,
N.	τελυμμένον,	-ου.

Paradigma verbi in ε passivae vocis secundum modos.
 τυπέσθαι, verbetur.

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	τυπέσμαι,	} τυπέσμαι,	τυπέσθην,	τύπεσθαι,	τυπέσθαι,	τυπέσμενος.
Imperf.	ἐτυπέσμι,		τυπέσσομαι,	τυπέσσομαι,	τυπέσσομαι,	τυπέσσομενος.
Fut. 1.	τυπέσομαι,	} τυπέσσομαι,	τυπέσσομαι,	τύπεσθαι,	τυπέσσομαι,	τυπέσσομενος.
Fut. 2.	ἐτυπέσθην,		τυπέσσομαι,	τύπεσθαι,	τυπέσσομαι,	τυπέσσομενος.
Aor. 1.	ἐτύπεσθην,	τυπέσσομαι,	τυπέσσομαι,	τύπεσθαι,	τυπέσσομαι,	τυπέσσομενος.
Aor. 2.	ἐτύπεσθην,	τυπέσσομαι,	τυπέσσομαι,	τύπεσθαι,	τυπέσσομαι,	τυπέσσομενος.
Perf.	τέτυπμαι,	} τετυπέσσομαι,	τετυπέσσομαι,	τέτυπεσθαι,	τετυπέσσομαι,	τετυπέσσομενος.
Plusq. p.	ἐτετύπεσθην,		τετυπέσσομαι,	τετυπέσσομαι,	τετυπέσσομαι,	τετυπέσσομαι,
Præs.	τιόμεαι,	} τίομαι,	τιόμεσθην,	τίομαι,	τίοσθαι,	τιόμενος.
Imperf.	ἐτιόμην,		τιόμεσθην,	τιόμεσθην,	τίοσθαι,	τιόμεσθαι,
Fut. 1.	τιήσομαι,	} τιήσομαι,	τιήσομαι,	τιήσθαι,	τιήσσομαι,	τιήσσομενος.
Fut. 2.	ἐτιήσθην,		τιήσομαι,	τιήσσομαι,	τιήσσομαι,	τιήσσομαι,
Aor. 1.	ἐτίησθην,	τιήσομαι,	τιήσομαι,	τιήσθαι,	τιήσομαι,	τιήσομενος.
Aor. 2.	ἐτίησθην,	τιήσομαι,	τιήσομαι,	τιήσθαι,	τιήσομαι,	τιήσομενος.
Perf.	τέτιμαί,	} τετιήσομαι,	τετιήσομαι,	τέτιμαί,	τέτιμαί,	τέτιμαί.
Plusq. p.	ἐτετίησθην,		τετιήσομαι,	τετιήσομαι,	τέτιμαί,	τέτιμαί,

Temp.	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι,	λέγωμαι,	λεγοίμην,	λέγου,	λέγεσθαι,	λεγόμενος.
Imperf.	ἔλεγον,		λέχθω, λέγῃς, λέλεγμένος ὢ, λέλωμαι,	λεχθούμην,	λέγου,	λεχθήσεσθαι,
Fut. 1.	λεχθήσομαι,	λέχθῃς,		λεχθούμην,	λέχθητι,	λεγούσεσθαι,
Fut. 2.	λεγήσομαι,	λέγῃς,	λεγείην,	λέγηθι,	λεχθήσῃς,	λεχθείς.
Aor. 1.	ἔλεχθην,	λέλεγμένος ὢ, λέλωμαι,	λεχθείην,	λέξῃς,	λεχθήσῃς,	λεχθείς.
Aor. 2.	ἔλέγην,		λέγῃς,	λεγείην,	λέγηθι,	λεχθήσῃς,
Perf.	λέλεγμαι,	λέλεγμένος ὢ, λέλωμαι,	λελεγμένοι ἴην,	λέξῃς,	λελέχθῃς,	λελεγμένος.
Plusq. p.	ἔλελέγμην,		λέλεγμένοι ἴην,	λελεγμένοι ἴην,	λέξῃς,	λελέχθῃς,
Præs.	ἐλλομαι,	ἐλλωμαι,	ελλοίμην,	ἐλλου,	ἐλλεσθαι,	ἐλλόμενος.
Imperf.	ἐελλόμην,		ἐελλοίμην,	ελλοίμην,	ἐελλου,	ἐελλεσθαι,
Fut. 1.	εαλλήσομαι,	ἐελλάθῃς, ἐελλάθῃς,	εαλλήσοίμην,	εαλήθητι,	εαλλήσεσθαι,	εαλλήσόμενος.
Fut. 2.	εαλλήσομαι,		εαλλήσῃς,	εαλλήσῃς,	εαλήθητι,	εαλλήσεσθαι,
Aor. 1.	ἐελλάθην,	ἐεαλλόμενος ὢ, ἐεάλωμαι,	εαλλήσῃς,	εαλήθητι,	εαλλήσῃς,	εαλλήθεις.
Aor. 2.	ἐεάλην,		εαλλήσῃς,	εαλήθητι,	εαλήθητι,	εαλλήσῃς,
Perf.	ἐεάλωμαι,	ἐεαλλόμενος ὢ, ἐεάλωμαι,	εαλλόμενος ἴην,	ἐεάλωσο,	ἐεάλωσθαι,	ἐεαλλόμενος.
Plusq. p.	ἐεάλωμην,		εαλλόμενος ἴην,	εαλλόμενος ἴην,	ἐεάλωσο,	ἐεάλωσθαι,

Discipulus sic scribat σπειρομαι,

γράφομαι,

τέμνομαι.

VERBORUM IN *αω* CONTRACTORUM PARADIGMA.

τιμάω, honoro.

TEMPUS PRÆSENS, VOCIS ACTIVE.

INDICATIVI

τιμ-αω,	-ω.	τιμ-αεις,	-εις.	τιμ-αει,	-ει.
τιμ-αομεν,	-ωμεν.	τιμ-αετον,	-ετον.	τιμ-αετον,	-ετον.
τιμ-αίω,	-ω.	τιμ-αετε,	-ετε.	τιμ-αουσι,	-ουσι.

SUBJUNCTIVI

τιμ-αωμεν,	-ωμεν.	τιμ-αης,	-ης.	τιμ-αη,	-η.
τιμ-αοιμι,	-ωιμι.	τιμ-αητον,	-εητον.	τιμ-αητον,	-εητον.
τιμ-αοιμεν,	-ωιμεν.	τιμ-αητε,	-εητε.	τιμ-αωσι,	-ωσι.

OPTATIVI

τιμ-αοιμι,	-ωιμι.	τιμ-αοις,	-οις.	τιμ-αοι,	-οι.
τιμ-αοιμεν,	-ωιμεν.	τιμ-αοιτων,	-οιτων.	τιμ-αοιτην,	-οιτην.
		τιμ-αοιτε,	-οιτε.	τιμ-αοιεν,	-οιεν.

VERBORUM IN *αω* CON TRACTORUM PARADIGMA.

IMPI ERATIVI

τίμη-αιε,	-αι.	τιμη-αιετω,	-αιτω.
τιμη-αιετων,	-αιτων.	τιμη-αιετων,	-αιτων.
τιμη-αιετε,	-αιτε.	τιμη-αιετωσαν,	αιετωσαν.

INE INITIIVI

τιμη-αιεν,

PARTICIPII.

τιμη-αιων,
τιμη-αιουσα,
τιμη-αιων.

TEMPUS IMPERFECTUM VOCIS ACTIVE.

INDICATIVI

τιμη-αιων,	-ων.	ετιμη-αιε,	-αι.
τιμη-αιουσα,	-ουσα.	ετιμη-αιετων,	-αιτην.
τιμη-αιων,	-ων.	ετιμη-αιεν,	-αιεν.
τιμη-αιουσα,	-ουσα.		
τιμη-αιων,	-ων.		
τιμη-αιουσα,	-ουσα.		

IMPERFECTUM, SUBJUNCTI VI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN *eo* CONTRACTORUM PARADIGMA.

τιμάω, honoro.

TEMPUS PRÆSENS VOCIS MEDIÆ ET PASSIVÆ.

INDICATIVI.

τιμ-άομαι,	-ώμαι.	τιμ-άη,	-ᾶ.	τιμ-άεται,	-ᾶται.
τιμ-άοιμενον,	-ώμενον.	τιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.	τιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.
τιμ-άοιμεθα,	-ώμεθα.	τιμ-άεσθε,	-ᾶσθε.	τιμ-άονται,	-ᾶνται.

SUBJUNCTIVI.

τιμ-άομαι,	-ώμαι.	τιμ-άη,	-ᾶ.	τιμ-άηται,	-ᾶται.
τιμ-άοιμενον,	-ώμενον.	τιμ-άησθον,	-ᾶσθον.	τιμ-άησθον,	-ᾶσθον.
τιμ-άοιμεθα,	-ώμεθα.	τιμ-άησθε,	-ᾶσθε.	τιμ-άωνται,	-ᾶνται.

OPTATIVI.

τιμ-άοιμην,	-ώιμην.	τιμ-άοιο,	-ῶο.	τιμ-άοιτο,	-ῶτο.
τιμ-άοιμενον,	-ώιμενον.	τιμ-άοισθον,	-ῶσθον.	τιμ-άοίσθην,	-ῶσθην.
τιμ-άοιμεθα,	-ώιμεθα.	τιμ-άοισθε,	-ῶσθε.	τιμ-άοίντο,	-ῶντο.

VERBORUM IN *αω* CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

τιμ-αίου,	-ῶ.	τιμ-αέσθαι,	-έσθαι.
τιμ-αέσθον,	-έσθον.	τιμ-αέσθων,	-έσθων.
τιμ-αέσθε,	-έσθε.	τιμ-αέσθασεν,	-αέσθασεν.

INFINITIVI.

τιμ-αέσθαι,	-έσθαι.
-------------	---------

PARTICIPII.

τιμ-αόμενος,	-όμενος.
τιμ-αομένης,	-ομένης.
τιμ-αόμενον,	-όμενον.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

έτιμ-αίην,	-ῶ.	έτιμ-αέτο,	-αέτο.
έτιμ-αίμεθον,	-έσθον.	έτιμ-αέσθην,	-αέσθην.
έτιμ-αίεσθε,	-έσθε.	έτιμ-αέσθοντο,	-αέσθοντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN ω CONTRACTORUM PARADIGMA.

Φιλέω, *amo*.

TEMPUS PRÆSENS VOCIS ACTIVÆ.

		INDICATIVI.			
Φιλ-έω,	-ὦ.	Φιλ-έεις,	-εῖς.	Φιλ-έει,	-εῖ.
Φιλ-έομαι,	-οῦμαι.	Φιλ-έετον,	-εῖτον.	Φιλ-έετον,	-εῖτον.
		Φιλ-έετέ,	-εῖτε.	Φιλ-έουσι,	-οῦσι.
		SUBJUNCTIVI.			
Φιλ-έω,	-ὦ.	Φιλ-έῃς,	-ῆς.	Φιλ-έῃ,	-ῆ.
Φιλ-έομαι,	-οῦμαι.	Φιλ-έητον,	-ῆτον.	Φιλ-έητον,	-ῆτον.
		Φιλ-έητε,	-ῆτε.	Φιλ-έωσι,	-ῶσι.
		OPTATIVI.			
Φιλ-έομαι,	-οῖμαι.	Φιλ-έοις,	-οῖς.	Φιλ-έοι,	-οῖ.
Φιλ-έομαι,	-οῖμαι.	Φιλ-έοιτον,	-οῖτον.	Φιλ-έοιην,	-οῖτιην.
		Φιλ-έοιτε,	-οῖτε.	Φιλ-έοιεν,	-οῖτιεν.

VERBORUM IN εΩ CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

ΦΙΛ-ΕΕ,	-ΕΙ.	ΦΙΛ-ΕΕΤΩ,	-ΕΙΤΩ.
ΦΙΛ-ΕΕΤΟΥ,	-ΕΙΤΟΥ.	ΦΙΛ-ΕΕΤΩΝ,	-ΕΙΤΩΝ.
ΦΙΛ-ΕΕΤΕ,	-ΕΙΤΕ.	ΦΙΛ-ΕΕΤΩΣΘΗ,	-ΕΙΤΩΣΘΗ.

INFINITIVI.

ΦΙΛ-ΕΕΝ,

-ΕΙΝ.

PARTICIPII.

ΦΙΛ-ΕΟΝ,
 ΦΙΛ-ΕΟΥΣΑ,
 ΦΙΛ-ΕΟΝ,

-ΩΝ.

ΟΥΣΑ.

-ΟΝ.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

ΕΦΙΛ-ΕΟΝ,	-ΟΥΝ.	ΕΦΙΛ-ΕΕΣ,	-ΕΙΣ.	ΕΦΙΛ-ΕΕ,	-ΕΙ.
ΕΦΙΛ-ΕΟΜΕΝ,	ΟΥΜΕΝ.	ΕΦΙΛ-ΕΕΤΟΝ,	-ΕΙΤΟΝ.	ΕΦΙΛ-ΕΕΤΗΝ,	-ΕΙΤΗΝ.
		ΕΦΙΛ-ΕΕΤΕ,	-ΕΙΤΕ.	ΕΦΙΛ-ΕΟΝ,	-ΟΥΝ.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN $\epsilon\omega$ CO NTRACTORUM PARADIGMA.

Φιλία, αἴτιο.

TEMPUS PRÆSENS 'VOCIS' MEDIÆ ET PASSIVÆ.

I. INDICATIVI.

Φιλ-έη, ἤ.
 Φιλ-έσθον, ἔσθον.
 Φιλ-έσθε, ἔσθε.

SU BUNCTIVI.

Φιλ-έη, ἤ.
 Φιλ-έσθον, ἔσθον.
 Φιλ-έσθε, ἔσθε.

ΟΨΤΑΤΙΥ.

Φιλ-έοιο, οἴο.
 Φιλ-έοισθον, οἴσθον.
 Φιλ-έοισθε, οἴσθε.

-οἴμαι.
 -οἴμεθον.
 -οἴμεθα.

-οἴμαι.
 -οἴμεθον.
 -οἴμεθα.

-οἴμην.
 -οἴμεθον.
 -οἴμεθα.

Φιλ-εοίμαι,
 Φιλ-εοίμεθον,
 Φιλ-εοίμεθα,

Φιλ-εοίμην,
 Φιλ-εοίμεθον,
 Φιλ-εοίμεθα,

Φιλ-εοίμην,
 Φιλ-εοίμεθον,
 Φιλ-εοίμεθα,

-εἶται.
 -εἶσθον.
 -οὔνται.

Φιλ-έεται,
 Φιλ-έεσθον,
 Φιλ-έονται,

-ἦται.
 -ἦσθον.
 -ῶνται.

Φιλ-έηται,
 Φιλ-έησθον,
 Φιλ-έωνται,

-οἴτο.
 -οἴσθη.
 -οἴντο.

Φιλ-έοιτο,
 Φιλ-εοίσθη,
 Φιλ-έοίντο,

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI

Φιλ-έου,	-ού.	Φιλ-έεσθιτω,	-έισθιτω.
Φιλ-έεσθον,	-έισθον.	Φιλ-έεσθων,	-έισθων.
Φιλ-έεσθιε,	-έισθιε.	Φιλ-έεσθωσαν,	-έισθωσαν.

INFINITIVI.

Φιλ-έεσθαι, -έισθαι.

PARTICIPII.

Φιλ-εόμενος, -ούμενος.
 Φιλ-εομένη, -ούμενη.
 Φιλ-εόμενον, -ούμενον.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

έφιλ-έου,	-ού.	έφιλ-έετο;	-έίτο.
έφιλ-έεσθον,	-έισθον.	έφιλ-έεσθην,	-έισθην.
έφιλ-έεσθιε,	-έισθιε.	έφιλ-έόντο,	-ούντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBUM IN *ω* CONTRACTORUM PARADIGMA.

δηλώ, *manifestum reddo.*

TMPUS PRÆSENS, VOCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI.

δηλ-ῶ,	-ῶ.	δηλ-ῶεις,	-οῖς.	δηλ-ῶεις,	-οῖ
δηλ-ῶμεν,	-οῦμεν.	δηλ-ᾶτον,	-οὔτων.	δηλ-ᾶτον,	-οὔτων.
		δηλ-ᾶτε,	-οὔτε.	δηλ-ᾶσι,	-οὔσι.

SUBJUNCTIVI.

δηλ-ῶ,	-ῶ.	δηλ-ᾶς,	-οῖς,	δηλ-ᾶς,	-οῖ.
δηλ-ῶμεν,	-ῶμεν.	δηλ-ᾶτον,	-ῶτων.	δηλ-ᾶτον,	-ᾶτων.
		δηλ-ᾶτε,	-ῶτε.	δηλ-ᾶσι,	-ᾶσι.

OPTATIVI.

δηλ-ᾶιμι,	-οῖμι.	δηλ-ᾶοις,	-οῖς.	δηλ-ᾶοις,	-οῖ.
δηλ-ᾶοιμεν,	-οῖμεν.	δηλ-ᾶιτον,	-οῖτον.	δηλ-ᾶιτην,	-οῖτην.
		δηλ-ᾶοιτε,	-οῖτε.	δηλ-ᾶοιεν,	-οῖεν.

VERBORUM IN *ow* CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI

δηλ-ός,	δηλ-έτω,	-ούτω.
δηλ-έετον,	δηλ-έετων,	-ούτων.
δηλ-έετε,	δηλ-έετωσαν,	-ούτωσαν.

INFINITIVI

δηλ-έειν,	-ούν.
-----------	-------

PARTICIPII

δηλ-όμεν,	-ών.
δηλ-όμεσα,	-ούσα.
δηλ-όμεν,	-ούν.

TEMPUS IMPERFECTUM VOCCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI

δηλ-οον,	έδηλ-οες,	έδηλ-οε,	-ου.
έδηλ-όμεν,	έδηλ-έετον,	έδηλ-έετην,	-ούτην.
έδηλ-όμεν,	έδηλ-έετε,	έδηλ-οον,	-οον.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN ω CONTRACTORUM PARADIGMA.

δηλας, manifestum reddo.

TEMPUS PRÆSENS VOCIS MEDIÆ ET PASSIVÆ.

INDICATIVI.

δηλ-οίμαι,	-οἶμαι.	δηλ-όη,	-οῖ.	δηλ-όεται,	-οὔται.
δηλ-οίμεθον,	-οἴμεθον.	δηλ-όεσθον,	-εὔσθον.	δηλ-όεσθον,	-οὔσθον.
δηλ-οίμεθα,	-οἴμεθα.	δηλ-όεσθε,	-οὔσθε.	δηλ-όνται,	-οὔνται.

SUBJUNCTIVI.

δηλ-οίμαι,	-οἶμαι.	δηλ-όη,	-οῖ.	δηλ-όηται,	-ῶται.
δηλ-οίμεθον,	-οἴμεθον.	δηλ-όησθον,	-ῶσθον.	δηλ-όησθον,	-ῶσθον.
δηλ-οίμεθα,	-οἴμεθα.	δηλ-όησθε,	-ῶσθε.	δηλ-όνται,	-ῶνται.

OPTATIVI.

δηλ-οίμην,	-οίμην.	δηλ-οίω,	οῖω.	δηλ-οίωτο,	-οῖτο.
δηλ-οίμεθον,	-οίμεθον.	δηλ-οίωσθον,	-οῖσθον.	δηλ-οοίωσθην,	-οείσθην.
δηλ-οίμεθα,	-οίμεθα.	δηλ-οοίωσθε,	-οῖσθε.	δηλ-οοίωτο,	-οῖντο.

VERBORUM IN *ois* CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

δηλ-ού,	δηλ-έσθαι,	-ούσθαι.
δηλ έσθον,	δηλ-έσθαιον,	-ούσθαιον.
δηλ-έσθε,	δηλ-έσθαισαν,	-ούσθαισαν.

INFINITIVI

δηλ-έσθαι, -ούσθαι.

PARTICIPIL

δηλ-οόμενος, -οόμενος.
 δηλ-οομένη, -οομένη.
 δηλ-οόμενον, -οόμενον.

έδηλ-οομένη, -οομένη.
 έδηλ-οομεθον, -οομεθον.
 έδηλ-οομεθα, -οομεθα.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

έδηλ-ού,	έδηλ-έστο,	-ούτο.
έδηλ-έσθον,	έδηλ-έσθην,	-ούσθην.
έδηλ-έσθε,	έδηλ-έοντο,	-ούντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

δηλώ, manifestum reddo.

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	δηλώ, ὦ,	} δηλώ, ὦ,	} δηλώσαι, οἶμι,	} δηλώ, οὔ,	} δηλῶν, οὔ,	} δηλῶν, ὦν.
Imperf.	ἰδηλοῦν, οὔ,					
Fut. 1.	δηλώσω,	} δηλώσω,	} δηλώσωμι,	} δηλώσω,	} δηλώσειν,	} δηλώσων.
Fut. 2.	caret.					
Aor. 1.	ἰδήλωσα,	} ἰδήλωσα,	} δηλώσαιμι,	} δηλώσω,	} δηλώσει,	} δηλώσας.
Aor. 2.	caret.					
Perf.	ἰδήλωκα,	} ἰδήλωκα,	} διδήλωκοιμι,	} διδήλωκε,	} διδήλωκται,	} διδήλωκός.
Plusq. p.	ἰδήλωκα, εν,					

Præs.	τιμάσομαι, ὦμαι,	} τιμάσομαι, ὦμαι,	} τιμασοίμην, ὦμην,	} τιμάσθω, ὦ,	} τιμάσθαι, ἀσθαι,	} τιμασόμενος, ὦμεινος
Imperf.	ἰτιμασοίμην, ὦμην,					
Fut. 1.	τιμήσομαι,	} τιμήσομαι,	} τιμοσοίμην,	} τιμήσθω,	} τιμήσθαι,	} τιμήσομαι, οἶμι.
Fut. 2.	caret.					
Aor. 1.	ἰτιμοσάμην,	} ἰτιμοσάμην,	} τιμοσάμην,	} τιμοσάμην,	} τιμοσάμην,	} τιμοσάμεινος.
Aor. 2.	caret.					
Perf.	ἰτίμησα,	} ἰτίμησα,	} τίμησαιμι,	} τίμησθω,	} τίμησθαι,	} τίμησας.
Plusq. p.	ἰτίμησα, εν,					

	<i>φιλιόμαι, mediæ vocis.</i>			
	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.
Præs.	φιλιόμαι, οὔμαι,	{ φιλιέωμαι, ὤμαι, φιλοέμην, οἴμην, } φιλιόσμαι,	φιλιόσμαι,	φιλιέσθαι, εἶσθαι, φιλιόμενος, οἴμενος.
Imperf.	φιλιέομαι, οἴμαι,		φιλοέμην, οἴμην,	φιλιέσθαι,
Fut. 1.	φιλήσομαι,	{ φιλήσωμαι, φίλωμαι, } κίφιλω,	φιλήσομαι,	φιλήσσομαι,
Fut. 2.	φιλήσσομαι,		φιλήσσομαι,	φιλήσσομαι,
Aor. 1.	ἐφιλήσομαι,	{ ἐφιλήσωμαι, ἐφίλωμαι, } ἐκίφιλω,	φιλήσῃμαι,	φιλήσῃμαι,
Aor. 2.	ἐφιλήσῃμαι,		ἐφιλήσῃμαι,	φιλήσῃμαι,
Perf.	ἐπέφιλω,	{ ἐπέφιλωμαι, ἐπέφιλωμαι, } ἐπέφιλωμαι,	ἐπέφιλωμαι,	ἐπέφιλωμαι,
Plusq. p.	ἐπέφιλωμαι,		ἐπέφιλωμαι,	ἐπέφιλωμαι,

Præs.	δηλόμαι, οὔμαι,	{ δηλόωμαι, ὤμαι, δηλοέμην, οἴμην, } δηλόσμαι,	δηλόσμαι,	δηλόεσθαι, οὔεσθαι, δηλόμενος, οἴμενος.
Imperf.	δηλοέμαι, οἴμαι,		δηλοέμην, οἴμην,	δηλόεσθαι,
Fut. 1.	δηλώσομαι,	{ δηλώσωμαι, δηλώωμαι, } δηλώσομαι,	δηλώσομαι,	δηλώσομαι,
Fut. 2.	δηλώσσομαι,		δηλώσσομαι,	δηλώσομαι,
Aor. 1.	ἐδηλώσομαι,	{ ἐδηλώσωμαι, ἐδηλώωμαι, } ἐδηλώσομαι,	ἐδηλώσομαι,	ἐδηλώσομαι,
Aor. 2.	ἐδηλώσῃμαι,		ἐδηλώσῃμαι,	ἐδηλώσομαι,

Præs.	τιμέομαι, ὤμαι,	{ τιμέωμαι, ὤμαι, τιμεέμην, οἴμην, } τιμέσμαι,	τιμέσμαι,	τιμέεσθαι, οὔεσθαι, τιμέμενος, οἴμενος.
Imperf.	τιμεέμαι, οἴμαι,		τιμεέμην, οἴμην,	τιμέεσθαι,
Fut. 1.	τιμηθήσομαι,	{ τιμηθήσωμαι, τιμηθήωμαι, } τιμηθήσομαι,	τιμηθήσομαι,	τιμηθήσομαι,
Fut. 2.	τιμηθήσσομαι,		τιμηθήσσομαι,	τιμηθήσομαι,
Aor. 1.	ἐτιμηθήσομαι,	{ ἐτιμηθήσωμαι, ἐτιμηθήωμαι, } ἐτιμηθήσομαι,	τιμηθήσῃμαι,	τιμηθήσῃμαι,
Aor. 2.	ἐτιμηθήσῃμαι,		ἐτιμηθήσῃμαι,	τιμηθήσῃμαι,
Perf.	τέτιμημαι,	{ τέτιμηώμαι, } τέτιμηώμαι,	τέτιμηώμαι,	τέτιμηώμαι,
Plusq. p.	τέτιμηώμαι,		τέτιμηώμαι,	τέτιμηώμαι,

φιλω, *passiva vocis.*

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	φιλέομαι, οὔμαι,				φιλέεσθαι, εἶσθαι,	φιλεόμενος, οὔμενος.
Imperf.	ἠφιλέμην, οἰμην,	ἠφιλέωμαι, ὤμαι,	φιλεοίμην, οἰμην,	φιλέου, οὔ,		
Fut. 1.	φιληθήσομαι,		φιληθησοίμην,		φιληθήσεσθαι,	φιληθησόμενος.
Fut. 2.	φιλήσομαι,		φιλησοίμην,		φιλησεσθαι,	φιλησόμενος.
Aor. 1.	ἠφιλήθην,	φιληθῶ,	φιληθήην,	φιλήθητι,	φιληθήης,	φιληθείς.
Aor. 2.	ἠφίλην,	φίλη,	φιλήην,	φίλητι,	φίληται,	φίλεις.
Perf.	πέφιλημαι,	ἠπέφιλωμαι,	πέφιλήμην,	πέφιλητο,	πέφιλησθαι,	πέφιλημένος.
Plusq. p.	ἠπέφιλημην,					

δηλω, *passiva vocis.*

Præs.	δηλόομαι, οὔμαι,				δηλέεσθαι, οὔσθαι,	δηλωόμενος, οὔμενος.
Imperf.	ἠδηλοόμην, ουμην,		δηλοοίμην, οἰμην,	δηλόου, οὔ,		
Fut. 1.	δηλωθήσομαι,		δηλωθησοίμην,		δηλωθήσεσθαι,	δηλωθησόμενος.
Aor. 1.	ἠδηλώσθην,	δηλωθῶ,	δηλωθήην,	δηλώσθητι,	δηλωθήης,	δηλωθείς.
Perf.	δέδηλωμαι,	ἠδέδηλωμαι,	δέδηλώμην,	δέδηλωσθαι,	δέδηλωσθαι,	δέδηλωμένος.
Plusq. p.	ἠδέδηλώμην,					

VERBORUM IN μ PARADIGMA VOECIS ACTIVE.

$\dot{\iota}\sigma\eta\mu\mu$, *sisto*. $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\mu$, *pono*. $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\mu$, *do*. $\delta\acute{\epsilon}\kappa\alpha\upsilon\mu\mu$, *ostendo*.

PRÆSENS. INDICATIVI.

S.	$\dot{\iota}\sigma\eta\mu\mu$, $\dot{\iota}\sigma\eta\varsigma$, $\dot{\iota}\sigma\eta\sigma\iota$,	$\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\mu$, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\varsigma$, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\sigma\iota$,	$\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\mu$, $\delta\acute{\iota}\delta\omega\varsigma$, $\delta\acute{\iota}\delta\omega\sigma\iota$,	$\delta\acute{\epsilon}\kappa\alpha\upsilon\mu\mu$, $\delta\acute{\epsilon}\kappa\alpha\upsilon\varsigma$, $\delta\acute{\epsilon}\kappa\alpha\upsilon\sigma\iota$,
D.	$\dot{\iota}\sigma\alpha\tau\omicron\upsilon$, $\dot{\iota}\sigma\alpha\tau\omicron\upsilon$,	$\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omicron\upsilon$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omicron\upsilon$,	$\delta\acute{\iota}\delta\omicron\tau\omicron\upsilon$, $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\tau\omicron\upsilon$,	$\delta\acute{\epsilon}\kappa\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon$, $\delta\acute{\epsilon}\kappa\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon$,
P.	$\dot{\iota}\sigma\alpha\mu\epsilon\upsilon$, $\dot{\iota}\sigma\alpha\tau\epsilon$, $\dot{\iota}\sigma\alpha\sigma\iota$.	$\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\epsilon\upsilon$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\epsilon$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\sigma\iota$.	$\delta\acute{\iota}\delta\omicron\mu\epsilon\upsilon$, $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\tau\epsilon$, $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\delta\omicron\tau\iota$.	$\delta\acute{\epsilon}\kappa\alpha\upsilon\mu\epsilon\upsilon$, $\delta\acute{\epsilon}\kappa\alpha\upsilon\tau\epsilon$, $\delta\acute{\epsilon}\kappa\alpha\upsilon\sigma\iota$.

SUBJUNCTIVI.

S.	$\dot{\iota}\sigma\acute{\omega}$, $\dot{\iota}\sigma\acute{\eta}\varsigma$, $\dot{\iota}\sigma\acute{\eta}\sigma\iota$,	$\tau\acute{\iota}\theta\acute{\omega}$, $\tau\acute{\iota}\theta\acute{\eta}\varsigma$, $\tau\acute{\iota}\theta\acute{\eta}\sigma\iota$,	$\delta\acute{\iota}\delta\acute{\omega}$, $\delta\acute{\iota}\delta\acute{\omega}\varsigma$, $\delta\acute{\iota}\delta\acute{\omega}\sigma\iota$,	$\delta\acute{\epsilon}\kappa\alpha\upsilon\acute{\omega}$, $\delta\acute{\epsilon}\kappa\alpha\upsilon\acute{\omega}\varsigma$, $\delta\acute{\epsilon}\kappa\alpha\upsilon\acute{\omega}\sigma\iota$,
D.	$\dot{\iota}\sigma\acute{\eta}\tau\omicron\upsilon$, $\dot{\iota}\sigma\acute{\eta}\tau\omicron\upsilon$,	$\tau\acute{\iota}\theta\acute{\eta}\tau\omicron\upsilon$, $\tau\acute{\iota}\theta\acute{\eta}\tau\omicron\upsilon$,	$\delta\acute{\iota}\delta\acute{\omega}\tau\omicron\upsilon$, $\delta\acute{\iota}\delta\acute{\omega}\tau\omicron\upsilon$,	

VERBORUM IN μ PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

P. { *ἰσῶμεν,*
ἰσῶτε,
ἰσῶσι,

S. { *ἰσῶην,*
ἰσῶης,
ἰσῶη,

D. { *ἰσῶήτων,*
ἰσῶήτην,
ἰσῶήμεν,
ἰσῶήτε,
ἰσῶήσαν.

τιθῶμεν,
τιθῶτε,
τιθῶσι,

τιθῶην,
τιθῶης,
τιθῶη,
τιθῶήτων,
τιθῶήτην,
τιθῶήμεν,
τιθῶήτε,
τιθῶήσαν.

OPTATIVI.

διδῶην,
διδῶης,
διδῶη,
διδῶήτων,
διδῶήτην,
διδῶήμεν,
διδῶήτε,
διδῶήσαν.

IMPERATIVI.

S. { *ἰσᾶθι,*
ἰσᾶτω,
ἰσᾶτον,
ἰσᾶτων,

D. { *τιθετι,*
τιθέτω,
τιθετον,
τιθέτων,

δείξωθι,
δείξωτω,
δείξωτον,
δείξωτων,

VERBORUM IN μ PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

δεικνύτε,
δεικνύσασθαι.

τίθετε,
τιθέσασθαι.

P. { ἴσατε,
ἴσασσασθαι.

δεικνύσθαι.

INFINITIVI.
δεικνύσθαι.

τιθέναι.

PARTICIPII.
διδόνς,
διδούσας,
διδόν,

ἴσασθαι.

ἴσας,
ἴσασσας,
ἴσάν,

δεικνύς,
δεικνύσας,
δεικνύν,

-όντος,
-ούσης,
-όντος.

-όντος,
-ούσης,
-όντος.

S. { ἴσῃν,
ἴσῃς,
ἴσῃ,
ἴσαντων,
ἴσαντων,
ἴσασμεν,
ἴσατε,
ἴσασσασθαι.

ἰδείσῃν,
ἰδείσῃς,
ἰδείσῃ,
ἰδείσαντων,
ἰδεισάντων,
ἰδείσμεν,
ἰδείκατε,
ἰδείσανσασθαι.

INDICATIVI.
ἰδίδων,
ἰδίδως,
ἰδίδω,
ἰδίδαστον,
ἰδιδάσθην,
ἰδίδομεν,
ἰδιδότε,
ἰδίδοσασθαι.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem as PRESENS.

VERBORUM IN μ PARADIGMA VOCIS ACTIVE.
AORISTUS SECUNDUS,
INDICATIVI.

S.	{	ἔσκης	ἔβην,
		ἔσκης,	ἔβης,
		ἔσκη,	ἔβη,
D.	{	ἔσκητον,	ἔβητον,
		ἔσκητην,	ἔβήτην,
		ἔσκημεν,	ἔβημεν,
P.	{	ἔσκητε,	ἔβητε,
		ἔσκησαν.	ἔβησαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	{	ᾠς,	διᾶ,
		σῆς,	διᾶς,
		σῆ,	διᾶ,
		σῆτον,	διᾶτον,
		σῆτον,	διᾶτον,

S.	{	θᾶ,	θᾶ,
		θᾶς,	θᾶς,
		θᾶ,	θᾶ,
		θᾶτον,	θᾶτον,
		θᾶτον,	θᾶτον,

... IN PRÆ PARADIGMA VOCIS ACTIVE.

P. { σώμεν,
 ἴητε,
 σώσι.

S. { σώην,
 σώης,
 σώη,
 D. { σώητον,
 σώήτην,
 σώήμεν,
 P. { σώήτε,
 σώησαν.

δώμεν,
 δώτε,
 δώσι.

OPTATIVI.

δωήν,
 δωής,
 δωή,
 δωήτον,
 δωήτην,
 δωήμεν,
 δωήτε,
 δωήσαν.

θεήν,
 θεής,
 θεή,
 θεήτον,
 θεήτην,
 θεήμεν,
 θεήτε,
 θεήσαν.

IMPERATIVI.

δος,
 δότω,
 δότεν,
 δέτων,

θες,
 θέτω,
 θέτον,
 θέτων,

S. { ἴθι,
 ἴτω,
 D. { ἴτον,
 ἴτων,

	<i>τίθημι, ποιο.</i>					
	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	τίθημι,	} τίθῃ,	} τίθειν,	} τίθει,τι,	} τίθεσαι,	} τίθεις.
Imperf.	ἔτιθον,					
Fut. 1.	θήσω,	} θῶ,	} θέσωμι,	} θέεις,	} θέσεις,	} θέσων.
Aor. 1.	ἔθηκα,					
Aor. 2.	ἔθης,	} τίθειν,	} τίθεικαίμι,	} τίθει,τε,	} τίθειναι,	} τίθεικώς.
Perf.	τίθεικα,					
Plusq. p.	ἔτιθεικων,	} δίδω,	} δίδωμι, do.	} δίδωθι,	} δίδουαι,	} δίδους.
Præs.	δίδωμι,					
Imperf.	ἔδιδον,	} δῶ,	} δώσοιμι,	} δός,	} δώσεις,	} δώσων.
Fut. 1.	δώσω,					
Aor. 1.	ἔδωκα.	} δίδωκαί,	} δίδωκαίμι,	} δίδω,τε,	} δίδουσαι,	} δούς.
Aor. 2.	ἔδης,					
Perf.	δίδωκα,	} δίδωκων,	} δίδωμι, ostendo.	} δεικνυθι,	} δεικνύσαι,	} δεικνύς.
Plusq. p.	ἔδιδωκων,					
Præs.	δεικνυμι,	} Caetera desunt.				
Imperf.	ἔδεικνον,					

VERBORUM IN μμ PARADIGMA.
 TEMPUS PRÆSENS, VOCIS MEDIÆ.
 INDICATIVI.

S.	{	ἴσῃμαι,	τίθεμαι,	δείκνυμαι,
		ἴσῃσαι,	τίθεσαι,	δείκνυσται,
		ἴσῃται,	τίθεται,	δείκνυται,
D.	{	ἴσῃμεθον,	τιθέμεθον,	δείκνύμεθον,
		ἴσῃσθον,	τίθεσθον,	δείκνυσθον,
		ἴσῃμεθα,	τιθέμεθα,	δείκνύμεθα,
P.	{	ἴσῃσθε,	τίθεσθε,	δείκνυσθε,
		ἴσῃνται,	τιθενται,	δείκνυνται.

SUBJUNCTIVI.

S.	{	ἴσῃμαι,	τιθῃμαι,	δείκῃμαι,
		ἴσῃ,	τιθῃ,	δείκῃ,
		ἴσῃται,	τιθῃται,	δείκῃται,
D.	{	ἴσῃμεθον,	τιθῃμεθον,	δείκῃμεθον,
		ἴσῃσθον,	τιθῃσθον,	δείκῃσθον,
		ἴσῃνται,	τιθῃνται,	δείκῃνται.

VERBORUM IN μ PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

P. { ἰσάμεθα,
 ἰσῶσθε,
 ἰσῶσθαι.

S. { ἰσαίμεν,
 ἰσαίω,
 ἰσαίτω,
 ἰσαίμεθον,
 ἰσαίσθον,
 ἰσαίσθην,
 ἰσαίμεθα,
 ἰσαίσθε,
 ἰσαίτω.

S. { ἴσασα,^*
 ἴσασθαι,

τιθήμεν,
 τιθεῖω,
 τιθεῖτω,
 τιθήμεθον,
 τιθεῖσθον,
 τιθεῖσθην,
 τιθήμεθα,
 τιθεῖσθε,
 τιθεῖτω.

τιθείμεν,
 τιθείω,
 τιθείτω,
 τιθείμεθον,
 τιθείσθον,
 τιθείσθην,
 τιθείμεθα,
 τιθείσθε,
 τιθείτω.

τίθερο,^*
 τίθεσθαι,

διδάμεθα,
 διδῶσθε,
 διδῶσθαι.

OPTATIVI.

διδείμεν,
 διδείω,
 διδείτω,
 διδείμεθον,
 διδείσθον,
 διδείσθην,
 διδείμεθα,
 διδείσθε,
 διδείτω.

IMPERATIVI.

ἰδάτω,^*
 ἰδάσθω,

δέκνυσθε,
 δέκνυσθαι,

ἰδοῦ,
 ἰδοῦ.

τίθεω,
 τίθειω,

ἴσαω,
 ἴσῃ,

* Vel, Ionicè eliso σ ,
 et, inde Atticè, contractè,

VERBORUM IN μ PARADIGMA VOCIS MEDIE.

D. {	ἴσασθον,	τίθεσθον,	διδασθον,	διδασθον,
	ἴσασθον,	τίθεσθον,	διδόσθον,	διδασθόντων,
P. {	ἴσασθε,	τίθεσθε,	διδασθε,	διδασθόντων,
	ἴσασθασαν.	τίθεσθασαν.	διδόσθασαν.	διδασθόντωνσαν.

INFINITIVI.

διδασθῆναι.

PARTICIPII.

διδασκόμενος,

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

S. {	ἴσασμαι,	ἐπιθέμην,	ἐπιδέμην,	ἐπιδάσκοντο,
	ἴσασσο,*	ἐπίθεσο,*	ἐπίδοσο,*	ἐπιδάσκοντο,
D. {	ἴσαστο,	ἐπίθετο,	ἐπίδοτο,	ἐπιδάσκοντο,
	ἴσασμεθον,	ἐπιθέμεθον,	ἐπιδόμεθον,	ἐπιδάσκόμεθον,
	ἴσασθον,	ἐπίθεσθον,	ἐπίδοσθον,	ἐπιδάσκουσθον,
	ἴσασθη.	ἐπιθέσθη,	ἐπίδοσθη,	ἐπιδάσκουσθη,

* Ionicè, εἶσα σ, ei, inde, Atticè, contractè,

ἐπίδοσθε, ἐπίδοσθη.

VERBORUM IN μ PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

P.	{	ἰσχυροῦμαι,	ἰσχυρομαι,	ἰσχυρομεθα,	ἰσχυρομεσθε,
		ἰσχυρομαι,	ἰσχυροσθε,	ἰσχυρομεθα,	ἰσχυρομεσθε,
		ἰσχυρομαι,	ἰσχυροσθε,	ἰσχυρομεθα,	ἰσχυρομεσθε.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN μ PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.
AORISTUS SECUNDUS.

INDICATIVI.

K. S.	{	ἰσχυρομην,*	ἰσχυρομην,	ἰσχυρομην,
		ἰσχυροσθε,*	ἰσχυροσθε,*	ἰσχυροσθε,*
		ἰσχυροσθε,	ἰσχυροσθε,	ἰσχυροσθε,
D.	{	ἰσχυρομεσθων,	ἰσχυρομεσθων,	ἰσχυρομεσθων,
		ἰσχυροσθων,	ἰσχυροσθων,	ἰσχυροσθων,
		ἰσχυροσθων,	ἰσχυροσθων,	ἰσχυροσθων,
P.	{	ἰσχυρομεσθαι,	ἰσχυρομεσθαι,	ἰσχυρομεσθαι,
		ἰσχυροσθαι,	ἰσχυροσθαι,	ἰσχυροσθαι,
		ἰσχυροσθαι.	ἰσχυροσθαι.	ἰσχυροσθαι.

* Ionicè, eliso σ,
et, inde, Atticè contractè,

VERBORUM IN μ PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

SUBJUNCTIVI

S. { εἴποιαι,
εἴῃ,
εἴηται,
εἴποιαιον,
εἴησιον,
εἴησιον,
εἴποιαιαι,
εἴησιαι,
εἴηταιαι.

D. { εἴποιαιον,
εἴησιον,
εἴησιον,
εἴποιαιαι,
εἴησιαι,
εἴηταιαι.

P. { εἴποιαιαι,
εἴησιαι,
εἴηταιαι.

εἴποιαι,
εἴῃ,
εἴηται,
εἴποιαιον,
εἴησιον,
εἴησιον,
εἴποιαιαι,
εἴησιαι,
εἴηταιαι.

εἴποιαι,
εἴῃ,
εἴηται,
εἴποιαιον,
εἴησιον,
εἴησιον,
εἴποιαιαι,
εἴησιαι,
εἴηταιαι.

OPTATIVI

S. { εἴποιαι,
εἴαι,
εἴηται,
εἴποιαιον,
εἴησιον,
εἴησιον,

D. { εἴποιαιον,
εἴησιον,
εἴησιον,

εἴποιαι,
εἴαι,
εἴηται,
εἴποιαιον,
εἴησιον,
εἴησιον,

εἴποιαι,
εἴαι,
εἴηται,
εἴποιαιον,
εἴησιον,
εἴησιον,

VERBORUM IN μ PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

P. { *σάμμεθα,*
σάμεθε,
σάμεθε.

σάμμεθα,
σάμεθε,
σάμεθε.

σάμμεθα,
σάμεθε,
σάμεθε.

S. { *σάμεν,**
σάμεθα,
σάμεθα,
σάμεθα,
σάμεθα,
σάμεθε,
σάμεθεσσαν.

*σάμεν,**
σάμεθα,
σάμεθα,
σάμεθα,
σάμεθε,
σάμεθεσσαν.

IMPERATIVI.
*σάμεν,**
σάμεθα,
σάμεθα,
σάμεθα,
σάμεθε,
σάμεθεσσαν.

σάμεθα.
σάμεθεσσαν.

σάμεθα.
σάμεθεσσαν.

INFINITIVI.
σάμεθα.

PARTICIPII.
σάμενος.

VERBORUM IN μ ,
 TEMPUS PRÆSENS VOCIS PASSIVÆ IDEM EST AC VOCIS MEDIÆ;
 ut et TEMPUS IMPERFECTUM.

* Vel, Ionicè eliso σ ,
 et, inde, Atticè. contractè, $\sigma\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\alpha$, $\sigma\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\epsilon$, $\sigma\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\epsilon$,
 $\sigma\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\alpha$, $\sigma\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\alpha$, $\sigma\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\alpha$, $\sigma\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\epsilon$, $\sigma\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\epsilon\sigma\sigma\alpha\sigma\alpha\iota$.

Conjugationes verborum in μι per tempora et modos, vocis activæ.

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἴσῃμαι	} ἴσῃμαι	ἴσῃμαι	ἴσῃσο	ἴσῃσαι	ἴσῃμενος.
Imperf.	ἴσῃμην		ἴσῃσθαι	ἴσῃσθαι	ἴσῃσαι	ἴσῃσθαι
Fut. 1.	ἴσῃσομαι	ἴσῃσθαι	ἴσῃσθαι	ἴσῃσαι	ἴσῃσαι	ἴσῃσθαι
Aor. 1.	ἴσῃκαμην	ἴσῃμαι	ἴσῃμαι	ἴσῃσο	ἴσῃσαι	ἴσῃμενος.
Aor. 2.	ἴσῃμην	ἴσῃμαι	ἴσῃμαι	ἴσῃσο	ἴσῃσαι	ἴσῃμενος.
Præs.	τίθειμαι	} τίθειμαι	τίθειμαι	τίθεισο	τίθεισαι	τίθειμενος.
Imperf.	τίθειμην		τίθεισθαι	τίθεισθαι	τίθεισαι	τίθεισθαι
Fut. 1.	τίθῃσομαι	τίθεισθαι	τίθεισθαι	τίθεισαι	τίθεισαι	τίθεισθαι
Aor. 1.	τίθεικαμην	τίθειμαι	τίθειμαι	τίθεισο	τίθεισαι	τίθειμενος.
Aor. 2.	τίθειμην	τίθειμαι	τίθειμαι	τίθεισο	τίθεισαι	τίθειμενος.
Præs.	δίδομαι	} δίδωμαι	δίδωμαι	δίδωσο	δίδωσαι	δίδωμενος.
Imperf.	δίδωμην		δίδωσθαι	δίδωσθαι	δίδωσαι	δίδωσθαι
Fut. 1.	δίδοσομαι	δίδωσθαι	δίδωσθαι	δίδωσαι	δίδωσαι	δίδωσθαι
Aor. 1.	δίδοκαμην	δίδωμαι	δίδωμαι	δίδωσο	δίδωσαι	δίδωμενος.
Aor. 2.	δίδωμην	δίδωμαι	δίδωμαι	δίδωσο	δίδωσαι	δίδωμενος.
Præs.	δίκευμαι	} δίκωμαι	δίκωμαι	δίκωσο	δίκωσαι	δίκωμενος.
Imperf.	δίκωμην		δίκωσθαι	δίκωσθαι	δίκωσαι	δίκωσθαι
Fut. 1.	δίκωσομαι	δίκωσθαι	δίκωσθαι	δίκωσαι	δίκωσαι	δίκωσθαι
Aor. 1.	δίκωκαμην	δίκωμαι	δίκωμαι	δίκωσο	δίκωσαι	δίκωμενος.
Aor. 2.	δίκωμην	δίκωμαι	δίκωμαι	δίκωσο	δίκωσαι	δίκωμενος.

ἵς, statu.

	Indicat.	Subjunct.	Optat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἵσμαι,	} ἵσῃμαι,	ἵσῃμαι,	ἵσασο,	ἵσασθαι,	ἵσόμενος.
Imperf.	ἵσέμεν,					
Fut. 1.	ἵσθήσομαι,	} ἵσῶ,	ἵσθήσομαι,	ἵσθήθι,	ἵσθήσασθαι,	ἵσθήσομενος.
Aor. 1.	ἵσῶ,					
Perf.	ἵσασμαι,	} ἵσῶμαι,	ἵσασμαι,	ἵσασο,	ἵσασθαι,	ἵσασόμενος.
Plusq. p.	ἵσαμεν,					
Præs.	τιθήμαι,	} τιθῶμαι,	τιθήμεν,	τιθήσο,	τιθήσθαι,	τιθήσομενος.
Imperf.	τιθέμεν,					
Fut. 1.	τιθήσομαι,	} τιθῶ,	τιθήσομαι,	τιθήθι,	τιθήσασθαι,	τιθήσομενος.
Aor. 1.	τιθήω,					
Perf.	τιθήμαι,	} τιθῶμαι,	τιθήμεν,	τιθήσο,	τιθήσθαι,	τιθήσομενος.
Plusq. p.	τιθέμεν,					
Præs.	δίδωμαι,	} δίδωμαι,	δίδωμεν,	δίδασο,	δίδασθαι,	διδόμενος.
Imperf.	ιδδέμεν,					
Fut. 1.	διδήσομαι,	} δδῶ,	διδήσομαι,	δδῆθι,	δδῆσασθαι,	δδῆσομενος.
Aor. 1.	ιδδέω,					
Perf.	δίδωμαι,	} δίδωμαι,	δίδωμεν,	δίδασο,	διδόσθαι,	διδόμενος.
Plusq. p.	ιδδέμεν,					
Præs.	δεινύμαι,	} } }	δεινύμεν,	δεινύσο,	δεινύσθαι,	δεινύσομενος.
Imperf.	ιδευνύμεν,					

VERBUM SUBSTANTIVUM.

Εἰμι, *sum*.

VOCIS ACTIVÆ.

TEMPUS PRÆSENS INDICATIVI.

S.	εἰμί,	εἶς, vel εἷ,	ἐς,
D.		ἐσόν,	ἐσόν,
P.	ἑσμεν,	ἐσέ,	εἶσι.

SUBJUNCTIVI.

S.	ᾶ,	ῆς,	ῆ,
D.		ῆτον,	ῆτον,
P.	ᾶμεν,	ῆτε,	ῶσι.

OPTATIVI.

S.	εἶην,	εἶης,	εἶη,
D.		εἶητον,	εἶητην,
P.	εἶμεν,	εἶητε,	εἶησαν.

IMPERATIVI. INFINITIVI. PARTICIPII.

S.	ἔσο,* ἔσω,	εἶναι.	M.	ᾶν,
D.	ἔσον,	ἔσων,	F.	οὔσα,
P.	ἔσε,	ἔσωσαν.	N.	όν.

TEMPUS IMPERFECTUM INDICATIVI, VOCIS ACTIVÆ.

S.	ῆν,	ῆς,	ῆ, vel ῆν,
D.		ῆτον,	ῆτην,
P.	ῆμεν,	ῆτε,	ῆσαν.

CETERI MODI IMPERFECTI idem ac PRÆSENTIS.

VOCIS MEDIÆ IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἦμεν,	ἦσο,	ἦτο,
D.	ἦμεθον,	ἦσθον,	ἦσθην,
P.	ἦμεθα,	ἦσθε,	ἦντο.

* ἴσο videtur esse imperativi vocis mediæ; ceteræ personæ videntur esse vocis activæ. De ἴσθι. vide Apoll. Alex. 261. 17.

Εἶμι *εἶμι*, oritur ab *ἔω*; unde habet futurum primum medium, per omnes modos, et personas, regulariter; scil.

ἔσομαι, ἐσοίμην, ἔσεσθαι, ἔσομενος.

VERBA GESTUS.

Εἶμι, eo.

PRÆSENS INDICATIVI.

S.	<i>εἶμι,</i>	<i>εἶς, vel εἷ,</i>	<i>εἶσι,</i>
D.		<i>ἴτον,</i>	<i>ἴτον,</i>
P.	<i>ἴμεν,</i>	<i>ἴτε,</i>	<i>ἴσι, vel ἴασι.*</i>

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	<i>εἶν,</i>	<i>εἶς,</i>	<i>εἶ,</i>
D.		<i>ἴτον,</i>	<i>ἴτην,</i>
P.	<i>ἴμεν,</i>	<i>ἴτε,</i>	<i>ἴσαν.</i>

PRÆSENS IMPERATIVI.

S.		<i>ἴθι,</i>	<i>ἴτω,</i>
D.		<i>ἴτον,</i>	<i>ἴτων,</i>
P.		<i>ἴτε,</i>	<i>ἴτωσαν.</i>

Εἶμι, eo, habet etiam, apud Atticos scriptores, aliud Imperfectum Indicativi; scil.

IMPERFECTUM INDICATIVI ATTICUM.

S.	<i>ἦεν,</i>	<i>ἦεις,</i>	<i>ἦει,*</i>
D.		<i>ἦειτον,</i>	<i>ἦείτην,</i>
P.	<i>ἦεμεν,</i>	<i>ἦετε,</i>	<i>ἦεσαν, vel ἦεσαν.</i>

AORISTUS SECUNDUS.

INDIC.	S.	<i>ἶον,</i>	<i>ἶες</i>	<i>ἶε,</i>
	D.	<i>ἶετον,</i>		<i>ἶέτην,</i>
	P.	<i>ἶομεν,</i>	<i>ἶετε,</i>	<i>ἶον.</i>

* Scilicet *ἴασι*, Ionicè.

† Vide Xenoph. Apomnem. lib. 1. cap. 1. § 10. et cap. 3. § 5.

SUBJUNCT.	ἴω,	ἴης,	ἴη, &c.
OPTAT.	ἴοιμι,	ἴοις,	ἴοι, &c.
IMPER.		ἴε,	ἴέτω, &c.
INFIN.	ἴναι.		
PARTICIP.	ἴων,	ἰούσα, ἴον.	ἴοντος, &c.

Ἐἶμι, eo, formatur ab altero ἔω, a quo habet imperativum regularem ἴε, contractè εἶ. Unde, in compositis, ἀπει, *abi*; ἔξει, *exi*. Sed hoc ipsum ἔω, eo; videtur esse abbreviatum ab antiquiore ἔω*, per ἀφαίρεσιν, (ut θέλω ab ἐθέλω, et ejusmodi multa.), Ἐέω, autem, aliter etiam abbreviatum videtur, contractè, in εἶω; unde variæ reperiuntur diversorum temporum personæ, ut, εἶσα; εἶσας, vel Atticè, ἤσας†; εἶσάτην, Atticè εἰσάτην, &c εἶα; εἶκειν, Atticè ἤκειν.

Et, in VOCE MEDIA, εἶσομαι· εἶσεται· εἶσατο· εἶσάμενος. Et in Perfecto εἶα, Atticè, ἤα, et ἤια, et in Plusq. ἤειν Atticè; quod idem est rursus cum imperfecto Activo Attico; quæ res plurimum illudit quibusdam ex Grammaticis.

Ab ἔω formatur itidem verbum regulare ἴημι, eo; cujus variæ personæ reperiuntur, et omnes regulariter formatae.

Sic, in PRÆS. et IMPERF. ἴησι, ἴεσαν, ἰείη, ἴεναι, ἴεις, ἴεντες.

Et in AOR. II° Part. εἶς, et compositum παρῆς.

Et in VOCE MEDIA; ἴεμαι, ἴεται, ἴενται; ἴεσο, ἴέσθω; ἴέμενος.

* Et, ut ab ἔω fit εἶμι, ita, per eandem analogiam, ab ἔώ, fiet ἴημι; et in IMPERFECTO, ut ab εἶμι fit εἶν, ita ab εἴημι fiet εἶν; et cum Attico augmento ἤειν.

† Sic ἀπῆσας, *abiisti*, Plato, Hipp. Maj. 291. C. 8. Steph.

ἤμαι, *sedeo*.

PRÆSENS INDICATIVI.

S.	ἤμαι,	ἤσαι,	ἤται,
D.	ἤμεθον,	ἤσθον,	ἤσθον,
P.	ἤμεθα,	ἤσθε,	ἤνται.

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἤμην,	ἤσο,	ἤτο,
D.	ἤμεθον,	ἤσθον,	ἤσθην,
P.	ἤμεθα,	ἤσθε,	ἤντο.

IMPERAT.

INFIN.

PARTICIP.

ἤσο, ἤσθω, &c.

ἤσθαι.

ἤμενος, η, ον.

Sic compositum καθήμαι; a quo etiam in SUBJ. habetur καθήμεθα*.

Κεῖμαι, *jaceo*.

PRÆSENS INDICATIVI.

S.	κεῖμαι,	κεῖσαι,	κεῖται,
D.	κεῖμεθον,	κεῖσθον,	κεῖσθον,
P.	κεῖμεθα,	κεῖσθε,	κεῖνται.

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἐκέμην,	ἐκείσο,	ἐκείτο,
D.	ἐκέμεθον,	ἐκείσθον,	ἐκείσθην,
P.	ἐκέμεθα,	ἐκείσθε,	ἐκείντο.

IMPERAT.

INFIN.

PARTICIP.

κεῖσο κεῖσθω, &c.

κεῖσθαι.

κεῖμενος, η, ον.

FUT. I. MED. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται, &c.

Κεῖμαι derivares regulariter a κείω; unde fiet in Activa Voce κέημι; et inde, in Media, κέεμαι, et contractè κεῖμαι. Ut et κείσομαι, κείσομαι †.

Ceterum, a κείω, per Syncopen, fiet κέω, et in

* Apud Demosth. Philip. V. et XI. ad initium.

† Et ab activo κίω, κίσω, fit κίσκω, κίσκομαι, ἐκίσκετο, Odys.

Media Voce κέομαι; quod interdum in usu est; ut, κέονται, ἐκέοντο· κέωμαι, κέη, κέηται· κείμην, κέοιο, κέοιτο, &c.

VERBA IMPERSONALIA.

Plurima verba usurpantur interdum impersonaliter. Ut, ἀρέσκει, *placet*; ἀρκεί, *sufficit*; προσήκει, *convenit*; συμβαίνει, *contingit*; συμφέρει, *confert*; &c.

Sed quæ maxime impersonaliter usurpantur, sunt sequentia.

πρέπει, *debet*; ἔπρεπε, *decebat*; πρέπειν, *decere*; τὸ πρέπειν, *id quod debet*; et, in plurali, τὰ πρέπειντα.

Μέλει, *curæ est*; ἔμελε, *curæ erat*; μελήσει, *curæ erit*; μεμέληκε, *curæ fuit**.

Δοκεῖ, *videtur*; ἰδοκεῖ, *videbatur*; ἰδοξε, *visum est*. Ut et τὸ δοκοῦν, *id quod videtur*; et, in plurali, τὰ δοκοῦντα †

Δεῖ, *oportet*; ἔδει, *oportebat*; δεήσει, *oportebit*; δεῖν, *oporteat*; δεήσει, *oportuerit*; δεῖν, *oportere*; τὸ δεόν, *id quod oportet*; et in Plur. τὰ δεόντα. ‡

Χρῆ, *oportet*; ἔχρην, *oportebat*; χρήσει, *oportet*

* Μέλει, et ἔμελε sunt a μέλω; sed antiquum verbum erat μελέω; unde fiunt μελήσει, et μεμέληκε; ut et apud Homerum μέμηλε, in *Perfecto medio*, pro μέμηλε; ne scil. tres concurrant syllabæ breves; quas non admittit carmen Heroicum. Homerus habet etiam μέμελωκε, per Syncopen et Euphoniā pro μεμέλωκε, a μέλω, *curam gero*.

† Δοκεῖ et ἰδοκεῖ, sunt a recentiore præsentī δοκέω; ἰδοξε autem ab antiquiore δόκω.

‡ Præsens in usu est δεῖ; sed reliqua tempora formantur ab antiquiore præsentī δείω.

it; *χεῖναι*, et *χεῖν*, oportere; τὸ *χεῖων*, id quod portet.*

DE VERBO.

Verborum TEMPORA distinguunt TERMINATIO, CHARACTERISTICA, et AUGMENTUM.

MODI distinguuntur Terminatione et Augmento.

NUMERI et PERSONÆ distinguuntur Terminatione†.

* *Χεῖν* ita derivari potest. In plerisque Græcorum antiquissimis vocibus, plurimus erat vocalium concursus; quem postea minuebant, interdum AUFERENDO, interdum CONTRAHENDO. Sic, vulgare verbum *χεῖομαι* oritur ex antiquiore* *χεῖομαι*, eliso *ο*; ab eodem autem oritur Ionicum *χεῖομαι*, eliso *α*. sed Attici, etiam sæpe minuebant hunc vocalium concursum, CONTRAHENDO. Sic, dicebant *χεῖωντας*, pro *χεῖωντας*; *ιχειωντας*, pro *ιχειωντας*; *χεῖομιος*, pro *χεῖομιος*. Et in nomine verbali *χεῖος* pro *χεῖος* debitum. Et in infinitivo *χεῖσθαι*, *χεῖσθαι*; et, iterum contrahendo, *χεῖσθαι*.

Hoc modo ab Activa voce *χεῖω*, in tertia Sing. *χεῖει*, contrahendo fiet *χεῖ*; et inde, iterum contrahendo, *χεῖ*. Et sic, in imperfecto, *ιχειει*, *ιχεια*, *ιχει*. Et in infinitivo, *ιχειν*, *ιχειν*. Et in participio neutro τὸ *ιχειον*, ex unicâ contractione fit *ιχειν*.

Altera autem infinitivi forma *χεῖσθαι* fiet hoc modo, ut, in antiquissima infinitivi forma. Dicebant *τιθήμεναι*, *ιθήμεναι*, *ιδόμεναι*, &c. ex quibus postea, eliso *μι*, oriebantur *τιθείαι*, *ιθίαι*, *ιδίαι*, &c. ita, ex *ιχειόμεναι*, fiet *ιχειόμεναι*, *ιχειόμεναι*, *ιχειόμεναι*; per duplicem scilicet contractionem.

† Proprius autem usus cujusque Vocis, Temporis, et Modi, traditur viva voce, in peragendo paradigmatē.

* Sic apud Herod. reperitur *φουτακ*, *φουτακ*. Sic, *ὄναι* prosum olim fuit *ὄναι*, unde fit *ὄναι*, pro quo Homerus habet *ὄναι*, ad vitandas tres *reves*. Sic et *κτάω*, vel *κτάωμαι*, olim fuit *κτάω*, unde *κτάω*, *-ατος*.

DE TERMINATIONE.

TERMINATIO est ea pars Verbi quæ flexionem patitur et variatur per diversos numeros et personas ejusdem Temporis. Sic; λέγ-Ω, λέγ-ΕΙΣ, λέγ-ΕΙ, λέγ-ΕΤΟΝ, λέγ-ΟΜΕΝ, &c.

REGULÆ.

1. Si prima pluralis in -μεν, prima dualis deest.

2. Si tertia pluralis in -ι, tertia dualis in -ων.

3. Subjunctivus Modus Temporis Præsentis format suas Terminaciones ab Indicativo. Scil. mutat Vocales breves in suas longas, subscribit ι, et abjicit υ.

Ceterorum Temporum Subjunctivus Modus semper habet easdem Terminaciones ac Præsentis.

4. Optativi Terminatio semper habet diphthongum οι, αι, vel. ει.

5. Futurum primum semper sequitur Terminaciones Præsentis; ut et Futurum secundum Passivum.

At in Futuro Secundo Activo et Medio, proxime post Characteristicam, vocales breves mutantur in suas diphthongos.

6. Aoristus Secundus Activus et Medius semper sequitur Imperfecti sui Terminaciones.

At Aoristi Passivi mutuantur suas Terminaciones a verbis in -μι.

7. Mediæ Vocis et Passivæ, Singularis Numerus olim desinebat semper in -μαι, -σαι, -ται;

vel *-μην, -σο, -τω*. Iōnes primo elidebant *σ*.^{*} Vocales autem inde concurrentes Attici postea contrahebant, ut in paradi-gmate.†

8. Tertiæ plurales in *-ον, et -αν*, desinebant olim in *-οσαν, et -ασαν*; quas quidem retinent Bœoti; a Ceteris autem ejicitur *-σα*.

DE CHARACTERISTICA.

CHARACTERISTICA Temporis, est Litera Terminationi proxima; et nullum patitur flexionem; sed manet semper in eodem Tempore invariabilis.

Sic, *γ*, in *λέΓ, -ω, λέΓ-εις, λέΓ-ομι, λέΓ-ειν, λέΓ-ων*.

Sic, *ι*, in *τί-ω, honoro, τί-εις, &c. κ*, in *πλέκω,necto*; *π*, in *τέρω, delecto*.

At, si duarum consonantium posterior sit vel *τ*, vel liquida, prior censetur Characteristica.

Sic, *π*, in *τύπτω*; *κ*, in *τίκτω, pario*; *μ*, in *τέμνω, scindo*.

Verbum dicitur PURUM, MUTUM aut LIQUIDUM, prout Characteristica præsentis fuerit Vocalis, vel Muta, aut Liquida.

σ nunquam est Characteristica præsentis.

^{*} Interdum ab Atticis ejicitur *-σα*, et fit synæresis. Sic in *βούλομαι, volo*; *βούλεισαι, eliso -σα, βούλει*, per synæresin *βουλι*. Et *οἶομαι, puto*; *οἶσαι, eliso -σα, οἶσι*, per syn. *οἶσι*. *ὄπτομαι, video*; in Fut. 1. Med. *ὄψομαι, ὄψισαι, eliso -σα, ὄψι*, per syn. *ὄψι*. Idem sæpe fit in aliis plurimis verbis apud Aristophanem.

† Sic; *τύπτισαι, τύπτται, τυπτιάι, τύπτται, τύπτται*.

F. 2. *τυκ-ίσαι, τυκ-ίαι, τυκ-ίαι, τυκ-ίαι, τυκ-ίαι, τυκ-ίαι*.

In verbis non Liquidis, Characteristica Futuri primi semper est σ . Sic;

τίω,	τίσω.	λέγω,	λέξω
πλέκω,	πλέξω.	γράφω,	γράψω.

At, in Verbis Liquidis, Characteristica præsentis, manet in Futuro. Sic;

μένω,	μανεω,	μανῶ.
σπείρω,	semino,	σπερῶ.
σέλλω,	mitto,	σελῶ.
τέμνω,	scindo,	τεμῶ.

Si ante $-ω$ Futuri primi adsit simplex consonans, Characteristica Perfecti est κ ; si duplex, est Aspirata ejusdem ordinis. Sic, in

τίω,	τίσω,	τετίκα,	κ.
σέλλω,	σελῶ,	ἔσαλκα,	κ.
τύπτω,	τύψω,	τέτυφα,	φ.
λέγω,	λέξω,	λέλεχα,	χ.

A Præsenti, autem, Futuro primo, et Perfecto, reliqua Tempora formantur omnia.

DE AUGMENTO.

Omnis præteriti Temporis Indicativus Modus recipit AUGMENTUM ab initio Verbi.

Perfectum retinet Augmentum etiam per Modos omnes.

Præsens et Futura nullum habent Augmentum.

AUGMENTI REGULÆ.

I

1. Si Verbum incipit a consonante, præponitur Augmentum ϵ . Sic;

τύπτω,	ἔτυπτον,	ἔτυψα.
λέγω,	ἔλεγον,	ἔλεξα.
γράφω,	ἔγραφαν,	ἔγραψα.

ε post e geminatur. Sic ;

ῥίπτω,	<i>jacio,</i>	ἔρριπτον,	ἔρριψα.
ῥήσσω,	<i>frango,</i>	ἔρρησσαν,	ἔρρηξα.
ῥύω,	<i>traho,</i>	ἔρρυσον,	ἔρρυσα.

2. In Perfecto reduplicatur etiam consonans initialis. Sic ;

τύπτω,	τύψω,	τέτυφα.
λέγω,	λέξω,	λέλεχα.
γράφω,	γραίψω,	γέγραφα.

* Sed Aspirata reduplicat suam Tenuem.

Sic ;

θαυμάζω,	<i>miror,</i>	θαυμάσω,	τεθαύμακα.
φαίνω,	<i>ostendo,</i>	φανῶ,	πέφαγκα.
χρίω,	<i>unguo,</i>	χρίσω,	κέχρικα.

ε non reduplicatur. Sic ;

ῥίπτω,	ῥίψω,	ἔρριψα.
ῥήσσω,	ῥήξω,	ἔρρηχα.
ῥύω,	ῥύσω,	ἔρρυσκα.

Item γη et σ post vel ante consonantem non reduplicat ; neque, κτείνω. Sic ;

γνώω,	<i>nosco,</i>	γνώσω,	ἔγνωκα.
γνωρίζω,	<i>notum reddo,</i>	γνωρίσω,	ἔγνωρικα.
ψεύδω,	<i>fallo,</i>	ψεύσω,	ἔψευκα.
ψάλλω,	<i>cano,</i>	ψάλλω,	ἔψαλκα.

* Hujus rei ratio hæc est. Græci, vitantes cacophoniam, non solebant proferre duas deinceps syllabas utramque ab Aspirata incipientem ; sed mutabant alteram in suam Tenuem : idque non solum in Augmento, sed in omni flecti-
one et compositione.

ζῶω,	vivo,	ζῆσω,	ἔζηκα.
σπεύδω,	festino,	σπεύσω,	ἔσπευκα.
τέφω,	corono,	τέψω,	ἔτεφα.
κτείνω,	occido,	κτενῶ,	ἔκτασακα.

3. Si non fit reduplicatio, Plusquamperfectum non recipit novum Augmentum. Sic

ρίπτω,	ρίψω,	ἔριψα,	ἔριψεν.
ψάλλω,	ψαλλῶ,	ἔψαλλα,	ἔψαλλεν.
γνώω,	γνώσω,	ἔγνωνκα,	ἔγνωναν.

II.

1. Si Verbum incipit ab α, ε, ο; vel ab αυ οι; ut fiat Augmentum, Vocalis initialis mutatur in suam longam, et i diphthongi subscruntur. Sic;

α.	ἀνύω,	perficio,	ἤνυον.
ε.	ἐλπίζω,	spero,	ἤλπιζον.
ο.	ὀπάζω,	præbeo,	ὤπαζον.
αυ.	αυξάνω,	augeo,	ἤυξανον.
αι.	αἶρω,	tollo,	ἤρον.
οι.	οἰκίζω,	ædifico,	ὤκιζον.

Sed ε sæpe mutatur in suam diphthongi Sic;

ἔχω,	habeo,	εἶχον.
ἔαω,	sino.	εἶασον.*

* Tabula verborum quæ mutant ε in ει.

ἔαω,	sino.	ἔπω,	dico.
ἔζομαι,	sedeo.	ἐργάζομαι,	operor.
ἔθιζω,	adversifacio.	ἔρω,	dico.
ἔλισσω,	volvo.	ἔρπω,	} serpo.
ἔλκω,	} traho.	ἐρπύζω,	
ἔλκω,		ἔρῦω,	traho.
ἔλκῦω,	} capio.	ἔστρωω,	convivio ex
ἔλεω,		ἔχω,	habeo.
ἔσομαι,	sequor.		

Et, si verbum incipit ab *ε-*, manet *ε*, augetur *ο*.

Sic;

ἐσθράζω,	<i>epulor,</i>	ἐσθράζον,	<i>epulabar.</i>
ἐσλπια,	<i>speravi,</i>	ἐσλπειν,	<i>speraveram.</i>
ἐσργα,	<i>feci,</i>	ἐσργειν,	<i>feceram.</i>
ἐσκει,	<i>visum est,</i>	ἐσκει,	<i>visum erat.</i>

2 Si verbum incipit a quavis alia vocali vel diphthongo, non recipit augmentum. Sic;

ι.	ἵκομαι,	<i>venio,</i>	ἵκομην.
υ.	ὑβρίζω,	<i>insulto,</i>	ὑβρίζον.
η.	ἠχέω,	<i>sono,</i>	ἠχέον.
ω.	ᾠθω,	<i>pello,</i>	ᾠθον.
ει.	εἰκάζω,	<i>assimilo.</i>	εἰκάζον.
ευ.	εὐθύνω,	<i>dirigo,</i>	εὐθύνον.
ου.	οὐτάζω,	<i>vulnero,</i>	οὐτάζον.

ι, et υ, vice Augmenti producuntur.

DE FUTURO PRIMO,

ET

TEMPORIBUS EX EO DERIVATIS.

FUTURUM PRIMUM formatur a Præsenti.

REGULÆ GENERALES DUÆ.

I.

In Verbis non liquidis, inseritur *σ* ante *ω*.

Sic;

Præs.

τίω,	<i>honoro,</i>	Fut. I.	τίσω.
λύω,	<i>solvo,</i>		λύσω.
λούω,	<i>lavo,</i>		λούσω.
λέγω,	<i>dico,</i>		λέξω.
βλέπω,	<i>video,</i>		βλέψω.
βρέχω,	<i>irrigo,</i>		βρέξω.

γράφω,
τρέιβω,

scribo,
tero,

γράφω.
τρέιψω.

II.

Verba liquida non inserunt σ; tantum corripunt penultimam, si longa est; et flectuntur ad instar futuri secundi. Sic;

μένω, *maneo*, μενῶ, μενεῖς, μενεῖ, μενεῖτον, μενουῖμεν, &c.

Et sic, δέμω, *struo*; κέηνω, *judico*; πλύνω, *lauro*; αἰμύνω, *tueor*; νέμω, *tribuo*.

Penultimam longam corripunt, abjecta posteriore duarum vocalium vel consonantium. Sic;

Præs.

σπείρω,
τείνω,
φαίνω,
μαίνω,
τέμνω,
καίμνω,
σέλλω,
ψάλλω,

semino,
tendo,
ostendo,
polluo,
scindo,
laboro,
mitto,
cano,

Fut. 1.

σπερεῶ.
τενεῶ.
Φανεῶ.
μανεῶ.
τεμεῶ.
καίμεῶ.
σελεῶ.
ψαλεῶ.

REGULÆ SPECIALES IN MUTIS.

1. Ante -σω, abjicimus τ, δ, θ, σ.* Sic;

τύπτω,
ἀνύπτω,

verbero,
perficio,

τύψω.
ἀνύσω.

τ.
τ.

* Abjicitur etiam ν. Sic σκίνδω, *scindo*, σκίσω, et per euphoniā σχίσω. Κυλίνδω, *culisω*, voluto.

Sed manet penultima longa, mutando brevem in suam longam vel diphthongum. Sic, λήχω, *sortior*, λήξομαι, Σκίνδω, *libo*, σκίσω. Πένθω, *patior*, πέσομαι, &c. Eadem, scilicet, est in his analogia quæ in dativo plurali Declinationis tertię. Vide prius pag. 22.

ἄδω,	<i>cano,</i>	ἄσω.	δ.
πλήθω,	<i>impleo,</i>	πλήσω.	θ.
νομίζω,	<i>puto,</i>	νομίσω	δ, σ.
φράζω,	<i>dico,</i>	φράσω	δ, σ.
πλάσσω,	<i>fungo,</i>	πλάσω.	σ, σ.
ιμάσσω,	<i>flagello,</i>	ιμάσω.	σ, σ.

2. At -σσω, -ζω, plerumque habent -ξω. Sic;

πράσσω,	<i>facio,</i>	πράξω.
ὀρύσσω,	<i>fodio,</i>	ὀρύξω.
νύσσω,	<i>confodio,</i>	νύξω.
κράζω,	<i>clamo,</i>	κράξω.
σαίζω,	<i>stillo,</i>	σαίξω.
σίζω,	<i>pungo,</i>	σίξω.

Octo in -ζω, habent vel -σω, vel -ξω. Scil.

ἀρπάζω,	<i>rapio.</i>	σαλπίζω,	<i>buccino.</i>
ἀπίζω,	<i>vilipendo.</i>	ἐμπάζω,	<i>curo.</i>
δισαίζω,	<i>dubito.</i>	μεριμνάζω,	<i>cogito.</i>
νυσαίζω,	<i>dormito.</i>	βαίζω,	<i>loquor.</i>

3. Dicimus τύφω, θύψω, *accendo*, et ita distinguitur a τύπιω, τύψω, *verbero*.

Item τρέφω, θρέψω, *alo*, et ita distinguitur a τρέπω, τρέψω, *verto*.

Item τρέχω, θρέξω, *curro*.*

Dicimus etiam ἔχω, ἔξω, *habeo*.
ut distinguatur ab ἔξω, *extra*.

REGULÆ SPECIALES IN PURIS.

I. -αω, -εω, -οω, mutant brevem in suam longam ante -σω. Sic;

* Forte, ita distinguebatur ab aliqua voce non jam in usu. Vel forte potius, ad vitandas aspiratas concurrentes, dicebant τρέχω, in præsentī, pro θρέχω.

Præs.

βοάω,
τιμάω,
ἐρωτάω,
φιλέω,
κινέω,
οἰκέω,
δηλώω,
πληρώω,
ἀξιόω,

clamo,
honoro,
interrogo,
amo,
moveo,
habito,
manifesto,
impleo,
æquum censeo,

Fut.

βοήσω.
τιμήσω.
ἐρωτήσω.
φιλήσω.
κινήσω.
οἰκήσω.
δηλώσω.
πληρώσω.
ἀξιώσω.

Interdum tamen retinetur brevis ante -σ
Scil.

1. Decem in -εω retinent ε.

αἰδέομαι,	<i>revereor,</i>	νεκέω,	<i>rixor.</i>
αἰέω,	<i>sano.</i>	ξέω,	<i>polio.</i>
αἰλέω,	<i>molo.</i>	ὀλέω,	<i>perdo.</i>
ἀρκέω,	<i>sufficio.</i>	τελέω,	<i>perficio.</i>
ἐμέω,	<i>vomo.</i>	τρέω,	<i>tremo.*</i>

2. -ω retinet ο in verbis primitivis; qui
sunt perpauca. Sic;

αἰρόω,	<i>aro,</i>	ἀρόσω.
βόω,	<i>pasco,</i>	βόσω.
ἐδόω,	<i>edo,</i>	ἐδόσω. †
ὀμόω,	<i>juro,</i>	ὀμόσω.
ὀνόω,	<i>vitupero,</i>	ὀνόσω. ‡

3. -ω post ε vel ι retinet α. Sic;

εἰάω,	<i>sino,</i>	εἰάσω.
θεαίομαι,	<i>specto,</i>	θεαίσομαι.

* De futuro verborum in -ισκω, et νυμι, &c. agetur in D
fectivis.

† Odyss. χ. 56.

‡ Sed si transit in -υμι habet -ουω. Sic;

γνώω,	<i>scio,</i>	γνώμι,	γνώσω.
-------	--------------	--------	--------

κοπιᾶώ,	<i>laboro.</i>	κοπιᾶίσω.
μειδιᾶώ,	<i>subrideo,</i>	μειδιᾶίσω.
ἰᾶομαι,	<i>sano,</i>	ἰᾶσομαι.

Item -λαω, -ραω, post vocalem. Sic;

γελᾶώ,	<i>rideo,</i>	γελᾶίσω.
ὄρᾶώ,	<i>video,</i>	ὄρᾶίσω.

Item ἀκροᾶομαι, *audio*, habet ἀκροᾶίσομαι.

Item πετάίω,* *parado*, habet πετάίσω.

Item -αω dissyllabum retinet α, si nunquam transit in -ημι. Sic;

κλάω,	<i>frango,</i>	κλαίσω.	
σπάω,	<i>traho,</i>	σπάίσω.	quia.

non dicimus κλημι, nec σπήμι.

At φθάω, *prævenio*, habet φθαίσω, etsi dicimus φθήμι.

Septem in -εω, habent vel -ησω, vel -εσω; sed sæpius -εσω. Scil.

αἰνέω,	<i>laudo.</i>	πονέω,	<i>laboro.</i>
αἰνέομαι,	<i>medeor.</i>	Φορέω,	<i>gero.</i>
καλέω,	<i>vaco.</i>	Φρονέω,	<i>sapio.</i>
κορέω,†	<i>satio.</i>		

II. Sex in -εω habent -ευσω. Scil.

πνέω,	<i>spiro,</i>	πνεύσω.	
πλέω,	<i>navigo,</i>	πλεύσω.	
χέω,	<i>fundo,</i>	χεύσω.	
ρέω,	<i>fluo,</i>	ρέύσω. sed	ρέω, <i>dico,</i> ρήσω.
θέω,	<i>curro,</i>	θεύσω. sed	θέω, <i>pono,</i> θήσω.
νέω,	<i>nato,</i>	νεύσω. sed	νέω, <i>neo,</i> νήσω.

III. Denique dicimus καίω, *uro*, καύσω.
κλαίω, *fleo*, κλαύσω.

* Idem cum πετάζω.

† At κορέω, *verro*, semper κορήσω.

DE PRÆTERITO PERFECTO.

REGULA GENERALIS.

Perfectum formatur a Futuro primo: scilicet, præponit Augmentum, et mutat *-ω*, vel *-σω*, in *κα*; *-ξω* in *χα*; *-ψω* in *φα*. Sic;

ψάλλω,	<i>cano</i> ,	ψαλιῶ,	ἔψαλκα.
τιμάω,	<i>honoro</i> ,	τιμήσω,	τετίμηκα.
φαίνω,	<i>ostendo</i> ,	φανῶ,	πέφαγκα.
φιλέω,	<i>amo</i> ,	φιλήσω,	πεφίληκα.
λέγω,	<i>dico</i> ,	λέξω,	λέλεχα.
πράσσω,	<i>facio</i> ,	πράξω,	πέπραχα.
γράφω,	<i>scribo</i> ,	γράψω,	γγέγραφα.
φρίσσω,	<i>horreo</i> ,	φρίξω,	πέφρικα.
φεύγω,	<i>fugio</i> ,	φεύξω,	πέφευγα. }*

REGULÆ SPECIALES.

DE PENULTIMA ANTE-KA.

1. Dissyllaba in *λω*, *νω*, *ρω*, mutant *ε* in *α*, ante *-κα* perfecti. Sic;

σέλλω,	<i>mitto</i> ,	σελιῶ,	ἔσαλκα.
τείνω,	<i>tendo</i> ,	τενωῶ,	τέτακα.
σπείρω,	<i>semino</i> ,	σπερωῶ,	ἔσπαρκα.

2. Dissyllaba in *εινω*, *ινω*, *υνω*, abjiciunt *ν* ante *-κα*.

τείνω,	<i>tendo</i> ,	τενωῶ,	τέτακα.
κρίνω,	<i>judico</i> ,	κρινῶ,	κέκρικα.
θύνω,	<i>impetu feror</i> ,	θυνωῶ,	τέθυκα.

* { Non πίφρικα, } ob asperatam præcedentem. Vide
 { Non πίφικα, } notam ad p. 123.

Sed *v* manet ante *-κα* in κτείνω, πλύνω. Scil.

κτείνω,	occido,	κτενῶ,	ἔκταγμα.
πλύνω,	lavo,	πλυνῶ,	πέπλυγμα.

3. *-μω* futuri ponit *η* ante *κα*; item, βάλλω, μένω. Sic;

νέμω,	triduo,	νεμῶ,	νετέμημα.
δέμω,	struo,	δεμῶ,	δετέμημα.
καίμω,	laboro,	καίμῶ,	κεκαίμημα.
τέμω,	scindo,	τεμῶ,	τετέμημα.

Item,

βάλλω,	jacio,	βαλλῶ,	βεβούλημα.
μένω,	maneo,	μενῶ,	μεμένημα.

Quædam sæpe patiuntur syncopen. Ut, καλέω, voco, καλήσω, κεκάλημα, κέκλημα. Sic;

δετέμημα,	δέδεμημα.		τετέμημα,	τέτεμημα.
κεκαίμημα,	κέκειμημα.		βεβούλημα,	βέβλημα.

DE FUTURO PRIMO PASSIVO.

REGULA GENERALIS.

FUTURUM PRIMUM PASSIVUM formatur a Perfecto Activo: scil. abjicit Augmentum, et mutat *a* vel *κα*, in θήσομαι. Sic;

τύπω,	τύψω,	τέτυφα,	τυφθήσομαι.
γράφω,	γράψω,	γέγραφα,	γραφήσομαι.
λέγω,	λέξω,	λέλεχα,	λεχθήσομαι.
πράσσω,	πράξω,	πέπραχα,	πραχθήσομαι.
φιλέω,	φιλήσω,	πέφιληκα,	φιληθήσομαι.
τιμάω,	τιμήσω,	τετίμηκα,	τιμηθήσομαι.
δηλώω,	δηλώσω,	δεδήλωκα,	δηλωθήσομαι.
σέλλω,	σελώ,	ἔσαλκα,	σαλθήσομαι.
φαίνω,	φανῶ,	πέφαγκα,	φανθήσομαι.
κρίνω,	κρινῶ,	κέκρικα,	κριθήσομαι.

τείνω,	· τενῶ,	τέτακται,	ταθήσομαι.
νέμω,	· νενίμω,	νενίμηται,	νενιθήσομαι.
αἰρόω,	· αἰρόσω,	ἤροται,	αἰροθήσομαι.
βοώ,	· βοώσω,	βέβοται,	βοθήσομαι.
εἰδῶ.	· εἰδῶσω,	ἤδεται,	εἰδοθήσομαι.*

REGULÆ SPECIALES.

I.

Multa verba, non liquida, quæ habent *-ω* perfecti, inserunt *σ* ante *-θήσομαι*. Scil.

1. In Verbis Puris, *ε*, vel Anceps, aut Diphthongus, ante *-κα* inserit *σ* ante *-θήσομαι*. Sic;
ε ante *-κα*, inserit *σ*.

αἰδέομαι,	<i>recereor,</i>	ἤδεκα,	αἰδεσθήσομαι.
αἰκέομαι,	<i>medeor,</i>	ἤκεκα,	αἰκεσθήσομαι.
αἰλέω,	<i>molo,</i>	ἤλεκα,	αἰλεσθήσομαι.
ἀρκέω,	<i>sufficio,</i>	ἤρκεκα,	ἀρκεσθήσομαι.
εἰδέω, †	<i>edo,</i>	ἤδεκα,	εἰδεσθήσομαι.
ξέω,	<i>polio,</i>	ἔξεκα,	ξεσθήσομαι.
σέεω,	<i>extinguo,</i>	ἔσβεκα,	σβεσθήσομαι.
σφρέω,	<i>sterno,</i>	ἔσφρεκα,	σφρεσθήσομαι.
τελέω,	<i>perficio,</i>	τετέλεκα,	τελεσθήσομαι.
τρέω,	<i>tremo,</i>	τέτρεκα,	τρεσθήσομαι.

Excipiuntur quinque quæ habent *ε* ante *-κα*, sed non inserunt *σ* ante *-θήσομαι*. Scil.

αἰνέω,	<i>laudo.</i>	ἔρέω, †	<i>remigo.</i>
αὐχέω,	<i>glorior.</i>	ὀλέω,	<i>perdo.</i>
ἐμέω,	<i>vomo.</i>		

* Odys. χ. 56.

† Idem cum εἰδῶ.

‡ Idem cum ἰρίσσω.

a ante -κα inserit σ.

γυλάω,	<i>rideo.</i>	κρεμάω,	<i>suspendo.</i>
ἐραάω,	<i>amo.</i>	νάω, †	<i>habito.</i>
θλαάω,	<i>frango.</i>	πετάω, †	<i>pando.</i>
ιλαάω,*	{ <i>propitium</i>	σπάω,	<i>traho.</i>
	{ <i>reddo.</i>	ὑφαάω,	<i>texo.</i>
κλαάω,	<i>frango.</i>	χαλαάω,	<i>relaxo.</i>

Excipias octo, quæ habent *a* ante -κα sed non inserunt σ ante -θήσομαι.

ἀπειράσομαι,	<i>audio.</i>	πειράσομαι,	{ <i>periculum</i>
θεάσομαι,	<i>specto.</i>		{ <i>facio.</i>
ιαάσομαι,	<i>sano.</i>	περάω, §	<i>trajicio.</i>
κονιάω,	{ <i>pulvere</i>	Φωράω,	{ <i>furem de-</i>
ὄραάω,	{ <i>aspergo.</i>		{ <i>prehendo.</i>
	<i>video.</i>		

i ante -κα, inserit σ.

κυλίω,	<i>voluto.</i>	Exipitur τίω, <i>honorō</i> , τίσω, τέτεια, τιθήσομαι.
πρίω,* *	<i>serrā seco</i>	
χρίω,	<i>ungo.</i>	

υ ante -κα, inserit σ.

ἀνύω, ††	<i>perficio.</i>	μεθύω,	<i>ebrius sum.</i>
ἀφύω, ††	<i>haurio.</i>	μύω,	<i>claudio.</i>
βλύω, § §	<i>mano,</i>	ξύω,	<i>polio.</i>
βύω,	<i>obturo.</i>	πτύω,	<i>spuo.</i>
έλκύω,	<i>traho.</i>	ῥύω,	<i>pluo.</i>

* Idem cum ἰλάσσω.

† Idem cum ναίω,

‡ Idem cum πετάζω.

§ Unde πρίω et πιπράσκω.

|| Idem cum κυλίνδω.

** Idem cum πρίζω.

†† Idem cum ἀνύτω.

‡‡ Idem cum ἀφύσσω.

§§ Idem cum βλύζω.

||| Idem cum ξίω.

Excipe sed undecim, quæ habent υ ante -κα, sed non inserunt σ ante -θήσομαι.

αἰρῶ,	<i>condio.</i>	καλύω,	<i>veto.</i>
βρῶ,	<i>scaturio.</i>	λύω,	<i>solvo.</i>
δύω,	<i>subeo.</i>	μηρύω,	<i>indico.</i>
θύω,	<i>impetiferor.</i>	ρύω,*	<i>traho.</i>
ιδρύω,	<i>colloco.</i>	τρύω,	<i>terebro.</i>
κακῶ,	<i>ejulo.</i>		

αι ante -κα inserit σ.

κναιῶ,	<i>rodo.</i>	πταῖω,	<i>impingo.</i>
παῖω,	<i>ferio.</i>	ραῖω,	<i>persuado.</i>

αυ ante -κα inserit σ.

κλαῖω,	<i>fleo.</i>	ψαῖω,	<i>attingo.</i>
θραύω,	<i>frango.</i>		

ει ante -κα inserit σ.

κλείω,	<i>claudio.</i>	σειῶ,	<i>quatio.</i>
--------	-----------------	-------	----------------

ευ ante -κα inserit σ.

γεύω,	{ <i>gustandum</i>	καλεύω,	<i>jubeo.</i>
	{ <i>præben.</i>	πλέω,	<i>navigo.</i>

Excipe tamen plurima verba a nominibus derivata, quæ quidem habent ευ ante -κα, non autem inserunt σ ante -θήσομαι. Excipiuntur etiam primitiva septem. Scil.

δεύω,	<i>irrigo.</i>	ρέω,	<i>fluo.</i>
νεύω,	<i>nuo.</i>	σευω,	<i>agito.</i>
νέω,	<i>nato.</i>	χέω,	<i>fundo.</i>
πνέω,	<i>spiro.</i>		

οι ante -κα inserit σ.

Scil. οἶω, *fero*, οἶσω, ᾧκα, οἰσθήσομαι.

* Idem cum ἱρύω.

ου ante -κα inserit σ.

ακούω,	audio.	} κρούω, pulso. Excipitur λούω, lauo, non inserens σ.
καλούω,	amputo.	

2. ου transiens in -μι inserit σ ante θήσομαι.

γνώμι,	a γνώω,	scio.
ζώννυμι,	a ζέω,	cingo.
ροώννυμι,	a ρέω,	roboro.
χρῶννυμι,	a χρέω,	coloro.
χώννυμι,	a χῶω,	aggero.

Excipe σρώννυμι, a σρέω, sterno, non inserens σ.

3. Abiecta consonans ante -σω* inserit σ ante θήσομαι. Sic;

		τ abiecta.	
ἀνύτω, †	perficio.	ἀφύτω,	haurio.
		δ abiecta.	
ἀνύζω,	congrego.	ἤδω,	delecto.
ἀσπίζω, ordine compono.		κλύζω,	inundo.
ἀσπάζομαι, amplexor.		κλώθω,	neo.
βλύζω, ‡	mano.	καλάζω,	castigo.
γογγύζω,	murmuro	καμίζω,	curam gero.
δαίζω,	partior.	κτίζω,	condo.
δυναίζω, §	possum.	μαίζω,	tango.
ἐπηρεαίζω, damno afficio.		οκλαίζω,	{ in genua procumbo
ἐρεθίζω,	provoco.	οὔτάζω,	
ἐρείδω,	fulcio.	πεταίζω, **	pando.
ἐρίζω,	concerto.		
ἐταίζω, verum exploro.			

* Vide notam ad p. 133.

† Idem cum ἀνύω.

‡ Idem cum βλύω.

§ Idem cum δυνάω.

|| Idem cum οὔτάω.

** Idem cum πετάω.

πιέζω,	<i>premo.</i>	σχίζω,	<i>findo.</i>
πρίζω,*	<i>serrá seco.</i>	σώζω, †	<i>servo.</i>
σκορπίζω,	<i>dispergo.</i>	τρίζω, vel	} <i>strido.</i>
σπένδω, unde	} <i>libo.</i>	τρύζω,	
σπείδω,		τρωάζω,	<i>irrideo.</i>
σπεύδω,	<i>festino.</i>	Φείδω,	<i>parco.</i>
σοχάζομαι,	<i>collimo.</i>	Φράζω,	<i>explico.</i>
σχάζω, †	<i>scarifico.</i>	Ψεύδω,	<i>fallo.</i>

Et eâdem ratione omnia in -ίζω a nominibus derivata, inserunt σ. Ut.

λογίζομαι,	<i>ratiocinor.</i>	οικίζω,	<i>œdifico.</i>
νομίζω,	<i>puto.</i>	τειχίζω,	} <i>murum</i> <i>struo.</i>

&c. &c.

θ abjecta.

πείθω,	<i>persuadeo.</i>	πρήθω,	<i>incendo.</i>
πλήθω,	<i>impleo.</i>	ώθω,	<i>pello.</i>

σσ abjectæ.

νάσσω,	<i>stipo.</i>	πλάσσω,	<i>fungo.</i>
πάσσω,	<i>illino.</i>	πίσσω,	<i>pinso.</i>

II.

Sequentia verba quindecim, interdum ante -θήσομαι inserunt σ, interdum non.

αέρυω, §	αέρυσω,	<i>haurio.</i>
δράω,	δράσω,	<i>ago.</i>
ζέω,	ζέσω,	<i>efferveo.</i>
ελάω,	ελάσω,	<i>agito.</i>
καίω,	καύσω,	<i>uro.</i>
κεράω,	κεράσω,	<i>misceo.</i>
κνύω,	κνήσω,	<i>rodo.</i>

* Idem cum πρίω.

† Idem cum σχάω.

‡ Idem cum σόω, quod habet σωθήσομαι, per Reg. Gen.

§ Idem cum αέρυτω.

ορέω,*			<i>satio.</i>
νάω,	μνήσω,		} <i>in memoriam re-</i> <i>voco.</i>
μηρέω.	μηρέσω,		
νάω,	όνάσω,		<i>vitupero.</i>
γαύω,	παύσω,		<i>cessare facio.</i>
γνέω,	πνέσω,		<i>spiro.</i>
χναύω,	χναύσω,		<i>carpo.</i>
ψάω,	ψήσω,		<i>rado.</i>

III.

Septem corripunt vocalem longam aut diphthongum ante -θήσομαι. Scil.

κίρέω,	<i>cipio,</i>	κίρησω,	κίρηκα,	κίρηθήσομαι.
εύρέω,	<i>invenio,</i>	εύρησω,	εύρηκα,	εύρηθήσομαι.
έχω, vel	} <i>habeo,</i>	σχήσω,	έσχηκα,	σχηθήσομαι.
σχήω,				
πέυθω,	<i>sciscitor,</i>	πέυθω.	πέπεικα,	πευθήσομαι.
σείω,	<i>agito,</i>	σείσω,	σείτεκα,	σειθήσομαι.
τεύχω,	<i>facio,</i>	τεύξω,	τέτευχα,	τευθήσομαι.
χέω,	<i>fundo,</i>	χέσω,	κίχηκα,	χυθήσομαι.

At Φεύγω, *fugio*, habet vel Φευχθήσομαι, vel Φυχθήσομαι. †

DE PERFECTO PASSIVO.

PERFECTUM PASSIVUM formatur a suo Futuro; scil. resumit Augmentum et abjicit -θησο- ante -μαι. Sic;

* Scil. κορέσω, κορεσθήσομαι.
κορήσω, κορηθήσομαι.

vide prius, pag. 129.

† N. B. Omnia fere Linguae Graecae VERBA PRIMITIVA, sub quatuor has Regulas speciales cadentia, inter exempla hic sunt adducta.

φιλέω,	φιληθήσομαι,	πεφίλημαι.
ἔλλω,	σαληθήσομαι,	ἔσαλμαι.
τελέω,	τελεσθήσομαι,	τετέλεσμαι.
σύνω,	συθηθήσομαι,	σέσυμαι.

Si sit vocalis ante -μαι, tertia pluralis non eget circumlocutione.* Sic;

πεφίλημαι, πεφίληται.

REGULÆ SPECIALES EUPHONIÆ CAUSA.

1. χ ante μ, transit in ψ; et φ vel ν, in μ. Sic;

λέγω,	λεχθήσομαι,	λέλεγμαι. †
πράσσω,	πραχθήσομαι,	πέπραγμαί.
τυπτώ,	τυφθήσομαι,	τέτυμμαί. ‡
γράφω,	γραψθήσομαι,	γέγραμμαί.
φαίνω,	φανθήσομαι,	πέφαμμαί. §
πλύνω,	πλυνθήσομαι,	πέπλυμμαί.

Sed Attice ν transit ante μ in σ. Sic;

πέφαμμαί,	Atticè,	πέφασμαί.
πέπλυμμαί,	Atticè,	πέπλυσμαί.

2. Aspiratæ ante τ vel σ transeunt in suas Tenues. Sic;

λέλεγμαι,	λέλεξαι,	λέλεκται.
γέγραμμαί.	** γεγραψαι,	γέγραπται.

Tria mutant ε in α. Scil.

τρέπω,	verto,	τέτραμμαί.
τρέφω,	alo,	τέθραμμαί.
σρέφω,	flecto,	ἔστραμμαί.

* Neque Modus Subj. aut Opt. Sic;

πεφιλῶμαι, πεφίλη, πεφιλῆται, &c. πεφιλῶμι, &c. sic; μεμνήμαι, μεμνήμαι. Od. ξ. 168. et μεμνοίμην, μέμνηο. Xen. An. I.

† Non λέλεχμαι. ‡ Non τίτυφμαι. § Non πέφανμαι.

|| Non λέλεχσαι, λέλεχται; ** Nec γέγραψαι, γέγραπται.

DE FUTURO SECUNDO ACTIVO.

FUTURUM SECUNDUM ACTIVUM formatur a Præsenti. Scil. Corripit penultimam et circumflectit ω . Sic;

τέρω,	corono,	σεφῶ.
τέλω,	pario,	τεκῶ.
ἄρω,	apto,	ἀρῶ.
τίω,	honoro,	τιῶ.
λύω,	solvo,	λυῶ.
ἀμύνω,	tueor,	ἀμυνῶ.

Penultima longa corripitur tribus modis.

1. Vocales longæ mutantur in α . Sic;

σῆπω,	putrefacio,	σαπῶ.
τρῶγω,	edo,	τραγῶ.

2. In diphthongis, α retinetur, ϵ abjicitur.

Sic;

φαίνω,	ostendo,	φανῶ.
καίω,	uro,	καῶ.
παύω,	cessare facio,	παῶ.
λείπω,	linquo,	λιπῶ.
φεύγω,	fugio,	φυγῶ.

Sed liquida dissyllaba mutant ϵ in α ; polysyllaba in ϵ . Sic;

τένω,	tendo,	τανῶ.
σπείρω,	semino,	σπαρῶ.
φθείρω,	corrumpo,	φθαρῶ.
ἀγείρω,	congrego,	ἀγερῶ.
ἐγείρω,	excito,	ἐγερῶ.
ὀφείλω,	debeo,	ὀφελῶ.

3. In consonantibus, ejicitur τ , et liquidarum duarum ultima. Sic;

τύπτω,	<i>verbero,</i>	τυπῶ.
βάλλω,	<i>jacio,</i>	βαλλῶ.
ψάλλω,	<i>cano,</i>	ψαλλῶ.
καίμηνω,	<i>labora,</i>	καίμῃ.

Sed si duarum ultima sit nec τ nec liquida, vel si adsint tres, penultima corripitur nequit.

Sic;

θαίλω,	<i>calefacio,</i>	θαίλω.
μαίρω,	<i>prehendo,</i>	μαίρω.

REGULÆ SPECIALES.

1. In dissyllabis, ε post vel ante liquidam transit in α. Sic;

πλέκω,	<i>plico,</i>	πλακῶ.
σέλλω,	<i>mitto,</i>	σαλλῶ.
δρέμω,	<i>curro,</i>	δραμῶ.
δέκω,	<i>aspicio,</i>	δακῶ.
τεμνω,	<i>scindo,</i>	ταμῶ.
* πέρθω,	<i>vasto,</i>	παρθῶ.

Sed ε post λ manet in tribus.

λέγω,	<i>dico,</i>	λεγῶ.
βλέπω,	<i>video,</i>	βλεπῶ.
φλέγω,	<i>flammo,</i>	φλεγῶ.

2. In paucis muta Characteristica Præsentis transit in aliam sui ordinis. Sic;

1. -γω sumit σμύχω, atque ψάχω.
2. βω, βλάπτω, κρύπτω, et κωλύπτω.

* Ex Regulis igitur haud minus quatuor diversis, oritur α in penultimâ Futuri secundi. Scil.

1. Vocales longæ mutantur in α.
2. In diphthongis retinetur α.
3. Liquida dissyllaba mutant α in α.
4. In dissyllabis, ε post vel ante liquidam transit in α.

3. -Φω, ἄπτω, βᾶπτω, θᾶπτω, σκάπτω; cum δρύπτω, ῥίπτω, atque ῥᾶπτω. Scilicet;

1.

σύνχω,	exuro,	συνγῶ.
ψύχω,	refrigero,	ψυγῶ.

2.

βλάπτω,	lædo,	βλαβῶ.
κρύπτω,	abscondo,	κρυβῶ.
καλύπτω,	velo,	καλυβῶ.

3.

ἄπτω,	necto,	ἀφῶ.
βᾶπτω,	tingo,	βαφῶ.
θᾶπτω,	sepelio,	ταφῶ.*
σκάπτω,	fodio,	σκαφῶ.
δρύπτω,	lacero,	δρυφῶ.
ῥίπτω,	jacio,	ῥιφῶ.
ῥᾶπτω,	suo,	ῥαφῶ.

3. -σσω, vel -ζω, Præsentis, habens -ξω Futuri primi, facit -γω secundi. Sic;

πράσσω,	facio,	πράξω,	πραγῶ.
φράζω,	clamo,	φράξω,	φραγῶ.

Sed -ζω Præsentis, quum habet -σω Primi, facit -δω Secundi. Sic;

φράζω,	dico,	φραδῶ.
ἴζω,	sedeo,	ιδῶ.

Sed horum pleraque carent Futuro Secundo.

Carent etiam Futuro Secundo;

1. Verba in -ω.†

* Non θαφῶ, ob aspiratam sequentem. Vide notam ad p. 123.

† Nisi forte pauca primitiva; ut ab ὁμών, ἵμω, ὁμοῦμαι, ὁμᾶ, μῆται Arist. Nubes, v. 245. Vide Stephanum in voce.

2. Item -αω, -εω, post vocalem.

3. Item Polysyllaba pura quæ habent υ in penultima.

Sed -αω, -εω, post consonantem, pro Futuro Secundo sumunt ipsum Præsens contractum. Sic ;

τιμάω,	honoro,	τιμῶ.
φιλέω,	amō,	φιλή.*

DE PERFECTO MEDIO.

REGULA GENERALIS.

Perfectum Medium formatur a Futuro Secundo Activo. Scil. Præponit Augmentum, et mutat ω̄ in α. Sic.

τύπτω,	verbero.	τυπῶ,	τέτυπα.
κράζω,	clamo,	κραγῶ,	κέκραγα.
τίω,	honoro,	τιῶ,	τέτια.
λυω,	solvo,	λυῶ,	λέλυα.
γράφω,	scribo,	γραψῶ,	γέγραφα.
κρύπτω,	abscondo,	κρυβῶ,	κέκρυβα.
βλάπτω,	lædo,	βλαβῶ,	βέλαβα.
φράζω,	dico,	φραδῶ,	πέφραδα.
πράσσω,	facio,	πραγῶ,	πέπραγα.
ψάλλω,	cano,	ψαλῶ,	ἔψαλα.
δουπέω,	resono,	δουπῶ,	δέδουπα.
φεύγω,	fugio,	φυγῶ,	πέφυγα.
κεύθω,	occulto,	κυθῶ,	κέκυθα.
ορω,	excito,	ορῶ,	ῶρα.

* Sæpe tamen Homerus non contrahit; ut,

βάω,	eo,	βαῶ,	εἶβαα.
μάω,	cupio,	μαῶ,	μίμαα.

ω,	<i>gravis sum,</i>	βριθῶ,	βέβριθα.
υ,	<i>strido,</i>	κρηγῶ,	κέκρηγα.
υ,	<i>rigeo,</i>	ρίγῶ,	ἔρριγα.
ω,	<i>strido,</i>	τριγῶ.	τέτριγα.
ίω,	<i>mugio,</i>	μυκῶ,	μέμυκα.

n ejusmodi omnibus,* penultima perfecti longâ sumitur.

REGULÆ SPECIALES PRO PENULTIMA.

1. ε Futuri transit in ο. Sic;

υ,	<i>dico,</i>	λεγῶ,	λέλογα.
πω,	<i>video,</i>	βλεπῶ,	βέβλοπα.
γω,	<i>flammo,</i>	φλεγῶ,	πέφλογα.
ρω,	<i>congrego,</i>	ἀγερῶ,	ἤγορα.
ω,	<i>porrigo,</i>	ὄρεγῶ,	ὠρογα. †

2. ι Futuri, ex ει præsentis, transit in οι. Sic;

ω,	<i>linquo,</i>	λιπῶ,	λέλοιπα.
υ,	<i>persuadeo,</i>	πιθῶ,	πέποιθα.
φω,	<i>ungo,</i>	ἀλιφῶ,	ἤλοιφα.
εω,	<i>permuto,</i>	ἄμιεῶ,	ἤμοιβα.
ω,	<i>cano,</i>	αἰδῶ,	ἤοιθα.

3. α Futuri, ex ε, vel ει, transit in ο. Sic;

ω,	<i>plico,</i>	πλακῶ,	πέπλοκα.
τω,	<i>furor,</i>	κλαπῶ,	κέκλοπα.
ρω,	<i>semino,</i>	σπαρῶ,	ἔσπορα.
ω,	<i>mitto,</i>	σαλῶ,	ἔσολα.
υ,	<i>tendo,</i>	τανῶ,	τέτονα.
ω,	<i>scindo,</i>	ταμῶ,	τέτομα.
υ,	<i>tero,</i>	ταρῶ,	τέτορα.

Pro omnibus, lege nonnullis.

Sic et ἔθω, *consuesco,* ἔθῶ, ᾤθα; unde Atticum εἴθα. Scilicet triplici Augmento.

νέμω,	<i>tribuo.</i>	ναμῶ,	νένομα.
μείρω,	<i>divido,</i>	μαρῶ,	μέμορα.
δέμω,	<i>struo,</i>	δαμῶ,	δέδομα.
πέρω,	<i>transadigo,</i>	παρῶ,	πέπορα.
μένω,	<i>maneo,</i>	μανῶ,	μέμονα.

4. Sed α Futuri, ex η vel αι, transit in η. Sic;

σῆπω,	<i>putrefacio,</i>	σαπῶ,	σέσηπα.
φαίνω,	<i>ostendo,</i>	φανῶ,	πέφηνα.
λήθω,	<i>lateo,</i>	λαθῶ,	λέληθα.
χαίνω,	<i>hisco,</i>	χανῶ,	κέχηνα.
πλήσσω,	<i>percutio,</i>	πλαγῶ,	πέπληγα.
δαίω,	<i>uro,</i>	δαῶ,	δέδηα.

Item θάλλω, κλάζω, habent η.

θάλλω,	<i>floreo,</i>	θαλῶ,	τέθηλα.
κλάζω,	<i>clango,</i>	κλαγῶ,	κέκληγα.*

CONJUGABITUR itaque VERBUM per Tempora Primaria, hoc modo;

{ τύπτω, τύψω, τέτυφα, τυφθήσομαι, τέτυμμαι.
 { τύπτω, τυπῶ, τέτυπα.

* Hæ Regulæ observantur etiam in verbis nonnullis antiquissimis, quæ postea enunciabantur aliter in præsentī. Ut; πέπονθα *passus sum*, ab antiquo πείθω, *patior, lugeo*, [unde πένθος *luctus*, et πειθίω, *lugeo*,] quod postea transiit, 1. in πήθω; unde παθῶ, ἔπαθον. 2. in πείθω; unde πείσομαι.

βέβηλα, *conjeci*, ab antiquo βέλλω, [unde βέλος, *jaculum*,] quod postea transit in βάλλω.

λέλογχα, *sortitus sum*, ab antiquo λέγχω *sortior*, quod postea transiit in λέχω.

ῥήρωγα, autem venit ab antiquo ῥώσσω, *rumpro*, [unde ῥώξ, et ῥωγμῆς, *rima*,] quod postea transiit in ῥήσσω.

ρέζω, *facio*, regulariter habet ραγῶ, ἔρρωγα; et, per metathesin, ἔρηγα; unde fit ἔρηγῆ, *animi perturbatio*; quasi dicas vernacule the WORKING of the Mind.

N. B. ἀκούω, caret Futuro Secundo; habet tamen Præteritum Medium ἤποα.

- { ἔλλω, ἐλλῶ, ἔσαλχα, σαλθήσομαι, ἔσαιμαι.
 { ἔλλω, σαλλῶ; ἔσολα.
 { πείθω, πείσω, πέπεικα, πεισθήσομαι, πέπεισμαι.
 { πείθω, πιθῶ, πέποιθα.

DE RELIQUIS TEMPORIBUS.

Reliqua Tempora formantur a Primariis, secundum suas proprias Terminaciones, quas ostendunt Paradigmata. Scil.

I.

FUTURUM utrumque MEDIUM venit ab eodem FUTURO ACTIVO. Sic;

τύπτω,	verbero.	{ τύψω,	τύψομαι.
		{ τυπῶ,	τυπούμαι.
τρέπω,	verto,	{ τρέψω,	τρέψομαι.
		{ τραπῶ,	τραπούμαι.

Et Liquida flectunt primum ad instar secundi. Sic;

σπείρω, *semino*, σπερῶ, σπερούμαι, -ῆ, -εῖται.

In Futuro Secundo Medio, tria retinent vocales breves. Scil. πίομαι, *bibo*; φάγομαι, *edo*; ἔδομαι, *edo*; et flectuntur πίομαι, πῖη, πῖεται; non πίουμαι, πῖη, πῖεται, &c.*

II.

FUTURUM SECUNDUM PASSIVUM, venit a Secundo Activo. Sic.

τυπῶ, τυπήσομαι. τραπῶ, . . . τραπήσομαι.

* Sic et alia quædam, ut, apud Anacreontem, Od. iii. βλέπτω, *lædo*, habet in Fut 2. Medio βλέσεται, non βλέσεται, et sic a γίνομαι, *sum*, reperimus interdum γίνεσθαι, ut videtur pro γενεῖσθαι, Vide Demosth. III. contra Philip. prope initium.

III.

Per omnes Voces, AORISTUS venit a suo
 FUTURO. Sic;

In Voce Activa.

1. τύψω,	ἔτυψα.		τρέψω,	ἔτρεψα.
2. τυπῶ,	ἔτυπον.		τραπῶ,	ἔτραπον.

In Voce Media.

1. τύφομαι,	ἐτύφαμην.		τρέφομαι,	ἐτρέφαμην.
2. τυπῶμαι,	ἐτυπόμην.		τραπῶμαι,	ἐτραπόμην.

In Voce Passiva.

1. τυφθῆσομαι,	ἐτύφθην.		τρεφθῆσομαι,	ἐτρέφθην.
2. τυπήσομαι,	ἐτύπην.		τραπήσομαι,	ἐτραπήν.

Sed LIQUIDORUM AORISTUS PRIMUS red-
 dit Penultimam longam. Scil. transit ε in su-
 am ει, et Anceps producitur. Idem fit in Voce
 Media. Sic;

σέλλω,	<i>mitto,</i>	σελῶ,	ἔσειλα,	ἔσειλαμην.
τερίζω,	<i>tero,</i>	τερῶ,	ἔτειρα,	ἔτειραμην.
νέμω,	<i>tribuo,</i>	νεμῶ,	ἔνειμα,	ἔνειμαμην.
τείνω,	<i>tendo,</i>	τενῶ,	ἔτεινα,	ἔτειναμην.
δέμω,	<i>struo,</i>	δεμῶ,	ἔδειμα,	ἔδειμαμην.
πέρω,	<i>transadigo,</i>	περῶ,	ἔπειρα,	ἔπειραμην.
μένω,	<i>maneo,</i>	μενῶ,	ἔμεινα,	ἔμειναμην.
ψάλλω,	<i>cano,</i>	ψαλλῶ,	ἔψαλα,	ἔψαλαμην.
φαίνω,	<i>ostendo,</i>	φανῶ,	ἔφανα,	ἔφάναμην.
μιάνω,	<i>polluo,</i>	μιανῶ,	ἔμίανα,	ἔμίαναμην.
κρίνω,	<i>judico,</i>	κρινῶ,	ἔκρινα,	ἔκρίναμην.
μολύνω,	<i>conspurgo,</i>	μολυνῶ,	ἔμολυνα,	ἔμολύναμην.

Sed Attici insuper mutant α in η. Sic;

ἔψαλα,	Atticè,	ἔψηλα,	ἔψηλαμην.
ἔφανα,	Atticè,	ἔφηνα,	ἔφήναμην.
ἐμίανα,	Atticè,	ἐμήνα,	ἐμήναμην.

IV.

Per omnes Voces, IMPERFECTUM venit a PRÆSENTI; PLUSQUAMPERFECTUM a PERFECTO. Sic;

	PRÆS.	IMPERF.
A.	τύπτε,	ἔτυπτον.
M. et P.	τυπτόμαι,	ἔτυπτόμην.
	PERF.	PLUSQUAMPERF.
A.	τέτυθα,	ἔτέτυθειν.
M.	τέτυπα,	ἔτέτυπεν.
P.	τέτυμαι,	ἔτέτυμην.

Quod autem dicitur paulo post Futurum videtur nihil aliud esse quam Futurum primum Medium, Ionicè reduplicatum.

DE CONTRACTIONE VERBORUM.

Verba in -άω, -έω, -όω, contrahunt Vocales concurrentes; unde vocantur CIRCUMFLEXA.

Vocales concurrunt in Præsenti, tantum et Imperfecto.

Contractiones autem peraguntur omnes per regulas Generales, jam traditas in Declinatione Tertia.

DE CONJUGATIONE SECUNDA.

Verborum in -μι.

I.

Omnia verba in -μι formantur a verbis parvis in -ω; scil.

1. Vocalis brevis ante ω transit in longam ante -μι, et anceps producitur. Sic;

α σβέω,	fit σβήμι,	<i>extinguo.</i>
γνώω,	γνώμι,	<i>scio.</i>
* Φάω,	Φήμι,	<i>dico.</i>
πίω,	πίμι,	<i>bibo.</i>
κλύω,	κλύμι,	<i>audio.</i>
δείκνυω,	δείκνυμι,	<i>ostendo.</i>
ζεύγνυω,	ζεύγνυμι,	<i>jungo.</i>
μίγνυω,	μίγνυμι,	<i>misceo.</i>

2. Verba regularia in -αω, -εω, -οω reduplicant, præterea, consonantem initialem, cum ι. Sic;

α δέω,	fit δι-δημι,	<i>vincio.</i>
δόςω,	δί-δωμι,	<i>do.</i>
θέω,	τίθημι, †	<i>pono.</i>

3. Vocalis initialis præponit ι; quæ dicitur IMPROPRIA Reduplicatio. Sic;

α σάω, †	fit ι-σημι,	<i>nosco.</i>
έω,	ι-ημι,	<i>eo.</i>
έω,	ι-ημι,	<i>mitto.</i>

Item σάω, πτάω præponunt ι aspiratum, scil.

α σάω,	fit ι-σημι,	<i>sisto.</i>
πτάω,	ι-πτημι,	<i>volo.</i>

4. -μι habet solum tria Tempora, sibi propria; PRÆSENS, IMPERFECTUM, et AORISTUM SECUNDUM; in quibus caret -υμι Subjunctivo et Optativo.

II.

1. Formatur autem AORISTUS SECUNDUS ab Imperfecto, abjecta reduplicacione.

* α in -αω pro brevi sumitur; ut et ι, υ, in ιω, υω.

† Non τίθημι. Vide notam pag. 123.

‡ Unde verbale usitatissimum σήμα, id quod notum est, sive signum.

2. Et, in Terminatione, Vocales breves Imperfecti transeunt in longas Aoristi. Sic;

Imperf. ἴσῃν, ἴσῃς, ἴσῃ, ἴσατον, &c.

Aor. 2. ἔσῃν, ἔσῃς, ἔσῃ, ἔσητον, &c.

Imperf. Imperat. ἴσαθι, ἴσατω,

Aor. 2. Imperat. εἴθι, εἴτω.

Imperf. Infin. ἴσαναι.

Aor. 2. Infin. εἴναι.

Sic et Φῆμι, dico, γνῶμι, scio, βιάμι, vivo.

Sed tria retinent vocales breves. τίθημι, δίδωμι; et ἵημι, mitto. Sic;

Aor. 2. *ἦν, ἦς, ἦ, ἔτον, &c. εἶναι.

Et habent in Imperativo, θές, δός, ἔς. †

Et, in Infinitivo, mutant brevem in suam diphthongum; unde θεῖναι, δοῦναι, εἶναι. ‡

-μι caret Futuro Secundo, et Temporibus inde formandis; Scil. § Præterito Medio, et Aoristo Secundo Passivo.

IV.

1. -μι habet Futurum Primum et Tempora inde formata, a suo Primitivo. Sic;

* In Aor. 2. Medio Grammatici habent ἦμην, ἔσο, ἦτο. At Xenophon in Hierone. c. vii. § 11. habet ἀφιῖτο, quod erit in Indicativo si locus est sanus. Sed forte legendum est ibi ἀφιῖτο ἄν, ὅσπερ ἄπαξ—

† Item alia tria ab -ω. σπῆμι, sequor, φεῆμι, fero, et σχῆμι, teneo, habent σπῆς, φεῆς, et σχῆς.

‡ Ita breviter in gratiam Tyronum; sed in his Infinitivus antiquus reverâ fuit θέμεναι, δόμεναι, ἵμεναι; ex quibus postea, eliso μ, et contrahendo, fiebant θεῖναι, δοῦναι, εἶναι. Quod etiam indicat accentus circumflexus.

§ Interdum tamen Primitivum habet Præteritum Medium.

Sic; γάω, γάω, ἴσαα, ἴσαως, ἴσαυῖα, ἴσαος. Attice ἴσως, ἴσωσα, ἴσως. Sic et γάω, nascor, γάω, γέγαα, γέγαως, γέγαυῖα, γέγαος. Attice γέγως, γέγωσα, γέγως.

τίθημι, a θέω,	habet θήσω,	θήσομαι, &c.
δίδωμι, a δώω,	habet δώσω,	δώσομαι, &c.
ἵστημι, a σάω,	habet σήσω,	ἕστησα, σήσομαι,
ἕστησαμην, &c.		

2. Tria habent -κα pro -σα Aoristi Primi.

Scil.

τιθήμι,	θήσω,	ἔθηκα,	ἔθηκαμην.
διδώμι,	δώσω,	ἔδωκα,	ἔδωκαμην.
ἵημι,	ἦσω,	ἦκα,	ἦκαμην.

-μι ab -εω habet -ει ante -κα Perfecti. Sic;

τιθήμι, a θέω,	habet θήσω,	τέθεικα,
ἵημι, ab ἕω,	habet ἦσω,	εἶκα.

3. -μι ab -αω habet -α ante -κα Perfecti. Sic;

ἵστημι, a σάω,	habet σήσω,	ἕστακα.
----------------	-------------	---------

4. Syllaba longa ante -κα transit in brevem ante -θήσομαι. Sic;

δέδωκα,	δοθήσομαι,	δέδομαι.
εἶκα,	ἐθήσομαι.	
τέθεικα,	τεθήσομαι.*	

5. -ει ante -κα redit ante -μαι. Sic;

εἶκα,	ἐθήσομαι, †	εἶμαι.
τέθεικα,	τεθήσομαι,	τέθειμαι.

6. Perfectum Passivum flectit suos Modos omnes per Terminaciones Imperfecti. Sic;

τέθειμαι, τεθῶμαι, τεθείμην,	τέθεισο, τεθείσθαι, τεθείμενος.
------------------------------	---------------------------------

7. Primitivum reduplicatum sæpe in usu est in Imperfecto Activo. Sic;

τιθέω,	ἐτίθειον,	ἐτίθειες,	ἐτίθειε, &c.
contracte	ἐτίθουν,	ἐτίθεις,	ἐτίθει, &c.

* Non θεθήσομαι. Vide notam ad pag. 123.

† Et in Aor. I εἶθην; sic παρείθη, Iliad. † 868. et ἀφείθησαν, apud Xenoph. Hellen. V. c. 4. § 23.

DE MUTATIONE PRÆSENTIS.

Ex Verbis apud Græcos antiquissimis, Plurima subibant olim varias mutationes; ex quibus Præsens oriebatur novum.

Obsolescente dein paulatim veteri multorum præsentis primitivo, in usum veniebat, ejus vice, novum illud Præsens; novique Præsentis Imperfectum.

Cetera, tamen, plerumque, Tempora manebant; formanda, scilicet, a veteri Præsenti, primitivo.

Oritur autem novum hujusmodi Præsens, vel a verbi veteris Præsenti, vel Futuro.

I.

A PRÆSENTI.

Quinque potissimum modis. Scilicet.
Per Epenthesis. Syncopen, Reduplicationem, Metathesis, aut Aphæresin;

Per harum, scilicet, vel singulas, vel simul plures.

I. PER EPENTHESIN.

1. Inseritur ϵ ante ω . Sic;

Ab obsoleto $\delta\acute{\alpha}\omega$, oritur $\delta\acute{\alpha}\epsilon\omega$, *videor*; $\epsilon\delta\acute{\alpha}\epsilon\omega$, contractè $\epsilon\delta\acute{\alpha}\epsilon\omega$, a $\delta\acute{\alpha}\omega$, tamen, manent formata $\delta\acute{\alpha}\xi\omega$, $\delta\acute{\epsilon}\delta\acute{o}\chi\alpha$, $\delta\acute{o}\chi\theta\acute{\eta}\sigma\omicron\mu\alpha\iota$, $\delta\acute{\epsilon}\delta\acute{o}\gamma\mu\alpha\iota$, &c.

Ab obsoleto $\sigma\acute{\upsilon}\gamma\omega$, oritur $\sigma\upsilon\gamma\acute{\epsilon}\omega$, *odi*; $\epsilon\sigma\acute{\upsilon}\gamma\epsilon\omega$, contractè $\epsilon\sigma\acute{\upsilon}\gamma\epsilon\omega$, a $\sigma\acute{\upsilon}\gamma\omega$, tamen, manent formata $\sigma\acute{\upsilon}\xi\omega$, $\epsilon\sigma\upsilon\xi\alpha$, &c.*****

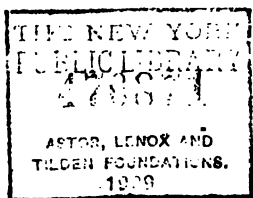
FRAGMENTA
GRAMMATICES GRÆCÆ:

AD USUM

TIRONUM IN LITERIS GRÆCIS

IN

ACADEMIA EDINENSI.

Levia quidem hæc, et parvi fortè, si per se spectentur, momenti. Sed ex elementis constant, ex principiis oriuntur, omnia: Et ex iudicii consuetudine in rebus minutis adhibitâ, pendet sæpissimè etiam in maximis vera atque accurata Scientia.

SAM. CLARKE, PRÆF. ad ILIAD.

De VERBIS ANOMALIS et DEFECTIVIS Conjugationis Primæ.

I.

DUPLEX FORMA.

APUD Græcos antiquissimos plurima Verba binas videntur cognatas habuisse formas; quarum altera, in Præsenti, semper in *έω* desinebat*: Sic,

<i>ώθέω</i> et <i>ώθω</i> , <i>trudo</i> . <i>δοκέω</i> et <i>δόκω</i> , <i>videor</i> .	<i>χαίρω</i> et <i>χαιρέω</i> , <i>gaudeo</i> . <i>θέλω</i> et <i>θελέω</i> , <i>volo</i> , &c.
---	--

1. In ejusmodi paucissimis, non solum in usu manebat duplex illud Præsens, sed cætera quoque, quæ haberent, tempora dupliciter, plerumque, conjugata: Sic,

<i>ώθέω</i> , <i>ώθω</i> ,	} <i>trudo</i> ; f. 1.	{ <i>ώθήσω</i> , <i>ώσω</i> ,	p.	{ <i>ώθήκα</i> , <i>ώκα</i> , &c.
<i>γηθέω</i> †, <i>γήθω</i> ,	} <i>lætor</i> ; f. 1.	{ <i>γηθήσω</i> , <i>γήσω</i> ,	p.	{ <i>γέγηθηκα</i> , <i>γέγηκα</i> , &c.
<i>χαίρω</i> , <i>χαιρέω</i> ,	} <i>gaudeo</i> ; f. 1.	{ <i>χαρήσω</i> , <i>χαιρήσω</i> †,	p.	{ <i>κέχαρηκα</i> , <i>κεχαίρηκα</i> , &c.

2. Tandem, autem, in multis, alterum videtur obsolevisse Præsens, ejusque Imperfectum; in usu tamen manentibus cæteris, quæ habent,

* Nimirum; utraque sic se habebat forma, ut in Præsenti, ε ante ω, vel per Epenthesis inserto, vel per Syncopen sublato, altera ab altera facillimè oriretur: Sic, *δόκω*, per Epenthesis, fiebat *δοκέω*, et vice versâ, *δοκέω*, per Syncopen fiebat *δόκω*.

† Vide Constant, Lascaris Gram. Ven. apud Aldi F. 1557. p. 98. ubi *γέγηθα* rectè dicitur esse Perf. M. a *γήθω*.

‡ Vel, eliso ι, *χαρήσω*, et *κεχαίρηκα*, &c.

temporibus, ab obsoleto Præsenti, plerumque, formatis: Sic,

δοκέω, *videor*, (imperf. ἐδόκεον, contractè ἐδόκων,) sumit, ab obsoleto δόκω, f. 1. δόξω*, p. δέδοχα, f. 1. Pass. δοχθήσομαι, p. Pass. δεδόγμαι, &c.

συγέω, *odi*, (imperf. ἐσύγεον, contractè ἐσύγην,) sumit, ab obsoleto σύγω, f. 1. σύξω†, aor. 1. ἐσυξα, aor. 2. ἐσυγον.

θέλω, *colo*, (imperf. ἔθειλον,) sumit, ab obsoleto θέλω, f. 1. θελήσω, p. τεθέληκα, &c.‡

ὄζω, *oleo*, (imperf. ὄζον,) sumit, ab obsoleto ὄζέω, f. 1. ὄζήσω, vel ὄζέσω, p. ὄζημας, &c.

μέλλω, *futurus sum*, (imperf. ἔμελλον,) sumit, ab obsoleto μελλέω, f. 1. μελλήσω, aor. 1. ἐμέλλησα, &c.

ὀφείλω, *debeo*, (imperf. ὤφειλον,) sumit, ab obsoleto ὀφείλω, f. 1. ὀφειλήσω, p. ὠφειλημα, &c. ||

* Raro inveniuntur etiam a δοκέω, f. 1. δοκήσω, p. διδοκήμα, &c.

† Invenitur etiam a συγίω, f. 1. συγήσω.

‡ Invenitur etiam ἔθειλω, imperf. ἤθειλον.

§ Invenitur etiam regulariter ab ὄζω, f. 2. ὀδά, et p. Med. ὠδα, Atticè ὀδάδα.

|| Inveniuntur etiam, per Syncopen, ὄφλω, ὄφλησω, ὠφληκα. Porro; observent tirones particulam εἶθε, vel αἶθε, *utinam*, sæpè construi cum ὀφείλω, præsertim in aor. 2. ἔφειλον, ὠφειλες, ὠφειλε, vel Ionicè, amisso augmento, ὄφειλον, &c. vel Poëticè, geminato λ ὀφέλλων, &c. hoc modo, εἶθ' ὠφειλον, Anglicè, *I wish that I had*—εἶθ' ὠφειλες, *I wish that thou hadst*—εἶθ' ὠφειλε, *I wish that he, she, or it had*.—Sic apud EURIP. in ipso MEDEÆ exordio, Εἶθ' ὠφελ' Ἀργεῦς μὴ διαπταῖσθαι σκάφος—*I wish that the ship ARGO had not sailed through*, &c. Vide doctissimum HOOGEVEEN in Doctrina Particularum L. GR. p.

Similiter in Deponentibus.

ἀχθομαι, *doleo*, (imperf. ἠχθόμεν,) sumit, ab obsoleto ἀχθείμαι, f. 1. Med. ἀχθήσομαι, p. Pass. ἠχθήμαι, &c.

βύλομαι, *volo*, (imperf. ἐβυλόμην,) sumit, ab obsoleto βυλέομαι, f. 1. Med βυλήσομαι, p. Pass. βεβύλημαι, &c.

μάχομαι, *ugno*, (imperf. ἐμαχόμεν,) sumit, ab obsoleto μαχεόμαι, f. 1. μαχήσομαι vel μαχέσομαι, p. Pass. μεμάχημαι, &c.

ἔρομαι, *interrogo*, (imperf. ἠρόμην, et εἶρομην,) sumit, ab obsoleto ἐρέομαι, f. 1. Med. ἐρήσομαι, &c.

οἶχομαι, *abeo*, (imperf. ὠχόμεν,) sumit, ab obsoleto οἰχέομαι, f. 1 Med. οἰχήσομαι, &c.

μελόμαι*, *curo*, (imperf. ἐμελόμην,) sumit a μελέομαι, f. 1. Med. μελήσομαι, p. Pass. μεμέλημαι, &c.

δέομαι, *indigeo*, (imperf. ἐδέομην,) sumit, ab obsoleto δέεομαι, f. 1 Med. δεήσομαι, p. Pass. δεδέημαι, &c.

οἶομαι, et οἶμαι, *puto*, (imperf. ὤομην, et ὤμην,) sumit, ab οἰεομαι, f. 1. Med. οἰήσομαι, p. Pass. ὤημαι, &c.

ADDENDUM.

Simili analogiâ conjugantur etiam sequentia, a primitivis obsoletis remotiùs derivata: Scil.

* Sed multò frequentius invenitur compositum ἐπιμελέομαι, ἐπιμελήσομαι, ἐπιμελέημαι. Attamen in usu est etiam ἐπιμέλομαι. Vide Χερσφ. Ατομν. Π. ἴν. 7.

ἔψω*, *coquo*, (imperf. ἤψον,) sumit; ab obsoleto ἔψίω, f. 1. ἐψήσω, p. ἤψηκα, &c.

ὀδάξω†, *mordeo*, (imperf. ὠδάξον,) sumit, ab obsoleto, ὀδαξίω, f. 1. ὀδαξήσω, &c.

ἀλέξω‡, *opitutor*, (imperf. ἤλεξον,) sumit, ab ἀλεξίω, f. 1. ἀλεξήσω, &c.

αὔξω§, *augeo*, (imperf. ἤυξον,) sumit, ab αὔξιω, f. 1. αὔξήσω, p. ἤυξηκα, &c.

II.

NOVUM PRÆSENS IN ΣΚΩ.

APUD Græcos etiam, in Verbis quibusdam puris, obsolescente proprio Præsenti, proprioque Imperfecto, in horum locum suffecta erant novum Præsens in σκω, novumque ipsius Imperfectum; manentibus tamen cæteris temporibus ab obsoleto Præsenti, plerumque, formatis||: Sic,

* Forsitan antiquitùs ἔπτω, f. ἔψω, unde in præs. ἔψω et ἔψίω.

† Forsitan antiquitùs, ὀδάξω, f. ὀδάξω, unde in præs. ὀδάξω et ὀδαξίω.

‡ Fortasse ab ἀλέγω, *curo*, f. ἀλίξω, unde in præs. ἀλίξω, et ἀλεξίω.

§ Fortasse ab obsoleto αὔγω, f. αὔξω, unde in præs. αὔξω et αὔξιω. In usu est etiam in præs. αὔξω.

|| Nimirum; oriebatur istud Præs. in σκω a fut I. verbi primitivi per Epenthesis, inserto x ante ω, sic βίω, βίωω, βίωσκω. Sed in nonnullis analogia paulùm videtur immutata, scil. per Antithesis: namque η interdum transit in α, ut ἠθάω, ἠθήσω, ἠθάσκω atque η vel ω in ι, ut εὔρειω, εὔρησω, εὔρισκω· ἀλίω, ἀλίωσω, ἀλίωσκω· quædam porrò adhibent etiam reduplicatio-
nem; sic, δράω, δράωω; εἰδοράσκω, &c.

- ἡβιάσκω, *rubesco*, f. 1. ἡβήσω, p. ἡβηκα, ab ἡβίαω*.
 γηριάσκω, *senesco*, f. 1. γηρᾶσω, p. γεγήρακα, et γε-
 γήρηκα, a γηρᾶω.
 ἰλαίσκω, *propitium reddo*, f. 1. ἰλαίω, p. ἴλακα, ab
 ἰλαίω†.
 ἀρέσκω, *placeo*, f. 1. ἀρέσω, p. ἤρεκα, ab obsolete
 ἀρέω.
 αἰδήςκω, *augeo*, f. 1. αἰδήσω, p. ἤλδηκα, ab obso-
 leto αἰδέω.
 εὐρέσκω, *invenio*, f. 1. εὐρήσω, p. εὐρηκα, ab obsolete
 εὐρέω‡.
 βόσκω, *pasco*, f. 1. βόσω et βώσω, p. βέβοκα et βέβω-
 κα, ab obsolete βόω§.
 βιῶσκω||, *vivo*, f. 1. βιώσω, p. βέβιωκα, a βίωω.
 βρώσκω, *edo*, f. 1. βρώσω, p. βέβρωκα, ab obsolete
 βρέω**.
 βλώσκω, *advenio*, f. 1. βλώσω, p. βέβλωκα, ab obso-
 leto βλώω.
 ἀμβλώσκω, *abortum facio*, f. 1. ἀμβλώσω, &c. ab
 ἀμβλώω††.
 γινώσκω, vel γιγνώσκω, *cognosco*, f. 1. γνώσω, p. ἔγ-
 νωκα, ab obsolete γνώω‡‡.

* In usu est etiam ἡβίαω, et γηρᾶω. Vide Defectiva in μι.

† Sed sæpius in usu est ἰλαίσκομαι, *propitium mihi reddo*,
 f. 1. Med. ἰλάσσομαι, p. pass. ἴλασμαι, &c.

‡ In aor 2. εὐρον.—Et habet hoc verbum vocalem brevem
 in f. 1. pass. εὐρεθήσομαι, unde in aor 1. pass. εὐρέθην.

§ Legitur interdum etiam f. 1. βροκήσω, p. βεβρόκηκα, &c.

|| Interdum invenitur etiam βίωω, in Imperf. ἰβίωον, contrac-
 τὲ ἰβίωον. Vide Defectiva in μι.

** Vide Defectiva in μι.

†† In usu est etiam ἀμβλώω, et ἀμβλώσκω, et ἀμβλώσκειω.

‡‡ In f. 1. pass. γνωσθήσομαι. Vide Defectiva in μι.

τιτρώσκω, *vulnero*, f. 1. τρώσω, p. τέτρακα, ab obso-
leto τρώω*.

αίλισκω, *capio*, f. 1. αιλώσω, p. ἤλακα, Attice ἔαλινα,
ab obsoleta αιλώω†.

διδράσκω, *fugio*, f. 1. δράσω, p. δέδρακα, ab obso-
leto δράω‡.

πιπράσκω, *vendo*, f. 1. πράσω, p. πέπρακα, ab obso-
leto πράω.

μυμνήσκω, *in memoriam revoco*, f. 1. μνήσω, p. μέμ-
νηκα, a μνάω§.

μεθύσκω, *ebrium reddo*, f. 1. μεθύσω, aor. 1. ἐμέθυσα,
a μεθύω||.

ADDENDUM.

Tria in σκω habent ξω in fut. 1. scil.

διδάσκω, *doceo*, f. 1. διδάξω, &c.**

θνήσκω, *morior*, f. 1. θνήξω, &c.††

αίλυσκω, *vito*, f. 1. αιλύξω, &c.

* In f. 1. Pass. τρωθήσομαι.

† Et ita compositum αἰαλίσκω, cujus primitivum Præs.
etiam in usu est: Sic, Λόγους, ἀναλοῖς, (contractè pro ἀνάλοις,) *Verba consumis*. Eur. Med. 326. Vide Defectiva in μ.

‡ Sed δράω, in usu, significat *facio*. Vide Defectiva in μ.

§ In usu est etiam μνάω, *in memoriam revoco*, unde in voce
med. μνάομαι, *in memoriam mihi ipsi revoco*, id est *recorior*.
μνάομαι etiam significat *ambio, prociis sum*.

|| In usu est etiam μεθύω.

✎ Atqui sequentia in σκω, quæ rariùs occurrunt, vetus
Præsens et Imperfectum supplantando minus apta fuisse vi-
dentur: Scil, τερύσκω, idem quod τερύω, πρῖνο μολίσκω, idem
quod μολίω, venio αἰδίσκω, idem quod αἰδέω, τυμσκο. τελίσκω,
idem quod τελίω, perficio. κνίσκω, idem quod κνίω, in utero
gesto. Et nonnulla alia in ἴσκω.

** Perf. διδάχα, &c. invenitur etiam in fut. διδασκίσω, a
ἡδασκίω, &c.

†† Vide θνήσκω, inter VARIA SYNONYMA.

III.

NOVUM PRÆSENS IN ANΩ VEL AINΩ.

PORRO; apud Græcos in multis verbis, tam puris, quam non puris, obsolescente proprio Præsenti, proprioque Imperfecto, in horum locum suffecta erant novum Præsens in *άνω**, vel in *αίνω*, novumque ipsius imperfectum.

1. Ex puris, quædam habent novum istud Præsens in *άνω*, pauca in *αίνω*. Sic, *φθάνω*, *prævenio*, f. 1. *φθαίω*, p. *ἔφθακα*, ab obsoleto *φθαίω*†.

αἰμαρτάνω, a *scopo aberro*, f. 1. *αἰμαρτήσω*, p. *ἡμαρτήκα*, ab obsoleto *αἰμαρτέω*.

αὐξάνω, *augeo*, f. 1. *αὐξήσω*, p. *ἤυξηκα*, ab obsoleto *αὐξέω*‡.

βλάσσανω, *germino*, f. 1. *βλασήσω*, p. *βεβλάσηκα*, ab obsoleto *βλασέω*.

* Scilicet; oriebatur novum istud Præs. a verbi primitivi futuro secundo, (utrum hoc in usu esset necne,) mutando *ω* in *άνω*, vel *αίνω*. Sic *αἰμαρτέω*, *αἰμαρτῶ*, *αἰμαρτάνω*· *ὀλισθέω* *ὀλισθῶ*, *ὀλισθαίνω*. Sed insuper in quibusdam, per Epenthesis, inseritur, proximè post vocalem in antepenultimâ, idque euphoniæ gratiâ; Sic; *αἰδέω*, *αἰδῶ*, *αἰδάνω*, *αἰδάνω*· *μαθέω*, *μαθῶ*, *μαθάνω*, *μαθάνω*· *λήθω*, *λαθῶ*, *λαθάνω*, *λαθάνω*. Atque etiam *λείπω*, *λιπῶ*, *λιπάνω*, *λιπάνω*, quod est *λιμπάνω*· *λήβω*, *λαβῶ*, *λαβάνω*, *λαβάνω*, quod est *λαμβάνω*· *ἔρευγω*, *ἔρυγῶ*, *ἔρυγάνω*, *ἔρυγάνω*, quod est *ἔρυγγάνω*· *λάχω*, *λάχω*, *λαχάνω*, *λαχάνω*, quod est *λαγχάνω*. Ni mirum; (id quod et tirones jam benè norunt, vel saltem nosse debent) ea est perpetua atque pulcherrima L. GR. analogia, ut ante *π*, *β*, *φ*, transeat in *μ*· et ante *κ*, *γ*, *χ*, in *γ*.

† In usu est aor. 2. *ἔφθη*, ob obsoleto *φθῆμι*. Vide Defectiva in *μ*.

‡ Vide *αὐξω*, p. 6.

δαρθάνω, *dormio*, f. 1. δαρθήσω, p. δεδάρθηκα, ab obsoleto δαρθέω.

ιζάνω, *sedere facio*, f. 1. ιζήσω, aor. 1. ιζήσα, ab obsoleto, ιζέω.

κιχάνω, *assequor*, f. 1. κιχήσω, p. κεκήχηκα, ab obsoleto κιχέω.

αἰδάνω, *placeo*, f. 1. αἰδήσω, p. ἡδήκα, ab obsoleto αἰδέω*.

μανθάνω, *disco*, f. 1. μαθήσω, p. μεμάθηκα, ab obsoleto μαθέω.

χανδάνω, *capio*, f. 1. χαδήσω, p. κεχαδήκα, ab obsoleto χαδέω.

αισθάνομαι, *sentio*, f. 1. αισθήσομαι, p. Pass. ἤσθημαι, ab obsoleto αισθέομαι.

ἐχθάνομαι†, *odio sum*, f. 1. ἐχθήσομαι, p. ἤχθημαι, ab obsoleto ἐχθέομαι.

ἐριδαίνω‡, *contendo*, f. 1. ἐριδήσω, p. ἠρίδικα, ab obsoleto ἐριδέω.

ἐρυθαινῶ§, *rubefacio*, f. 1. ἐρυθήσω, p. ἠρύθηκα, ab obsoleto ἐρύθειω.

ὄσφρανομαι||, *odoror*, f. 1. ὄσφρησομαι, p. Pass. ὄσφρημαι, ab obsoleto ὄσφρέω.

His adde unum in αῖνω. Scil.

ἐλαύνω, *agito*, f. 1. ἐλάσω, p. ἤλακα, ab ἐλάω.**

* Invenitur etiam aor. 1. ἔσα, ad ἄδω.

† Multò frequentius invenitur compositum ἀπεχθάνομαι, et ἀπέχθομαι, f. 1. ἀπεχθήσομαι, &c.

‡ Sed et regulariter conjugatur; scil. ἐριδαίνω, f. 1. ἐριδαίνω, p. ἠρίδικα, &c. quo modo etiam conjugantur pleraque in αῖνω.

§ Conjugatur etiam regulariter; scil. ἐρυθαινῶ, f. ἐρυθαινῶ aor. 1. ἠρύθηκα, Atticè ἠρύθηκα, &c.

|| in α-υ est etiam 1. 1. Med. ὄσφρανόμαι.

** In usu est etiam ipsum ἐλάω.

2. In non puris novum istud Præsens semper est in *άνω*. Sic,

ιαμβάνω, capio, f. 1. *λήψω, p. λέληφα*, Atticè *εΐληφα*, ab obsolete *λήξω*.

ιανθάνω, lateo, f. 1. *λήσω, p. λέληκα*, ab obsolete *λήθω*.

ιαγχαάνω, sortior, f. *λήξω, p. λέληχα*, Atticè *εΐληχα*, ab obsolete *λήχω**

ιυχχάνω, sum, consequor, f. 1. M. *τεύξομαι, p. Pass. τυτύγμαι, a τεύχω*†.

δάάνω, (per Syncopen,) pro δακάνω, mordeo, f. 1. *δήξω, p. δέδηχα*, ab obsolete *δήκω*.

τυνθάνομαι, percontor, f. 1. M. *πέπυσομαι, p. Pass. πέπυσομαι*, ab obsolete *πέπυθω*.

3. Nonnulla sunt quibus in usu est, præsertim apud Poëtas, utrumque Præsens, tum proprium, tum novum istud in *άνω* nec non utrumque Imperfectum: Scil.

δάμαι, et δάμνω‡, (per Sync. pro *δαμάνω*,) *domo*.

τέμνω et τέμνω, (per Sync. pro *ταμάνω*,) *scindo*.

ὀφλω, (per Sync. pro *ὀφείλω*,) et *ὀφλάνω*§, *debeo*.

ἴκω, et ἰκάνω||, *venio*, | *ἐρεύγω, et ἐρύγανω, ructo*.

θίγω, et θίγανω, tango, | *λείπω, et λιμπάνω, linquo*.

Item pauca quibus novum Præsens est in *ίνω*. Scil.

ιδέω, et οιδάνω, et interdum οιδάνω, tumeo.

* Ab obsolete *λήχω* venit Perf. M. *λείλογχα*,

† *τεύχω, fabrico*, in usu est, regulariter conjugatum. *τυτέω* habet in aor. 2. *ετύχον*, et a *τυτέω* perf. *τυτύχηκα*.

‡ In usu est apud Poëtas *δαμνάω*, f. 1. *δαμνήσω*, &c.

§ Invenitur etiam *ὀφλίτω*, et *ὀφλισκάνω*.

|| Sed usurpantur multo frequentius *ἰκνέομαι, et ὀφικνέομαι, venio*, f. 1. *-ιξέομαι, p. Pass. -ιγμαι*.

ὀρμαίω, et ὀρμαίνω, *ruo*. | ὀλισθίω, et ὀλισθαίνω, *labor*.

ADDENDA.

His adde.

1.

τίω, et τίνω, *honoro, solvo*. | δύνω, et δύνω*, *subeo*.
φθίω, et φθίνω, *corrumpo*. | ιδρύω, et ιδρύω, *colloco*.

Item,

2.

αἰλέω, et αἰλείνω, *vito*. | φαίω, et φαείνω, *luceo*.
ἐρομαι, et ἐρεείνω, *interrogo*.

IV.

VARIA SYNONYMA.

MULTA Verba vulgo conflantur a Grammaticis ex variis Synonymis, quæ sunt vel quodammodo inter se similia, vel omnino inter se diversa.

1. Quædam conflantur ex Synonymis, quodammodo inter se similibus: Sic, βαίνω †, eo, (in imperf. ἔβαινον,) habet, a βάω, f. 1.

* Vide ἔδυν, &c. inter Defectiva in μ.

† Βαίνω, formatur a βάω. quasi esset in f. 2. βῶ. [Vide notam* in pag. 9.] Sed revera futurum 2. est βαῶ, unde in p. M. βέβαια, cujus participium est βεβαιῶς, βεβαιῶτα, βεβαιός, contractè βεβῶς, βέβωσα, βεβῶς. Gen. βεβῶτος, βεβῶσης, βεβῶτος. Sed et invenitur interdum ipsum βάω, ire facio; in aor 1. ἔβησα, in f. 1. M. βήσομαι, ire faciam meipsum, i. e. ibo; unde βήσομαι recte dicitur a Grammaticis esse pro futuro 1. verbi βαίνω, eo. Cæterum quod ad βέβαια attinet, quod, se-

M. *βησομαι*, p. A. *βέβηκα* et ab obsoleto *βῆμι*, aor. 2. *ἔβην*, in subj. *βῶ*, in opt. *βαίνην*, in imp. *βῆθι*, in inf. *βῆναι*, in part *βάς*.

*γίγνομαι**, *γίνομαι*, vel *γίνομαι*, *sum*, *fiō*, *nascor*, (in imperf. *ἰγιγνόμην*, *ἰγνώμην*, vel *ἰγενόμην*,) habet, ab obsoleto *γενέω*, f. 1. M. *γενήσομαι*, p. Pass. *γεγένημαι*, f. 1. P. *γενήσομαι*, aor. 1. P. *ἰγενήθην* et habet etiam, ab obsoleto *γέω*, vel *γίνω*, f. 2. M. *γενοῦμαι*, aor. 2. M.

cundum eosdem Grammaticos, fungitur officio Perfecti Act. in eodem *βαίνω*, ideoque significat *ivi*; id revera est Perfectum regulare a *βαίνω*, *ire facio*. Neque tamen negatur *βέβηκα*, sæpe (forsitan plerumque) id significare quod est Latine *ivi*: Sed tum subintelligitur pronomen recíprocum, perinde ac si esset *βέβηκα ἑμαυτὸν*, *meipsum ivisse feci*, (si sic Latine loqui liceret,) i. e. *ivi*, Angl. *I am gone*. [Vide II. a, 37. annotante Sam. Clarke.] Neque insolita est apud Græcos scriptores ista, post verbum transitivum, pronominis reciproci suppressio, adeo ut Vox Activa vicem Vocis Mediæ interdum supplere videatur, quum tamen nihil aliud est quam hujus pronominis Ellipsis; quæ quidem multis aliis usu venit, tum præcipuè verbo *ἔχω*, *habeo*: Sic, *ἢ ἔχων*, *benè se habere*; *κακῶς ἔχων*, *malè se habere*; subauditur nempè *ἑαυτὸν*. Cæterum pro *βαίνω* interdum invenitur apud Homerum *βάσκω*.

* Videtur ipsum *γίγνομαι* derivatum a *γίνω*, hoc modo; *γίνω*, per Reduplicationem *γγίγνω*, quod est, per Syncopen, *γίγνω*. unde *γίγνομαι*. Eodem modo *μῆμω*, idem quod *μένω*. *maneo*; scil. *μῆνω*, *μῆμῆνω*, *μῆμω*. Sic, *πίπτω*, *cado*, a *πίτω*, scil. *πίτω*, *πιπίτω*, *πίπτω* per transitionem nempè facilem, auribusque gratissimam. Sic ferè etiam *πίπτω*, *pario*, a *τίτω*, scil. *τίτω*, *τιτίτω*, per Metath. *τίτίτω*, *τίτω*. Ea scilicet est ubertas, et mira felicitas hujus omnium, quas novimus, linguarum longè nobilissimæ. Cæterum ab obsoleto *γάνω*, (in f. 2. *γᾶνω*, in perf. M. *γγάα*.) in usu est part. p. M. *γγαῶς*, *γγαῶσα*, *γγάος*, per Sync. *γγῶς*, *γγῶσα*, *γγᾶς*. [Vide notam præcedentem.] Sic a *μᾶνω*, *cupio*, Perf. M. *μίμωα*. Vide Const. Lascaris Gram. p. 104.

ἔγνων, et p. M. γέγονα item a γένω, vel γί-
νω, aor. 1. M. ἔγνων.

δαίω, *divido, epulum præbeo*, (in imperf. ἔδαιον,
in f. 1. δαίω, in aor. 1. ἔδαισα, in f. 1. M.
δαίσομαι, in aor. 1. M. ἔδαισαίμην,) habet, ab
obsoleto δαίζω*, f. 1. δάσω, p. δέδακα, f. 1. P.
δασθήσομαι, p. P. δέδασμαι, et a δαίζω, f. 1.
δαίτω, vel δαίζω, p. part. P. δεδαίγμενος, &c. †

δέιδω, *timeo*, (in f. 1. δείω, in p. δέδεκα,) habet,
quasi a δείω, p. M. δέδοκα, et ab obsoleto
δείω, p. M. δέδισα, &c. †

εἶθα, *consuesco*, (in p. M. εἶθα, pro quo in usu est
Atticè εἴωθα.) habet regulariter ab εἶθίζω, f.
1. εἶθισω, p. εἶθισα, &c.

εἶδέω, *scio*, (in f. 1. εἶδήσω, in p. εἶδηκα,) habet, qua-
si ab εἶδω in f. 1. M. εἶσομαι, in p. M. οἶδα, &c. §

* In usu tamen est præs. M. δαίζομαι.

† In usu sunt etiam δαίνυμι, *epulum do*, et δαίνυμαι, *epulor*.

N. B. Δάω, interdum significat *uro*, in qua significatione
pauca tantum occurrunt tempora, nulla forsitan nisi præs. et
imperf. Act. Pass, et Med. atque perf. et plusq. Med. scil.
διδήκα, et ἐδεδήκω. [Vide Iliad. β, 93. et γ, 736.] Verum du-
bitare licet an δαίω, unquam usurpatum fuerit ab aliquo
probato Scriptore Græco pro eo quod Latine sonat *disco*.
Namque tempora quæ huc retulerunt Grammatici ac Lexi-
cographi ea omnia (ni fallor) ritè deduci queunt a δαίω, quod
quidem, siquid aliud, regulariter conjugatur scil. δαίω, δαί-
σω, διδάηκα, δαηθήσομαι, διδάημαι δαίω, δαίω. δέδαα ex quibus
temporibus primariis cætera omnia facillimè oriuntur, uti
benè norunt tirones.

‡ Invenitur etiam δίδω in Imperativo, quasi a δίδωμι.

§ Et habet ab εἶδω, in Præs. Subj. εἶδῶ, Opt. εἶδείης, Inf.
εἶδειναι; in perf. M. οἶδα, οἶδας, Æolicè οἶδασθα, per Sync. οἶσ-
θα, quod sæpissimè occurrit. Sed εἶδω, VIDEO, habet in aor.
2. εἶδον, interdum ἴδον, et in Subj. ἴδω in præs. Ind. M. εἶδέ-
μαι, *videor, assimilo me*, in aor. 1. M. εἶσαίμην.

- ἔχω, *habeo*, in f. 1. ἔξω* sed ab obsoleto σχέω, habet etiam f. 1. σχήσω, p. ἔσχηκα, f. 1. Pass. σχεθήσομαι, p. Pass. ἔσχημαι, &c.
- Θνήσκω†, *morior*, in f. 1. Θνήξω, in p. τέθνηκα sed ab obsoleto θανέω, habet f. 2. Act. θανῶ, αἰγ. 2. ἔθανον, f. 2. M. θανέμαι.
- ἰκνέομαι‡, *venio*, (in imperf. ἰκνέομην,) ab ἴκω, habet f. 1. M. ἴξομαι, p. Pass. ἴγμαι, aor. 2. M. ἰκόμην.
- κλύω, *audio*, (f. 1. κλύσω, p. κέκλυκα,) habet a κλυμι, in Imperat. κλῦθι, pluraliter κλῦτεξ.
- πάσχω, *patior*, habet, ab obsoleto πήθω, f. 2. A. παθῶ, aor. 2. ἔπαθον et ab obsoleto πείθω, f. 1. M. πέισομαι atque ab obsoleto πένθω, p. M. πέπονθα||.
- πέτομαι, *volo*, in imperf. ἐπετόμην et πέταμαι, ἐπετάμην atque πετάομαι, ἐπετάομην item a πτήμι,

* Τὸ μὲν ἔχω, ψιλῶται, τὸ δ' ἔξω δασύνεται, εἰς διαφορὰν τῷ ἔξω, ἐπιβήματος ψιλῶμένῳ Const. Lascaris. Gram. 101. Ab ἔχω, est etiam aor. 2. ἔχον, aor. 2. M. ἐχόμεν et a σχέω, aor. 2. ἔσχον, aor. 2. M. ἐσχόμεν et ab ἔσχω, imperf. ἔσχον, imperfect. M. et P. ἐσχόμεν, &c. Occurrit σχίς, in Imperat. a σχίμι [Vide Moor Element. L. Gr. p. 149. in notâ.] σχίθω, est Poëticum.

† [Vide Θνήσκω, in p. 8.] Α τέθνημι, in 2. conjug. inventur Praes. Imperativi τέθνηθι, in Opt. τιθνησθην et τιθνησθην; in Inf. τιθνησθαι, et in Part. τιθνης. Caeterum ab obsoleto θνάω, venit Perf. Med. τιθναίω, unde in Part. τιθναίως. Poëticè τιθνηώς, in Gen. τιθνηότος; vel τιθνηώς, τιθνηώτος. vel τιθνηίως, τιθνηίωτος transit nempe η in suam brevem ε atque ε in suam Diphthongum η.

‡ Vide ἴκω, et ἰκάνω, in pag. 11.

§ Poëticè κέκλυθι, et κέκλυτε.

|| Ab obsoleto παθεω, habet etiam p. Act, παπάθηκα. Vide Moor Element. L. Gr. pag. 144. in nota.

vel ἵπτημι, est aor. Ω. ἵπτην, Præs. M. ἵπτομαι, aor. Ω. M. ἑπτάμην*.

πίω, *bibo*, ab obsoleto, πῶω, habet f. 1. πῶσω, p. πέποκα, f. 1. Pass. πωθήσομαι, p. Pass. πίπομαι, vel πέπομαι et a πῶω, aor. Ω. Act. ἕπιον, f. 2. M. πίομαι, πῆ, πῆται, pro πῶμαι, πῆ, πῆται †. πίπτω †, *cado*, habet a πτώω, f. 1. πτώσω, p. πέπτοκα et a πέτω, f. 1. πῶω, &c.

ρίζω, *facio*, f. 1. ῥίζω, (per Metath. ἕρξω, p. ἕρρεχα, f. 2. ῥαγῶ, p. M. ἕρρογα, per Metath. ἕεργα) dicitur etiam in Præs. ἕρδω, in imperf. ἕρδον.

σπλάω, et σπλίω, *sicco*, in p. ἱσπλῶμαι et σπῆλλω, in f. 1. σπῆλω item σπῆμι, in aor. Ω. ἱσπληνθ.

τέτω ||, *ratio*, habet, ab obsoleto τέωω, f. 1. τέξω, f. 1. M. τέξομαι, aor. Ω. Act. ἕτικον, aor. Ω. M. ἑτεκόμην, p. M. τέτοκα.

ὑπισχνέομαι***, *polliceor*, habet, ab ὑποσχέομαι, f. 1. M. ὑποσχέσομαι, p. P. ὑπισχῆμαι, aor. Ω. M. ὑπισχόμεν.

2. Pauca conflantur ex Synonymis omnino inter se diversis; Sic,

* Videtur πετάομαι, esse Vox Med. a πετάω, *pando*; [Vide Anomala &c. in μι.] quasi dicas *pando peisurum*. πετάω, peryncopen, fit πῶω, unde πῶμι et ἵπτημι· a πῶω in usu est jam f. 1. πῶσω, p. πέπτοκα, &c.

† [Vide Moos Element. L. Gr. p. 145.] A πῆμι et πῶμι in Præs. Imperat. πῆθι, et πῶθι.

Vide notam in pag. 13. Item a πῶω, est f. 1. πῶέτω, 2. ἑπισῶον, et f. 2. Med. πῶωμαι.

Vide Defectiva in μι.

Vide notam in pag. 13.

Componitur nempe ex πῶω et σχῆω, pro ἔχω, *habetur* et ὑπισχομαι, ex ὑπῶ et ἴσχω.

*αἰρέω**, *cario*, in fut. 1. *αἰρήσω*, in p. *ἤρηκα*,) sumit, ab obsoleto *ἔλω*, aor. 2. *ἔλσθ*, f. 2. M. *ἔλσμαι*, aor. 2. M. *εἰλόμην*.

ἔπω, *dico*, in aor. 1. *εἶπα†*, in aor. 2. *εἶπον*, in aor. 2. M. *εἰπόμην*,) sumit a *ρέω*, (per Aphæresin pro *ἔρέω*,) f. 1. *ρήσω*, perf. *εἶρηκα*, &c.

ἔρχομαι, *venio*, (in imperf. *ἔρχομαι*,) sumit ab obsoleto *ἐλεύθω*, f. 1. M. *ἐλευσάμαι*, p. M. *ἤλυθα*, Atticè *ἐλήλυθα* sæpissimè in usu est etiā, ab eodem *ἐλεύθω*, aor. 2. M. *ἤλυθον*, per Sync. *ἤλθον*.

ἔσθίω, *edo*, (in f. 1. *ἔσθίσω*, in p. *ἤσθικα*,) sumit, ab obsoleto *ἔδω*, f. 2. M. (*ἔδωμαι*, vel) *ἔδομαι†*, et ab *ἔδέω†*, f. 1. *ἔδέσω*, p. *ἤδεκα*, (per Metath. *ἔδηκα*, Atticè *ἐδήδεκα*, et ab *ἔδω*, f. 1. *ἔδωσω*, p. *ἤδωκα*, (Atticè *ἐδήδωκα*.) itē a *φάγω*, aor. 2. A. *ἔφαγον*, f. 2. M. (*φαγῶμαι*, vel) *φάγομαι‡*.

τρέχω, *curro*, (in f. 1. *τρέξω*||, in f. 1. M. *τρέξομαι*,) sumit, ab obsoleto *δραμέω*, p. A. *δεδράμηκα*, et a *δρέμω*, f. 2. A. *δραμῶ*, f. 2. M. *δραμῶμαι*, p. M. *δέδρομαι*.

* *αἰρέω*, habet vocalem brevem in f. 1. Pass et in aor. 1. Pass. Sic, *αδρήσομαι*, *ἠρήθην*. Vide MOOR Element L. Gr. p. 157.

† N. B. *ἔπω*, retinet augmentum per omnes modos. *ρέω* habet etiā in f. 1. Pass. *ρήθήσομαι*, in aor. 1. Pass. *ἔρηθην*, et *ἔρήθην*, et in p. Pass. *εἶρημαι*, et *ἔρημαι*.

‡ Ab *ἔδω*, quoque venit in f. 1. Pass. *ἰδοθήσομαι*, in p. pass. *ἤδεσμαι*, Atticè *ἐδήδεσμαι*.

§ Vide MOOR Element. L. Gr. p. 145.

|| Vide MOOR Element. L. Gr. p. 127.

φέρω, *fero*, (in imperf. ἔφερον,) sumit, ab ob-
 leto, αἶω, f. 1. αἶσω, f. 1. M. αἶσομαι, f. 1.
 αἰσθήσομαι, aor. 1. P. αἰσθήην, et ab ἐνέγκω*, a
 1. A. ἤνεγκα, aor. 1. M. ἤνεγκαίμην.

ADDENDUM.

☞ Tria Verba in ζω inserunt υ ante ξ in
 1. idque euphoniæ causâ; nempe λίζω, κλά-
 πλάζω. Sic.

λίζω, *resono*, λίζω, ληγξω†.

κλάζω, *clango*, κλάζω, κλαύξω†.

πλάζω, *errare facio*, πλάζω, πλαύξω‡.

V.

POETICA AC DERIVATA.

APUD Græcos plurima Verba usurpant

* In usu est etiam ἐπίσω in Præs. unde in imperf. ἐπί-
 et in imperfect. M. ἐπίκομην. Invenitur etiam in aor. 1
 ἐπίκα, pro ἐπίκα· et in aor. 1. P. ἐπίχθη, et ἐπίχθη, in p
 ἐπίμαι. in p. M. ἐπόχα, Atticè ἐπόχα. Item, ab obso
 φείω, est f. 1. φείσω, aor. 1. ἔφεισα. et a φείω, secundæ c
 jug. venit in imperat. aor. 2. φείς. Vide Moor Element
 Gr. p. 149. in notâ.

† Nam λίζω, est λίζω, &c. unde in aor. 1. ἔλιξα. ξ
 ξ valet κς, γς, vel χς, et υ ante κ, γ, χ, transit in γ. V
 ejusmodi analogiam notatam in pp. 9, 21.

‡ In perf. Act. κίκλαγχα· et conjugatur per. f. 2. A. e
 M. sic, κλάζω, κλαγῶ, κίκληγα. Vide Moor Element. L.
 p. 144.

§ In perf. Act. κίκλαγχα, in f. 1. P. κλαγχθήσομαι, ut
 in aor. 1. Pass. ἐκλαγχθη· qui quidem sæpe usurpatur in s
 su Medio, id quod et non rarò aliis verbis usu venit. [V
 in ipso Odysseæ exordio. Cæterùm, πλάζω, non conju-
 tur per. f. 2. A. ne confundatur cum eodem tempore in πλ
 σω, percussio.

tantum in Præsenti et in Imperfecto*, quorum pleraque sunt Poëtica, rarius usitata, atque modo peculiari derivata; quæque non ulterius conjugata videntur, *caesophonice* causa.

Ejusmodi sunt,

1. Verba quæ oriuntur a Futuro 1: aliorum Verborum mutando ω in εω. Verba nempe Desiderativa in εω. Sic,

βρωσίω, *edere cupio*, a βρώσω, *edam*.

λεξιέω, *dicere cupio*, a λέξω, *dicam*.

γαμησίω, *uxorem ducere cupio*, a γαμήσω, *uxorem ducam*, &c.

Item alia Desiderativa quæ desinunt in ω; Sic,

φονάω†, *cædem appeto*, a φόνος, *cædes*.

μαχάω, *pugnam desidero*, a μάχη, *pugna*.

μαθησιέω, *discere cupio*, a μαθητής, *discipulus*.

αινησιέω‡, *emere cupio*, ab αἰνήτης, *emptor*, &c.

Ejusmodi sunt etiam,

2. Quædam, potissimum Poëtica, quæ desinunt.

————— in ω, et in σω. Sic,

ἔλω, *perdo*, ab ἔλω, *idem*.

ἐγκάω§, *coerceo*, ab ἐγώνω, *idem*.

θρῆσσω, *salio*, a θρῆσω, *idem*.

φάσκω, πηφάσκω, et πιφάσκω, *dico*, a φάω, unde φημι.

* N.B. Eorum nonnulla non inveniuntur nisi in Præsenti.

† In usu est etiam φονάω.

‡ Item multa alia Derivata quæ desinunt in εω.

§ Sunt etiam apud Homerum, ἐγκαάω, ἐγκάω, et ἐκαάω.

πιπίσκω, *potum præbeo*, a πίνω, *bibo*.
et nonnulla alia in ἴσκω*.

————— vel in αίνω, αίνω, et ἴνω. Sic,
αἰλφάνω, *invenio*, ab obsolete αἰλφείω.
ἰσχύωνω, *contineo*, ab ἴσχω, pro ἔχω, *habeo*.
ὀπταίνω, *video*, idem quod ὀπίσμαι.
κρυγαίνω, *clamo*, idem quod κρᾶζω.
καθίσταίνω, *constituo*, idem quod καθίστημι.
αἰλδαίνω, *augeo*, idem quod αἰλδέω.
ὀροβύναω, *excito*, idem quod ὄρω.

————— vel in αἰθω, ἔθω, ὑθω. Sic,
αἰμυνάθω, *auxilior*, idem quod αἰμύνω.
διωπάθω, *persequor*, idem quod διώκω.
τεμέθω, *pasco*, idem quod νέμω.
τελέθω, *sum, orior*, idem quod τέλλω.
φλεγέθω, *uro*, idem quod φλέγω.
φθινύθω, *corrumpo*, idem quod φθίνω.
μινύθω, *minuo*, a μινύς, *parcus*.

————— vel in σπω, σθω, χθω. Sic,
ἔσπω, et ἐνίσπω, *dico*, eadem quæ ἔπω, et ἐπέπω.
ἔσπομαι, *sequor*, idem quod ἔπομαι.
ἔσθω, *edo*, unctie, ἔσθίω, *idem*.
βιβασκω, *vado*, a βάω, *ire facio*.
ἔρέχθω, *scindo*, quasi ab ἐρείκω, *frango*.

————— vel in τάω, νάω, et νέω†. Sic,
ἐρχατάω, *includo*, ab ἐρχατος, *sepes*, quod ad εἶργω.
ἰσχανάω, *retineo*, ab ἴσχω, idem quod ἔχω, *habeo*.
δεκαναίωμα, *benignè accipio*, a δέκομαι, Ionicè pro
δέχομαι, *cario*.

* Vide notam ☞ in p. 8.

† Item Polysyllaba in αἰώ et υἰώ. Sic λαλαίωμα, *curio*.
ἀπειώ, *co*, ἰπειώ, *coëo*.

αἰχμίω, *progredior*, ab εἶχομαι, *abeo*.

νηνέω, *neo*, *cumulo*, idem quod νίω.

————— vel in ἄλλω, ἰλλω, ὕλλω*. Sic,

ἀισχάλλω, *doleo*, quasi ab αἰχμίω, *doleo*.

ἰνδάλλομαι †, *similis videor*; ab εἶδω, *video*.

δενδῖλλω ‡, *oculis lustro*; ex δένω, *moveo*, et ἴλλω,
oculus.

μισύλλω §, (per Sync. pro μινυσύλλω,) *minutatim
seco*; a μινύω, *parous* ||.

————— vel in δω, βω, præcedente liquidâ**.

Sic,

ἔλδομαι, *cupio*,

κλίνδω, *volvo*,

| ῥέμβω, *in gyrum ago*.

| φέρεω, *pasco*.

————— vel denique in νω, et ρω, quæ adhibens

Reduplicationem, atque inserunt liqui-

dam ††, per Epenthesis; Sic,

παμφαίνω ††, *fulgeo*,

βαμβαίνω, *balbutio*,

| κερκαίρω, *resono*.

| μορμύρω, *murmuo*.

Porro; ejusmodi sunt quoque.

3. Verba quædam Homerica, quæ videntur
sumere ipsum Fut. 1. M. pro Præsenti; Sic,

* Derivata scilicet, ac Poetica.

† Vide II. ε. 213. ‡ Vide II. ι. 180. § Vide II. α. 465.

|| Excipe γυμύλλω, *garrulus sum*. Invenitur saltem apud
Aristoph. Ach. 585. ἰσημυλάμην. quod tamen fortasse est
per Sync. pro ἰσημυλάσαμην, a γυμυλίω.

** Item τίττω, *invenio*. [Vide II. δ. 263. annotante Eusta-
thio.] et μέμνω, *maneo*. Vide notam in p. 13.

†† Eandem nempe liquidam quæ proximè præcedit ω in
terminatione: Sic βαμβαίνω, quod est βαμβαίνω. [Vide ejus-
modi analogiam notatam in pp. 9, 16.] et φαμφαίνω quod
est παμφαίνω nimirum aspirata: super reduplicat suam te-
nuem. Vide Meon Element. L. Gr. p. 123. in notâ.

‡‡ Homerus utitur etiam παμφαίνω.

βήσομαι*, *progredior*, a βίω, *ire facio*.

δύσεμαι†, *induo*, a δύω, *subeo*.

λέξομαι‡, *cubo*, a λέγω, *cubare facio*.

ὄρτομαι§, *surgo*, ab ὄρω, *excito*.

et si qua id genus alia.

Item, Verba Poetica quæ oriuntur a Perf. Med. aliorum Verborum mutando α in ω||. Sic,

πεφραδω**, *dico*, a φράζω.

κεκλήγω††, *clangō*, a κλάζω.

πεπλήγω‡‡, *percutio*, a πλήσσω.

ὀρώρω§§, *excito*, ab ὄρω.

πέφνω|||, *occido*, per Sync. pro πεφόνω, a φένω, &c.***

* Vide II. ε. 109. annotante *Sam. Clarke*; ubi vir eximius vix agnoscit hujusmodi metamorphosin Futuri in Præsena. Vide etiam II. β. 35.

† Vide II. τ. 36.

‡ Vide II. ι. 613.

§ Vide II. γ. 250.

|| Interdum α mutatur in ω. Sic. πιπιθίω, a πιθώ. Vide *Theocr. Idyll. i. 28.*

** Vide II. ξ. 500. †† Vide II. π. 430. item Hes. α, 379.

‡‡ Vide. II. ψ. 360.

§§ Nempe a perf. Med. Attico ὄρωρα. Vide *Od. τ, 377.*

||| Vide II. ν. 363.

*** Ejusmodi quoque paucissima oriri videntur a Perf. Act. per eandem analogiam: Sic *πιφρίκω*, *horreo*, a φρίσσω. *πιφύκω*, *nascor*, a φύω. [Vide *He-jod. α. 76.*] *τετρήχω*, *tumultuor*, a τρήχω, *asper sum*; nisi istud potius ad priorem classem referri debeat, quum, in hoc verbo, *τετρήχα*, ex æquo possit esse perf. A. vel M. [Vide II. β. 95. ubi *τετρήχα* videtur esse Præsens a *τετρήχω*. non Plusquamperf. a *τρήχω*, uti affirmant Lexicographi.] Sic etiam *βεβήκω*, *eo*, a βίω quod vocabulum hic lubens appono ex auctoritate *JAC. BURNÆT. de Monboddo*, in supremâ, apud Scotos, curiâ civili, Senatoris integerrimi; priscae virtutis et summæ eruditionis viri, deque Græcis Literis optimè meriti; qui in Libro suo cui titulus,—*Of the Origin and Progress of Language*, Vol. II. pp. 156

ADDENDA.

Omniibus his adde,

1.

Pauca Poetica in σσω. Sic,
 ἀγνώσσω, *ignoro*; ab ἀγνωτος, *ignotus*.
 ὑπνώσσω, *dormio*, a ὕπνος, *somnus*.
 ἀηθέσσω, *insuetus sum*, ab ἀηθης, *insuetus*.
 φλανύσσω, *garrio*, a φλύω, *nugor*.
 ἐνίσσω, *verbis asperis lacesso*, ex ἐν et ἐπω, *dico*.
 καιφάσσω*, *vehementer ruo*, quasi ab αἰσσω, *ruo*.

2.

Quædam Poetica et rariùs usitata in ἀζω, et
 ἰζω. Sic,
 ἀλυσιαζω, *vito*; idem quod ἀλύσκω.
 ἠλασιαζω, *vagor*; idem quod ἠλάσκω.
 τροχαζω, *propero*; idem quod τροχάω.
 κνπιάζω, *pronus specto*; a κνπῖω, *pronus sum*.
 et similia in ἀζω.
 νημεσίζω, *indignor*; idem quod νημεσάω.
 μινυρίζω, *exili voce lamentor*; idem quod μινύρο-
 μαι.
 ἀκαχίζω, *tristitia afficio*; idem quod ἀκαχέω.
 κεραιζω, *cornibus dissipo*; vasto; a κέρασ.

526. adversatur opinioni viri acutissimi SAM. CLARKE, asse-
 rentis in annotationibus suis ad Hom. Iliad. vocem βεβήκει
 temporis esse, quod vulgò vocant Plusquamperfectum. Vi-
 dess ad Il, α. 37. 221. et π. 751, &c.

* Fortasse ex πᾶν omnino, ἴφι, fortiter, et αἰσσω, ruo. Vide
 Il. β. 450. et 803. et Henr. Stephani Thes. L. Gr. Append.
 c. 1573.

ἡρεμίζω, *quietus sum*; idem quod ἡρεμέω.
 προκαλίζομαι, *provoco*; idem quod προκαλέω.
 et similia in ἴζω.

Item,

	3.	
εἶρω, <i>pressum eo.</i>	κέλω, et κέλομαι*, <i>hortor.</i>	
πέλω, et πέλομαι, <i>sum.</i>	σέβω, et σέβομαι, <i>calo.</i>	

* Sæpe apud Poetas κέλομαι. Vide II. ε. 346. Apud
 poëtas est etiam μίμλομαι. *cura sum, a μίλω.* Vide II. τ.
 343.

De VERBIS ANOMALIS et DEFECTIVIS Conjugationis Secundæ.

I.

TRIPLEX PRÆSENS.

QUÆDAM Verba conjugationis primæ non solum assumunt alterum Præsens in *νύω*, verum aliud etiam secundæ in *νύμι**, adeò ut singulis ejusmodi Verbis Præsens existat triplex.

Scilicet; triplici illo gaudent Præsenti,——

1. Verba quædam pura in *άω*, *έω*, et *όω*. Sic, *κεράάω*, *κερααννύω*, et *κεράννυμι*, *miscéo*; f. 1. *κεράάσω*, p. *κεκέρακα*†.

κρεμάάω, *κρεμαννύω*, et *κρεμάννυμι*, *suspendo*; f. 1. *κρεμάάσω*, p. *κεκρέμακα*‡.

* *Nεμπε*; oriuntur bina illa nova Præ-entia a primitivo Præsenti, mutato *ω* in *νω* vel *νυμι*. Sic *άγω*, *άγνώω*, et *άγνυμι*. Sed præterea in puris, geminatur, et penultima futuri corripitur: Sic, *κεράάω*, *κερααννύω*, et *κεράννυμι*, *κεράάσω*. Atqui si adsit *ο* in penultimâ primitivi, transit id in suam longam ante—*πύω*, et—*τυμι*, nec non ante *σω* futuri; sic, *ζέω*, *ζεαννύω*, et *ζεαννυμι*, *ζέσω*. Porro; quod ad Imperfectum hujusmodi verborum attinet, observent tirones, id quidem quod a *νύω*, sæpissimè; quod autem a primitivo vel *νυμι* oritur, rarius usurpari. Idem meminerint—*υμι* carere Subjunctivo et Optativo. Vide Moor Element L. Gr. p. 148:

† F. 1. Pass. *κερασθήσομαι*, p. Pass. *κίερασμαι*, per Sync. *κίεραμαι*, *κίερασαι*, *κίεραται*. [Vide Eur. Med. 138.]

N. B. Hujusmodi verborum rariùs usurpatur Perf. Act. licet hic apponatur Analogiæ causâ.

‡ F. 1. Pass. *κρεμασθήσομαι*, aor. 1. Pass. *ικρέμασθη*, &c. Dicitur etiam *κρεμάω*, et *κρεμύω*, adeo ut huic verbo existat Præsens quintuplex. Dicitur quoque *κρέμυμι*, et *κρέμαμαι*, in voce pass. *suspendor*; in voce autem Med. *pendeo*.

πεταίω, πεταννύω, et πετάννυμι, *pando*; f. 1. πετάσω, p. πεπέτακα*.

σκαδαίω, σκαδαννύω, et σκαδάννυμι, *dissipo*; f. 1. σκαδάσω, p. ισκέδακα†.

ἔω, ἐννύω, et ἐννυμι, *induo*; f. 1. ἔσω, p. εἶκα†.

ζέω, ζεννύω, et ζέννυμι, *fervefacio*; f. 1. ζέσω, p. ἔζεκα§.

κορέω, κορεννύω, et κορέννυμι, *satio*; f. 1. κορέσω, p. κέρεκα||.

σβέω, σβεννύω, et σβέννυμι, *extinguo*; f. 1. σβέσω, p. ἔσβεκα**.

σορέω, σορεννύω, et σορέννυμι, *sterno*; f. 1. σόρεσω, p. ἔσορέκα††.

(ζῶω,) ζωννύω, et ζώννυμι, *cingo*; f. 1. ζῶσω, p. ἔζωκα††.

* F. 1. Pass. *πιτασθήσομαι*, perf. Pass. *πίπιτασμαι*, per Sync. *πίπιταμαι*, et in 3 plur. *πίπιτάνται* in part. *πιπιτασμίος*, per Sync. *πιπιταμίνος*. [Vide *Xenoph. Aπομν. II. 1. 22.*] In usu est etiam *πιτάζω*.

† F. 1. Pass. *σκαδασθήσομαι*, p. Pass. *ισκίδασμαι*. Dicitur etiam *σκαδάζω*.

‡ Perf. Pass. *εἶμαι*, unde *εἶμα—τος, το, vestimentum*. Sed multò frequentius reperitur compositum *ἀμφιεννύω* vel *ἀμφιεννυμι, ἀμφίωσω, ἡμφιεκα*, vel *ἄμφιεκα, ἡμφιεσμαι, vel ἀμφίωμι, ἡμφίωμι*.

§ F. 1. Pass. *ζιθήσομαι*, vel *ζισθήσομαι*. Vide *Moore, Element L. Gr. p. 136*.

|| F. 1. *κορέσω*, vel *κορέσω*, f. 1. Pass. *κορεσθήσομαι*. p. Pass. *κικέρεσμαι*, vel *κικέρημα*, Confer. *H. Steph. Thesaur. L. Gr. t. 2. c. 108. b. et Moore, Element. L. Gr. p. 137. not.**

** Vel *ἔσβεκα*, f. 1. Pass. *σβισθήσομαι*, p. Pass. *ἴσβισμαι*.

†† F. 1. Pass. *σορεσθήσομαι*. Dicitur etiam per Sync. *σόρενυμι*, unde compositum *κατασβέννυμι*, per Sync. *κασβέννυμι*. Vide *Odyss. ε. 32*.

‡‡ F. 1. Pass. *ζωσθήσομαι*. p. Pass. *ἔζωσμαι*. Sed primitivum *ζῶω*, in *Præes.* est obsoletum. Dicitur autem in *Præes. ζῶωσμαι*.

(ῥάω,) ῥαννύω, et ῥάννυμι, *roburo*; f. l. ῥάσω, p. ἔρρωκα*
 (σῥάω,) σῥαννύω, et σῥάννυμι, *sterno*; f. l. σῥάσω, p.
 ἔσρωκα†.

χάω, χωννύω, et χώννυμι, *aggero*; f. l. χάσω, p. κέ-
 χωκα†.

χῥάω, χῥαννύω, et χῥάννυμι, *tingo*; f. l. χῥάσω, p.
 κέχρωκα‡.

Quibus adde unum in ῶ. Scil.

τίω, τινύω, et τίννυμι, *honoro, solvo*, f. τίσω, p. τέτικα||.

Item,

2 Quædam non pura in γω. Sic,

(ἄγω**,) ἀλνύω, et ἀλνυμι, *frango*; f. l. ἀξώ, p.
 ἤχα.

εἰργω††, εἰργνύω, et εἰργνυμι, *includo*, f. l. εἰρξώ, &c.

(ζεύγω††,) ζεύγνύω, et ζεύγνυμι, *jungo*, f. l. ζεύξω,
 p. ἔζευχα.

* F. l. Pass. ῥωθήσομαι, p. Pass. ἔρρωμαι. Obsoletum au-
 tem est primitivum ῥω, quod apud *H. Stephanum* scribitur
 ῥάω.

† F. l. Pass. σῥωθήσομαι, p. Pass. ἔσρωμαι. Obsoletum au-
 tem est primit. σῥάω.

‡ F. l. Pass. χωνθήσομαι, p. Pass. κέχρωμαι.

§ F. l. Pass. χῥωθήσομαι vel χῥωθήσομαι, p. Pass. κέχρω-
 μαι, vel κέχρωμαι. In usu est etiam χῥώζω in Præsenti.

|| Vide Addenda, p. 12.

** Inusitatum est primitivum Præs. ἄγω. Ast in usu sunt
 aor. l. Act. ἤξα, Atticè ἴαξα. p. Act. ἤχα, Atticè ἴαχα. p.
 M. ἤγα, Atticè ἰάγα, &c.

†† Scil. εἰργω, per Orasin pro ἔεργω aor. l. est εἰρξά. Perf.
 est inusitatum.

‡‡ Inusitatum est primit. præ. ζεύγω inde tamen regula-
 riter formatur aor. 2. Pass. ἔζυγην.

(μίγω*,) μυγνίω, et μινύμι, *misceo*; f. 1. μίξω, p. μίμιχα.

(μοεγω†,) μοερνύω, et μοερνύμι, *tergo*; f. 1. μόεξω, p. μέμοεχα.

αίγω‡, οϊνύω, et οϊνύμι, *aperio*, f. 1. οίξα, p. αῖχα.

(πήγω, pro quo in usu) πησσω, πήνυω, et πήνυμι, *compingo*; f. 1. πήξω, p. πέπηχα.

(πλήγω, pro quo in usu) πλήσσω, πλήνυω, et πλήνυμι, *percutio*; f. 1. πλήξω, p. πέπληχα.

(ρήγω, pro quo in usu) ρήσσω, ρήνυω, et ρήνυμι, *rumpro*; f. 1. ρήξω, p. ῥρηχα.

(Φεάγω, pro quo in usu) Φεάσσω, Φεαγνίω, et Φεαγνυμι, *serpio*; f. 1. Φεάξω, p. πέΦεακα.

Nec non unum in κω, atque duo in ρω. Scil. (δείκω||,) δεικνύω, et δεικνυμι, *ostendo*; f. 1. δείξω, p. δέδειχα.

Θόρω, Θορνύω, et Θόρνυμι, *salio*; &c**.

ὄρω, ὀρνύω, et ορνυμι, *excito*; f. 1. ὀρώ††, p. ὄρηκα.

* Inusitatum est primit. Præs. μίγω· inde tamen regulariter formatur aor. 2. Pass. ἐμίγην. Homericum Præs. est interdum μίσγω.

† Inusitatum est primit. Præs. μόεγω· et pro μόεγγυμι, sæpè reperitur δμόεγγυμι.

‡ Sed multò frequentius usurpatur compositum ἀνείγω, &c. in aor. 1. Act. ἀνώξα, Atticè ἀνίωξα, et ἔνοιξα, in perf. A. ἀνώχα, Atticè ἀνίωχα, in perf. P. ἀνώγμαι, Atticè ἀνίωγμαι, et ἔνιωγμαι, et in Perf. Med. ἀνώγα, Atticè ἀνίωγα.

§ N. B. πήσσω, πλήσσω, ρήσσω, et Φεάσσω, regulariter conjugantur per omnia tempora, sic πή-σω, πήξω πίπηχα, πηχθήσομαι, πέπηγμαι· πήσσω, παγῶ, πέπηγα, &c. in voce activâ compingo, in voce autem mediâ, rigeo.

|| Inusitatum est primit. Præs. δείκω.

** Θόρω, vel Θορέω, non invenitur in f. 1. vel. in perf. sed in usu est aor. 2. ἔθορον, &c.

†† Æolicè ὄρωσ, unde in aor. 1. ὄρησα. Et perf. M. est ὄρησ, Atticè ὄρωρα.

ADDENDA.

1.

Analogiâ haud prorsus absimili, triplex quoque Præsens sortiuntur sequentia : Scil.

κτείνω, κτεννίω, et κτείνωμι*, occido ; f. 1. κτείνω, p. κτεταίκα,

ὀλέω†, ὀλλύω, et ὀλλυμι, perdo ; f. 1. ὀλέσω, p. ὀλεκα.
ὀμῶω, ὀμνύω, et ὀμνυμι, juro ; f. 1. ὀμῶσω, p. ὀμωκα.

2.

Eodem etiam pertinere videntur pauca Deponentia : Scil.

αἴρωμαι, capio, ab αἴρε, agnus†.

ἀχνομαι, doleo, ab ἀχος, dolor.

κίνομαι, moveor, a κίνω, moveo.

λαίρωμαι, capio, idem quod λαίρωμαι.

πτάρωμαι, sternuto, idem quod πταίρω.

II.

CARENTIA AORISTO II.

PLERAQUE Verba secundæ conjugationis defectiva sunt.

* Vix reperiuntur κτείνω et κτείνωμι. Sed in usu est compositum ἀποκτείνω, et ἀποκτείνωμι.

† Vix reperitur ὀλέω, in Præs. sed a f. 2. ὀλέω, venit regulariter f. 2. M. ὀλέωμαι, aor. 2. M. ὀλόμην, p. M. ὄλεα, Atticè ἔλασα. Atque sæpissimè reperitur compositam ἀπόλλυμι, eodem modo conjugatam.

‡ Adi Henr. Steph. L. Gr. tom. 1. c. 548. g.

Quædam habent Præs. et interdum Imperf. et carent Aoristo secundo: Sic,

αἰκάχημι*, *tristitiâ afficio*, ab αἰχέω, *doleo*.

δίδημι, *ligo*, idem quod δέω.

κίενημι†, *misceo*, idem quod κερáω.

κίχημι‡, *utendum do*, idem quod χεράω.

κρέμνημι§, *suspendo*, idem quod κρέμαω.

ἐνημι||, *prosum*, ab obsoleto ἐνάω.

περνημι, *vendo*, a περάω, unde πιπεράσκω**.

πίπλημι, vel πιμπλημι††, *impleo*, idem quod πληθώ.

πίπρημι, vel πιμπρημι‡‡, *incendo*, idem quod πρηθώ.

πίτνημι§§, *extendo, cado*, idem quod πιτνέω.

* Scil. per Reduplicationem pro ἄχημι.

† In usu est etiam κιεράω. Vide supra ad Triplex Præs.

‡ In usu est etiam κιχεράω.

§ In usu est etiam κρεμάω. [Vide supra ad Triplex Præs.]

Inveniuntur etiam κρημίω, et κρημίημι, *præcipito*, κρημνός, *precipitium*; quod nullo modo confundi debet cum κρέμνημι. Cæterùm κρημίημι, habet in imperat. aor. 2. κρημίηθι.

¶ Legitur etiam ἐνήμι, et in voce P. et M. ἐνώμαι, et ἐνήμαι. Nam hujusmodi verba nonnunquam sumunt η ante μαι, in Præs. P. et M. Cæterùm ὄνημι interdum usurpatur ad significandum id quod est Latine *vitupero*.

** Vide pag. 8.

†† Reperiuntur etiam πιμπλάω, et πίμπλαω, et πλῆμι.

‡‡ Reperiuntur etiam πιπεράω, et πιμπράω.

§§ Apud Homerum invenitur πίττω, Ionicè sine augm. et contractè, pro ἐπίττω, a πιτνάω [Vide II. φ. 7. ubi Eustath. exponit κατεπιτάσσει.] Apud Hesychium πιττει redditur πίττω, ἐπίττει. Forsitan est verbum compositum ex πίττω, *cado*, et τένω, *tendo*: scil. πιπτένω, πιπτενῶ, πιτίνω, πίττω, unde πιτνέω, πιτνάω et πιτνημι, quasi dicas, *aliquid facio ut decidat expansum*. Sin subintellectum fuerit pronomen reciprocum, ut sæpissimè fit, [Vide notam in p. 12, 13] tum πίττω, erit πιττίω ἐμαυτὸν, *meipsum facio ut decidam expansus*; i. e. *expansus vel extensus decido*. Anglicè, *I fall at my full length*.

αἰδῆμι, *dissipo*, idem quod αἰδέω*.

τίτρημι, *perforo*, idem quod obsoletum τρέω†.

Similiter in Deponentibus.

ἀγᾶμαι‡, *admiror*.

δύναμαι§, *possum*.

| ἔραμαι||, *amo*.

| κτεῖμαι, *emo*.

2. Et, vice versâ, quædam habent Aoristum secundum et carent Præsenti et Imperfecto: Sic,

Obsoletum, δῶμι**, (a δῶ, *subeo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔδον.

Obsol. φύμι, (a φύω††, *nascor*,) habet, in usu, aor. 2. ἔφυν.

Obsol. βῆμι, (pro quo est βαίω, *eo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔβην††.

Obsol. κτῆμι§, (pro quo est κτείνω, *occido*,) habet, in usu, aor. 2. ἔκτην.

Obsol. σβῆμι||, (a σβίω, *extinguo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔσβην.

[Vide Eur. Med. 1195. et 1205.] Neque hujusmodi annotatio nihili est, iis præsertim qui exquisitiùs sentire cupiant miram, G. L. vim atque pulchritudinem.

* Reperiuntur etiam σκιδάζω, κιδάω. κιδάζω, et κιδάω.

† Reperiuntur etiam τιστρέω, et τιστραίνω.

‡ Conjugatur extra imperf. ab obsoleto ἀγάζομαι.

§ Conjugatur extra imperf. ab obsoleto δύναομαι.

|| Ab ἔραω, *idem*: cujus vox pass. sæpè significat (non amor, sed) amore captus sum.

** [Vide p. 12.] Meminerint tirones ομι carere subj. et opt.

†† φύω, sæpè significat *naturâ sum*. sæpissimè occurrit κίφωα, in perf. *naturâ comparatus sum*. φύω, etiam sæpè significat *gigno*.

†† Vide *Varia Synonyma*, p. 13.

§§ Vide *Addenda* p. 29. ||| Vide *Triplex. Præs.* p. 28.

- Obsol. σκλημί*, (a σκλάω, sicco,) habet, in usu, aor. 2. ἔσκλην.
- Obsol. τλημι, (a τλάω, suffero,) habet, in usu, aor. 2. ἔτλην.
- Obsol. φθημι†, (a φθείω, prævenio,) habet, in usu, aor. 2. ἔφθην.
- Obsol. αἰλωμι, (pro quo est αἰλόω, capio,) habet, in usu, aor. 2. ἤλων†.
- Obsol. γινῶμι§, (pro quo est γινώσκω, cognosco,) habet, in usu, aor. 2. ἔγνω.
- Obsol. βιωμι§, (pro quo est βίωσκω, vivo,) habet, in usu, aor. 2. ἔβων.
- Obsol. βρωμι§, (pro quo est βρώσκω, edo,) habet, in usu, aor. 2. ἔβρων.

ADDENDUM.

Quorundum in μι perpacuæ tantùm supersunt reliquæ: Sic,

αημι, (ab αἶω, spiro,) habet, in usu, præsent. part. αἶεις|| 3. dual. aor. 2. Ind. αἶητον**, et Inf. αἶηται††.

* Vide σκλάω, p. 16.

† Vide Anomala in ω, p. 9.

‡ Atticè ἱάλων. [Vide Anomala in ω, p. 8.] Observent autem tirones ἤλων, in aor. 2. usurpari in sensu passivo, Latine *captus fui*, αἰλῶς, *captus* [Vid. Il. β, 374. et Xenoph. Απομν. II. iii. 10.] Perf. ab αἰλόω, (scil. ἤλωκα,) passivè etiam significat. [Vide H. Steph. Thes. L. Gr. t. 1. 328. h]

§ Vide Anomala in ω, p. 7.

|| Saltem invenitur αἶηταις, in nom. pl. [Vide Il. ε. 526.]

** Scil. Ionicè sine augm. [Vide Il. ε. 5.]

†† Saltem αἶημεναι Poeticè. [Vide Il. ψ. 214.]

δίδημι, (a *δέω*, *ligo*,) habet, in usu, 3. sing. imperf. Ind. *δίδη**.

δίζημι, (pro quo *δίζω*, *quæro*,) habet, in usu, præes. part. M. *διζημένος†*.

εἶδημι, (pro quo *εἶδέω*,) scio, habet, in usu, præes. Opt. *εἰδείην‡*.

ἔσημι, (pro quo *ἔσημι*, *sisto*,) habet, in usu, præes. Opt. *ἔσαιην*, Imperat. *ἔσαι*, part. *ἔσας§*.

Atque ita in nonnullis aliis ejusmodi||.

APPENDIX.

NONNULLÆ Verborum partes Anomaliam pati videntur vel per Reduplicationem, vel Syncopen, vel Metathesin.

Tirones assuefaciant aures sequentibus exemplis.

* Scil. Ionicè, sine augm. [Vide II. λ. 105.]

† Scil. pro. *διζημένος*. [Vide II. δ. 88.]

‡ Sed *εἰδέναι*, est per Sync. pro *εἰδηκέναι*, ab *εἶδέω*.

§ Sed *ἔσάναι* est per Sync. pro *ἔσάνκναι*, ab *ἔσημι*.

|| De *σπίς*, *φρίς*, et *σχίς*, a *σπῆμι*, *φρῆμι*, et *φχῆμι*, vide Moor Element. L. Gr. p. 149 *ἠπολάτ*. Et de *εἶμι*, *sum*, *εἶμι*, *eo*, *ἦμαι*, *sedeo*, *κίμαι*, *jaceo*; item de VERBIS IMPERSONALIBUS, vide ibidem, pp. 114, 115. &c.

☞ Atque hæc sunt præcipua utriusque conjugationis Verba quæ vel ANOMALA vel DEFECTIVA vocari possint. Cæterùm in Linguâ tam copiosâ, ubi, inter plurima quibus abundat verbis, vix, ac ne vix quidem, unum omnis numeris absolutum existere videatur, singulas singulorum recensere partes quæ passim apud Græcos scriptores inveniuntur, ingens esset, atque (tironibus saltem in quorum gratiam hæc exarata sunt,) planè inutilis labor.

I.

Per Reduplicationem*.

ἄγω,	ἀγαγω,	}	ab ἄγω, <i>duco</i> .
ἦγον,	ἦγαγον,		
ἦγομην,	ἦγαγόμην,		
ἦχα,	ἄγηχα,		
ἦγερκα,	ἀγῆγερκα,	}	ab ἀγίρω, <i>congrego</i> .
ἦγερμαι,	ἀγηγερμαι,		
ἄλεκα,	ὀλώπεκα,	}	ab ὀλλυμι†, <i>perdo</i> .
ἄλα,	ὀλώλα,		

2.

Per Syncopen.

ἐλάσαι,	ἔλσαι,	ab ἐλασσω, <i>agito</i> .	
ἔχουσα,	ἔχεσα†;	a χέω, <i>fundō</i> .	
ἔσεται,	ἔσαι,	ab εἶμι, <i>sum</i> .	
ἐγειρομαι,	ἔβρομαι,	}	ab ἐγείρω, <i>excito</i> ,
ἐγειρομένος,	ἔβρομένος,		
ἴσατον,	ἴσον,	}	ab ἴσῃμι, <i>scio</i> , (in V M. et P. sæpè, inse τ, ἴσασμαι.)
ἴσαμεν,	ἴσμεν,		
ἴσατε,	ἴσε,		
ἴσασαν,	ἴσάν,		
ἴσαθι,	ἴσθι,		
ἴσατω,	ἴσα, &c.		

* De qua agetur quum ad Dialectos perventum fuerit

† Vide Anomala in μι, p. 29.

‡ Interdum ἔχεα.

αν, ἔβαν*, } a βῆμι, pro quo βαίω, eo.

3.

Per Metathesin.

ῖλον,	ἔπρῶλον,	a πῖβω, vasto.
ῖμα,	ἔδραμον,	} a δέξω, aspicio.
ῖχα,	δέδραχα,	
ῖρα,	ἔμμορα,	a μείω, divido.
ται,	ἔσσονται,	a αἰώ, agito.

Scil. per Syncopen Bœoticè. Bœoticum est etiam ἠγέρθη, ἠγέρθησαν, ab ἀγείρω, congrego, vel ἠύρω, cœciso, ἔμμιχθη, ἔμμιχθησαν, a μίγνυμι, misceo, &c. Sed Atticum est ἄω, εἴησαν, ab εἶμι, sum. et τῖθῶν, pro τῖθῶσαν, a τίθημι, pono. Sed de his postea.

DE PRÆPOSITIONE.

PRÆPOSITIO est pars orationis indeclinabilis regens quendam casum.

Prepositionum primigenius usus est denotare id quod ad **LOCUM** cuiusvis, respectu alterius, attinet; adeo ut alterutrius **MOTUS**, alterius autem **QUIES**; vel utriusque **MOTUS** aut **QUIES** exprimatur: velut, *Mittunt legatos AD Cæsarem. Iter erant illis PER Alpes. Flumen Arar IN Rhodanum influit. PRÆ. foribus obambulat. Recubans SUB tegmine jagi. Hic INTER densas corylos. INTER sylvas Academi. Obviam facti sunt INTER se.*

Ex hac primigeniâ suâ significatione Præpositiones sæpissimè transferuntur, per analogiam maximè naturalem, ad id quoque significandum quod ad **TEMPUS** attinet: velut, *Surrexit, ANTE lucem. Colloquebatur INTER cænam. Vivit POST funera Virtus.*

Dehinc earum nonnullæ usurpantur variè ad varios exprimendos nexus, sive causæ cum effectu, seu ἐνέργειων Animi cum rebus externis: velut *Roscius PER imprudentiam deceptus est. Cæsar DE hac re ita censebat Egregia erant pietas ejus IN parentes*.*

Ex vario præpositionum†, sive simplicium

* Hæc enarrantur fusius inter docendum.

† Quod autem ad nomen hujus partis orationis attinet, vide *Theodori Gaza* Introd. Grammat. p. 163. Edit. Basil. apud Valent. Curionem, 1523.

seu compositarum, usu oritur, non minimâ ex parte, exquisita illa L. Gr. felicitas quam omnes, in omni ævo, admirati sunt Eruditi.

Græcos Præpositiones ad captum tironum accommodanti nonnullæ occurrunt quarum vim genuinam Sermo nunc quidem Anglicanus, nunc autem Gallicus, aptius ac felicius quam Latinus attingit.

LINGUÆ GRÆCÆ PRÆPOSITIONES* sunt octodecim

Earum aliæ regunt unum, aliæ duos, aliæ autem tres casus.

I.

QUATUOR regunt Genitivum solummodo; Scil. *ἄντι*, *ἀντὶ*, *ἐν* vel *ἐξ*, *πρὸ*.

* Quanquam tam fusè de Græcis Præpositionibus apud Grammaticos et Lexicographos agatur, eorum tamen nemo est cui veras et genuinas illarum significationes eruisse, et clarâ demùm luce perfudisse contigerit. Hujus Grammatices partis difficultatem quum persensisset Vir celeberrimus, nuper defunctus, JAC. MOOR, in Acad. Glasg. Litt. Gr. Prof. ad eam expediendam se diligenter accinxit: atque ingenii acumine (quo quidem pollebat eximio) ei filium *Ariadnes* in hoc labyrintho suppeditante, viam rectam ad Præpositionum Græcarum cognitionem primus post renatas Literas patefecisse videtur; uti intelligere est ex dissertatione ejus, sermone Anglico exaratâ, quæ inscribitur, *On the Prepositions of the Greek Language; an introductory Essay*, Glas. 1766. Dolendum tamen est Virum acutissimum nihil de hac re edidisse nisi brevem illam *introductionem*; pretiosam quidem eam, sed priorem tantùm operis ab illo suscepti partem. Ex illâ tamen quæ ad rem nostram facere viderentur nos desumpsisse lubentes agnoscimus.

1. Ἀντί*.

Ἀντί—Latinè, plerumque, redditur *pro* (scil. loco vel vice.) Anglice *INSTEAD OF*; Gallicè *au lieu de*. Sic,

Εἰρήνη ἈΝΤΙ πολέμου.

Thucyd. IV. 20.

ἈΝΤΙ μεγάλων εὐεργεσιῶν,

Ibid. IV. 11.

Pax pro bello.

Pro magnis beneficiis.

OBSERVANDA.

1. Verisimillimum est Ἀντί primitus usurpatum fuisse ad designandum alterum poni CONTRA alterum; [Anglicè—*OPPOSITE TO*—; Gallicè—*vis à-vis de*—] id quod fieri solebat, antiquissimis temporibus, quum merces essent commutandæ: [Angl.—*in the case of barter.*] Unde facillimè transferbatur ad iudicandam ipsam mercium commutationem; vel quodlibet suffectum IN LOCUM alterius, [Angl. *Something substituted in place of some other thing*;] quæ quidem tandem fiebat communis ipsius significatio.

2. Manebat tamen primarius ejus sensus in vocibus plerisque compositis: Sic, ἈΝΤΙλίγω, *CONTRADICO*; ἈΝΤΙφώνη, è contrario sono: Κάγω μὲν ἤδον ἄθλους, Ἡρακλῆως λῦρα δὲ Ερῶτας ἈΝΤΕφώνη. [Anac. Od. 1.] Angl. *And I, on the one hand, fell a-singing the labours of Hercules; my Lyre, on the other hand, in opposition to me, began to resound Loves.* In quibusdam autem cernere est alteram illam vulgarem ejus significationem: Sic, ἈΝΤωνόμασι Μεσσήνην. [Thucyd. VI. 5.] *He changed its name into Messene. [He substituted Messene instead of its other name.]*

3 Ἀντί sæpè supprimitur per Ellipsin, præsertim in locutionibus emendi aut vendendi: Sic, Πόσει τις πρίσθαι, δύναται

* *N. B.* Hæc præpositio, sequente cōsonante, scribitur ἄντι sequente vocali lævigatâ ἀντ' sequente autem vocali aspiratâ ἀνθ'. Sic itidem, ἀπό, ἀπ', ἀφ' et κατὰ, κατ', καθ' et μετὰ, μετ', μεθ' et ἐπί, ἐπ', ἐφ' et ὑπό, ὑπ', ὑφ'. Atque ita in multis aliis Græcorum vocibus.

τὸ τῆς Ἡρας ἄγαλμα; δραχμῆς [Æsoph. Fab.] For [instead of] *how much can one buy the statue of Juno? For a drachma,* i. e. ἀντὶ πόσῃ—ἀντὶ δραχμῆς. Vide *Lamberti Bos Ellipsis. Gr.*

4. Ἀντὶ sæpe regit infinitivum verbi cum articulo; Sic, ANTI τῷ τιμωρήσασθαι, [Æsop. Fab.] *Instead of punishing.*

2. Από.

Ἀπὸ—Latinè significat *a, ab, de*, Anglicè FROM; Sic,

Κύρος ἀρμάτο ΑΠΟ Σάρδεων,
Xenoph. Anab. I.

ΑΠΟ τῷ Ποσειδονίῳ.
Thucyd. IV. 118.

Cyrus began his March
FROM *Sardes.*

FROM *the Temple of*
Neptune.

OBSERVANDA.

1. Ἀπὸ primitus indicabat Discessum aut Distantiam unius hominis vel rei A loco alterius: [Angl. *The Departure, or the Distance of one person or thing* FROM the place of another.] Unde, per transitionem facilem, usurpatur etiam ad significandum Progressum vel Intervallum unius puncti Temporis AB altero; et redditur interdum *post*; Anglicè FROM, vel AFTER; Gallicè *depuis, après*: Sic, ΑΠΟ τῷ νῦν, FROM *the present time* ΑΠΟ δείπνῃ a cænâ: *after* [FROM the time of] *supper.* ΑΠΟ σάλπιγγος; a tubæ signo; *post tubæ sonitum.*

2. Ἀπὸ Latinè significat, *a, ab*: Angl. FROM; Sed variè aliquatenus in variis: Exempli causâ: 1mo, Επενέργειαν denotat agentis directam *ab*—: Sic, —ΑΠΟ σκοπιῆς εἶδεν νέφος.— [Il. δ. 275.] *a speculâ vidit nubem.* ΑΠΟ τῷ τεύχεωσ μαχίσθαι, *to fight* FROM *the wall.* 2do, Partem cujusvis ablatam *ab*—: Sic Θυσίας θύων μικρῆσ ΑΠΟ μικρῶν, [Xenoph. Mem. I. iii. 3.] *offering small sacrifices* FROM *a small fortune, &c.*

2. Ex quibus omnibus discentes nequibunt non sentire genuinam vim τῆσ ΑΠΟ in hujuscemodi phrasibus: Scil.

Οἱ ἀπὸ,	{	τῆσ βουλῆσ,	Senatores.
		τῷ πλοῦθωσ,	Plebii.
		φιλοσοφίασ καὶ λόγωσ,	Philosophi ac Literati.
		τῆσ σοφίασ,	Stoici.
		τῷ περιπάτῳ,	Peripatetici.
		τῶσ μαθημάτων,	Mathematici.

Item,

Από { τῆς, }
 { ἑορτῆς, }
 { μῆνης, }
 { γλασσης, }

Fortuito.

Memoriter.

Vivâ voce.

4. Simplicis hujus præpositionis vi benè perspectâ, eadem ejus vis in compositione etiam observanda est*: Exempli gratiâ; οἶκον, domus; ΑΠΟικον, in coloniam missus; ΑΠΟικια colonia; ΑΠΟικίω, in coloniam migro; ΑΠΟικίζω, in coloniam deduco. βαίω, eo, ΑΠΟβαίω, abeo, βάλλω, jacio, ΑΠΟβάλλω, abjicio, &c.

5. Από in compositione sæpè regit suum casum: Sic, ΑΠίχομαι κακῶν, abstineo a malis. Ubi obiter notanda est, etiam vera significatio Vocis Med. Scil. ἔχομαι, I hold myself, ΑΠΟ κακῶν, FROM mischief.

6. Denique, Από interdum supprimitur per Ellipsin: Sic, ἀρτάζειν θανάτῳ, eripere morti, i. e. ΑΠΟ θανάτῳ. Ex Homero suppetit exemplum utriusque Syntaxeos simul, tum plenæ, tum ellipt. cæ.

Ἦ δὲ τόσον, μὲν ἔργον ΑΠΟ τοῦ σώματος ὡς ὅτε μήτηρ
 Παιδὸς ἔργει μύϊαν—— [Il. β. 130.]
 Hæc verò tantum inhibuit a corpore ut cùm mater
 A filio arceret muscum——†

* Idque etiam cum significationem Verbi simplicis nunc augere, nunc evertere videatur: sic, καλύπτω, tego, ΑΠΟκαλύπτω, detego; quasi dicas Anglicè, I take the veil away FROM any thing. κρύπτω, abscondo, ΑΠΟκρύπτω, seorsum abscondo. Anglicè, I hide something apart FROM other things. [ΑΠΟκρυπτόμαι, in Voce Med. delitescō.] μαθηάω, disco, ἀπομαθηάω, dedisco, Anglicè I depart FROM learning; I forget διδάσκω doceo, ΑΠΟδιδάσκω, dedoceo. Anglicè, I am quite away FROM teaching. I do something quite the reverse of teaching, Atque ita Horatius Lib. II. Od. 2.

————— populumque falsis
 Dedocet uti

Vocibus——

And does what is quite the reverse of teaching the people to use false appellations.

† Vide Lamberti Bos Ellipses Gr. [p. 470. Edit. Norim-

3. Ex vel ΕΞ*.

Ex vel ΕΞ—Latinè significat *e, ex*. Anglicè
 OUT OF. Sic,
 EK Χερσονήσου ὀρμώμενος. | E Chersoneso prœdiens.
 Xenoph. Anab. I.
 EK σώματος λύκος. Æsop. | Ex ore lupi.

OBSERVANDA.

Primigenius usus Præpositionis Ex vel ΕΞ, est indicare aliquem *discedere* e loco; vel quodvis *eximi* ex quovis alio: [Anglicè, *That a person departs out of a place, or that any thing is taken out of any other thing.*] Inde facilè transferatur ad significandum; Imo, Aliquid factum *ex* quavis materiâ: Sic, *ποτήριον, EK χρύσου*, Angl. *A cup [made out of] Gold.* 2do, Aliquid exemptum e numero: Sic, EK μετόικων, *ex inguulinorum numero.* 3tio, Aliquid mutatum *ex* uno statu in alterum: Sic, ΕΞ ειρήνης πολέμιον, [Thucyd I. 120.] *pacem cum bello commutare;* Angl. *out of peace to make war.*

2. Evidens est differentia inter Ex et Από. Sic ΕΞ ἀγορᾶς καὶ ΑΠΟ τῷ βουλευτηρίῳ, [Platon. Menex. ad init.] *e foro, et a Senatu.* In quibusdam tamen locutionibus, neglectâ hac differentia utpote non tanti, utraque communiter usurpari videtur: Sic, —ὄναρ EK Διὸς ἰστῆ [Il. ᾠ 63.] *Somnium a Jove est.* Ex Διὸς ἀρχόμεσθα. [Theocr. Idyl. 17.] *A Jove principium faciamus.* Atque *ex æquo* dici potest ΕΞ ἀριστων, et ΑΠ' ἀριστων, *a prandio;* Angl. *after dinner;* item ΟΙ ΑΠΟ τῆς σοῦς, et ΟΙ EK τῆς σοῦς, *Stoicis,* &c.

3. In nonnullis etiam phrasibus, quæ redduntur per adverbium Latinorum, EK et ἀπὸ communiter usurpari pos-

berg. 1763.] De quo doctissimo Scriptore licet observare, eum amori suo erga Ellipsin nimis indulgisse; quanquam tamen nec ille suâ laude sit fraudandus, quippe qui multò dilucidius et elegantius quam vulgus philologorum sententiam suam ubique exposuerit.

* Scil. *ex* ante consonantem; *ΕΞ* ante vocalem.

† Vide suprâ inter Observanda ad ἀπὸ.

sunt : Sic, ΕΚ τῷ δίκαιῳ, *justè*. ΕΚ τῷ ἀδίκῳ, *injustè*. ΕΚ τῷ θιμίῳ, *funditus*. ΕΚ τῷ παραχρῆμα, *subitò*, &c.

4. Eandem hujus præpositionis vim cernere est in compositione : Sic, ΕΚεῖ; *demens*, [Angl. *out of one's wits*;] ΕΚβαίω, *egredior*; ΕΚβάλλω, *ejicio*; ΕΞάγω, *educo*; ΕΞάλλομαι, *exsilio*. Sed notandum, quodcunque in suo genere magnum est et excellit, id videri esse *exemptum e turbâ*, e grege cæterarum ejus generis rerum : (unde vis et elegantia vocum Latinarum *Eximius*, *Egregius*,) Quapropter Ex in compositione interdum denotat *Eminentiam*, inde *Vehementiam*, vel id quod Græcè dicitur esse κατ' ΕΞοχήν Sic, ΕΞαιρετῶ, *eximius*; ΕΚπίχρος, *valdè amarus*, ΕΚποθίω, *dcvasto*; ΕΚταραίσσω, *perturbo*; ΕΚτιμάω, *valde honoro*; ΕΚλαμπω, *eluceo*; ΕΚμανθανέδισκο; ΕΚβοίω, *exclamo*. [Angl. *I cry out*.]

5. Denique, Ex interdum supprimitur per Ellipsin : Sic, —τάσθῃ παῖδας γῆς ἰλῶν Κορινθίας. [Eur. Med. 70.] *Liberos hos terrâ Corinthi ejicere*; [i. e. ΕΚ γῆς] Σιδῆρε πιπαιημένος, e *ferro factus*; [i. e. ΕΚσιδήρου.]

4. Πρὸ.

Πρὸ—Latinè significat *ante*, *pro*, *præ*; Anglicè BEFORE, Sic,

ΠΡΟ δόμων.	Eurip.		Ante <i>ædes</i> .
ΠΡΟ τῶνδε Φωνεῖν.	Soph.		PRÆ <i>his loqui</i> .

OBSERVANDA.

1. Πρὸ denotat id quod prius est quod ad *locum*. [Angl. *Priority in point of place*.] Et quoniam, qui aliquid contra vim alienam defendit, necesse sit ut is seipsum sistat *ante* id quod velit defendere; idcirco Πρὸ usurpatur ad id exprimendum quod est etiam Latinè *pro*; [Angl. For, i. e. *In defence of*;] Sic, Πρὸ τῶν ἰδίων μάχεται, *pro suis pugnat*: Angl. *He fights for* [in defence of] *his own*. Et quoniam qui proceres aut reges adierit, verisimile sit eum stare *ante* eos; i. e. iis in conspectu *coram*; idcirco Πρὸ usurpatur ad id significandum quod est Latinè *coram*; [Angl. BEFORE i. e. *In presence of*.] Sic ΠΡΟ τοῦ βασιλέως, *coram rege*. Angl. BEFORE [in presence of] *the king*.

2. Πρὸ, per transitionem facilem, usurpatur etiam ad id exprimendum quod ad *tempus* attinet; qui quidem est usus

ejus frequentissimus : Sic Πρὸ τῆς ἡμέρας, [Thucyd. iv. 31.] Ante auroram ; Angl. BEFORE morning. Et quoniam qui alterum alteri anteposuerit, verisimile sit eum quod melius, quam quod pejus esse crediderit, id *præ* sumpturum, idcirco Πρὸ usurpatur ad denotandum id quod est Latine *præ*, i. e. *potius quam* ; [Angl. BEFORE, i. e. *in preference to.*] Sic πολέμιον, FIPO νεῖμης αἰρέεται, [Herodot.] bellum, *præ* pace deligit ; vel bellum potius quam pacem deligit ; Angl. *He chooses war in preference to peace. He prefers war BEFORE peace.* Ἐκείνη FIPO τέτῃ ἰχθύοντι, [Thucyd. iv. 126.] illâ potius quam hac ratione utebantur. Angl. *They preferred the one method BEFORE the other**.

3. Ex quibus omnibus manifestissima est hujus præpositionis vis compositione : Exempli gratiâ ; FIPOθύμιον, vestibulum domus : FIPOθύμιος, sedulus : FIPOλαμβάνω, anticipo : FIPOμάχομαι propugno : FIPOκίμπω, præmitto ; FIPOβαίνω, prægredior, antecello, &c. Et quando verbum, quicum componatur, motum ejus qui vel agit vel patitur indicat, hujusce præpositionis vis interdum optimè redditur Anglicè *forth* : Sic FIPOάγω, educo ; Angl. *I lead forth* : FIPOίεχομαι, egredior, prodeo ; Angl. *I go or come forth* : FIPOκαλιόμαι, provooco aliquem [puta ad singulare certamen ;] Angl. *I call forth, I challenge.*

II.

DUÆ regunt Dativum solummodo : Scil. Εν, σύν†.

* Discentes observent quoque constructionem præpositionis Πρὸ cum Articulo et Infinitivo verbi, atque cum accusativo agentis ante Infinitivum : Sic, FIPO τῷ τύπτειν. Angl. BEFORE striking. FIPO τῷ ἐμὲ τύψαι, BEFORE *I struck.* Πρὸ τῷ ἐκεῖνου τιτυφῆναι, BEFORE *he is [or was] done with striking,* &c. De Ellipsi hujus præpositionis vide Lamberti. Bos Ellips. Gr. ad vocem.

† Sequentem pulcherrimam analogiam, qualem, quod sciam, nulla alia usquam gentium tam plenè assequuta est lingua, sedulò observent discentes et admirentur.

1. Εν et Σύν in compositione, manent immutatae ante vocalem : Sic, ΕΝ-Αλλάσσω, immuto, ΣΤΥΝ-Ουῖον, una habito, &c.

1. *En*.

En—Latinè significat *in* (scil. *in loco vel intra locum.*) Anglicè *IN*: Gallicè *en, dans*. Sic,

2. Manent etiam immutatæ ante tertium ordinem mutarum; Sed, ante primum ordinem, ν mutatur in μ et ante secundum in γ . Exempli gratiâ.

1. EM-	{ Πάτω, <i>incido.</i> Βάλλω, <i>injiçio.</i> Φορέω, <i>importo.</i>	SYM-	{ Πείθω, <i>una persuadeo.</i> Βαίνω, <i>congregior;</i> Φρονέω, <i>consentio.</i>
2. EΓ-	{ Κλείω, <i>includo.</i> Γράφω, <i>inscribo.</i> Χρίω, <i>inungo.</i> Τείνω, <i>intendo.</i>	SYT-	{ Καλέω, <i>convoco.</i> Γελάω, <i>simul rideo.</i> Χίω, <i>confundo.</i> Ταράσσω, <i>commoveo.</i>
3. EN-	{ Δίδωμι, <i>in manus do.</i> Θάβω, <i>imprimo.</i>	SYN.	{ Δέω, <i>colligo.</i> Θνήσκω. <i>commorior.</i>

3. ν ante liquidam in alteram liquescit liquidam ejusdem generis: Sic,

EA-Λάμπω,	<i>illuceo.</i>	SYA-Λέγω,	<i>colligo.</i>
EM-Μίγγωμι,	<i>immisco.</i>	SYM-Μάρπτω,	<i>corripio.</i>
EN-Ναίω,	<i>inhabito.</i>	SYN-Νοίω,	<i>mecum reputo.</i>
EP-Ρυγίω*,	<i>inalgesco.</i>	SYT-Ρίω,	<i>confluo.</i>

4. ν ante σ , sequente vocali, fit alterum σ sequente vero mutâ, eliditur. Atqui manet *En* immutata, ne scil. confundatur in quibusdam personis cum verborum simplicium augmento syllabico.—Sic, SYΣ-Σίρω, *una cibum capio.*

σπ	{ ΣΠάω, <i>contraho</i>	EN-	{ ΣΠείρω, <i>inscro.</i>
σς	{ [Deest exemplum†.]		{ [Deest exemplum†.]
σφ	{ ΣΦάτω, <i>simul jugulo.</i>		{ ΣΦρασίζω, <i>signum imprimo.</i>

* Sed hoc raro, ne confundatur in quibusdam personis cum verborum simplicium augmento syllabico: quapropter ϵ ante ρ , plerumque manet immutata: Sic: EN-Ράπτω, *insuo*, &c.

† Nulla enim est vox Græca quæ incipit a σ nisi σ δίνωμι, *extinguo*, cum suis verbalibus.

EN τῆτος τῷ τόπῳ.

Xenoph. Anab.

Ἐτι EN Βαβυλωνί κειμαι.

Lucian.

In hoc loco.

Adhuc in Babylone jaceo.

OBSERVANDA.

1. *En* designat aliquid contineri intra certum ac definitum locum* [Angl. *that something is contained within a limited place.*] Inde transfertur ad idem notandum quum sermo sit de spatio temporis: Sic, EN τῶνδ' ἡμέραις *tribus diebus.* EN σπονδαῖς, Angl. In [during] the time of the truce†.

2. Inde etiam notat; Imo, Aliquid esse inter alia: [Angl. *Among.*] Sic, Οὐρείος EN καρυφῆς. [Il. β. 456.] *Montis in verticibus.* EN ἠδόσιν, [Thucyd. II. 36.] Angl. *Among persons who know.* 2do, Alterum esse in potestate alterius; Latine *penes*: Sic, EN ἐμὸς ἐστὶ, *In me est.* EN σοὶ γὰρ ἰσμὸν, [Soph. Oed. Tyr.] *In te enim sumus; Angl. We are in thy power. We depend upon thee.* 3tio, Aliquem esse in certo statu sive animi, seu corporis: veluti quum dicimus; EN φόβῳ ἐίμι, *In*

εχ	Σκάπτω simul fodio.	EN-	ΣΚήπτω,	ingruo.
ογ ΣΥ-		[Deest exemplum*.]	[Deest exemplum*.]	
οχ	ΣΧηματίζω, conformo.	EN-	ΣΧολάζω,	immoro.
στ	ΣΤρατεύω, simul milito.	EN-	ΣΤρίβω,	intorqueo.
οδ ΣΥ-	Ζάω†, una vivo.	EN-	Ζίωμαι†,	inferveo.
οθ	[Deest exemplum†.]	EN-	[Deest exemplum†.]	

Cæterum, methodus augmenti in ejusmodi verbis inserendi traditur vivâ voce inter docendum.

* Idque sive sermo sit de motu, seu de quiete intra spatium istud definitivum: velut, καθίζομαι † περιπατῶ EN τῷ γυμνασίῳ. *Sedeo vel ambulo in gymnasio.*

† Huc pertinent EN τῷ παρόντι, *Nunc*: EN τῶν, *Interea*: [Supple χρόνῳ.] EN τῷ σπείρειν. Angl. *In the time of sowing.* EN τέτοις ὑπατοῖς, *His consulibus.* Angl. *In the time of [during] their consulship.* Et Similia.

* Nulla enim vox Græca incipit a ογ.

† Nam ζ que valet δς, valet etiam οδ. Saltem ita Does, qui ponunt συρίδῳ pro eo quod est συρίζω. *fiatula cano.* Attamen † est semper πς, βς, vel φς, et ξ est κς, γς, vel χς.

‡ Nulla enim primit. vox Gr. incipit a οθ nisi οθίω, valeo.

timore sum: *Timeo*. EN θαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξαι, [Thucyd.] *Admirabantur et attoniti erant*. 4to, Aliquid fieri certo modo; sic, EN τῷ ὁμοίῳ, *Eodem modo*: Augl. *In the same manner*. [Supple *τρόπῳ**.]

3. Eadem ferè hujus præpositionis vis in compositione notanda est: Exempli causâ; ENοικίῳ, *incolo*; ENοίκῳς, *incola*; ΕΓκαίῳ, *inuro*; ΕΓκαυμα, *nota inusta*. ΕΓκαλίῳ†, *in jus voco*. ΕΓκλημα, *accusatio*. Επλίῳ, *imptico*; ΕΓχρίῳ, *inungo*. ΕΛλειῳ, *relinquo aliud in*, &c.‡

4. E, interdum supprimitur per Ellipsin; Sic—αἰθέρι καίῳ [ll. β. 412.] *In aethere habitans*. Τῇ αὐτῇ ἡμέρῳ, *Eodem die*, &c. Interdum ἰπρε Dativus post εἰ supprimitur; velut, EN ἄδῳ i. e. EN τῷ τόπῳ τῆ ἄδῳ,—*In inferno*.

2. Σύν§.

Σύν—Latinè significat *cum*, una *cum*. Anglice *WITH*, together *WITH* Gallicè *avec*. Sic,

Βασιλέῳς ΣΥΝ τῷ στρατεύματι. | *Rex cum suo exercitu.*

Xen. Anab. I.

—ΣΥΝ τῶν ἅρμασι ἄλλο χα- | *Cum armis desiliit humi.*
μαῖζε, Iliad. γ. 29.

* Huc spectant EN ἴσῳ, *aqualiter*. EN καλῶ, *commode*, EN καλλίσῳ, *commodissime*, &c.

† De mutuâ, quæ vulgò existimatur, confusione præpositionum En et Eis, vide infra ad Eis.

‡ Hujus præpositionis constructio cum Dativo *Instrumenti*, quod notârunt Grammatici, velut istud ex Euripide, EN βίβῳι πληγίῳς, *percussus in telo*, (quod poni volunt pro eo quod est *percussus telo*,) admodum videtur dura. Fortasse constructio est elliptica hoc modo supplenda. πληγίῳς—τῇ δυνάμει ἢ ἐστὶ,—En βίβῳι, *percussus vi quæ inest telo*: tanquam ac si causa efficiens inesset instrumento. Sic apud Xenoph. Φαιερόν—ὅτι—Λακεδαιμόνιοι ἔτ' ἐν Θραξί EN πίλταις καὶ ἀκοντιοῖς, ἔτι Σκύθαις EN τόξοις ἐθέλουσι εὖ διαγωνίζεσθαι, *Manifestum est Lacedæmonios neque cum Thracibus peltis ac jaculis, neque cum Scythibus arcibus velle decertare*. Mem. Socrat. III. 9.

§ Atticè Ἐν.

OBSERVANDA.

1. Σύν, denotat aliquid vel comitans vel adjunctum. [Angl. *Either the Concomitant or the Adjunct.*] Inde etiam usurpatur interdum ad notandum; Imo, Auxilium comitantis; Sic, ΣΥΝ τοῖς θεοῖς [Thucyd. I. 86.] Cum *deorum auxilio*. ΣΥΝ τινι ἰδῶς, *Stare a partibus alicui*; Angl. *To be WITH any one*; *To be on the side of any one*. 2do, id quod est consensitaneum cum —: Sic, ΣΥΝ τῷ νόμῳ [Xenoph. Cyrop.] Cum *lege consentaneum*. 3tio, Modum quo aliquid fit; redditurque per adverbium: Sic, ΣΥΝ χάσμῳ, *concinne*, Angl. *WITH elegance*; *In an elegant manner*. ΣΥΝ φόβῳ, *timidè*, Angl. *WITH fear*. 4to, Interdum etiam tempus respicit: Sic, ΣΥΝ τῷ χρόνῳ, *tempore*, Gallicè, *avec le tems*.

2. In compositione vis ejus est manifestissima; Sic, ΣΥΝ-άγω, *congrego*. ΣΥΝοικίω, *unà habito*. ΣΥΝοικος, *contubernalis*. ΣΥΝόμνυμι, *conjuro**, &c.

3. Σύν in compositione sæpissimè regit suum casum; Sic, —τὸ ἄσκιον τῷ διλιάτι ΣΥΓκατασπάσας, [Lucian.] *hamo cum esca pariter avulso*. Ἀλλ' ἘΥΝοικεῖ πόσις συνύῳ, [Eurip. Med.] *cum alia habitat maritus uxore*.

4. Σύν sæpe supprimitur per ellipsin: Sic, Τρῶες μὲν κλαγγῆ ἴσαν, [Il. γ. 2.] *Trojani quidem cum clangore ibant*. Idque frequenter post adverbium ἄμα, utrum tempus respiciat, necne: Sic, —ἄμ' ἠγυμένοισιν ἱκασοι, [Iliad. γ. 1.] —*unà cum ducibus quique ἄμα τῇ ἡμέρᾳ, cum die*; i. e. *primè luce* Sæpe etiam supprimitur, quum indicatur congressus hostilis: Sic, Λαγωὶ πολυμήνης ἀετοῖς, *Lepores bellantes cum aquilis*. Fortasse etiam ante dativum instrumenti: Sic, Ἐκίως δ' Ἡϊονῆα βάλ' Ἴλχῆ δξυόβη, [Il. η. 12.] *Hector autem Eioneum ferit hastâ acutâ*.

III.

DUÆ regunt Accusativum solummodo: Scil. Εἰς, ἀνά.

* De differentiâ inter Σύν et Μετά quando regit Genitivum, præsertim in compositione, vide infra ad Μετά.

I. Εἰς*.

Εἰς—Latinè significat *ad*, vel *in* (scilicet *in* quando regit accusativum;) Anglicè *to*, *into*, &c. Sic,

Εἰς τὸν οὐρανόν. Xen. Cyrop.		In cælum.
Παῖδες εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες. Id.		Pueri ad scholas ventitantes.

OBSERVANDA.

1. Εἰς denotat motum ad quendam locum; plerumque ut id quod progreditur fit tandem in isto loco; [Angl. *Motion to a certain place; for the most part so that what is advancing may be within that place.*] Sic, Εἰς Πέρσας προήσθαι, [Xen. Cyrop.] *ad Persas, vel in terram Persarum proficisci*, Εἰς τὴς πολιμίης, [Ibid.] *ad hostes, vel in terram hostium*. Unde interdum confundi videtur cum præp. Ἐν, ut, Κύρου παρῆν εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον, [Ibid.] *Cyrus aderat in eodem loco*; quod tamen est quasi diceret, *Cyrus in eundem locum progressus, ibi aderat*. Et, vice versâ Ἐν interdum confundi videtur cum Εἰς ut καταβαιντες Ἐν μέσῳ, *cum descendissent in medium*; quod tamen est quasi diceret, *cum descendissent adeo ut essent in medio*†.

2. Εἰς interdum ad tempus refertur; Sic, Εἰς τρίτην ἡμέραν παρῆναι. [Xen. Cyrop.] *ad tertiam diem adesse*.

3. Interdum etiam ad numerum; Sic, Εἰς τὴς μυρίας, [Ibid.] *ad decem millia; circiter decem millia*; denotatque interdum numerum distributivum: Sic, Εἰς ἕνα, *singuli*, [Ibid.] Εἰς δύο ἀγῶν, [Ibid.] *binos ducere*.

4. Metaphoricè usurpatur, quando significat *id quod attingit ad*: Angl. *tending to, reaching to, respecting*; Sic, τὰ ἰσχυρήματα, τὰ ἔς τὴς Ἀθηναίων, [Thucyd.] *the accusations respecting [reaching to] the Athenians*; vel, quando respicit causam finalem, veluti cum dicimus, Εἰς τὸ γράφω, *ad scri-*

* Atticè Εἰς.

† Vide Sam. Clarke, ad Cæsaris Comment. de Bello Gall. lib. iv. § 9. Item ad Hom. Il. α., 593.

bendum. ΕΙΣ τὸ ἀνίχισθαι θάλαττη, [Xen. Cyrop.] *ad tolerandos calores. μαθάνειν σωφρονισμὸν αὐτὰς, Angl. to their acquiring a prudent deportment.*

5. Ex quibus omnibus vis ejus manifestissima est in hujusmodi phrasibus: ΕΙΣ δύναμιν, vel ΕΙΣ τὸ δυνατόν, *pro viribus. Angl. to the utmost of one's power.* ΕΙΣ ἅπαξ, *semel*; ΕΙΣ δις, *bis*; ΕΙΣ ἀεί, *semper.* ΕΙΣ τὸ ἀσφαλέστατον, *usque ad firmissimum Angl. to the utmost pitch of strength.* ΕΙΣ ἐλίγον, *leviter.* ΕΙΣ ὀλίγοι ἀφίκετο, *parum abfuit quin.* ΕΙΣ τὸδε, *huc, Angl. to this pass.* ΕΙΣ ὅσον, *quamdiu.* ΕΙΣ τέτταρας, *quaterni, &c.*

6. Manifestissima est etiam ejus vis in compositione: Sic, ΕΙΣκομίζω, *importo*; ΕΙΣερχόμεαι, *ingredior*; ΕΙΣπίπτω. *incido*; ΕΙΣφέρω, *infero*; ΕΙΣφορὰ, *collatio pecuniæ in publicum ararium*; Εἰσόδος, *ingressus, &c.*

7. Denique, Εἰς; interdum supprimitur, per ellipsin: Sic, *Ἐρχεσθονκλισίην Πηλεΐαδω Ἀχιλλῆος, [Hom.] Abite ad tentorium Pelidæ Achillis.* Interdum accusativus post Εἰς supprimitur: Sic, ΕΙΣ Ἀγριμιδος, *ad Dianæ, i. e. ad templum Dianæ*; supple νόον. Articulus autem post Εἰς aliquando exprimitur, ipsius nomine suppresso; Sic, ΕΙΣ τὸ Γαδάτα, [Xen. Cyrop. *in regionem Gadatæ*]: Supple χώραν.

2. Ἀνά.

Ἀνά—vulgò redditur Latinè *per*; interdum TN: Angl. THROUGH; IN. Sic,
 ANA πεδίων. } *Per campum.*
 ANA αἰῶ. } *Per urbem; vel In urbe.*

OBSERVANDA.

1. Ἀνά revera denotare videtur motum huc et illuc, sive itionem et redtionem, sursum ac deorsum, intra locum; vel inter multitudinem: [Angl. *Motion TO AND FRO, OR UP AND DOWN in a place, or among a multitude.*] Sic, ANA τὰ ὄρη πλαναῖσθαι. [Xen.] *Per Montes errare, Angl. To wander UP AND DOWN the mountains.* Εγὼ δ' ANA δῆμον ἑταίρους—συλλέξομαι, [Hom.] *Ego vero per populum socios colligam, Angl. And I will collect my companions UP AND DOWN among [i. e. through] the people.* Οὐδ' ἐκείσασθεν ANA στρατόν, [Hom.] *Nec dissipabantur per castra. Angl. Nor were they scattered UP AND DOWN in the camp.* Θίω ANA δνιστότα: *Cutters per pra-*

lium. Angl. *Running up and down the field of battle.*—Quæ ejus significatio observari possit etiam quando redditur in: Sic, τὰ Φρονίοντ' ANA θυμόν, *ca cogitantem in animo*; i. e. — *huc et illuc, vel sursum ac deorsum in animo.* Βασιλέως ANA στόμ' ἔχων, *Reges in ore habens.* [Hom.] Angl. *Mentioning the kings frequently.*

2. Inde sumitur ad denotandum numerum distributivum; hoc modo, Ὑδριῶν ANA εἴκοσι μέτρα ἔχειε [Odys. i, 209.] *Aquæ vicenas mensuras fundebat.* Ἐλαβον ANA δηνάριον, [Matth. xx. 9.] *Accipiebant singuli denarium.*

3. De tempore interdum usurpatur: Sic, ANA νύκτα, [Hom.] *Per noctem.* Angl. *During the night.* ANA πάσαν ἡμέραν, [Xen.] *Per totum diem,* ANA χρόνον, [Dion. Hal.] *Progressu temporis.*

4. Hæc autem præpositio nonnunquam, sensu strictiore, sumitur ad elationem vel ascensum tantum exprimendum; id scilicet quod effertur Anglicè UP: Sic, Από θαλάττης ANA τὸν ποταμόν, [Dion. Hal.] Angl. *From the sea up the river.* Sed hoc rarè, nisi in compositione, ubi hæc est vulgaris ejus significatio; cui opponitur KATA, DOWN: Sic, ANAβαίνω, *ascendo,* Angl. *I go up*; KATAβαίνω, *descendo,* Angl. *I go down.* Ὁ Κύρος φρεσὶ εἰς τὰς ἀκρας ANέπεμπε, Angl. *Cyrus sent up garrison soldiers into the castles.* Quæ ejus significatio in compositione, exemplorum varietate faciliè comprobari potest: Sic, ANAβοάω, *Éjulatam tollo,* Angl. *I raise or set up a shriek.* ANAγελάω, *Risum tollo*; *I raise or set up a laugh.* ANAβλέπω, *Oculos aperio,* Angl. *I look up.* ANAκλάζω, *I set up a cry.* ANAφυσάω, *sufflo.* Angl. *I blow or puff up*; inde metaphoricè, *elatum reddo, superbire facio.* ANAδέχομαι, *sursum in me recipio*; inde *polliceor.* Angl. *I take upon myself, I promise.* ANAθαρρύνω, *animum alicujus, metu depulso, denuò excito.* ANAτιθήμι, *sursum pono*; hinc ANAθήματα, *donaria, munera quæ in Dei templo suspenduntur*; Angl. *Consecrated gifts hung up in a temple.* *Votiva tabula.* [Hor. Lib. 1. Od. v.] ANέχω, *sursum teneo*; Angl. *I hold up*; in Méd. ANέχομαι, *I hold myself up.* Et quoniam qui seipsum sustinet is pati, perferre, tolerare dicatur; idcirco ANέχομαι, vulgè redditur, *patior, perfero, tolero*: Sic, ψύχη καὶ θάλπη ANέχισθαι, [Xen.] *frigora et calores perferre**. Et

* Sed revera ψύχη καὶ θάλπη hic reguntur à κατὰ subintellectâ: Sic, ἀνέχισθαι, se vel animum suum, sustinere quod ad frigora et calores attinet.

quoniam, in quibusdam phrasibus, qui dicuntur *tollere*, in hoc ipso facto quasi *subvertunt, perdunt*, vel, ut Latini etiam loquuntur, *è medio tollunt*; idcirco Ἀνά in compositione talem significationem nonnunquam induit: Sic, ἈΝαίρειω, *tollo, aufero, evertō**. Ὅσαι Ολιγαρχίαι ἈΝήκονται, [Xen.] *Quot Oligarchiæ eversæ sunt*. ἈΝαλῶ vel ἀναλίσκω, *consumo perdo*. Τάχῃ τὰ ἐν τῷ παράδεισῳ θηρία ἈΝηλώκει, [Id.] *brevi ferus quæ in paradiso erant confecit*. Angl. *he soon destroyed all the game in the park*.

5. Porro; quum Ἀνά, simplex posita, denotare videatur *itionem ac reditionem*, in compositione sæpè tantùm exprimit harum posteriorem, *reditionem* scil. inde *redintegrationem, recuperationem* vel *mutationem*: Sic, χωρέω, *eo, vado*; ἈΝΑχωρέω, *recedo*. βίωω, *vivo*; ἀναβιώσκω, *revivisco*. ἀναβλαστάνω, *repullulo*. ἀναλαμβάνω, *recipio, recupero*. ἀναμαχόμεαι, *iterum pugnando cladem acceptam sarcio*. ἀνακομίζομαι, *è fuga me retraho, redeo*. ἀνατίθεμαι, *revoco, retracto quod meum est, calculus meum alio loco pono, errorem meum corrigo*. [Vide Ernest. ad Xen. Mem. II. iv. 4.] πτύσσω *plico, in rugas et sinus contraho*; ἀναπύσσω, *aperio, explico*. Ἀναπύχθεισος δ' ἔτιω τῆς Φάλαγγος, [Xen.] *Hoc modo explicatâ phalange*.

6. Ex quibus omnibus vis τῆς ἈΝΑ facilè discerni potest in sequentibus, et aliis ejusmodi, locutionibus: ἈΝΑμνήσω σε ὦ Πλάτων, [Lucan.] *in memoriam tibi revocabo, Pluto*, Angl. *I will put the in mind, Pluto*. Εὐ πάσχων ἈΝεχίεται, [Xen. Mem.] *beneficiis se affici patitur*. Οὐδεμίαν ἰσχυρὴν ἔχοντες ἈΝΑφαινῶμεθα, [Xen.] *Nullam vim nos habere apparebit*, Angl. *It will be clear that we have no strength*. Τῆς θησαυροῦ τῶν πάλαι σοφῶν ἀνδρῶν—ἈΝελίττων, [Id. Mem.] *Unfolding the treasures of the ancient sages*. [Est scil. sermo de veterum libris, quæ volumina erant.]

7. Ἀνά, denotans *elevationem* dativum interdum apud poëtas regere videtur: sed in ejusmodi exemplis forsàn vel ponitur absolutè; ut, Εὐρον δ' εὐροπα Κρονιδην ἈΝΑ Γαργάρεω ἄκρῃ Ἡμερον,—[Hom.] *Invenere autem late-sonantem Saturnium SURSUM in Gargaro summo sedentem*. Χρυσίῳ ἈΝΑ σκήπτρῳ [Id.] *SURSUM in aureo sceptro*, Angl. *ALOFT upon a golden*

* In bonam quoque partem sumitur ἀναίρειν' ut ἀναίρεισθαι παιδας, *filios suos educandos [tollendos] curare*, Angl. *to get one's children educated, [brought up.]*

EXHIBIT 100

DE SYNTAXI.

DE SYNTAXI.

1. Articulus cum vocibus prædictis in usu est; item pro nota distinctionis aut emphasis. Cum infinitivo, loco nominum, gerundiorum, et supinorum, usurpatur. Cum participio, per relativum et indicativum redditur. Cum *μεν* et *δε*, *partim* significat; ut,

Αισχυλος ὁ τραγωδῶς	Æschylus ille tragædus.
Κακῶν τῶν πρὶν μνηστῆρας ἰχθῖν.	Priorum malorum recordari.
Τὰ ἐξω.	Externa.
Ἐν τῷ φρονεῖν.	In sapientia.
Ὁ ἐρχομενος.	Qui venit.
Τὸ ἀνθρώπειον γένος τῇ μὲν ἀγαθὸν τῇ δὲ φαυλόν.	Genus humanum partim ma- lum, partim bonum est.
Ἡ νίκη ἢ νικησασα τοῦ κόσμου ἢ πίστις.	Victoria vincens mundum, fides.

DE CONCORDANTIA.

CONCORDANTIA ADJECTIVI ET SUBSTANTIVI.

2. Adjectivum concordat cum substantivo, in genere, numero, et casu: ut,

Ἄνερ ἀγαθός,	Vir bonus.
Ὀμιλίαι κακαί.	Colloquia mala.
Ἐθνη πολλὰ.	Multæ nationes.

3. Adjectivum sæpe absolute ponitur in neutro genere, *χρημα*, *πραγμα*, seu nomine aliquo subaudito: ut,

Ὁρθὸν ἢ ἀληθεὶα αἰεὶ.	Rectum semper veritas.
Ἡ πατρίς φιλιτάτου βροτοῖς.	Mortalibus patria carissimum.

4. Adjectivum in genere interdum differt a substantivo quocum exprimitur, cum aliquo alio substantivo subaudito concordans: ut,

Ἡ ψυχὴ ὅς μὴδ' ἠσθῆς.	Ἄνιμα, quæ non lætata est.
-----------------------	----------------------------

5. Adjectiva, et participia, per *attractionem*, in eodem casu cum nomine vel pronomine, ad quod pertinent, sæpe ponuntur : ut,

Συνοίδα εμαυτῷ σοφῆς ὢν. Me sapientem conscius sum.

CONCORDANTIA VERBI ET NOMINATIVI.

6. Verbum concordat cum nominativo in numero et persona : ut,

Ζευξίς εγραψέ. Zeuxis pinxit.

Ὀφθαλμῶ λαμπέτον. Oculi lucent.

Καταδουσὶν ὄρνιθες. Aves canunt.

7. Neutra pluralia semper gaudent verbo singulari ; ut,

Τὰ βέλη ἐκπίπτει. Tela excidunt.

8. Verba substantiva, passiva *vocandi*, et verba *gestus*, utrinque habent nominativum ad eandem rem pertinentem : ut,

Ἕμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Vos estis lux mundi.

Κακῶν ἐπικαλυμμα ἴστιν ὁ πλοῦτος. Divitiæ sunt tegmen malorum.

9. Infinitivi verborum substantivorum, ut εἶναι, γίνεσθαι, &c. habent eundem casum post se quem ante se.

10. Infinitivus modus accusativum, rem diversam a nominativo prioris verbi significantem ; sin autem eadem res significetur, nominativum ante se habet : ut,

Τὶ βροτοὺς φρονεῖν λέγουσι ; Quamobrem mortales sapientes dicunt ?

Ἐδείξε πολέμιος εἶναι βασιλεῖ. Se hostem regi ostendit.

CONCORDANTIA RELATIVI ET ANTECEDENTIS.

11. Relativum concordat cum antecedente *in genere, numero et persona*. Si nullus alius

nominativus interveniat, relativum erit verbo nominativus; alioquin, relativum regitur ab aliqua voce in sententia; ut,

Ἄνδρες ὅι εἰσονται.

Viri qui noscent.

Ὁ λογος ὃν εἶπε.

Verbum quod dixit.

12. Atticè, relativum et antecedens, per attractionem, eodem casu ponuntur; ut,

Προς τούτοις ὅς λεγεί Ξενοφών.

Ad ea quæ dicit Xenophon.

Ὅυτος ἐστίν ὃν λεγείσ ἀνθρώπων.

Hic est quem dicis.

REGULÆ GENERALES.

13. Nomini in numero duali licet esse verbum, adjectivum vel relativum plurale; nomina tamen pluralia, duo tantum signantia, verbum, adjectivum vel relativum duale habent; ut,

Ἄμφω εἶπον.

Ambo dixerunt.

Ὡς ἀνεμοὶ δύο ὀρινετον.

Ut venti duo excitant.

Φίλας περὶ χεῖρε βαλῶμεν.

Manus amicas circumferamus.

14. Duo vel plura substantiva singularia habent verbum, adjectivum vel relativum plurale; si sint personarum aut generum diversorum, verbum vel adjectivum concordat cum dignissimo; si inanimata signant, adjectivum fere neutrum est; ut,

Ἐάν ἀδελφός ἢ ἀδελφή γυμνοὶ ὑπάρχωσι. Si frater vel soror sint nudi.

Αἱ δυνάεις καὶ ὁ πλοῦτος διὰ τὴν τιμὴν εἰν αἰρέτα. Potestas et divitiæ optanda sunt propter honorem.

Ἐγὼ καὶ σὺ τὰ δίκαια ποιήσομεν. Ego et tu proba faciemus.

15. Cum infinitivus, vel oratio loco nominativi aut substantivi ponitur, verbum in tertia singulari, et adjectivum in neutro genere exprimitur; ut,

Τὸ πᾶσιν ἀρεῖσαι δύσᾰρεστον ἐστίν. Omnibus placere difficillimum.

CONCORDANTIA SUBSTANTIVI ET SUBSTANTIVI.

16 Unum substantivum concordat cum alio, eandem rem significante in casu; ut,

Κυαξαρης ὁ παις του Ατυαγου. Cyaxares Antyagi-filius.
 Αυτολυκει θυγατηρ μεγαλυτορος, Anticlea, magnanimi Autolycei
 Ατυκλια. filia.

DE REGIMINE.

REGIMEN SUBSTANTIVORUM.

17. Unum substantivum regit aliud, rem diversam significans, in genitivo; ut,

Του Θεου μακροθυμια. Dei longanimitas.

18. Adjectivum in neutro genere, absque substantivo, regit genitivum; ut,

Το λοιπον της ημερας. Reliqua pars diei.

19. Pronomen primitivum in genitivo adhibetur, loco pronominis possessivi; ut,

Πατερ μου, προ πατερ εμου. Pater meus.

REGIMEN ADJECTIVORUM.

20. Adjectiva, *abundantiam, dignitatem, damnationem, potestatem, differentiam, accusationem*, et contraria, significantia; item *verbalia* cum *a privativo* composita, et quæ *affectionem* animi significant, genitivum postulant; ut,

Εργα πλειου αξια. Opera dignissima.

Των χαλεπων απειρος διαβιωση. Difficultatum expertis vitam deges.

Γυμνασια μεγα ανδρων. Gymnasia hominum referta.

Ανατιος αφροσυνης. Imprudentiæ innocens.

21. Omnia adjectiva, partitive posita, genitivo gaudent; ut,

Οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν.	Antiqui poetarum.
Μόνος βροτῶν.	Solus mortalium.
Οἱ νεώτεροι ἀνθρώπων.	Juniores hominum.
Καλλίστος ποταμῶν.	Amoenissimus fluviorum.
Ἐκάστος τῶν παρόντων εἰπέ.	Quisque præsentium dixit.

22. Comparativa, si resolvantur per *quam*, genitivum regunt; ut,

Βουλῆς οὐδὲν ἐστὶν ἐχθρῶν κακίως. Nihil pravo consilio turpius.

23. Adjectiva significantia *commodum*, *similitudinem*, *obedientiam*, *aptitudinem*, *fiduciam*, *perspicuitatem*, *decorum*, *facilitatem*, et contraria; et *composita ex ὄνω et ὁμόνω*, dativum regunt; ut,

Ἡμῖν ἐσθλὸν χηρῶν.	Erit utile nobis.
Εὐντροφὸς τῇ ἀπλοτητί.	Simplicitati assuetus.
Ἐλευθερῷ ἀνδρὶ εὐκτόν.	Liberali viro optandum.
Τοῖς γενναίοις τὸ αἰσχρὸν ἐχθρόν.	Generosis turpitude execranda.

24. Comparativa et Superlativa regunt mensuram excessus in dativo; ut,

Ἀνθρώπων μακρῶν ἀριστός. Multo optimus hominum.

REGIMEN VERBORUM.

25. Εἶμι et γίνομαι *possessionem*, *proprietatem*, aut *officium* significantia, genitivum regunt; ut,

Ὁ πιπρασκομένος ἑτέρου γίνεται. Qui venditus fuit, alienus fit.

26. Verba *incipiendi*, *admirandi*, *cgendi*, *recordandi*, *accusandi*, *excellendi*, *æstimandi*, *participandi*, et similia, cum contrariis; item verba *distantiæ* et *sensûs* (præter *visum*) genitivum regunt; ut,

Ἀισθάνομαι φόβου.	Strepitum audio.
Ἰατρῶν τῶν καλῶν ἠγά.	Omnes bonos dilexit.
Ἰδοὺ τοῦτου διημαρτεῖ.	Neque ab hoc aberravit.
Ἰμεῖς τῶν φίλων.	Amicos negligis.
Ἰπλάττει τῶν παρόντων.	Præsentibus fruitur.

27. *Εἰ* pro *εχω*, *habeo*, regit dativum; ut,
Εἰ μοι χρηματα Sunt mihi divitiæ.

28. Verba omnia *acquisitivè* posita, i. e. verba *serviendi*, *dandi*, *utendi*, *gaudendi*, *obediendi*, *fidendi*, *colloquendi*, *certandi*, et similia, cum contrariis, dativum regunt; ut,

Βοηθῆναι τῇ πατριδι, Opitulari patriæ.
Εἰκεν κακοῖς. Cedere rebus adversis.
Μαχεσθαι τοῖς πολεμίοις. Contra hostes pugnare.
Πᾶς αὐτῆ αὐτῷ ποιεῖ. Quisque sibi ipsi laborat.

29. Verbum active significans regit accusativum: ut,

Τουτῶν σὺ ὡς ἀγαθὸν ἀνδρᾶ τιμᾶς. Eum quasi bonum honoras.

30. Verba sensus, apud Atticos, accusativum petunt; ut,

Ἀκούω ταῦτα. Hæc audio.

31. Omni verbo licet accusativum habere sui generis; ut,

Δουλεῖν δουλείαν αἰσχραν. Turpe servitium servire.

32. Verba transitiva *accusandi*, *dandi*, et contraria; atque *declarandi*, et *comparandi*, cum genitivo vel dativo, accusativum quoque regunt; ut,

Δός μοι ταῦτα. Da mihi hæc.

33. Verba *rogandi*, *docendi*, *vestiendi*, et *celandi*; item verba *dandi*, *nocendi*, et *accusandi*, cum contrariis, duos accusativos regunt; ut,

Ἀπαντὰ σε διδάξομαι. Te omnia docebo.
Χρῆ αἰτεῖν τοὺς θεοὺς ἀγαθὰ. Deos bona rogare oportet.
Ἀπογερεῖ με τὰ χρηματα. Me opibus orbat.
Σὺ γεύω μεθύ. Præbeo tibi vinum gustandum.

REGIMEN VERBORUM PASSIVORUM.

34. Verba passiva genitivum agentis postulant, qui per præpositionem vel expressam vel *suppressam* regitur; ut,

Και προς ὑμῶν λειφθῆσομαι ; Etiam a vobis relinquar?
 Φιλῶν νικῶνται φίλοι. Amici ab amicis flectuntur.

35. Passiva interdum dativum agentis habent ; ut,

Το μεγεθος εκεινω των πεπραγματων. Magnitudo rerum ejus gestarum.

REGIMEN VERBORUM IMPERSONALIIUM.

36. Verbum impersonale regit dativum ; ut,
 Μεγιστον αυτω εδοξεν ειναι. Illi maximum visum est.

37. Χρη, πρεπει, et δει, οportet, accusativum cum infinitivo regunt ; ut,

Χρη υμας ποιειν τουτο. Vobis hoc faciendum.

38. Δει et χρη, opus est, ελλειπει, μελει, διαφερει, μετεσι, ενδεχεται, cum compositis, genitivum et dativum regunt ; ut,

Χρη σοι φιλων. Tibi opus est amicis.

Εκεινων τοις φαυλοις μετεσι. Ad malos illi accedunt.

Δει αυτω χρηματων. Illi opus est pecunia.

DE INFINITIVO.

39. Infinitivus a verbis, adjectivis, vel aliqua hujusmodi particula, ὡς, πειν, αχρι, μεχρι, regitur : ut,

Οστις ζα επιθυμει πειρασθω νικαν. Quisquis vivere cupit, vincere tentet.

Οσε αυτους μεν εχειν. Ita ut teneant.

40. Infinitivus sæpe per ellipsin ponitur, ὄρα, βλεπε, vel σκοπει, subaudito : ut,

Αυτος ενι πρωτοισι μαχεσθαι. Vide ut inter primos pugnes.

41. Græci μελλω cum infinitivo utuntur, ut expriment futurum, seu activæ seu passivæ vocis ; quod Latine reddendum sit per participium futurum et *sunt* ; ut,

Περι αν υμεις μελλετε κρινειν. De quibus estis judicaturi.

DE PARTICIPIIS.

42. Participia regunt casum verborum suorum; ut,

Τους νεωτεροὺς τοιαῦτα ἦθη παιδευ- Juniores talibus moribus in-
οντες. stituentes.

43. Verbis εἰμι, ὑπαρῶ, γινομαι, κρῶ, et ἔχω, participium postponitur, ut eleganter exprimat, quod Latine per aliquod tempus verbi simplicis redditur; verba τυγχάνω, φθάνω et λανθάνω cum participiis adverbialiter usurpantur; ut,

Σταγὰ νῦν ἴσως, καὶ μένῃ ὡς κρῆεις Tace nunc ibi stans, et ut es
ἔχω. mane.

Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν. Socrates perambulat.

44. Participia pro quavis parte verbi, præter imperativum, usurpantur, et sæpe, post verba affectionem animi significantia, loco infinitivi ponuntur; ut,

Ἀγαπῶν με διατελεῖ.

Perseverat me amare.

Μεμνημαι ποιήσας.

Memini me fecisse.

DE SUPPLENDO LOCUM GERUNDIORUM ET SUPINORUM.

45. Infinitivus modus aut participium pro gerundiis et supinis usurpatur; ut,

Εἰς τὸ στρατιωτικὸν συναγαγεῖν.

Ad colligendos milites.

Εὐεργετῶν αὐτοὺς ἐκτετασάμην.

Benefaciendo conciliavi.

Ποιεῖν αἰσχρὸν.

Turpe factu.

46. Adjectiva verbalia, agentis dativum, et casum suorum verborum regentia, necessitatem significant; ut,

Γραπτῶν μοι ἐπιστολῶν.

Literas mihi scribendum.

CIRCUMSTANTIARUM CONSTRUCTIO.

47. Causa, modus et instrumentum in dativo ponuntur; ut,

Κρατει μηχαναις.

Machinationibus vincit.

Αργυραις λογχαισι μαχου, και
πατα κρατησεις.

Telis argenteis pugna, et omnia vinces.

48. Quæstioni *quo?* per *εις* vel *προς* cum accusativo: *ubi?* per *εν* cum dativo: *unde?* per *εκ* vel *απο* cum genitivo: et *qua?* per *δια* cum genitivo, fere respondetur; ut,

Εν Ρωμη.

Romæ.

Εις την Αντιοχειαν.

Antiochiam.

Εκ vel απο της πολεως.

Ex urbe.

Δια γης.

Per terram, vel Terrâ.

49. Adverbia in *θι* et *σι* *apud locum* signant: in *δε*, *σε*, vel *ζε*, *ad locum*: et in *θεν* et *θε*, *ab* vel *ex loco*; *δε* quoque, accusativis adjunctum, *ad locum* significat; ut,

Κορινθοθι οικια καιων,

Habitans Corinthi.

Κλισιηθεν ανειλετο χαλκειον εγχος.

Ex tentorio æreum telum sumpsit.

Ειμι Φθινυδε.

Ad Phthiam tendo.

50. Distantia unius loci ab alio, ponitur in accusativo; ut,

Εφεσος απεχει, τριων ημερων οδον. Ephesus distat trium dierum iter.

51. Cum quæstio fit per *quando*, tempus fere ponitur in genitivo, interdum etiam in dativo; cum fit per *quamdiu*, in accusativo; ut,

Ημερας και νυκτος.

Die noctuque.

Ημερα μια.

Uno die.

Οργη φιλουτων ολιγον ισχυει

Ira amantium brevi valet.

χρονου.

52. Pretium vel mensura rei cujusvis in ge-

nitivo, pretium interdum in dativo ponitur; ut,

Αἰθρίας δώδεκα πήχειν.

Statua decem cubitos alta.

Ὡπσηαμην δύο ὀβολῶν.

Emi duobus obolis.

Χρῆσθ τῆν νικητὴν ἀνητάτο.

Vieteriam auro deportavit.

DE CASIBUS ABSOLUTIS.

53. Genitivus substantivi sæpe absolute ponitur, priore substantivo, ἔνεκα, χάριν, ἐκ, ἐξ, vel quodam casu a prononime τις aut numerali εἰς, subaudito; ut,

Ἐπαιῶ τῆς Φιλομουσίας.

Amorem musices laudo.

Τῆς γῆς ἐπέμον.

Nonnullos agros vastârunt.

Ἀδράστου δ' ἐγῆμε θυγατρῶν.

Unam e filiabus Adrasti duxit.

Ὡ τῆς ἀναιδείας.

Proh impudentia.

54. Dativus, præsertim post αὐτός, sæpe absolute ponitur, συν subaudito; ut,

Τῶν αὐτῶν ἐργῶν ἐκείνοις.

Iisdem operibus cum illis.

55. Accusativus sæpissime ponitur absolute, κατὰ subaudito; ut,

Πατριδα Ρωμαίους.

Patria Romanus.

Μαλα θυμῶν ἐχολῶθη.

In animo valde irascebatur.

56. Substantivum cum participio, quorum casus a nulla alia dictione pendet, ponitur in genitivo absoluto; Attice vero, interdum in accusativo, rarissime in dativo; ut,

Ἡλιῶν τελλόντος.

Sole oriente.

Τρεῖς ὄρτα τῶν Ἀσσυρίων φρουρίαι.

Tribus Assyriorum præsidia.

Οἷς γενομένοις.

Quibus factis.

DE ADVERBIIS.

57. Adverbia *temporis, loci, quantitatis, ordinis, exceptionis*, et similia, genitivum regunt; ut,

Ἐγγυς ἄλος.

Prope mare.

Παρά δικῆς.

Contra jus.

58. *Νη* et *μα* accusativum; *αἶμα* et *ὄμου* dativum regunt; ut,

Μα Δια.

Per Jovem.

Ἄμα τῷ ὕδατι.

Simul cum aqua.

59. Duo vel plura negantia, negationem firmiorem reddunt; ut,

Οὐ δυνατὸν οὐδεπώποτε οὐδὲν τούτων Aliquid horum facere fieri
πράττειν. nunquam potest.

DE PRÆPOSITIONIBUS.

60. Præpositiones *ἀντι*, *ἀπο*, *ἐκ* vel *ἐξ*, et *πρὸ*, regunt genitivum; *ἐν* et *σύν*, dativum; *εἰς* vel *εἰς*, et *ἀνα*, accusativum; poetæ, tamen, nonnunquam *ἀνα* cum genitivo, vel dativo utuntur; ut,

Ἐξ Ἀττικῆς.

Ex Attica.

Ἐν οἰκῷ.

In domo.

Εἰς ἐμέ.

Ad me.

Ἀνα γῆος ἰβη.

Consceudit navem.

61. *Δια* et *ὑπὲρ* genitivum vel accusativum, *ἀμφι*, *ἐπι*, *περὶ* et *ὑπο*, genitivum, dativum, vel accusativum regunt; ut,

Δια στόματος vel *δια στόμα.*

In ore.

Ἐπι θεοῦ.

In solium.

Ἐπι θεοῦς.

In solia.

Ἐφ' ἵππῳ.

Eques.

61. *Κατὰ* *ab* vel *contra*, fere genitivum; *ἀπὸ*, vel *secundum*, accusativum regit. *Μετὰ*, *cum*, genitivum vel dativum; *ἀδ* vel *post*, accusativum. *Παρά* et *πρὸς*, *ab*, genitivum; *ἀπὸ* vel *cum*, dativum; *ἀδ*, *juxta*, vel *contra*, accusativum, regunt; ut,

Κατὰ πέτρων.

Ab rupibus.

Κατὰ δυνάμιν.

Secundum potestatem.

Μετὰ φίλων.

Cum amicis.

Παρά κυρίου.

A Domino.

Πρὸς γυμνασίον.

Ad acholam.

63. Præpositione in compositione eundem sæpe casum regit, quem extra; ut,
 Απηνης εκκυλινδεται, Curru evolvitur

DE CONJUNCTIONIBUS.

64. Conjunctiones και, τε, δε, αλλα, μεν, ουτε, et similes, eundem casum, et fere eundem modum et tempus post se, quem ante se, habebunt; ut,
 Παμπολλου οχλου οστος, και μη Turba permagna et non ha-
 εχουτων τι φαγωσι. bente quid manducant.
 Εμρακω και μεμαρτυρηκα. Vidi et testatus sum.

65. Αν, εαν, επειδαν, ινα, εφρα, οπως, οταν, οποταν, καν, κεν, et ως, plerumque subjunctivo modo ad-
 junguntur; ut,

Ινα γνωτε.

Ut sciatis.

Κατ αμεινω αγωνισωμαι.

Ut fortius pugnarem.

—— Αν, καν, et κεν sæpe adhibentur ut vim subjunctivi aliis modis assignent; ut,

Αν και τινυχανει βασιλευς αν.

Etiamsi rex esset.

DE DIALECTIS.

Dialecti Græcorum præcipuæ quatuor sunt, viz. Atticæ, Ionica, Dorica, et Æolica.

1. Dialectus Attica Athenis et in circumjacentibus regionibus adhibebatur. In hac dialecto scriptores præcipui sunt Thucydides, Aristophanes, Plato, Isocrates, Xenophon, et Demosthenes.

Attici contractionibus gaudent; synalæpha etiam, i. e. duarum vocum connexio, maxime utuntur, per elisionem, crasin et synæresin.

Σ in ξ sæpe mutant, interdum etiam in ς, et in τ.

Subjunctivam diphthongorum αι, ει, abjiciunt.

Mutant ο in ω; et penultimam longam corripiunt, ancipitem mutando in brevem; ut, λαός, populus, Attice, λεώς.

Syllabam εν circumflexam multis verbis subjiciunt, et ι adverbis: ut, ὅτιεν, pro ὅ, τι, quid, νυνι, pro νυν, nunc.

DE DIALECTO IONICA.

Dialectus Ionica in usu erat in quibusdam Asiæ Minoris oppidis et insulis adjacentibus, Hippocrates atque Herodotus hac usi sunt.

Ionii, Atticis contrarii, concursu vocalium delectantur, et vocum contractiones resolvunt. Quam obrem consonantem abjiciunt, seu ε assumunt; ex una duas faciunt syllabas.

Εο et ε in ευ mutant; item α et ε in η.

Dativis *αι* addunt; nunc *ι* assumunt, nunc rejiciunt. Aspiratas repudiant.

Pro, *π*, *κ* utuntur; et loco *ς*, genitivos parissyllabicorum in *αις* formant per *αις*.

DE DIALECTO DORICA.

Dorica dialectus apud Epirum, Lybiam, Siciliam, Rhodum, et Cretam in usu fuit. In hac scripserunt Archimedes, Theocritus et Pindarus.

Apud Dorienses vocalis *α* fere prævaluit; inde voces Latinæ a Græcis derivatæ, per Doricam plerumque veniunt.

Dorienses *α* utuntur, pro *η*, *ω*, *ε*, *ο*, et *ου*.

Diphthongus *ει* in *η* mutant; *ου* et *αυ* in *ω*.

Ex infinitivo *ι* abjiciunt, et fœmininum plurale pro singulari ponunt.

DE DIALECTO ÆOLICA.

Dialecto hac utebantur Æoles, Græci coloni. Præcipui in hac scriptores fuerunt Sappho et Alceus, quorum opera fere omnia desunt.

Æoles aspiratum rejiciunt, leni gaudent; accentum retrahunt;—*α* in *αι* mutant, ut, *μελαις*, pro *μελας*.—*ων* mutant in *ωνν*, in genitivo plurali primæ declinationis; ut *Αινειωνν*, pro *Αινειων*:—sic etiam in genitivo singulari *ου* mutant in *αο*; ut, *Αινειαο*, pro *Αινειου*.—*Οισα* pro *ουσα* utuntur; ut *τυπταισα*, pro *τυπτουσα*.

B ante *ε* ponunt, loco spiritus asperi; ut *βροδον*, pro *ροδον*, rosa.—Loco *μμ*, utuntur *ππ*, ut, *οππατα*, pro *ομματα*, oculi.—Spiritus lenis sæpe

pro aspero ponitur; exinde literam ipsis propriam excogitarunt digamma, F, scilicet ex duobus gamma confectam, qua sæpius utebantur loco spiritus asperi, vim similem w in lingua anglicana habente; ut, *Fεσπερα*, (vespera anglice) pro *εσπερα*, vespera; eam nonnunquam apponebant vocibus spiritum lenem habentibus, quamque in V consonantem Latini mutabant; *ovos* pro *Fovos*, vinum; aut in medio inserunt; ut *oFis* pro *ois*, ovis.

1

2

Vertical line on the left side of the page.

JUL 1952

